

RENAN SEÇKİN

P
ARANORMAL
FENOMEN

SINIR
ÖTESİ

yayınları

PARANORMAL FENOMEN

RENAN SEÇKİN

SINIR ÖTESİ YAYINLARI

SINIR ÖTESİ YAYINLARI®

PARANORMAL FENOMEN
RENAN SEÇKİN

© Bu kitabın tüm yayın hakları, SINIR ÖTESİ YAYINLARI'na aittir.

SINIR ÖTESİ YAYINLARI®
REKLAM VE PRODÜKSİYON
HİZ. SAN. TİC. LTD. ŞTİ.

Alemdar Mah. Çatalçeşme Sk. No: 23/1 D:4 Cağaloğlu - İSTANBUL
Tel: 0 (212) 511 81 80 Faks: 0 (212) 513 68 13

www.sinirotesi.com
e-mail: info@sinirotesi.com

ISBN: 978-975-8312-54-2

- Dizgi Kapak Tasarım : SINIR ÖTESİ YAYINLARI
- Genel Yayın Yönetmeni : Ergun CANDAN
- Editör : Nilüfer DİNÇ
- Mizanpaj ve Düzenleme : Nurhan TEKİN
- Müdür : İ. Uğur ÖZTÜRK
- Dağıtım Sorumlusu : Zeynel YILDIRIM
- Baskı : BARIŞ MATBAA MÜCELLİT
Davutpaşa Cad. Güven San.
Sit.C Blok No:244 Topkapı/İST

1.Baskı EYLÜL 2010

1.BÖLÜM: KOZMİK VARLIK OLARAK İNSAN

A. Beyin Dalgaları	13
B. Kozmik Enerji	17
- Sanal parçacıklar	26
C. Enerjik Beden	29
D. Aura (Psi – Alan)	37
E. Ruhsal Güç	43
F. Arkaik Hafıza	61
G. Kişisel Kalıtsal Enformasyon	67
H. Dış Çevreden Alınan Enformasyon	69

2.BÖLÜM: DUYU ÖTESİ ALGI DÜNYASINA GİRİŞ

A. Bilincin Genişletilmesi	73
B. İçsel Teknikler (İç Yardım Araçları)	81
- Zihinsel Sükunet Halli, Gevşeme	81
- İmajınasyon (İmgeleme)	86
- Meditasyon	89
- İrade	98
- Konsantrasyon – İnanç	103
C. Dış Teknikler (Dış Yardım Araçları)	111
- Renkler	112
- Konsantrasyon Objeleri	116
- Düz ayna	118
- Sıyah ayna	118
- Kristal küre	119
- Teknik araçlar	120
- Majik Maddeler	122
D. Yıldız Saati	127
E. Ritimler (Döngüler)	131

- Ay ritmi / gel-git ritmi	132
- Yıllık ritim	134
- Günlük ritim	135
F. Kader MI, Karma MI?	137

3.BÖLÜM: PARANORMAL FENOMENLER

A. Telkin, Kendi Kendine Telkin	145
B. Duyu tesi Algı	151
C. Telepati	155
- telepati / telkin	166
D. Hayvan Ve Bitkilerde Duyu tesi Algı, Telepati	171
E. Psikometri, Telemetri	183
F. Regresyon	189
G. Psikokinezi, Telekinezi	203
H. Levitasyon	217
I. Astral Beden, Astral Seyahat	223
J. Rüya	233
K. Materilizasyon (Bedenlenme)	245
L. Teleportasyon (Işınlanma)	257
M. Kehanet	263
- Geleceği Qrme-Kehanet MI Programlama MI?	273
- Serafim Sarovskiy	277
- Alessandro Cagliostro (Giuseppe Balsamo)	280
- Rasputin	282
- Ksenya Peterburgskaya	287
- Avel (Abil)	289
- Kudüslü John (John Of Jerusalem)	293
KAYNAKÇA	295

ÖNSÖZ

Yaşam dediğimiz büyü nedir? Hayatın amacı ve varsa görevi nedir? Belli kuralları var mıdır, yoksa hepimiz iyi kötü yaşar, sonrasında iz bırakmadan göçüp gider miyiz? Herkes gibi ben de kendime bu soruları (hala) bıkmadan usanmadan soruyorum. Bazıları yaşamı bir satranç oyununa benzetirler. Oysa bu klişe sözler, bana oldukça yetersiz ve yanlış bir yorummuş gibi gelir. Çünkü eğer hayatın satranç olduğunu farz edersek, yaptığımız hamlelere karşı hamleler yapan, devamlı bizi şaşırtmak, hata yapmamızı sağlamak, yenmek ve hatta mat etmek için uğraşan bir karşıt güç olduğunu düşünüyorum olmamız gerekir. Ben hayatı, sonsuz sayıda minik parçadan oluşan dev bir yapboza benzetirim. Veya mükemmel ritimde çalan ebedi bir senfoniye... Her birimiz birkaç parçasını bir araya getirmeye çalışarak ümitsizce yapbozun son halinin neye benzediğini merak eder, düşünürüz. Birleştirmeyi başardığımız birkaç parçasından, bütüne ait olan tabloyu bulmaya, sezmeye çalışırız. Belki bazılarımız daha çok parçayı bir

araya getirmiş ve tablo hakkında belli bir fikre ulaşmış olabilir. Diğer bir kısmımız ise, bunun boşuna bir uğraş olduğuna kanaat getirmiştir. Hatta yapbozun neye benzediğini merak etmeyi bile bırakmış, konuya beyninde zihinsel bir set çekmiş olanlar da vardır. Bu kitabı bana yazdıran, aşkın gerçeğe dair sonsuz merakımdır. Ve inanıyorum ki, nihai gerçek hakkında sizler de en az benim kadar ilgilisiniz. Çünkü bu kitabı aldınız ve daha da güzeli, okumaya başladınız...

Parapsikoloji, gizemli hakikatın kendisine giden kapıları zorlayan bir araçtır. Daha çok yapboz parçasını birleştirmemizi sağlayan (işlevsel) yollardan biridir. İleri ülkelerin birçoğunda parapsikoloji üzerine ciddi akademik çalışmaların yürütüldüğü araştırma birimleri kurulmuştur. Devletlerin gizli servisleri bu çalışmaların yakından takip etmekte, hükümet bütçelerinde kaynaklar ayrılmaktadır. Ülkemize gelince, maalesef birçok konuda olduğu gibi, bu alanda da çalışmalar çok geriden takip edilmektedir. Ancak son yıllarda enformasyon olanaklarının da gelişmesiyle birlikte, paranormal fenomenlere toplumsal ilgi artmış, Yeni Çağ hareketlerinin de etkisiyle özellikle genç nesil arasında büyük popülerlik kazanmıştır. Yalnız burada tehlikeli olan bir nokta vardır, o da ülkemizde akademik bazda çalışmaların henüz başlamamasından ötürü, parapsikolojinin de bilimsellikten uzaklaşarak, insanlar arasında adeta popüler kültür sınıfına sokulması eğiliminin oluşmasıdır. Bu endişeme sebep internet sitelerinde araştırmadan, kaynak göstermeden yazılıp çizilenlere duyulan büyük ilgidir. Şüphesiz ilginin olması güzel bir şey, fakat başvurulan kaynakların içeriğinin, yanlış bilgilendirmeye yol açma tehlikesi bulunmaktadır. Kurunun yanında yaşın yandığı gibi, yalan yanlış bilgiler, bir kısım insanın doğru kaynakları da şüpheyle karşılamasına sebep olmaktadır.

"Paranormal Fenomen", parapsikolojik olgular üzerine yazılmış bir inceleme kitabıdır. Geçmişten bugüne yapılmış

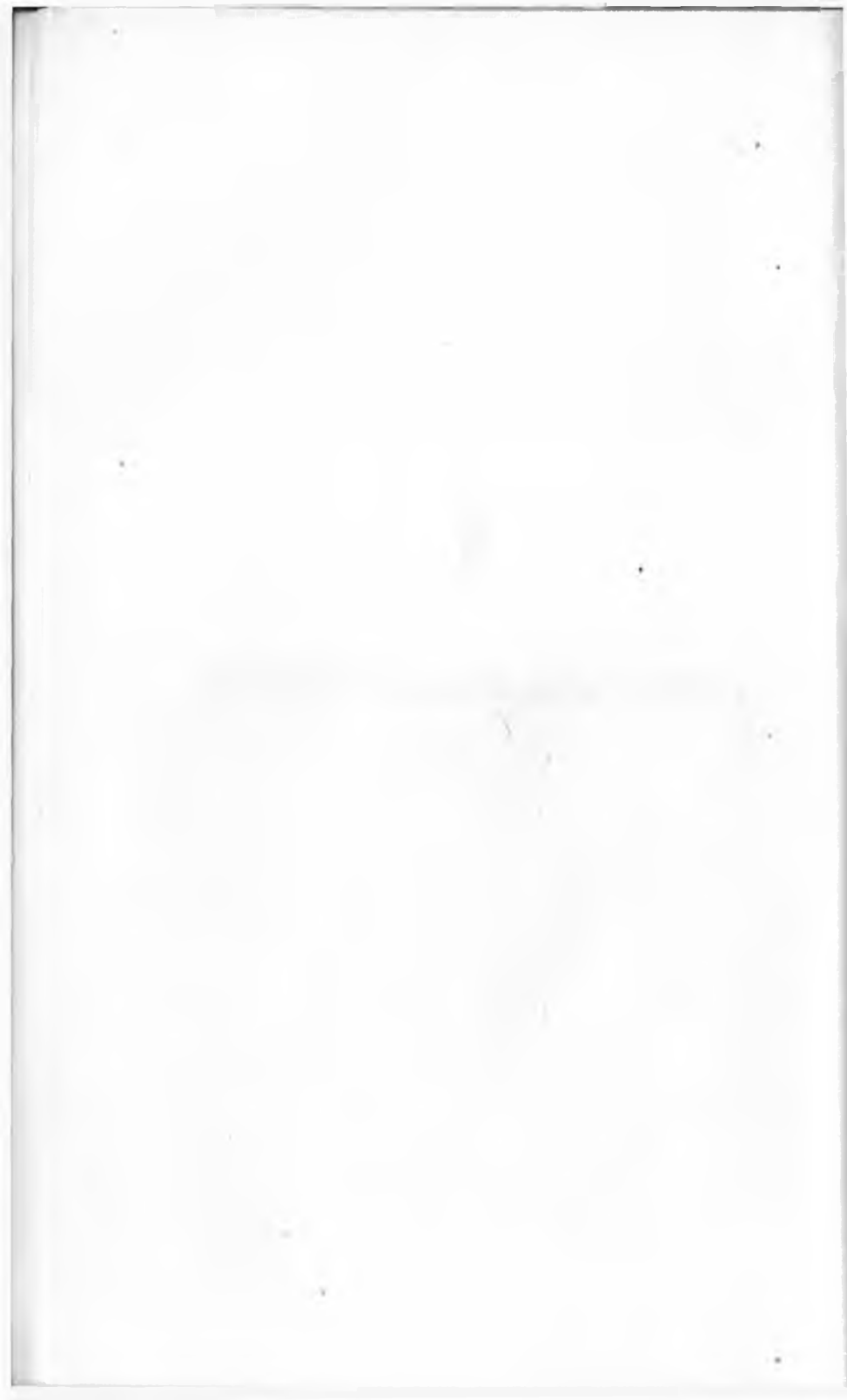
olan bilimsel araştırmalar, görüşler baz alınmış, parapsikolojik fenomenlere ait vakalar örnek gösterilmiştir. Duyu ötesi algı ile beyin, zihin, bilinç/bilinçaltı ve kuantum mekaniği ilişkisi irdelenmiş, çeşitli bilimsel görüşlere yer verilmiştir.

Kaynak olarak yararlanmış olduğum tüm eserlerin yazarlarına ve ayrıca yakın desteğini esirgemeyen Esen, Sema ve Sibel arkadaşlarıma teşekkür ediyorum.

Keyif ile okumanızı diliyorum...

1

KOZMİK VARLIK OLARAK İNSAN

A. BEYİN DALGALARI

"Edinebileceğimiz en güzel deneyim, gizemli olandır. Gerçek sanatın ve gerçek bilimin beşiğinde duran temel duygu budur. Bunu bilmeyen ve artık merak etmeyen, hayranlık duymayan kişi ölüdür ve gözlerinin feri sönmüştür."

Albert Einstein

Parapsikolojinin iç yapısını anlamak bakımından öncelikle paranormal olaylara vesile olan, gerçekleştirmelerini olanaklı kılan beyin faaliyetlerini ve enerji formlarını kısaca da olsa gözden geçirmeliyiz.

Balığın beynimiz için mükemmel bir besin kaynağı olduğu çok eski zamanlardan günümüze ulaşan bir bilgidir. Bu gerçeğin altında aslında önemli bir bilgi yatmaktadır. Beyin organlarına sahip ilk canlılar olan balıkların beyinlerinde ürettikleri elektrik akımının insanınki ile kıyas edildiğinde inanılmaz yükseklikte olduğu görülür. Örneğin bazı yılan balığı çeşitleri 600-volt üzerinde elektrik şoku üretme potansiyeline sahiptirler. İnsan beyni de elektriksel - kimyasal tepkimeler sonucunda elektrik akımı oluşturabilmektedir. Ancak gerilim derecesi oldukça düşük düzeyde seyretmektedir. Maksimum onda bir volt... İnsan organizması dinlenme (sükunet) halindeyken sinir hücrelerinin elektrik akımı voltun sadece 70/1000'i kadar düşük düzeyde üretilmektedir. Gerilim yükselip belli bir düzeye ulaştığı zaman saniyenin binde biri süresince elektriksel deşarj meydana gelir. İnsanın o anda bulunduğu bilinç düzeyine göre saniyedeki elektriksel titreşim (frekans) de değişkenlik arz eder. Örneğin uyanık haldeyken hızlı dalgalar gözlemlenirken, uyku halindeyken beyin dalgaları yavaşlar. Beyinden yayılan elektrik sinyalleri kafatasına bağlanan alıcılarla ölçülebilir. Elektroensefalogram

(EEG) denen bir aletle ölçülen bu sinyallere "beyin dalgaları" denilir. Esas olarak 4 tür beyin dalgası vardır. Bunlara alfa, delta, teta ve beta denilir. Son yıllarda üzerinde çalışılan diğer bir dalga türü de "gama"dır. Gama dalgaları saniyede 40 kez titreşir. Bu dalganın, algılama, bilinç ve entelektüel düşüncenin kaynağı olduğu düşünülmektedir.

Tıpta, parapsikolojide, eğitimde beyin dalgaları ile ilgili geniş araştırmalar yapılmaktadır. Parapsikoloji çalışmalarında, iyi durugörücüler beyinlerinde alfa ritmini üretmeye çalışırlar. Bunun için kendilerini "tamamen gevşek ama dikkatli" bir halde tutarlar. Gevşek bir dikkat halinde olarak ve mevcut olmayan bir nokta üzerine konsantre olmak suretiyle alfa ritmini düzenli olarak üretebilirler. Bunun yanı sıra zihin kontrolü, meditasyon, mantra teknikleri de alfa dalgalarının meydana gelmesine sebep olur. Duyular dışı algılama olaylarında alfa ritmi önemli bir yer tutar; özellikle telepati ile alfa ritmi arasında esaslı bir ilişki vardır. Her bir dalga türü, bilinç durumunun bir aşamasıyla bağlantılıdır. Bu dalgalar arasında eşgüdümlü bir geçiş sağlanamazsa çeşitli sorunlar ortaya çıkar. EEG eğrilerinin en düzgün olduğu bilinç düzeyi meditasyon yapıldığı zamanlardır. Bilincin uyanıklık, gündüz düş görme, trans, meditasyon ve kozmik bilinç hallerinde, beyin dalgaları (kozmetik) enerji dalgaları şeklini alabilirler. Bu süreç duyu ötesi algıların ve her türlü paranormal fenomenin oluşmasına neden olmalıdır.

Beynimizden yayılan dalgalar oldukça karmaşıktır. Aynı anda birçok nöron ateşleme yaparak elektrik yayar. Yalnızca beyin dalgalarıyla çeşitli cihazları kullanmak için yapılan çalışmalar, neredeyse baş döndürücü bir hızla ilerliyor. ABD'deki Rochester Üniversitesi bilgisayar bilimleri laboratuvarında geliştirilen bir bilgisayar sayesinde, televizyon beyin dalgalarıyla uzaktan kumanda edilebiliyor. Televizyonu açıp kapatmak isterken insan beyninden yayılan dalgalar, bilgisayar tarafından algılanıyor. Bilgisayar hangi dalganın açma,

hangi dalganın kapama olduğunu ayırt edebiliyor. Bu sinyaller televizyona gönderilerek kontrol sağlanıyor. Böylece kişi televizyonu açmak istediğinde yayılan dalgalar "aç" olarak algılanarak televizyon açılıyor. Kapatmak istediğindeyse bilgisayar tarafından algılanan "kapa" dalgası televizyonu kapatıyor.

Görünen o ki, beynimizin nelere kabiliyeti olduğunu daha yeni yeni anlamaya başlıyoruz. Daha geçtiğimiz birkaç yıl evveline kadar sadece bilim-kurgu romanlarında yer alan hayal ürünü teknolojiler, teknikler, araçlar bir gerçek olarak karşımıza çıkıyor. 2002 yılında Brown Üniversitesi'nde yapılan bir çalışmada maymunların beynine yerleştirilen bir mikroçip sayesinde beyin dalgaları algılanarak bilgisayara gönderildi. Bunu yapmak için ilk önce, maymunlara bilgisayar ekranında renkli bir nokta gösterildi. Daha sonra ellerindeki kumandayı kullanarak bu noktayı hedefe götürmeleri öğretil-di. Maymunlar bunu öğrendikten sonra beyinlerine bir mikro almaç yerleştirilerek sinyaller bilgisayara yönlendirildi. Elleri kumanda olmayan maymunlar ekrana renkli nokta geldiğinde bunu yalnızca düşünerek hedefe yönelttiler. Böylece ellerini hiç kullanmadan bilgisayarda oyun oynayabildiler! Bilgisayar programlarının geliştirilmesi sayesinde beyindeki dalgaların hangi merkezden ve ne amaçla yayıldığı daha iyi anlaşılacaktır. Bu çalışmalar sayesinde belki de yakın bir gelecekte insan beynindeki tüm düşünceleri okumak mümkün olabilecektir...

Parapsikolojide paranormal olayların ortaya çıkmasına zemin hazırlayan organın beyin olduğu en kuvvetli ihtimaller dahilinde görülmektedir. Evrenin ortaya çıkmasından bu yana evrimsel süreç içerisinde (bilinen) en büyük armağan, evrimin baş meyvesi olan beynin kuşkusuz evrimi de devam etmektedir. Ve bu ilerleme süreci içerisinde yeni yeni yeteneklerin gelişimi / keşfi de mümkün görünmektedir. Sanat, bilim ve teknoloji alanında ilerlemeler, entelektüel yenilikler süratle

PARANORMAL FENOMEN

devam ederken diğer yandan ruhsal gelişim ve özellikle de konumuz itibarıyla üzerinde duracağımız duyu ötesi algılarda gelişimin devam etmesi

B. KOZMİK ENERJİ

"Aketyomların sınırlı bir koleksiyonundan ulaşılamayacak bir yerin
ötesinde yatan bir hakikat daima olacaktır."

Paul DAVİES

Tarih boyunca en eski çağlardan bugüne kadar geçen zamanda, çeşitli kültürlerde, duyu ötesi algıların sebebi olarak kozmik enerjinin varlığı kabul edilmiştir. Hristiyan öğretinin kutsal kitabı İncil'de Kutsal Ruh'un başlangıçta olan hayat enerjisi olarak ele alındığını görüyoruz. Çin ve Japon kültürlerinde, madde enerjinin bir tezahürü olarak kabul edilmektedir. Tao öğretisinde Ch'i, yaşam enerjisidir. Taoist Ko Hung, bu enerjiye ilişkin şu yorumu yapar: "İnsanoğlu, Ch'i'dir ve her insanın içinde Ch'i bulunur. Hatta Cennet, Dünya ve diğer her şey bile hayatta kalmak için Ch'i'ye ihtiyaç duyar." Reiki'de Ki (Ch'i), evreni hareket ettiren yaşam enerjisidir. Japon dini geleneklerinde Ki, yaşayan her şeye geçen evrensel enerji olarak tanımlanır. Hayatın kendisi ve var oluş gücüdür. Tanrı ve kutsal ruh ile eş anlamlıdır. Hint felsefesine gelince, beş formda kendini gösteren ve canlı hayatı besleyen kozmik enerji, "Prana" olarak adlandırılmıştır. Prana (yaşam soluğu), tüm bireysel birimler ile evren arasındaki bağlantıdır. Hinduların kutsal metinlerinde, vücuttaki çakralar aracılığı ile bedene alınabilen kozmik (hayat) enerjisinden bahsedilir. Doğulu avatarlara göre, insanın fiziksel sinir sistemi yanında ruhsal sinir sistemi de vardır. Gözle tabii ki görülmesi mümkün olmayan ruhsal sinir sisteminin görevi yaşam enerjisini kozmostan bedene aktarmaktır. Bilim dünyası ile ciddi ortak çalışmalar yürüten Himalaya Enstitü Başkanı Swami Rama, prana olarak adlandırılan kozmik enerjiyi şöyle tarif etmektedir:

"Prana, evrenin yaşam enerjisidir. Hint felsefe okullarından birine göre, bütün evren akashadan (uzay ya da eter) oluşur. Akasha, evrenin sonsuz, içine her şeyi alan maddesidir. Prana ise evrenin sonsuz var olan, her şeye yayılan (kozmik) enerjisidir. Evrenin bütün değişik biçimleri prana enerjisi ile beslenir. Pranayı denetlemeyi öğrenen kişi evrendeki fiziksel ve zihinsel bütün enerjiler gibi kendi beden ve zihnini de denetlemeyi öğrenmiştir."

Hint öğretilerine göre, insan bedeni, evreni var kılan aynı kozmik enerjiden oluşmaktadır. Bedenin oluşum ve uyumunu sağlayan bu kozmik prana enerjisinin tezahürüdür.

M.Ö. 4. yüzyılda yaşamış olan Yunan filozof Aristo, dünya atmosferinde her şeyin eter denilen başlangıç maddesinden oluştuğunu, bu kapsamda insan ruhunun da eterden yaratılan madde ötesi bir oluşum olduğunu varsıymaktaydı. Ses dalgalarının havasız ortamda yayılmadığının anlaşılmasının, ışık dalgalarının da boşlukta yayılamayacağını düşündürmesi, Aristo'yu aşamayan fizikçileri, uzayın ışığı iletebilen bir maddeyle kaplı olması gerektiği düşüncesine itmiştir. Bu maddeye bazıları "esir" derken, Newton, o herkesi kendisine hayran bırakan dehasıyla bu maddenin "eter" olduğunu söyler ve üstelik doğa düzeninin temelinde küçük parçacıklardan oluşmuş bir sıvı olan ve tüm uzayı kaplayan eterin varlığını savunur. İsaac Newton (1642-1727), eterin tüm çevreyi doldurduğu gibi, maddenin ve hatta atomların içine de nüfuz ettiğine inanıyordu : "Bu gibi bir ruhun olduğunu farz ediyorum, bu canlandırıcı ruh ne sıvı, ne uçucu ne de şarap ruhunun gazıdır (gas of spirit of wine=alkol). Fakat etersel yapı doğada, canlı sıvılarına nüfuz edecek yeterliliktedir, belki bir elektrik kadar serbestçe veya bir manyetik akım gibi yayılır." Newton'a göre yoğunluğu sürekli olarak değişen eter, içinden geçmekte olan ışık taneciklerinin yönünü de

değiştirmektedir. Newton daha da ileri giderek, tüm cisimlerin yoğunlaşmış eterden oluştuğunu ileri sürmüştür.

Bundan 150 yıl evvel katran, parafin, fenol gibi maddeleri keşfeden Alman kimya ve doğa bilimcisi Carl Ludwig von Reichenbach (1788 – 1869) "Odkraft yaşam enerjisi" olarak adlandırılan bir deney başlattı. İnsan ve diğer organik ve inorganik maddelerin çevresinde oluşan mistik bir parlaklık, "Od" adında bir ışımının teknoloji yardımı olmaksızın hassas insanlar tarafından algılanabileceğini düşünüyordu. Yaptığı deneylerle yüzlerce kez reddedilemez kanıtlar getirdiği halde, bilim adamları tarafından hayatı boyunca eleştiri konusu olmaktan kurtulamadı. Tüm çabalarına rağmen kendine bu "parlak ışımayı" görme yetisi kazandıramadı ve bir teknoloji geliştiremedi. Yalnızca çok hassas (duyu ötesi algı yetenekleri gelişkin) ile daha az hassas insanların olduğunu biliyordu, deneyleri durumun böyle olduğunu göstermişti.

Aynı dönemde İngiliz fizikçi James Maxwell (1831 – 1879), daha ince bir strüktürden oluşan, yani görünür maddeden daha ince olan eterin varlığını doğruladı. Einstein hayatı boyunca eterin varlığı konusunda fikir değiştirdi. Ancak eterin varlığı olmaksızın sonsuz evren boşluğunun fiziksel bir karakterinin olamayacağı çeşitli bilim çevrelerince farz ediliyordu. Bir kısım bilim adamına göre tüm evrenin belli fiziki yasalara uyum göstermesi ve özellikle de izafiyet teorisi eterin varlığı olmadan düşünülemezdi. Hatta ünlü fizikçi Bertram Russel hidrojen çekirdeğinin ve elektronun herhangi bir yerde yoğunlaşan eterden sıkışarak görünür hale geldiğini söyleyecek kadar ileri gitti. (Aslında elektronu hiçbir zaman görmeyeceğimizi biliyoruz, çünkü elektron, ışık parçacığı onu gösteremeyecek kadar küçüktür.)

Hem kadim öğretiler hem de bilimsel incelemeler, bizi başlangıçtan beri var olan bir kozmik enerjinin olması gerektiği düşüncesine sevk ediyor. Bu öyle bir enerjidir ki, maddi

olan her bir varlık ondan türemiştir ve o olmadan fiziki dünya var olamayacağı gibi, fiziksel yasalara da tabi olması mümkün değildir. Sigmund Freud'un öğrencilerinden, ve en radikal psikiyatrist/ psikanalist olarak tarihe adını yazdıran Avusturyalı doktor Wilhelm Reich (1897-1957), organizmaların "orgon" adı verilen kozmik enerjiyi alıp verdiğini, başka bir deyişle bedenini sürekli olarak bu enerjiyle şarj ve deşarj olduğunu varsayıyordu. Reich, her organizmanın elektriksel gerilime sahip olduğunu ancak onun yanında bilimsel olarak henüz elektromanyetik enerji teorisi çerçevesinde açıklanamayan örneğin "vücut manyetizması" gibi fonksiyonları bulunduğunu söylemiştir. Günümüzde gelişen tıp biliminin yeniliklerini takip eden bazı hekimler, bu fonksiyonları kullanmaktadırlar.

Reich'in "orgon" enerjisi belli bir kütleye sahip değildir, o başlangıçta, henüz madde oluşmadan önce mevcut durumdadır. Çeşitli dalgalardaki orgon enerjileri yoğunlaşıp birbirleriyle etkileşip kaynaştıkça, madde daha evvel bulunmadığı bir yerde ortaya çıkabilirdi, üretilebilirdi. Benzer bir biçimde artık oluşmuş olan maddeyle etkileşime giren orgon, daha önce orada bulunmayan yeni formlar meydana getirebilirdi. Modern parçacık fiziği bilimi, bizlere Reich'in orgon enerjisine benzer bir enerjiye işaret etmektedir: Nötrino enerjisine...

Yaklaşık 15 milyar yıl evvel meydana gelen Büyük Patlama (Big Bang) sonrasında bugün evrende var olan tüm madde ufak bir noktadan saçıldı ve şişen bir balon misali genişlerken evreni genişletmeye bugün de devam ediyor. Henüz patlamadan sonraki ilk saniyede 100 milyar derece ısıda temel parçacıklar saçılmıştı; milyarlarca nötron, proton ve elektron, foton (ışık parçacıkları) ve nötrinolar... Evrenin bu ilk "çorba" ortamında nükleer tepkimeler sonucunda elektromanyetik kuvvetlerin etkisiyle proton ve nötronların çeşitli dizilimleriyle toplam 92 çeşit atom çekirdeği oluştu. En ağır 92 proton ve 146 nötron ile uranüs atomu, en hafifi ise bir proton

ve bir elektrondan oluşan hidrojen atomudur. Hidrojen oluşan ilk kimyasal elementtir ve bugün evrenin %90'ını oluşturmaktadır. Geri kalan %9 helyum, %1 ağır kimyasal elementlerdir. Bu toplam 92 temel yapı elementi çok çeşitli moleküllerde birleşip doğadaki eşsiz madde varyasyonlarını meydana getirir. Hem canlı hem de cansız madde hep bu aynı temel yapı elementlerinden türemiştir. Bir taş, bir avuç toprak veya bir kitap, bir böcek, çiçek veya insan; hepsi temelde aynı maddenin varyasyonlarıdır...

Bu kitapta, maddenin konumuz için hayati önem arz eden bir özelliği ele alınacaktır, o da maddenin belli koşullar altında enerji üretme potansiyelidir.

Doğada enerjinin çeşitli biçimleri bulunmaktadır; ısı enerjisi, hareket enerjisi, radyasyon... Alman bilim adamı Robert von Mayer (1814–1878) 100 yıl kadar önce enerjinin çok önemli bir özelliğini keşfetmişti: Enerji öyle bir şeydi ki, ne yoktan üretilebilirdi ne de yok olabilirdi. Sadece bir formdan başka bir forma geçiş yapabiliyordu. Aynı yasa madde için de geçerlilik arz ediyordu. Bu iki temel fizik yasasını büyük alman bilim adamı, 20.yüzyılın en büyük kuramsal fizikçisi Albert Einstein (1879–1955), madde ve enerjinin aynı oluşumun iki farklı varyasyonu olduğu iddiasıyla birleştirmişti.

Einstein'ın görecelik (rölativite) teorisine göre belli şartlar altında madde enerjiye, enerji de maddeye dönüşebilmektedir. Görecelik kuramının bize ulaştırdığı çok basitçe sonuca göre enerji, bir kütlenin ışık hızının karesiyle çarpımına eşittir. Dahi bilim adamı bilim dünyasına çok şık bir formül kazandırmıştı: $E = mc^2$ ($E =$ enerji, $m =$ kütle, $c^2 =$ ışık hızının karesi) Bu formüle göre belli bir kütleyi ışık hızının karesiyle çarpığımızda, o kütlenin barındırdığı enerjiyi hesaplamış oluyoruz.

Görecelik kuramı bizi çok önemli bir sonuca ulaştırmaktadır. Işık hızının karesi o denli büyük bir sayıdır ki (ışık hızı, 299792458 metre/saniyedir, yani kabaca saniyede 300 bin kilo-

metre), bir kum tanesinin ağırlığı ile çarptığımızda bile devasa bir enerji elde edildiğini görürüz. Hesapladığımızda 1 gram herhangi bir maddede 20 trilyon kalori enerji bulunduğu sonucuna ulaşırız. Bu gerçekten çok mühim bir çıkarımdır. 1 gramlık maddenin 285 m çapında ve 4 m derinliğinde bir gölün suyunu kaynama noktasına getirecek enerjiyi ihtiva ettiğini anlıyoruz.

Ne yazık ki, Einstein'ın $E = mc^2$ formülü İkinci Dünya Savaşı'nda Hiroşima ve Nagazaki'de acı bir şekilde test edildi. Dünya, 6 Ağustos 1945 günü şok bir haberle uyandı. ABD Japonya'nın Hiroşima kentine "Little Boy" (küçük çocuk) adını verdiği bir atom bombası atmıştı. İlk anda 70.000 kişi katledilmiş, 1945 yılının sonuna doğru bu sayı 140 bini bulmuştu. Aradan 3 gün sonra, 9 Ağustos 1945'te ABD bombardıman uçağı ile bu defa Nagazaki şehri üzerine "Fat Man" (şişko adam) ismi takılan atom bombası atıldı ve 80 bin kişinin daha trajik ölümüne sebep oldu. Saniyenin on binde biri kadar bir sürede meydana gelen patlamanın ilk etkisi gözleri kör eden ışık olmuştu. Ardından patlamanın etkisiyle oluşan 300.000 santigrat derece sıcaklıktaki alev fırtınası saatte 1800 km hızla yayılarak 3 km çapında bir bölgede her şeyin yanarak yok olmasına neden oldu. Maddenin ne denli büyük bir enerji ihtiva ettiğini acı bir şekilde gösteren bu trajik olaylar insanlık tarihinin en utanç verici günleri olarak tarihe yazıldı.

Ünlü Türk fizikçi Prof. Behram Kurşunoğlu 1977 yılında verdiği bir konferansta şunları söylemiştir:

"Evrenin doğuşuyla 4 parçacık yaratılmıştır. Bunlar elektron, proton, nötron ve nötrinodur. Bu 4 parçacık ve bunların anti-parçacıkları ile -yani 8 parçacık- evreni tamamen kurma imkanı vardır." Bugün bu dört temel parçacığın haricinde çok sayıda alt parçacık olduğu biliniyor. 1968 yılında önce California'daki laboratuvar-

da, sonra da İsviçre'deki CERN'de proton ve nötronun içinde kuark (QUARK) denilen zerreler bulundu. İlerleyen yıllarda, proton içindeki kuarkların da ikinci ve üçüncü nesil türleri bulundu. Bunlara up, down, charm, strange, top ve bottom isimlerini verdiler. Atom altı parçacıklarının çeşitliliği arttıkça, bunları akılda tutmak ve ezberden saymak olanaksızlaştı. Günümüzde halen İsviçre ve Fransa sınırında yer alan ve Cenevre'ye yakın bir yerleşimde yürütülen projede, Büyük Hadron Çarpıştırıcısında protonlar ışık hızına yakın hızla (%99.999999) çarpıştırılıyor ve meydana gelen yeni parçacıklar tespit ediliyor. Madde ve anti-maddenin fiziki özelliklerini anlamak bakımından Avrupa Nükleer Araştırma Merkezi'nin (CERN) çalışmaları son derece önemlidir. Bilim adamları temel bilimin en ileri saflarında yeni bilgi üretmek için ümit ve azimle çalışmalarını sürdürüyorlar.

Günümüz bilimi, maddenin fiziki özellikleri ile ilgili çok şeyi açıklamasına rağmen, enerji ve özellikle de daha önce sözünü ettiğimiz hayat enerjisi –prana, kozmik eter, organ enerjisi– hakkında yeterli bilimsel veriler sunamamaktadır. Bir kısım parapsikoloji araştırmacıları, hayat enerjisinin nötrino enerjisiyle ilişkili olduğunu öne sürmekteydiler. Tüm bilim adamları var güçleri ve olanaklarını seferber ederek konu üzerinde son sürat çalışmaktadırlar. Nötrinoların, kainatın ilk oluşum zamanından, yani "enfilyasyon" döneminden kalma, kendilerini büyük ihtimalle anti-madde hışmından hızları ve küçük kütleleri sayesinde kurtaran parçacıklar oldukları düşünülüyor. Nötrinolar devasa yüksek enerjileri ve fotonlarıkinden de hafif olan kütleleri ile (ki eskiden kütleleri olmadığı düşünülüyordu) hiçbir engel tanımadan her yerden her şeyi delip geçebiliyorlar. Bilim dünyası için kelimenin tam

anlamıyla bir muamma olmaya devam ediyorlar. Onlar için sanki madde bir cam gibi saydam hale geliyor. Güneş'ten yayılan tüm enerjinin %3'ünü oluşturdukları bilinen nötrino parçacıklarını, yerküremizi delip geçtikleri için çoğunlukla yakalayamıyoruz.

1987 yılının şubat ayında, yeni ortaya çıkan "Nötrino Astronomisi" dalı uzmanları son derece sevinçli olmalıydılar. Çünkü gözlenen bir süpernovadan yayılan nötrino parçacıkları ışık hızıyla Dünya'ya ulaşmışlar ve bunlardan tam 19 tanesi saptanabilmişti. Süpernovanın keşfedilmesi, bir rastlantı sonucu oldu. 170 bin ışık yılı uzaklıktaki Büyük Magellan Bulutu'na ait bir fotoğraf çeken Toronto Üniversitesi'nden astronom Ian Shelton, fotoğraf plağı üzerinde tesadüf eseri çekilmiş süpernovaya ait garip lekeyi fark etti. Haber bir anda tüm dünyaya yayıldı. 1987A ismiyle anılan süpernova olayı, 383 yıldan beri gözlenen ve üstelik çıplak gözle de görülebilen en yakın süpernova idi. Doğrusu bu astronomlar için büyük bir şanstı.

Pensylvania Üniversitesi'nde yirmi yılı aşkın süredir yürütülen deney sonucunda, Güneş'ten yayılan nötrinoları sayan Raymond Davis ve ekibi, sayılan nötrino parçacıklarının hesaplanarak öngörülen miktarın sadece üçte birini oluşturduklarını tespit ettiler. Daha sonraları Japonya'da yapılan deneylerle bu farkın olduğu doğrulanarak kesinlik kazandı. Bu garip durum, yıldızların oluşumu ve atom altı parçacıkları ile ilgili teorilerin ciddi bir şekilde gözden geçirilmesine neden oldu. Çünkü nötrinoların belli bir oranının "kayıp olması", onların üretildikten kısa bir süre sonra yapılarını değiştiriyor olma ihtimalini akla getirdi. Bilim adamları arasında bu görüş tartışılmaya başlandı ve gitgide kuvvet kazandı.

1990'lı yıllardan itibaren tüm kainatı kaplayan, gözle görünmeyen fakat mevcudiyetiyle ilgili ciddi deliller bulunan bir karanlık maddeden (Dark Matter) bahsedilmeye başlandı. Ve bu maddenin kütlesi hesaplanıldığında, evrenin %90'ını

oluşturması gerektiği gibi hayret verici bir sonuçla karşılaşıldı. Daha 1970'lerde Princeton ve New York State Üniversiteleri'nden bilim adamları, birbiri çevresinde dönen iki galaksiden başlayıp, ortak bir merkez çevresinde dönen galaksi gruplarına kadar, birçok sistemin yörünge hareketlerini analiz ettikten sonra, bu sistemlerde gözlenen maddenin tam on katı kadar görünmeyen madde olması gerektiği sonucuna ulaşmışlardı. 1978 yılında Washington Carnegie Enstitüsü'nden Vera Rubin ve arkadaşları ile Groningen Üniversite'sinden Albert Bosma, çalışmalarını karanlık maddenin varlığını hiçbir kuşkuyla yer bırakmayacak bir biçimde ortaya çıkardılar. Alan Lightman, "Yıldızların Zamanı" adlı kitabında karanlık madde sorununa şöyle değinir: "Karanlık Madde nedir? Var olduğunu biliyoruz ama ne olduğu konusunda çok az fikrimiz var. Karanlık madde uzaya dağılmış durumdaki gezegenler veya sönmük yıldızlar olabilir. Karanlık madde engin bir atom altı parçacıklar denizi olabilir. Her ne ise, karanlık madde evrendeki maddenin çoğunluğunu oluşturuyor." Bilim adamları karanlık maddenin de nötrino denilen atom altı parçacıklarla bir şekilde ilgili olması gerektiğini düşünüyorlar. Lightman'ın karanlık madde için söylediği cümleleri, parapsikolojik fenomenler için de başarıyla uyarlayabiliriz: *Paranormal olayların var olduğunu biliyoruz, ama nedenlerine, nasıl olduklarına dair çok az fikrimiz var...*

Parapsikologlar, paranormal anomalilerin "baş suçlusunu" bulmuş ve bunun rahatlığı içerisinde olduklarını düşünedursunlar, parçacık fizikçileri nötrinolar ile ilgili yeni çalışmalarını duyurduklarında aradıkları parçacığın bu olmaması gerektiğini anlayıp hayal kırıklığına uğradılar. Çünkü yeni bilgilerin ışığında, nötrinoların maddeyle etkileşiminin ya çok az ya da hiç olmadığı anlaşılmıştı. Bu durum, nötrino parçacıklarının aşırı enerjileri sonucundaki enerji yoğunlaşması ve çok küçük, neredeyse sıfıra yakın maddesel kütleleri nedeniyle de çok hızlı hareket etmelerinden kaynaklanıyordu.

Böylece karşılıklarına çıkan maddeyle etkileşim zamanı bulamazlar ve nötr olduklarından iyonizasyona da sebep olamazlardı!

Sanal Parçacıklar

Paranormal fenomenlerde tartışmasız olarak başrol oyuncusu konumunda olduklarını ısrarla düşündüğümüz kozmik enerji parçacıklarını aramaya devam ediyoruz. Geçmiş senelerde bu atom altı parçacıkların nötrino olduklarına dair hakim olan görüş giderek zayıfladı ve sonunda terk edildi.

Son yıllarda bilimdeki gelişmeler ile beraber parapsikologlar dikkatlerini "sanal parçacıklar" üzerinde yoğunlaştırmış vaziyettedirler. Psi-fenomenlerin gerçekleşmesine olanak veren parçacığın ne tür özelliklere sahip olması gerektiği biliniyordu:

- aynı reel foton gibi, kütlesi sıfıra yakın olmalı
- en az ışık hızı ile hareket etmeli
- ancak diğer parçacıklarla etkileşmesi reel fotonlara nazaran çok daha düşük düzeyde (impuls) olmalı

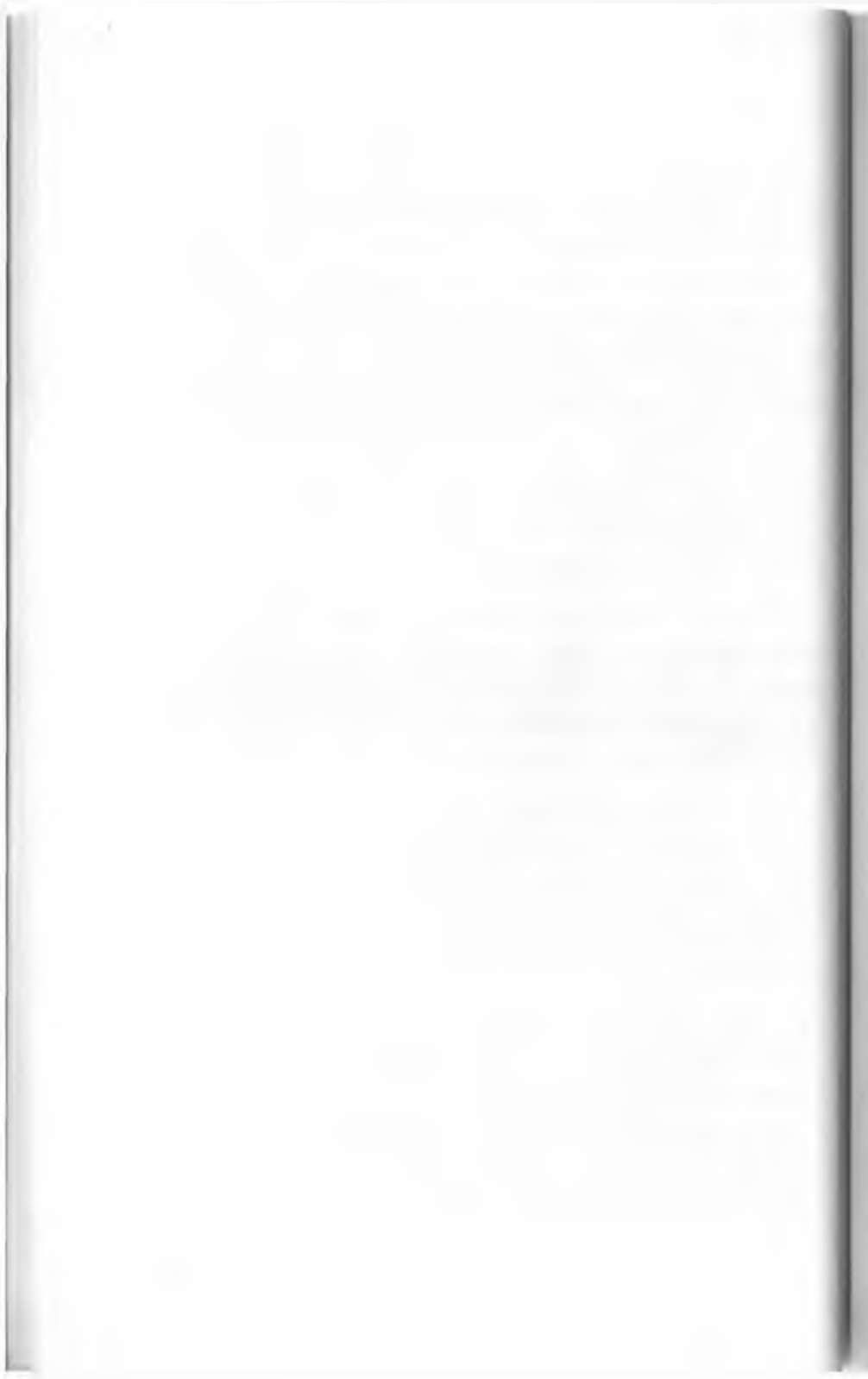
Fizikçilerin bugüne kadar bildiği sadece iki parçacık bu özelliklere yakın bir karakter gösteriyordu. Birincisi tabii ki nötrino idi, diğeri teorik olarak varlığı kesin, ancak reelde ispatlanamaz olan "sanal parçacıklardı". Nötrino parçacıklarının uzun süreli elektromanyetik etkileşime giremedikleri göz önüne alındığında, geriye şu an için tek bir adayın kaldığı görülüyor.

Peki sanal foton isminden ne anlamamız gerekiyor? Sanal, Latince karşılığı "virtus", henüz gerçekleşmeyen, fakat mümkün, olanaklı veya uyuyan anlamındadır. İsmine yakışır bir şekilde bu parçacıklar elektronların içerisinde "uyur" vaziyette dururlar. Dış uyaranlar tarafından rahatsız edilmedikleri sürece bu durumlarını korurlar. Sanal parçacık-

lar, kendi çevresi etrafında aralıksız olarak çok hızlı bir dönme hareketi içerisinde. Ve bu dönüş hareketleri (spin) çevrelerindeki enformasyonu alıp taşımalarına olanak sağlar.

Kainatta her şey dönüyor. Gezegenler kendi çevrelerinde ve Güneş'in çevresinde, uyduları kendi ve gezegenlerin çevresinde dönüyor, galaksiler dönüyor, hatta evren bile dönüyor olmalı. Kuşkusuz makrokozmosta işler böyleyken, mikro ölçekte de tersi düşünülemez. Atom çekirdeği etrafında turlayan elektronlar, aynı zamanda kendi etrafında dönüyor. Dönme hareketi, tüm parçacıklar için, nötron ve proton, graviton ve foton için geçerlidir. Paranormal durumlara vesile olduğunu düşündüğümüz sanal parçacıkların da kendi etrafında dönüyor olmaları gerekiyor. Bu dönüş hareketleri bir şekilde enformasyon kodlamaya yol açıyor olmalı.

Bu teorik özelliklerine rağmen aradığımız kozmik enerji parçacığının sanal fotonlar olduğundan kesin olarak emin olamayız. Şu anki parçacık fiziğinin bilgi birikimi, bizleri bu konuda tatminkar çıkarımlara sevk etmek için yetersiz bir düzeydedir.

C. ENERJİK BEDEN

"Bu hayat bir fetihtir, kendi kendisinin fethi. Hedef, benliğin asaletine teslim olmaktır. Bunu görmene musade etmeyi fethedeceksin. Ve değişmiş benlikten kurtulmak demek, başka hiçbir kimseye karşı sorumlu olmamak demektir, krallığın üzerinde egemen olmak demektir ve en önemlisi özgür olmak demektir."

Ramtha

Bedenimiz sadece bir kemik, deri ve organ topluluğu yığınınından ibaret değildir. İçimizde kozmik enerjinin oluşturduğu yaşam gücünü veren bir "enerjik beden" saklı bulunmaktadır. Enerjik bedeni çeşitli anlayışlar farklı farklı isimlerle adlandırmaktadır; astral beden, ruhsal beden, biyoplazma, ikincil beden, aura... Ezoterik literatüre dönüp baktığımızda, enerjik bedene sahip olanların yalnızca insanlar olmadığı gibi bir iddia ile karşılaşırız. Aynı şekilde hayvan, bitki gibi canlılar ve hatta kristal gibi cansız maddelerin yoğunlaşmış kozmik enerjinin oluşturduğu ikincil bir bedenleri olduğu kabul edilir.

Günümüzden çok önce, tarihin en büyük inisiyesi olarak kabul edilen Trakyalı Orfe, ruhun bir birlik (monad) olmasına karşın, bedenlendiğinde üç araca sahip olduğunu düşünürdü. Bunlar esiri, havai ve dünyevi bedenlerdi. Orfik gizem anlayışında, esiri beden, tamamen spiritüel kozmik ruha karşılık gelirdi. Kısmen spiritüel, kısmen maddi olan havai beden, önceki yaşamların hatıralarını saklardı. Dünyevi araç ise maddi bedendi. Günümüzde ezoterik ve spiritüel literatürde insan ve bazı yeni görüşlere göre hayvan, bitki ve bazı cansız maddeler de fiziki beden, ruh ve can üçlüsünün bir bütünlüğünden meydana geldiği kabul edilmektedir. Can, beden ile ruhu birbirine bağlayan kuvvet olarak kendini gösterir. Ancak birkaç radikal bilim adamını hariç tutarsak, ruhsal benliğin ve spiritüel alemin varlığı bilim tarafından kesin kez

reddedilir. Bunun sebebi, ruhsal varlığın, ince/enerjik bedenin, psi'nin standart bilimsel metotlarla gözlemlenebilir ve ölçülebilir olmamasıdır. Ve büyük olasılıkla da bu hep böyle kalacaktır.

Materyal beden, fiziki aktivitelerin devamı için gerekli olan enerjiyi dışarıdan aldığı besinler aracılığı ile sağlarken, enerjik beden de hayat enerjisini temin eder. Ölüm zamanı gelip çattığında, materyal beden enerjik bedenden ayrılarak tabiat kanunlarının gereği olarak çürümeye başlar. Zamanını doldurmuş olan fiziki beden son bir görev/katkı olarak toprağa karışırken, yoğunlaşmış, konsantre hale gelmiş kozmik enerjiden oluşan enerjik beden, kozmik bilincin bir parçası olarak varlığını sürdürmeye devam eder.

Embriyo ilk oluşum aşamasında, o zamanki kozmik duruma, gezegen konum ve etkilerine göre yapısal karakter kazanmaktadır. Başka bir deyişle enerjik bedenin strüktürünü belirleyen olay, embriyo oluşumu ile eş zamanlı kozmik etkenlerdir. Daha ilk etapta kozmik bilinç ile bağlantı halinde olan enerjik beden önceki varoluşlarının da etkisi ile yeni materyal beden "inşa edilmesini" yönlendirir. Enerjik beden, kozmik enerjiyi beden farklı bölümlerinde bulunan 7 adet çakra (buna kanal da diyebiliriz) aracılığı ile çeker.

Kozmostan bedene enerjik beden (doğu öğretilerine göre ruhsal sinir sistemi) vasıtasıyla aktarılan yaşam enerjisi ile ilgili mekanizmayı iyi ifade ettiğini düşündüğümüz doğu felsefesinde olduğu şekliyle özetlemeye çalışalım.

Yoga anatomisinin eski rehberleri, binlerce "nadi"den (kanaldan) oluşan bir ağdan bahsederler. Prana, yani kozmik enerji, yaşam enerjisi, bu ağın içinde akararak, beden her bölümünü enerjiyle besler. Nadi, kanal ve araç kelimeleri, prana gücü adı verilen tek bir gücü açıklamak üzere kullanılır. Yoga rehberlerinde nadi sayısı ile ilgili farklı sayılar belirtilir. Bazı kaynaklarda nadilerin 72 bin dolayında, bazılarında ise 350 bin civarında olduğu öne sürülür. Bunların içerisinde en

önemlileri üç adet nadidir: sağ burun deliğinden akan pingala (surya), sol burun deliğinden akan ida (chandara) ve enerjinin her iki burun deliğinden akarak gerçekleşen sushumnadır. Meditasyon için sushumnanın işlevselliği son derece önemlidir. Zira sushumna kanalının aktive olmasıyla kişi dış dünyadan ve bilinçaltından gelen uyarılara karşı kendini kapatarak, odaklanma imkanını arttırır. Bu üç ana nadi omurga kökünde bulunur ve yukarı doğru ilerler. Sushumna, merkezde yer alır ve belkemiği boyunca dolaşır. İda ve pingala nadileri ise omurga boyunca yukarı tırmanırken, sarmal bir hareketle birbirlerinin ve sushumnanın üzerinden geçerler. Omurga boyunca sıralanan ida, pingala ve sushumna bağlantı noktalarına çakra adı verilir. Çakralardan diğer nadiler de oklar misali bedenın diğer kısımlarına doğru yayılırlar. Çakralar, diğer nadilerin üç ana nadi olan sushumna, ida ve pingala ile birleşimidir.

Batı bilimi tarafından takdir edilen olağanüstü bir düzeneğin beşiği olan omuriliğin merkezinde sushumna olarak adlandırılan görünmez bir kanal bulunduğu kabul edilir. Sushumna'nın her iki tarafından akan bir hayat enerjisi (prana) akımı vardır. Her iki akım omurilik maddesinden geçmektedir. Sushumna'nın alt ucunda, yani omurilik bitiminde "Kundalini'nin Lotus Bölmesi" olarak adlandırılan ve hayat enerjisinin kundalini adı verilen çok güçlü bir formun depolandığı merkez bulunur. Kundalini denen bu enerji, özellikle meditatif tekniklerde kullanılır ve bedenın içinde bulunarak kasıtlı olarak yönlendirilir.

Ruhsal sinir sisteminin diğer önemli unsuru olan 7 adet çakra da sushumna (omurilik boyunca) kanalı boyunca yer alırlar. Tekerlek, disk, kendi etrafında dönen nesne anlamına gelen çakralar şöyle sıralanır:

1. Muladhara, en alttaki çakra, omurganın bitiminde yer alır. Kök çakrası olarak bilinen bu merkez, insan doğasının "kaç ya da savaş" tepkisi ile ilintili olan

böbrek üstü bezlerine bağlıdır. Bu bezler yaşamsal önemde olan adrenalin ve kortizon hormonlarını üretir. Kalabalık şehir hayatının hepimizi yüz yüze bıraktığı stres ve gerilim bu çakranın enerjisini tüketir. Akabinde vurdumduymazlık, umursamazlık ve genel bir kayıtsızlık baş gösterirken, kişi yaşam sevincini yitirir ve anti sosyal eğilimlere kapılır.

2. Svadhisthana, omurganın üzerinde, cinsel organların bulunduğu bölgede yer alır. Dalak çakrası veya Cinsel çakra da denilen bu merkez, kadınlarda yumurtalıklara, erkeklerde testislere bağlıdır ve cinsel faaliyetlerin düzenlenmesiyle meşguldür. Üreme organlarının tam üzerinde bulunduğundan, çoğu insanın başına dert olan aşağı doğanın dürtüleri ve arzuları ile; kontrol edilemeyen şehvet duyguları ile bağlantılıdır. Aynı zamanda, yaratıcılık ile ilişkilendirilir.

3. Manipure, omurganın üzerinde, güneş sinir ağı (solar plexus) bölgesinde bulunur. Bu merkez, daha aşağı arzuların, isteklerin ve egonun yeridir. Bu arzuların emirlerine uyma eğilimimiz o denli güçlüdür ki, Güneş Sinirağı Çakrayı temizlemek ve dengelemek hayli güç bir işmiş gibi görünmektedir. Bu çakra, daha aşağı doğamızın yeri olan Kök çakrası ile yakından bağlantılıdır. Bu iki merkezden birinin düzensizliği daima diğerine yansımaktadır. Ne zaman ki, üst bilincimizi geliştirmek üzere harekete geçeriz, ego, alt bilinç ve aşağı arzular depresyone, ruhsal gelişmenin önünü kesmeye çalışırlar. Bu zamanlarda bu çakra merkezinde büyük bir gerilim olur. Aşağı arzular ile yüksek arzular arasında kıran kırana bir çatışma olur. Tüm bu gerilimler, çatışmalar, araştırmalar öz farkındalık yolunda, kendimizi bulma yolunda geçilmesi zorunlu olan aşamalardır.

4. Anahata, kalbin bulunduğu yerdedir. Lenf sis-

temlerinin bir bölümümü oluşturan ve cinselliğin gelişimini yöneten Timüs salgı bezi, Kalp çakrası da denilen bu merkeze bağlıdır. Ruh'un yeri olan ve koşulsuz, sınırsız sevginin aktığı yer olarak gösterilen Anahata merkezi yoluyla, bugün pek az insan fonksiyon görmektedir.

5. Visuddha, omurga üzerinde boğaz bölgesinde bulunan beşinci çakradır. Bu merkez, belki de hepsinin içinde en duyarlı olanıdır. Boğaz merkezi veya Tiroit çakrası olarak da bilinir. Bağlı olduğu salgı bezi, metabolizmayı yöneten ana bezlerden biridir. Bu çakranın uyumu ve faaliyet düzeni, korku, öfke, endişe gibi negatif düşünce ve hislerle kolayca bozulabilir. Sezgi, önsezi, duruşiti veya altıncı his olarak bildiğimiz parapsikolojik hassasiyetlerin yeridir. Bu merkezi faaliyete geçirenler, telepatik yeteneklerini kuvvetlendirirler. Visuddha bu özelliği sebebiyle parapsikoloji açısından çok önemli bir çakradır. Birçok kişi farkında olmadan, bilgisizce bu çakranın yönlendirmesi ile hareket eder.

6. Ajna, altıncı çakradır ve başın içerisinde bulunan pineal salgı bezi bölgesinde yer alır. Pineal salgı bezinin "üçüncü göz" olarak adlandırılması ve çeşitli meditasyon tekniklerinde önemli işleve sahip olmasından dolayı parapsikoloji açısından önem teşkil eden bir çakradır. Hipofiz bezi ile de ilgili olan Alın çakrası da denilen bu çakranın aktivizasyonu, bilinç düzeylerinde önemli değişimlere neden olur ki, bu sayede serbest kozmik enerjiye ulaşım yolu açılır, paranormal fenomenlerin oluşması mümkün hale gelir.

7. Sahastrara, diğer ismi ile "Bin Taç Yapraklı Lotus Çiçeği", başın en tepesinde bulunan yedinci ve en yüksek çakradır ve aurik bir biçimde dışarıya uzanır. Taç çakra olarak da bilinen sahastrara, aşkın düzeylerle bağlantılıdır. Bu çakranın işlevinin geliştirilmesi

suretiyle kozmik bilinç ile direkt temasın önü açılmış olur. Aşkın yüksek zihinsel katlardan ilham alma noktası olan sahastraranın faaliyete geçirilmesi, sürekli değişen renk ve sembollerin sel gibi akışı ile sonuçlanır. Fakat belirtmek gerekir ki, birçok kişide bu merkez neredeyse kesintisiz bir uyku durumundadır. Beden ile olan ilişkisine gelince, bu merkez, tüm iç salgı bezleri sisteminin faaliyet düzeyini yöneten ve ana bezlerden biri olan epifize bağlıdır. Bu çakra merkezinde oluşturulan uyum tüm iç salgı bezlerine yansyarak, bedensel sağlık üzerinde etkili olmaktadır.

Bazı görüşlere göre modern bilimin yeni keşifleri, yeni buluş ve metotları, insanlığın binlerce yıldan beri bildiği gerçeklerin bilimsel olarak formülize edilerek modernleştirilmiş ve yeniden keşfedilmiş halidir. Gerçekten de eski kültür- lere baktığımız zaman, örneğin Hint kültürünün binlerce yıllık köklü geleneği yogada bunun birçok örneğine rastlarız. Bilim adamları, nadileri çağdaş anatomi bilimiyle açıklamaya çalıştılsa da, başarılı olamadılar. Bununla birlikte nadi ve çakraların anatomideki sinirler ve ağlarla bağlantılı olduğu düşünülmektedir.

Geçtiğimiz yıllarda, Stanford Üniversitesi'nde ünlü bir fizikçi olan William Tiller, insan bedeninin çevreden aldığı enerji ve verilere göre nasıl geliştiğine dair bilimsel modelinde çakralara da yer vermiştir. Dr.Tiller, enerjetik bedeni "negatif uzay-zaman koordinat bedeni" olarak tanımlamaktadır.

Sahaja Yoganın kurucusu, tıp ve felsefe doktoru Shri Mataji Nirmala Devi, yoga şemasındaki enerjik sistemin vücuttaki merkezi sinir sistemine karşılık geldiğini açıklamaktadır. Şemada göze çarpan üç ana enerji kanalı mevcuttur. Sol, sağ ve orta enerji kanalları ve de yedi adet çakra denilen enerji merkezleri vardır. Sol ve sağ enerji kanalları bedendeki sol ve sağ sempatik sistemine karşılık olarak gelmektedir. Orta

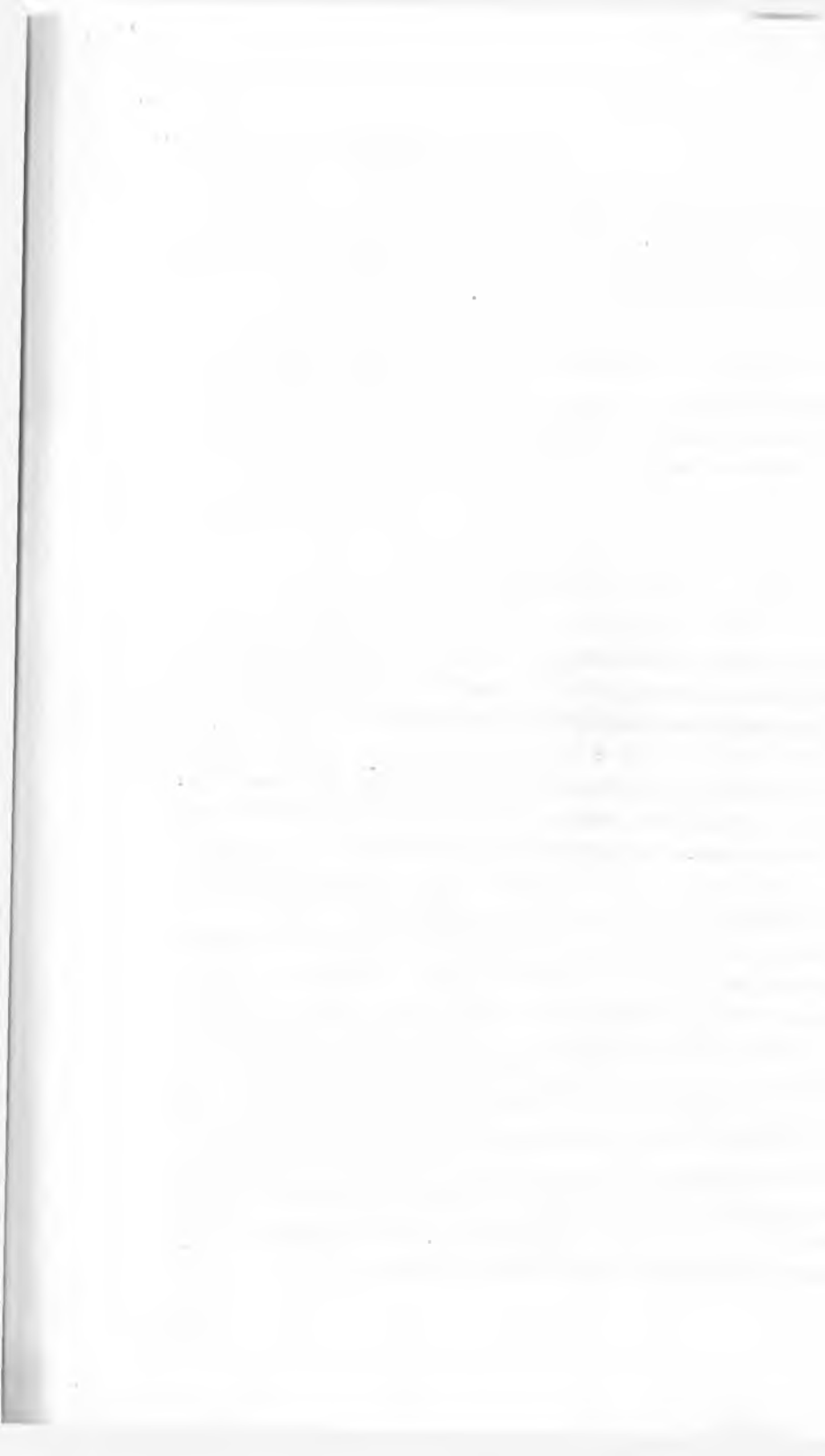
kanal ise parasempatik sinir sistemi olarak belirir. Shri Mataji Nirmala Devi'ye göre yedi çakra, yedi sinir ağının karşılığıdır.

Himalaya Enstitü Başkanı Swami Rama, sinir ağı ile nadileri şöyle karşılaştırmıştır:

"Bazı bilimciler, her iki sistem arasında bağlantı kurmaya çalışmıştır. Ancak bu girişimin temelindeki varsayım, sinir ve ağların fiziksel bedene, nadi ve çakraların ise yoga biliminde ince beden olarak bilinen bedene ait olduğudur. Diğer bir deyişle, nadi ve çakralar, sinir ve ağların daha ince düzeylerdeki karşılığıdır. Nadiler boyunca akan prana akımları sinir dürtülerinin süptil (ince düzeyli) karşılıklarıdır. Yogiler nadi ve çakraları incelemek için fiziksel bedeni kesip biçmediler. Nadi-çakra ağını prananın bu ağ boyunca akışının haritasını çıkararak keşfettiler. Harita çıkarma yeteneğini ise içsel deneyimle geliştirdiler."

Eski Hint öğretilerine göre, fiziksel beden, nadilerin süptil ağı çerçevesinde oluşmuştur. Nadi ve çakralar, benedini inşası için bir tür iskelet vazifesi görmektedir. Bedene yaşam gücünü veren de nadi ağından akan prana (kozmik yaşam) enerjisidir.

Günümüzden 5 bin yıl evvel, tıp biliminden binlerce sene önce, Hintli Yoga ustalarının bu bilgilere sahip olması gerçekten çok şaşırtıcı ve düşündürücüdür. İlk anatomik bilgilerinden bu kadar süre önce örneğin beyinin sağ ve sol lobun işlevleri ile ilgili bilgilere nasıl vâkıf hale gelmişlerdi? Hindistan'ın felsefi yazıtlarının temeli Vedalarda bu tür bilgilerin izine rastlanmaktadır. Eski çağlarda bu bilgiler kutsal olarak kabul edilerek sadece sınırlı sayıda hayatlarını bu uğurda adanmış yoga ustalarına verilmişti. Hintli yogiler meditasyon sırasında bedenlerinde oluşan enerjik akımları, enerjik merkez ve kanallarını hissederek enerjik bedenin nasıl çalıştığına dair fikir sahibi olmuşlardı.

D. AURA (PSİ - ALAN)

"Bildiğini düşündüğünden daha fazlasını biliyorsun ve şu an bilmek istediğinden daha azını biliyorsun."

Oscar WİLDE

Kadim toplumlarda, mistikler her bir insanı çevreleyen bir hâlinin, yani auranın (yun. hava) varlığından bahsetmektedirler. Aura tasvirlerde genellikle kutsal kişinin kutsallığını vurgulamak üzere başını çevreleyen bir ışıklı hale olarak betimlenmiştir. Yahudilerin gizli öğretisi Kabala aurayı astral bedeninin bir parçası olarak materyal bedeninin her bir noktasından yayılan ve bazı şartlar altında görölme özelliği kazanan çok ince bir madde olarak ele alır.

John White, "Future Science" adlı kitabında bize 97 ayrı isim altında aura olayına değinen 97 farklı kültürün listesini sunar. 500 yıl önce Pisagor ve arkadaşları iyileştirici özelliği olan bir ışıktan bahsederlerdi. 12. yy. başlarında Boirac ve Liebeault adlı araştırmacılar, başka insanlarla uzaktan iletişim kurmayı sağlayan bir enerjinin varlığını keşfettiler. Orta çağdaki insanlar, bu enerjiye "ILLIASTRE" adını veriyordu ve onun madde, güç ve yaşamsal güçten oluştuğuna inanıyorlardı. Daha önce gizemli ve büyücülükle ilgiliymiş gibi algılanan bu olay, şimdi bilim dünyasında yerini almaya başladı.

19. yüzyılın ortalarından sonra aura ile ilgili ciddi bilimsel incelemelere girişilmiş, ilk olarak Dr. Walter Kilner (1847-1920) görüntülemeyi başarmıştır. Kilner aurayı, insanın tüm bedenini çevreleyen 20 cm kalınlığında değişken renklere ve nabız misali ritmik olarak büyüyüp küçülebilen bulutumsu bir ışık yayılımı olarak tarif eder. Bu konuda emek sarf etmiş bilim adamları arasında Dr. Rohrbach, Prof. Dr. Rogelsberger, Dr. Ferdinand Zuerbruh isimlerini sayabiliriz.

Canlı ve cansız maddelerin çevrelendiği aura medyumlar tarafından rahatlıkla gözlemlenmiş ve değişkenlik arz ettiği anlaşılmıştır. İnsanın ruhsal ve fiziki durumuna, karakter yapısına göre renk ve titreşimlerinde sürekli farklılaşmalar olduğu tespit edilmiştir.

Bilim adamlarının araçlar yardımı ile yaptıkları deneyler ve medyumlar gibi duyu ötesi yetenekleri gelişkin insanlar aracılığı ile yapılan gözlemler, aynı sonuca ulaştırmıştır. Özellikle de Dr. Zauerbruh yaptığı araştırmalar ile parapsikolojiye çok değer katmıştır. Auranın varlığını insan ve diğer canlılarda tespit etmesinin yanında, cansız madde ve hatta gezegen gibi gök cisimlerinde bulunduğunu öne sürmüştü. Buna göre astrolojinin temel iddiası olan, gezegenlerin dünya yaşamı üzerinde etki edebileceği savı ciddi destek bulmuştur. Doktor, bu incelemelerinde paranormal yetenekleri gelişkin (ekstrasens) kişilerden yardım almıştır.

Japon bilim adamları bitkilerdeki auranın, köklerinin toprakta olmasına veya köklerinin topraktan sökülmesine göre ani değişkenlik kazandığını öne sürmüşlerdir. İlerleyen zamanda ilk olarak Cech Navratilu aurayı fotoğraflamayı başardı. Bu amaçla yüksek gerilim kullanarak cansız bir maddenin aura ışınımını birkaç katına çıkarmıştı. Ancak canlı madde için aynı yöntemi uygulamak mümkün değildir. Çünkü canlı organizmaları fotoğraflayabilmek için elektrik geriliminin gereken seviyeye çıkarılması ile, onlar için ölümcül sonuçlara yol açılır.

Dünya üzerindeki tüm yaşam formları, benzer bir enerji alanına sahiptirler. Okült görüşlerin uzun zamandır savunduğu bu gerçek, günümüzde Kirlian fotoğrafçılığı sayesinde yaygın bir bilgi haline geldi. 1960 yıllarında Rus bir çift Semyon ve Valentina Kirlian "elektograph" dedikleri kendi yöntemleri ile ilk önce bitkilere ait aurayı görüntülemenin bir yöntemini geliştirdiler. Kirlian metodu olarak adını duyuran bu başarıları tüm dünyaya duyuruldu, özellikle Amerika'da

büyük yankı uyandırdı. Yöntemin esası yüksek voltajlı, yüksek frekanslı, düşük amperli elektrik alanına dayalı aygıtlarla canlı nesnelere yayılan birtakım biyolojik ışınımları fotoğrafik olarak saptamaya dayanıyordu. Semyon Kirlian 1939'da bir fotoğraf filmini tab ederken fotoğraf tepsisinin üzerinde bulunan cisme elektrik yükü verildiğinde tepside bir resmin oluştuğuna kazara şahit oldu. Aynı yıl eşi ile birlikte geliştirdikleri bir aygıtla söz konusu ışınımların daha çok canlı bedenlerden yayıldıklarını saptadılar ve çektikleri çeşitli organların fotoğraflarında, bu organlardan salınan renkli ışınları görüntülü hale getirmeyi başardılar. Bedenden yayılan ışınının çeşitli renkler halinde fotoğrafı çekilebilen kısmına "korona" (Latince'de "taç") adı verilmiştir. Bu teknikteki temel yöntem, koronayı görünür hale getirebilmek için yüksek gerilimli elektrik alanının kullanılmasıdır.

Yüksek hızlı elektriksel işleme çekilen fotoğraflar, canlıların elektromanyetik alanlarını ve içlerindeki canlılığı açıkça göstermektedir. Bu yöntemle görüntüsü çekilen bir kertenkele'nin enerji alanı ile yeni koparılmış bir yaprağın enerji alanı birbirine yakın bir görüntü vermektedir. Yaprığın fotoğrafı birkaç saat sonra çekildiğinde ise, tüm enerjisinde-aurasında belirgin bir azalma görülmektedir. Aynı yöntemle görüntüleme olanağı olsaydı, insan bedenindeki enerji azalması da aynı şekilde görünecekti.

Kirlian fotoğrafçılığı yöntemi Kazakistan Devlet Üniversitesi'nce 1968'de yayımlanan "Kirlian Etkisi'nin Biyolojik Mahiyeti" adlı çalışmayla bilim dünyasına sunulmuştur. Bu çalışmaların Batı'ya tanıtılması ya da bu konunun Batı'da popüler hale gelmesi ise Sheila Ostrander ve Lynn Schroeder isimli araştırmacı yazarların 1978 yılında yayımladıkları kitapla gerçekleşmiştir.

Kirlian, keşfettiği metot ile çektiği fotoğrafların, yaşayan her şeyin muhtevasında "yaşam gücü" bulunduğunun ya da auranın varlığının fiziksel kanıtı olduğunu öne sürdü. Böylece,

kendi metodu ile, öteden beri okültistlerin ve teozofların varlığını ileri sürdükleri, canlı bedenlerini sarmalayan, nadir vakalar haricinde gözle görülemez olan auranın varlığını kanıtlamış olduğunu iddia etti.

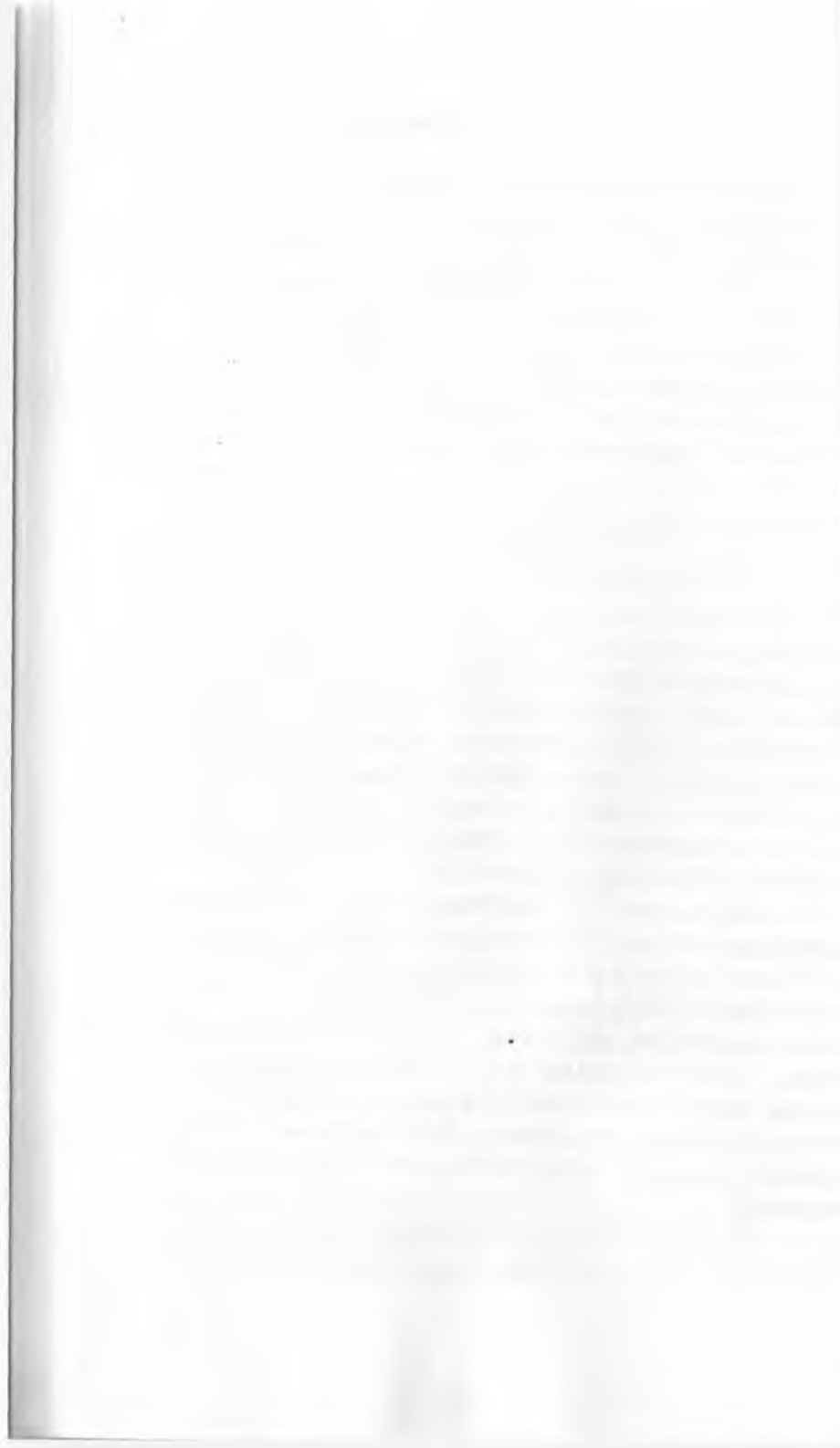
İnsan Enerji Alanları Bilimi araştırmacısı ve "The Science of Human Vibrations/İnsani Vibrasyonlar Bilimi/Malibu Publishing/1995" kitabının yazarı Dr. Valerie Hunt yüzyıllardır anlatılan aura görücülüğünün bir gerçek olduğunu, ilk kez tarafsız bir bilimsel ortamda kanıtlandığını açıkladı. Hunt geçen 20 yıl içinde UCLA Elektromiyografik Laboratuvarları'nın Psikolojik Bilimler Bölümü'nü yönetirken, sinir-kas sistemiyle ilgili düşük düzeydeki enerji örneklerini belirledi ve kaydetti. Bu düşük güçteki aktivite bir içgüdü gibiydi, bilinmeyen bir kaynaktan geliyordu. Dr. Hunt, söz konusu enerjinin kasların çok çalıştığı zamanlarla, dinlenme zamanları arasında yoğunlaştığını belirledi, yeni örnekler kaydetti. Beden ile ruh arasındaki enerji ilişkilerini de araştıran Dr. Hunt, deriye yerleştirdiği özel gümüş/gümüş klorid elektrotlar aracılığı ile miliwolt düzeyindeki enerjileri saptadı, bu enerji birikimi de yine ara dönemler sırasında oluşuyordu yani normal anlarda artıyor, çalışma veya dinlenme anlarında azalıyor.

Benzer bir deney Glendale, California'daki Şifa Işığı Merkezi'nden Rosalyn Bruyere tarafından yapıldı. Dr. Bruyere auların yoğunluğunun bedenin dinlenme ve çalışma zamanları haricindeki anlarında artış gösterdiğini onayladı. Elde edilen veriler, bilgisayarlara yüklendiğinde ortaya çıkan raporlarda, enerji renk ve miktar olarak görünüyor, çakralara doğru hareketleniyor ve kişinin çevresinde değişen aular "renkli enerji bulutları" oluşturuyordu. Sonogram frekans analizleri ve Fourier Testleri yapılarak, veriler derinlemesine incelendi, sonuçlar inanılmazdı. Enerji dalgalarının formları ve frekansları değiştikçe renkler de değişiyor veya etkileniyorlardı. Aynı deneyi yapan Dr. Hunt, yedi "aura görücüsünü" yani duyu ötesi algı düzeyi yüksek yedi "pşisik" kişiyi deney-

lerinde kullandı. Denekler aura renklerini doğru olarak gördüler ve benzer sonuçlara ulaştılar.

Bazı iddialara göre NASA Uzay Programı sırasında elektromanyetik alanların etkileri araştırılırken, deneye özel korumalı bir odada bir "aura görücüsü" dahil edildi. Duyu ötesi alımları hassas olan bu kişi, enerjinin akıcı olmadığını, çakralar ve insanlar arasında sıçradığını ve enerjinin görüntüsünün balık ağına benzediğini gözlemlemiştir. Odadaki elektromanyetik enerji tamamen tükendiğinde, geriye sadece içerde bulunanların enerji alanları kalmaktadır. Bu durumda, odada bulunan kişilerden birisinin enerji alanı, diğerininkini zayıflatmaktadır. Atmosferik elektromanyetik enerjinin yokluğu, bireysel alışverişi arttırırken, aralarında bir karmaşa oluşmaktadır yani genelde bir bozukluk ortaya çıkmaktadır. Bu sonuçta çok benzer bir olay, yoğun üzüntü, acı ve ağlama anlarında ortaya çıkmaktadır; aşırı üzülen bir insanın çevresindeki elektromanyetik enerji hızla azalmakta ve besleyici özelliğini yitirmektedir. NASA'nın deneyinde elektromanyetik enerji düzeyi arttırıldığında, aura alanlarının düzelmekte ve normale dönmekte olduğu anlaşılmıştır. Sonuç olarak bizi çevreleyen atmosferin elektrik yükü enerjik bedenimizi ve aurayı etkilemekte ve değiştirmektedir.

Auranın parapsikolojide önemine gelince, canlı ve cansız maddeleri çevreleyen ışıklı halenin, enerjik beden bir uzantısı ve/veya yansıması olmasıyla önem arz etmektedir. Hayati fonksiyonların devamı için serbest kozmik enerjiyi Kozmos'tan absorbe eden enerjik beden, kendi ve materyal bedeni çevresinde psikokinetik/paranormal ihtiyaçları doğrultusunda kullanabileceği bir ışınım yaymaktadır. Enerjik beden bu ışınımını denetlemeyi öğrenen bir kişi, normal duyuların ötesindeki deneyimlere adım atmayı başarmış olmaktadır.

E. RUHSAL GÜÇ

**"Ne düşünürsek oyuz. Biz her neyse, düşüncelerimizden doğar,
düşüncelerimizle biz dünyamızı yaparız."**

Buda

Şu ana kadar paranormal olayların fiziksel yapısını ve bedenle olan ilişkisini irdelemeye çalıştık. Bugüne kadar bilimin bu konuyla ilgili olarak ulaştığı sonuçlara, keşiflere ve araştırmalara kısa da olsa yer verdik. İlerleyen sayfalarda, paranormal fenomenler ile zihin bağlantılarını, ruhsal güç ve yatkınlık bağlantılarını inceleyerek, konuyu biraz açmaya çalışacağız. Bu yolla kendi ruhsal yeteneklerimizin de farkına varıp onları geliştirme yollarına dair fikir sahibi olabiliriz.

Ruhsal açıdan hazırlıklı olmayan insanların çevre ile olan iletişimi, fiziksel yapılarının el verdiği imkanlarla sınırlı kalmaktadır. Halbuki insanlar sahip oldukları potansiyelin bilincinde olsalar, onu açığa çıkarmanın, geliştirip kullanmanın yollarını arayabilirlerdi. İnsan, içinde tahmin bile edemeyeceği büyük bir zihinsel kuvvet saklamaktadır. Zihninin nasıl çalıştığını, bilinç ve bilinçaltı işlevlerinin kapasitesi ve yapabildiklerini bildiği zaman insanın önünde yepyeni ufuklar görünür. Örneğin uzun zamandır bir sorunu çözümlenmeye odaklanan insan, bu sorununu tam bir inanç ve güvenle bilinçaltına devrettiğinde, bilinçaltı problemin üzerinde çalışmaya devam ederek sonuca ulaştırır. Beklenen cevap çoğunlukla rüya, içten gelen ses veya imgeler olarak bilince ulaşır. Hepimizin her an bildiği, klasik ve basamaklı akıl yürütme ve sorun çözmelere karşın, zihnimizin bilinçaltı kısmında "sezgisel sorun çözme" ile uğraşan bir çalışma alanının olduğu görülmektedir. Albert Einstein (1879-1955) ve Henri Poincaré (1854-1912) kendi yaratıcılık süreçlerini birçok kez anlatmışlardır. Bu dahilerin her ikisi de yaptıkları keşfin, uzun

süre üzerinde çalıştıktan sonra birdenbire kendiliğinden ortaya çıktığını vurgulamışlardır. Poincare, bilinçaltı sezgiciliğinin, yaratıcılığın dört evresinden biri olarak kabul etmiştir. Peki ama elde edileceğine inanılan ve sonunda elde edilen bu bilgiler nereden gelmektedir? Itzhak Bentov bu konuda şöyle yanıt verir: "Hepsi de, insan ruhu kendini bu bilgileri almaya hazır duruma getirdiğinde, arzu duyulan bilgiye ulaşabildiği, her tür bilgiyi içeren Evrensel Zihin'den geliyor." Parapsikolojide duyu ötesi algılama olarak adlandırılan sezgisel ruhsal güç, büyük bilim adamların yeni keşifler, icatlar yapmasına imkan vermiştir. Bir asır evvel keşifleri ile elektriği bilimsel merak olmaktan çıkararak teknolojik devrime dönüştüren Yugoslav dahi bilim adamı Nikola Tesla, bu keşfini Budapeşte parkında dolaşırken Goethe'nin Faust'undan şu dizeleri tekrarlarlarken yaptığını paylaşmıştır:

Yorgunluktan bitkin düşmüş bir günün ardından,
İleride keşfedilecek yeni alanlara doğru,
Gün geceye karışıyor.
Ah, bir kanat alıp beni yerden havalandırsa,
Düşsem günün izine, peşinden göklerde süzülerek.

Bu sözleri söylediği sırada, Tesla'nın gözlerinin önünde bir motoru döndüren manyetik pervanenin görüntüsü belirmiştir. İzleyen günlerde görüntü en ince ayrıntısına kadar belirginleşerek, ABD'ye göçmen olarak yerleştikten sonra dalgalı akım jeneratörünü meydana getirene kadar 6 yıl boyunca zihninde kalacaktır.

Ve başka bir örnek... İlk ticari helikopterin kaşifi Arthur Young, on dokuz sene boyunca dairevi şekilde dönen pervaneyi sabitleme sorununu nasıl çözdüğünü "*Refleksif Evren: Bilinçliliğin Evrimi*" kitabında anlatmaktadır:

"...İçimde gittikçe güçlenen bir duygu vardı. Bu tıpkı bir

köşeyi dönmek üzereyken, köşeyi döndüğünde bir şeyle karşılaşacağını hissetmek gibi bir duyguydu. Bu, hep diken üstünde olmama neden oluyordu. İlk kez bir şey keşfettiğimde, çevremdeki hava sanki enerji yüklenmiş gibi hissettim. Düşüncemin işe yarayacağına o kadar emindim ki, patent avukatımdan ilk uçuşuma tanıklık yapmasını istedim. Hazırladığım model uçmaya hazırды. Onu adeta bir tür törenle çalıştırdım. Yerden havalandı ve havalanır havalanmaz baş aşağı dönüp yere çakıldı ve paramparça oldu. Avukatım bu durumdan o kadar korktu ki, bir daha hiçbir çılgın gösterimi izlemeye gelmeyeceğine yemin etti. İki ya da üç gün sonra gerçek model gözlerimin önünde belirdi. İlk modeli oluşturmamı söyleyen beyin dalgası yanlış alardı. Böyle olduğuna inanıyorum çünkü gerçek modeli elde edeceğime dair büyük bir inanç taşıyordum.”

Ruh, psikofiziksel organizmada aşırı bir güce sahiptir. Konsantrasyon, meditasyon, hayal gücü/imaşınasyonu geliştirmeye yönelik çalışmalar ile bilinçaltına yönelik egzersizler yardımı ile Psi-alanı kullanmak, yani ruhsal güçlerini, duyu ötesi yeteneklerini keşfetmek olanaklı hale gelmektedir; zihnin duyu ötesi yaratıcılık faaliyetleri teşvik edilebilmektedir. Sanat, bilim ve teknoloji alanındaki gelişmelerde, ruhsal/zihinsel gücün duyu ötesi algı yönü tartışılmaz önemdedir. Peki nasıl oluyor da insan, bu tür ekstrasomatik etkiler üretme kapasitesine sahip olabilmektedir? Neden insanın psişik gücü, diğer hayvanlara nazaran (bu konuda deneysel kanıtlar mevcuttur) daha fazladır? Eşyaları materyalize etme, teleport etme, hareket ettirme ve başka garip paranormal aktiviteler, insan psişesi ile sınırlı görünmektedir. Bu konudaki en güçlü varsayım, insanın evrimsel süreçte, hayatta kalmak için gereken ihtiyaçlarının dışında bir gelişim gösterdiğiidir. Bu gelişim mental - ruhsal yönde halen sürmekte-

dir. Beslenme, barınma, hayatını güvenli bir şekilde idame ettirme gibi içgüdüsel ihtiyaçlarını karşılamış olan (en azından adil bir düzende karşılamış olması gereken) modern insan, sanat, edebiyat, bilim, felsefe gibi alanlardaki sürekli çabasıyla evrimsel gelişimini sürdürmeye devam etmektedir. Bu noktada, temel ihtiyacından çok daha fazla bir psişik enerji ürettiğini söyleyebiliriz. Fazlalık olan "atık" enerji, psişik güç olarak dönüşebilir ve bu yolda kanalize edilebilir. Daha önce evrimsel sürecin sanki beyni hedef alarak ilerlediğini söylemiştik. Tam da bu noktada, beyin ile birlikte psişik güçlerin de evrimsel sürecin bir sonucu olduğunu ilave edebiliriz. Bu görüşü savunan önemli sayıda düşünür ve araştırmacı vardır. Whitehead felsefesine bağlı olan John Cobb, insanları hayvanlardan ayıran eşğin "artık psişik enerji; miktar olarak, psişik hayatı, esasen hayatta kalma ve beden sağlığı vasıtasından ziyade kendi kendine yeterli hale getirmeye yetecek kadar arttığına" aşıldığını düşünmektedir. Fazlalık olan bu enerji, insan için bir ruhsal otonom gelişim sağlamaya yönelik bir ödüldür. Bu noktada insan, otonom gelişimini öyle bir düzeye ilerletebilir ki, bedensel ölümün üstesinden gelebilir. Postmodern felsefe, insan zihninin bir kez yeterince biçimlendikten sonra, yeni ortamda (bildiğimiz materyal dünyanın ötesinde) hayatta kalmak için ortaya çıkacak gücü geliştirmiş olabileceğini önerir.

Ruhsal güçlerin, çoğunlukla şuarsuzca ve ani ataklar şeklinde kendini gösterdiğini söyleyebiliriz. Kasıtlı ve bilinçli olarak oluşan kehanet, durugörü, psikokinezi vakaları, bilinçsizce ve irade dışı olanlara kıyasla çok daha azdır. Bilinçli olarak yapılan kaşık-çatal bükme gibi PK olaylarının etkileri, bilinçsizce meydana gelen poltergeist gibi vakalarla kıyaslandığında son derece zayıf kalmaktadır. Bir kişide olup da uzun zaman içine yayılan düzenli, bilinçli olarak kontrol edilen güçler, çok nadir olarak görünmektedir.

Ruhsal güçleri geliştirmeye yönelik teknikler üzerinde

uzun yıllardır çalışmalar yapılmakta, yıllardır çeşitli metod ve egzersizler denenmekte, etkin ve faydalı olanları belirlenerek geniş kitleler tarafından uygulanmaya devam edilmektedir. Sınır Ötesi Yayınevi'nden çıkan, yazar Ergun Candan'ın kaleme aldığı "Ruhsal Güçleri Geliştirme Teknikleri" adlı eser bu konuda çok faydalı bir rehberdir. İlgilenen okuyucularımız bu kaynaktan yararlanabilirler, bu kitapta ayrıca egzersiz ve alıştırmalara yer vermeyi gerekli görmemekteyiz.

Normal iradenin düşünme, hareket gibi eylemleri beyin komutları vasıtasıyla bilinçli olarak gerçekleşirken, paranormal iradenin telepati, telekinezi, durugörü gibi eylemleri bilinçaltının aktivizasyonu ile ve onun sayesinde mümkün hale gelebilmektedir. Bu amaçla bilinçaltının (eskiden bilinçaltı denirdi) açılması ve normal bilinç ile köprü oluşturması gereklidir, fakat maalesef insanlar arasında pek az bir kısım bu düzeye gelmeyi başarabilmektedir. Normal, sıradan insanlarda bilinçaltı çok kısa süreler için spontane olarak sinyal gönderir, örneğin rüya görme sürecinde, alkol ve uyuşturucu madde alımı sırasında, ölüme yakın deneyim vakalarında... Diğer taraftan bilinç kesintisiz olarak "normal" rutin düşünme faaliyetleri ile meşgul olduğundan bilinçaltının istem dışı sinyallerini yakalayıp deşifre etmeyi çoğunlukla başaramamaktadır. Oysa bilinç, bilinçaltının sadece küçük bir yansıması kadardır. Zihnimizi bir okyanusa benzetelim ve içerisinde barındırdığı devasa su miktarını düşünelim. Su, zihnimizin dev bilgi ve yetenek potansiyeline karşılık gelir. Bilincimiz su yüzeyindeki tabakadan oluşmakta, kalan tüm devasa su hacmi ve içinde barındırdığı tüm şeyler, zihnin bilinçaltını oluşturmaktadır. Ruhsal güçlerini geliştirmek isteyen biri onun için ilk önce bilincini geliştirmek, genişletmek yönünde uğraş vermelidir. Bilinci genişleterek, yani okyanus yüzey alanını genişleterek, okyanus derinliğinden-zihnin bilinçaltından daha fazla bilgi akımının oluşmasına fırsat verilecektir. Bilinçteki "kapasite" ve "kalite" artırımını, bilinçaltı doğası ile

etkileşimi için önkoşul arz etmektedir. Çeşitli meditasyon egzersizleri yardımı ile hem bilinç havuzunu genişletmeyi hem de çevreden aldığı enformasyonu bloke edip bilinçaltı (paranormal) enformasyon akışına yol açmayı öğrenmek mümkündür.

Bilinç ve bilinçaltının ve özellikle de aralarındaki etkileşimin ruhsal güçlerin, paranormal aktivitelerin oluşmasına neden olduğunu anladıktan sonra biraz zihnin bu iki ayrı durumunu açmaya çalışalım.

Evrimsel sürecin ürünleri olan canlı organizmalar, hücre denilen alt sistemlerden oluşmaktadır. Bazı aşırı karmaşık sinir sistemleri, bilinç durumlarına ve işleyişlerine neden olma ve sürdürme kapasitesine sahip olur hale gelmişlerdir. En büyük sinir sistemi koleksiyonları, yani beyinler bilinç durumlarına ve işleyişine neden olmakta ve onları sürdürmektedirler. Günümüz bilimi beyinlerin bilince nasıl neden olduğunun ayrıntısını açıklayamıyor, fakat bunun insan beyinlerinde meydana geldiğine, ayrıca da birçok hayvan türlerinin beyinlerinde de meydana geldiğine dair sağlam deliller bulunmaktadır. Zihin ve bilincin, fiziksel beden tarafından oluşturulduğu, zihnin bedende büyüdüğü düşünülmektedir. Milyonlarca yıllık evrim hareketinde her biri, öncekinden daha karmaşık yaşam şekilleri oluşarak, sonuna insan gibi bilinçli bir varlık ortaya çıkmıştır. Fakat doğu ve eski dünyanın önemli bir bölümünde tam tersi görüşler hakimiyetini sürdürmektedir. Bu yaklaşımda fiziksel varoluş ihtiyacı, zihinden doğmaktadır. Zihin ve fiziksel varoluş ihtiyacı ile beden doğmaktadır. Ve varoluş ihtiyacı kendini yenidoğanda bilinçlilik olarak göstermeye başlamaktadır.

Evrimsel süreç içerisinde geliştirilen "fazlalık" psişik enerjinin çoğu zihnin bilinçaltında var olmaktadır. David Ray Griffin "Psişenin derinliklerinde, yüzeyindekinden daha fazla güç var gibidir." der. Beynin ve psişik gelişimin evrimsel ölçekteki gelişimi hala devam ediyor fakat daha ne kadar süreceği konusu tabii ki bilinmiyor. J.Searle, "Zihnin Yeniden Keşfi" adındaki yankı uyandıran kitabında bilinci şöyle tanımlamıştır:

"Bilinç, insanların ve belli hayvanların beyinlerinin biyolojik bir özelliğidir. Nörobiyolojik süreçlerin sonucunda ortaya çıkar ve en azından fotosentez, sindirim veya mitoz gibi biyolojik özellikler kadar doğal biyolojik düzenin bir parçasıdır.

Bilinç, tıpkı katılığın buz halindeyken su moleküllerinin üst düzeyde ortaya çıkan niteliği olması ve sıvılığın aynı şekilde su moleküllerinin dalgalı haldeyken üst düzey ortaya çıkan niteliği olması gibi 'üst düzey' ve 'ortaya çıkan' terimlerinin en zararsız anlamında beynin üst düzey veya ortaya çıkan bir niteliğidir (property). Bilinç sıvılığın moleküler sistemlerin bir doğası olması anlamında beynin zihinsel ve bu nedenle fiziksel bir niteliğidir."

Bugün, maddeciler bilinçle "başa çıkmanın" yollarını ararlar. Bilincin bilimsel olarak incelenmesindeki sorun onun soyut/öznel karakterinden kaynaklanır. Çünkü bilimin incelediği görüngüler tümüyle neseldir, somuttur.

Bilinç, Colin Mc Ginn'in varsayımının tersine maddenin bir türevi değildir. Şöyle açıklayabiliriz: Su elementini ele alırsak, sıvılığın suyun bir özelliği, bir hali olduğu gibi, bilinç de beynin bir özelliği konumundadır. Ve de bilinç, evrimsel süreç içerisinde beynin tamamen doğal bir özelliği olarak ortaya çıkmıştır. 17.yüzyıla beraber bilincin doğal dünyanın dışına çıkarılması ve ona ruhani, doğaüstü bir nitelik addedilmesi eğilimi çıkmıştır. Bu eğilimin sonucunda, ölçülebilir, somut verilere odaklanma sağlanarak faydalı vesileler olduysa da bu yanlış temel, tam bir bilinç anlayışına ulaşılmasının önünde büyük bir engel teşkil etmiştir.

Bilinç ve farklı bilinç halleri konusunda 1950'lerde başlayan bilimsel çalışmalar, 1970'lerin ortasından sonra duraklamıştır. Bugün 25 yıl önceye oranla çok daha fazla tıbbi imkana, tekniğe ve araştırma gücüne sahip olmamıza rağmen araştırmaların bir kısmı gayri demokratik bir biçimde yasak-

lanmış veya gizli dosyaların tozlu sayfalarına girmiştir. Hükümetler insan beyniyle ilgili projeleri tekelinde tutmaya çalışmaktadırlar. Çünkü insan beyninin sınırlarının, yeteneklerinin bilinmesinin çok önemli ve çok tehlikeli bir konu olduğu açıkça ortadadır. İleri gelen ülkelerde parapsikoloji araştırmaları adı altında aslında zihin kontrolü üzerinde çalışmalar yürütülmektedir. İşin asıl tehlikeli yönü işte budur. Günümüzde Nörobilimin halen sadece okyanustaki bir su damlası kadar bilgiye ulaştığı söylenebilir. Şurası kesindir ki, 21. yüzyıl, bir "bilinç ve beyin" çağı olacak ve en büyük keşifler insan beyni-bilinci konusunda yapılacaktır.

Bir canlı sistemde organizmada 2 temel zihin durumu görülür. Bildiğimiz gibi canlı ya bilinçli ya da bilinçsizdir. Ancak bilincin ve bilinçaltının kendi içerisinde farklı düzeyleri vardır. Öncelikle normal bilinci ve uyanıklığı oluşturan koşulları ele almakta fayda var.

Normal bilinç EEG'nin alfa veya beta ritminde olduğu (ya da EEG'nin 8-23 Hz arasında olduğu), tüm algıların dengelenmiş ve korteksin (beyin kabuğu) filtresinden geçirmiş olduğu bir bilinç halidir.

Beyin belli bir anda temelde beş tip algıyı değerlendirir:

- 1) Dışarıdan gelen uyarı (ekternal stimulus, ses, renk ve 5 duyu ile ilgili olabilir)
- 2) Proprioseptif stimulus (örneğin vücut postürü ile ilgili veya eklemlerden, kaslardan gelen), motor stimulus ve buna verilen kas cevabı (kaslarda kuvvet veya gerginlik artışı azalışı)
- 3) Somato-sensoriyal stimulus (yani vücudun kendi içinden gelen bir uyarı, örneğin bir diş ağrısı veya kaşıntı)
- 4) Bilinçli iç stimulus, yani beynin ayırında olduğu ve düşüncenin içinden gelen uyarı
- 5) Bilinçsiz iç stimulus, yani emosyonel (duygusal) ve psikolojik stimulus (hem korteksten gelen, hem de

içgüdülerin merkezi olan limbik sistemlerden, bilinçaltından gelen tüm uyarılar bütünü)

Beyin tüm uyarıları bir filtre mekanizmasından geçirerek, toplam bir algı düzeyi çıkarır; bu algı düzeyinin altındaki uyarılar bilince intikal etmez: "eşik altı algı olarak" kalırlar.

Yukarıda saydığımız normal bilinç halini oluşturan somato-sensoryal, sensoryal-motor vb. alınan bilgilerin değiştiği durumlarda Farklı Bilinç Halleri (FBH) oluşabilir. FBH'ni aslında hepimiz bilmekteyiz; örneğin sarhoşluk, rüya görme hep farklı düzeylerdeki bilinç halleridirler.

Dr. Ümit Sayın, farklı bilinç düzeyleri ile ilgili şu açıklamalarda bulunur:

"Farklı Bilinç Halleri (FBH-altered states of consciousness), gündelik yaşantının ve normal olarak adlandırılacak algı-bilinç akardengesinin (hemostasis) ve her zaman yaşanan bilincin haricinde varılabilecek bilinç hallerini anlatmak için kullanılan genel bir terimdir. "Farklı bilinç halleri" (FBH) terimi, uyku, rüya görme hali (REM), hipnotik bilinç hali, ekstazi (vecd), meditasyonla ve yoga ile varılan bilinç halleri, uyarıcı maddelerle varılan bilinç halleri (yüksek doz kafein, metamfetamin, marijuana vb.), anestetik ve nöronol inhibitör maddelerle varılan bilinç halleri (pentotal, fenobarbital, halotan benzodiazepinler vb), duyuusal yoksunlukla varılan bilinç halleri, halüsinojenlerle varılan bilinç halleri (LSD 25, psilosibin, meskalin, PCP, MDMA vb) ve henüz keşfedilmemiş tüm bilinç hallerini kapsayan çok geniş bir terimdir. Bu konuda yapılan araştırmalar 1950-1980 arasında yoğunlaşmış ve temel bazı prensipler bu dönemlerde ortaya konmuştur..."

Dr. Sayın, farklı bilinç düzeylerini oluşturan durumları şu şekilde sınıflandırır:

1) Dışarıdan gelen uyarıların azaldığı durumlarda: Duyusal yoksunluk tek başına bir süre sonra zaten halüsinojen etkiye sahiptir.

2) Dışarıdan gelen uyarının arttığı, motor veya duygusal aktivitenin arttığı durumlarda: Telkine açılmış bilinç halinde, beyin yıkama durumlarında, dini veya mistik amaçlarda gelişen vecd (ekstazi) hallerinde, şamanik trans hallerinde, dinsel seromonilerde, ateşte yürüyenlerin girdiği trans halinde, şeytana tapan (satanist) kültlerin ayinlerinde ve ritüellerindeki trans hallerinde, aşırı uzun süren cinsel ilişki veya uzatılmış orgazm (status orgasmus) halinde FBH görülür. Ayrıca iç dinamiklerden kaynaklanan amnezilerde (hafıza kaybı), travmatik nevrozda, depersonalizasyonda, panik ataklarda, histeri konversiyonunda, psikozda, şizofrenik reaksiyonlarda FBH görülür.

3) Aşırı uyarılmışlık, aşırı zihinsel aktivite: Örneğin pek çok kişi üniversite sınavı gibi beynin aktif olduğu bir sınavdan sonra, zihinlerinin değiştiğini algılamıştır; bu aşırı zihinsel aktivitelerin yaklaşık 2-5 gün durmaksızın sürmesi FBH'ne yol açabilir.

4) Dikkatin azalması, uzun süreli uyanık relaksasyon durumlarında.

5) Somato-psikolojik faktörlerin etkisi altında: Bunlar vücudun kimyası veya psikolojisindeki değişimler, patolojiler sonucunda yaşanan FBH'dir. Hipoglisemi (kan şekerinin azalması), uzun süren oruç, hiperglisemi, dehidratasyon (vücudun su yitirmesi), tiroid veya adrenal bezleri fonksiyon değişimleri, narkolepsi (kendiliğinden kontrolsüz olarak uykuya düşmek), temporal lob epilepsi nöbetleri (de ja vu), epilepsi (sara) veya migren öncesi görülen auralar (kısa süreli uyanıklığın yitirildiği veya yitirilmeden yaşanan ön bilinç hali) FBH oluşturabilir.

6) Normal fizyolojik koşullar altında: Uyku ve rüya görme hali (REM uykusu) normal koşullarda yaşanabilecek FBH oluşturabilir.

7) Beyin ve vücut kimyasının değişimine bağlı olarak: Uyarıcı maddeler, halüsinojen ve psikedelik (psychedelic) maddeler, uyuşturucular, anestezipler, alkol, uyku ilaçları FBH oluştururlar. Özellikle uyarıcı maddeler ve halüsinojenlerle ulaşılan FBH beynin pek çok ilginç özelliğini ortaya koymuştur."

Bilinç hallerinin hemen tüm çeşitlerinde konsantrasyon, dikkat, hafıza, yaratıcılık, çağrışım, muhakeme, yargılama ve sorun çözme yetenekleri değişir. Yoğunlukla çok farklı zamanlara ait anılar bilinç yüzeyine çıkarken, arkaik ve bilinçaltı motifler günlük hayatın görülen, hatırlanan motiflerinin ve öğelerinin yerini alırlar. Bazı FBH'nde çocukluk, doğum anlarına kadar gidilip, o anlara ait, o zamanki arkaik bilinçte kalan duygulanımlar tekrar yaşanabilir. Hangi faktörlere bağlı olarak bilinçte ne tür değişimler olacağı ile ilgili ayrıntılara ilerleyen sayfalarda, iç-dış yardım araçları bölümünde değineceğiz.

Bilinç ile bilinçaltı ayrımı ve sınırlarına gelince; en genel olarak, rüyasız bir uykudan uyanıldığında, uyanık kalındığı süre içerisinde bilinçli durumun devam ettiği söylenebilir. Bilinçli durum genel anestezi, uyku veya ölümle kesintiye uğrar. Ancak uyku halindeyken sürekli olarak bilinçsiz kalındığı söylenemez. Rüya görüldüğü sırada, yine bilinçli duruma geçilir. Bilinçli durumların farklı yoğunluk ve canlılık seviyeleri vardır. Örneğin uyanıklık halindeki bilinç düzeyi, uykudaki rüya görme durumuna göre daha yoğun ve canlıdır. Yani bilincin derecesi, tam uyanıklık ve uyarılmışlık durumundan uykulu ve uyuşuk veya bıkkın, dikkatsiz hallere göre değişkenlik gösterir. Birtakım kimyasal madde, ilaç alımı, zihinsel egzersiz, yoga, meditasyon gibi yöntemlerle bilerek,

isteyerek farklı bilinç durumlarının yaşanması mümkün hale gelir.

Bilinç ve bilinçaltı, tek bir zihnin iki ayrı karakteristik yapıya sahip özelliğidir. İkisini birbirinden ayıran keskin sınıır, işlevlerinde ortaya çıkmaktadır. Bilincin ve bilinçaltının birbirinden tamamen farklı görev ve işlevleri bulunur. Bilinç akıl yürütür, muhakeme eder, verileri toplayıp gruplandırır, analiz eder, seçim yapar ve sonuç üretir. Yani bilinç, somut verilerle ilgilenir. Tartar, mantık yürüterek belli seçimler yapar. Örneğin bir kitap seçerken, onun yazarına, konusuna, fiyatına bakarken, bilincimizle hareket ederiz. Analiz ve mantık yürüterek alıp almamaya karar veririz. Bilinçaltımız ise daha ziyade soyut kavramlarla ilgilenmektedir. Duygular ve düşünceler ile ilgilidir. Verilerle değil, sezgilerle hareket eder. Bilinçaltı akıl yürütmez, tartışmaz, sorgulamaz. Karşılaştırmalar ve çıkarımlarla uğraşmaz. Ona yanlış bilgi verirseniz, doğru olarak kabul eder. İyi olanı kötü olanından ayırmaz, ne gelse kabullenir. Onun için bilinçaltımıza pozitif ve negatif ne ekersek, onu büyütür. Düşüncelerimizde son derece dikkatli olmamız gereklidir. Bilinçaltına ekilen negatif tohumlar zamanla yeşerir, büyür ve organizmada ruhsal ve fiziksel hasarlara neden olabilir. Hastalıkların kökeninin temelde psikolojik olduğunu artık herkes kabul ediyor. O zaman ne yaptığımız kadar, ne düşündüğümüze de önem verelim, dikkat edelim. Hz. İsa'nın dediği gibi, düşüncelerimizden de sorumluyuz.

İnsan, kendini bildiği, tam olarak kendi farkındalığına vardığı, bireyselliğine büründüğü sürelerde, zihnin bilinçli durumunda olduğundan, kendini bilinciyle özdeşleştirme yanılgısına düşer. Oysa ki insanın bilinci, bilinçaltı varlığının, hazinesinin çok küçük bir kısmı kadardır. Zihinsel yaşamın yüzde doksanından fazlası bilinçaltı faaliyetlerinden oluşur. Bazı davranışlarımızın kökenini kendi kendimize bile izah edemeyiz. Kişisel gelişim literatürünü karıştırırız, psikologlara

danışırız... İçimizde pasif halde bulunan bilinçaltı istek, düşünce, tepkiler aniden sürpriz yaparak bilince ulaştığında ayıp kalırız. Unutuyoruz ki, bilincin her bir hareketi, daha önce bilinçaltında bir düşünce, fikir olarak şekillenir. Her düşünce, bilinçaltının yarattığı bir neden, her koşul onun sonucudur. Sınırsız bilge olan bilinçaltı, bizimle önsezi, dürtü, sezgi, tutku, his, fikir ve imgeler aracılığı ile bağlantı kurar. Bu tür duyuşal sinyaller çok kıymetlidir. Bilinçaltı uyarıları son derece dikkatli takip etmeli ve yorumlanmalıdır.

Daha anne karnında iken fizyolojik ve psikolojik gelişimimizi yönlendiren, varlığımızı yaşatmaya çabalayan igüdüşel bilgelik bilinaltımızdadır. Düşünün ki, bizim bilincimizin bilmediğini bilinçaltımız biliyor, daha ilk var olduğumuz andan itibaren de uyguluyor. Yaralandığımızda, hastaneye gider ve pansuman yaptırırız. Ancak yaramızı iyileştiren kendimizden başkası değildir. Bu işi nasıl yapacağını bilen bilinaltımızdır. Doktorlar ve tıbbi bilgiler ile sadece pansuman yapabiliriz, yarayı mikroplardan koruyarak, bilinçaltının yönettiği fizyolojik süreçlerin iyileştirmesi için yardım ederiz. Bilincimizle yapabileceğimiz o kadardır. Sadece bilinçaltımıza yardım etmektir.

Bilinçaltımızın neler bildiğini anlamamız şu an için imkansızdır. Bu konuyu tam olarak açıklayamayız bunun yerine sadece bedenimizle ilgili işlevlerinden çok küçük bir kısmını tahmin edebiliriz. En basit, fakat basit olduğu kadar çarpıcı bir örnek, bir bebeğin dünyaya gelişidir. Bilimin tüm olanakları seferber olsa bile, bir insan embriyonundan bebek yapamaz. Ancak kadın bedeni bunu ezelden beri bilir. Nasıl bildiğini bilemez, ancak bilinçaltı bu bilgisini sezgi, dürtü, biyolojik döngü olarak ortaya döker. Konumuz olan parapsikoloji olgularından örnek verecek olursak, insan gelecekle ilgili bir şekilde fikir sahibi olabilir. Rüya veya gündüz düşü, imajinasyon, ses ve başka şekillerde olacak olan bir olayı önceden görebilir. Bilinçaltında zaten var olan bu bilgi öngörü olarak

bilince ulaşırken, insan kehaneti kabul etmiş olur. Gelecekte vuku bulacak bir bilgiye ulaşmıştır. Nasıl bilebildiğini bilememesi, kadının bebeği nasıl bedeninde büyüterek doğurduğunu bilememesi ile temelde aynı prensiptedir.

Bilinci bir açma-kapama düğmesine benzetebiliriz. Dğmeyi açtığınızda bilinç açılır, kapattığınızda kapanır. Yani bir organizma ya bilinçlidir ya da bilinçsizdir, arada başka bir form yoktur. Sadece bilinçli olduğunda, bilincin dereceleri değişken olabilmektedir.

J.Searle, bilinçaltını ve bilinçle olan ilişkisini çok güzel tarif etmiştir:

"Zihindeki bilinçaltı zihinsel durumlar, denizin dibindeki balıklar gibidir. Su yüzeyinin altında bulunan ve bizim göremediğimiz balıkların şekli su yzeyindeyken sahip oldukları şeklin aynısıdır. Su altına indiklerinde balıkların şekli değişmez. Başka bir benzetme: Bilinçaltı zihin durumları zihnin karanlık tavan arasında depolanan eşyalar gibidir. Bu eşyaların şekilleri, siz onları gremesiniz de hep aynıdır.

Bir bilinçaltı zihinsel durum kavramı, bilince erişebilirliği gösterir. Bilinçli olma potansiyeli olmayan bir bilinçaltı kavramı yoktur."

Searle'nin bu son cümlesi:

"...Parapsikolojide kilit öneme sahip bir ifadedir. Bilinçaltında olan, suyun yüzeyinde görünmese de varlığı ipuçlarından, hayal meyal görüntüsünden anlaşılan her türlü kavram belli koşullar altında isteyerek veya iradenin dışında su yüzeyine çıkarılabilmektedir. Suyun yüzeyine, yani bilince kolaylıkla çıkabilen bilinçaltı olgulara, sığ bilinçaltı denirken, erişilmesi çok zor olan durumlar derin bilinçaltı olarak adlandırılır..."

Williams:

"Bilincin muazzam kuvvet veren bir bilinçaltının doruk noktası olduğu, psikolojide kabul edilen bir gerçek haline gelmiştir." der. Bilinç, o denli bilinçaltına bağlıdır ki, psikologlar bu ilişkiyi "bilincin anahtarının bilinçaltında bulunduğunu" söyleyerek ifade ederler."

Bilinçaltı, bedenimizi, sindirim, kan dolaşımı ve tüm organların ve salgı bezlerinin çalışmasını kontrolünde bulundurur. Bilinçaltı, gözle görülen fiziksel etkilere sebep olabilir. Örneğin korkunç bir hastalığın tanımını dinlediğimizde ve bilinçaltında korku oluştuğunda, bilinçaltı aynı hastalığın tüm semptomlarını taklit edebilir. Bu bir düşüncenin bilinçaltında gerçekleşmesi olayıdır. Bir düşüncüyü bilinçli olarak düşündüğümüzde ve bu düşüncenin bilinçaltı tarafından kabul edilmesini sağladığımızda, düşünce etki etmeye üzere otomatik olarak çalışmaya başlar. Bilinçaltının bilincin aksine sürekli "uyanık" halde olduğu bilinmektedir. Hatta biz uyuduğumuzda, uyanık olduğu zamanlara nazaran daha açık ve etkin çalışır.

Düşüncemiz bilinçaltımızda bir kez kabul edildiğinde, onu gerçekleştirmeye başlar demiştik. Hasta olduğu söylenen kişi, eğer bu düşünceye inanır ve bilinçaltı tarafından onaylanırsa, hasta olması işten bile değildir. Bu mekanizma, insan hayatını yönlendiren en büyük etkenlerden biridir. Bilinçaltının kabul ettiği olumlu veya olumsuz her arzu, inanç ve düşünceye dönüşerek, gerçek hayata yansımaya başlar. Bu kendi kendini koşullandırma mekanizmasına, bireysel ve toplumsal bazda hayatın her alanında rastlayabiliriz. İçtenlikle yapılan bir dua, kuvvetle dile getirilmiş bir arzudur. Onun içindir ki, dualarımızın karşılık bulacağına ne kadar inanırsak, gerçekleşmesine o kadar yakınızdır. Bilinçaltımız böyle çalışmaktadır. Gerçek olmasa dahi, gerçekmiş gibi hissettiğimiz ve tüm duygusal getirilerini gerçekmiş gibi algıladığımız her

PARANORMAL FENOMEN

şeyi, hayata geçirmeye uğraşır. Onun için, sahip olmak istediğimiz bir şeyi veya ulaşmak istediğimiz bir durumu, zaten sahip olduğumuzu bildiren olumlu cümleler kullanmalıyız. Bir kez bir şeye sahip olduğumuzu kendi kendimize onayladığımızda, olan her şey bizi ona sahip olmak için hazırlamaya çalışır. Bu bilinçaltımızın şartlanma mekanizmasının müthiş bir özelliğidir. Bu emsalsiz mekanizmayı, hayatımızı iyi, sağlıklı, maddi ve manevi bolluk içerisinde geçirmemiz için kullanabiliriz. Şu hususa devamlı olarak dikkat etmemiz gereklidir; kaderci ve kötümser bir tutum takındığımızda, bilinçaltı olumsuz beklentilere aynı derecede olumsuz bir realite ile karşılık verecektir. Bilinçaltımız, muazzam yaratıcı kuvveti ile bize isteklerimizi, hayallerimizi elde etmemiz için emsalsiz, lokomotif bir güç ile donatılmıştır. Bahsettiğimiz mekanizmayı çoğunluğumuz "İstek yasası" olarak bilir, ancak çok azımız inanarak hayatında uygulamaya geçirir. Tarihin büyük bilim adamlarının sırrı, bilinçaltının büyük yaratıcı gücü ile temas kurmalarıdır. Büyük sanatçıların hayranlık uyandıran yeteneklerini çektikleri kuyu da bilinçaltıdır. Psikolojinin en önemli isimlerinden Amerikalı William James, bilinçaltının muazzam kuvvetine dikkat çekmektedir. Dünyayı döndüren gücün bilinçaltı olduğunu, bilinçaltında sınırsız bir zeka ve bilgelik yattığını öne sürmektedir.

Bilinçaltımız, muhakeme etmez, tartışmaz, iyi ve kötüyü ayırt etmez ve yargılamaz. Onun için herhangi bir istek, arzu, düşüncede bulunurken, kendimizi kontrol etmeliyiz. "İyi düşün, iyi olsun." cümlesi boş yere söylenmemiştir. Kötümser tutumlarla iyi ve mutlu sonuçlar elde edemeyeceğimiz açıkça ortadadır. İstek yasası olumsuz bir şekilde uygulandığında, başarısızlığın, hayal kırıklığının ve mutsuzluğun gelmesi kaçınılmazdır. Düşünce biçimimiz uyumlu ve yapıcı olduğunda ise hayat sürecimiz sağlıklı ve başarılı bir yönde ilerler. Hayatın genelinde işler vaziyette olan bilinçaltının bu

mekanizması, parapsikolojide de göz önüne alınması gereken temel tekniklerin başındadır. İleriki sayfalarda ruhsal gelişim sürecinde, normal inanç, paranormal inanç ve irade kuvvetinin rolü ve önemi üzerinde durulacaktır.

İtalyan bir psikiyatrist olan Roberto Assagioli (1888-1974) ve ünlü İsviçreli psikiyatrist Carl Gustav Jung (1875-1961), bilinçaltı zihin içeriğinin Freud'un düşüncesinin aksine sadece bastırılmış dürtü ve kabul edilmez isteklerden oluşmadığını, bilinçaltı zihnin yaratıcılık, iyilikseverlik, empati, ilham ve daha birçok insani değer depolandığı yer olduğunu öne sürüyorlardı. İnsancıl duyguların yanında, anıların depolandığı yer de bilindiği üzere bilinçaltıdır. İlk bebeklik döneminden itibaren tüm yaşam boyunca yaşananlar, tecrübeler burada saklanmaktadır. Reenkarnasyon kavramına göre, önceki yaşantıların anıları, deneyimleri de bilinçaltısında yerini muhafaza etmektedirler. Ve bu anılar aktif olarak kişiliğin şekillenmesinde rol oynarlar. Ancak yurt dışındaki parapsikoloji enstitülerindeki araştırmalar sonucunda, sonraki sayfalarda etraflı olarak değinileceği gibi, reenkarnasyon olgusuna dair yeterli bir kanıt elde edilememiştir.

Bilinçaltımızda kalıtsal, arkaik zamanlardan kalma, evrim süreci içerisindeki formların gen enformasyonu hafızasından izler yatar. Bu saklı "genetik hafıza" hazinesinin yanında, materyal beden ve enerjik beden çakraları vasıtasıyla çevreden alınan enformasyon da sürekli ve kesintisiz olarak akış halini sürdürür.

F. ARKAİK HAFIZA

"Göğün her yerde mavi olduğunu anlamak için
dünyayı dolaşmanız gerekmez."

Goethe

Her bir canlı, henüz doğduğu ilk andan itibaren bazı davranış kalıplarında bulunmaktadır. Örneğin deniz kaplumbağası yavruları yumurtadan çıkar çıkmaz denize doğru son sürat gitmeleri gerektiğini bilir, örümcek ağını nasıl örceğini bilir, arı her bir peteğe tam olarak ne kadar bal stoklanması gerektiğini bilir, bebek nefes almayı, yutkunmayı otomatik olarak bilir... Öyleyse tüm bu içgüdüsel dediğimiz öğrenilmemiş fakat varlığı şüphe götürmeyen devasa bilginin kaynağı nedir? Parapsikolojide egemen görüşe göre bu içgüdüsel hafızadan sorumlu organ sürüngen kompleksi (reptil komplex) organıdır.

Evrim süreci içerisinde canlıların fiziksel yapısı içerisinde, beyin yapısı da evrimleşmektedir. (Ve dolaylı olarak ruhsal yönden de gelişim göstermektedir.) Diyebiliriz ki, evrim süreci, beyni hedef alarak çalışmıştır. İnsan beyninin üçlü beyin yapısı, milyonlarca yıl sürecinde tamamlanmıştır. En derinde bulunan en ilkel beyin, sürüngen beynidir, sonra eski memeli beyin (orta beyin) gelir, en dışta da "korteks", yani yeni memeli beyni bulunur. Dr. Günhan Yayla, "Düşüncenin Sınırsız Evrimi" adlı eserinde mizah dolu bir saptamada bulunur:

"Biz (insanlar), beş milyon yıl önce reptilyen (sürüngen) beynine sahip bulunuyorduk. Herhalde "akıllandığımız" için fırsatları değerlendirdik! Başka yaratıklar ise hala sürünüyorlar! ... Sürüngen beynimizin üzeri bir değil, iki kez kaplanmıştır."

Sürüngen (reptilyen) beyin, orta beynin kısa süreli ve korteksin uzun süreli hafızasından bağımsız çalışan kendine ait ayrı bir hafızaya sahiptir. Bu hafızada milyonlarca yıldır edinilen yaşam deneyimi, nesilden nesile DNA'lara şifrelenerek aktarılır. Evrimin en üst basamağı olan biz insanların hafızasında tüm canlı evrime ait bir bilgi bankası olduğunu, yalnızca ona henüz ulaşım olanağı pek bulunmadığını düşünüyorum. Henüz gereken parapsişik donanımımız oldukça düşük bir seviyede seyretmektedir.

Arkaik hafızanın görünür hale geldiği bir örnek vermemiz gerekirse, çok eski çağlardan bu yana toplum bilincinde yer edinen "ejderha" olarak isimlendirilmiş mitolojik varlıkları ele alabiliriz. Ejderhalar, soyu tükenmiş dinazorların arkaik hafızadaki kalıntılarında başka bir şey değildir. Dinazorların neslinin 60 milyon yıl evvel tükendiğini ve insanların aynı dönemde henüz yaşamadığını, dinozorlara ait kalıntıların ilk olarak ise henüz yakın geçmişte bulunduğunu düşünürsek, tüm kadim kültürlerin onlardan ne şekilde haberdar olduğu tam bir gizem halini korur. Eski Ahit'te, Hristiyan efsanelerinde, neredeyse tüm halk masallarında ejderha düşmanına karşı savaşılan insanoğlu motifi işlenmiştir. Çin mitolojisinde ise ejderha, göksel üstünlük sembolü olarak yerini korumuştur.

Arkaik hafıza fikri, analitik psikolojinin babası İsviçreli Carl Gustav Jung'un temel savlarından biridir. Jung, arkaik görüntü ve sembollerin değişik zaman boyuttan şifreler taşıdığı universal bir fonun varlığına işaret etmektedir. Tarihsel süreç içerisinde birbiriyle bağlantısız değişik kültürler arasında mitolojik ve sembolik benzerliklerin bu evrensel veri bankasıyla ilişkili olduğuna emindir. Jung'un yaklaşımında benlik şunları kapsamaktadır:

- Devasa bir bilinçaltının yüzeyi olan bilinçli benlik;

- Genellikle baskılanmış duygu ve anılardan oluşan kişisel bilinçaltı veya gölge benlik;
- Kendinden önceki nesillerin deneyimlerini içeren, benliğin en derin kısmını oluşturan kolektif bilinçaltı.

Kolektif bilinçaltı, evrimsel sürecin içerisinde edinilen tecrübeleri içermektedir. Bu bilgiler sık olarak rüya, halüsinasyon ve fantazik ögelere bürünerek bilince ulaşmaktadır. Jung'a göre, kolektif bilinçaltının ideolojik unsurları (arketipler, arkaik görüntüler), kalıtım yoluyla nesilden nesile aktarılır. Bu yolla her insan, atalarından geçmiş çağların izlerini ve bilgeliğini devralır. Batının cesur psikoterapisti, arketip terimini, sadece ırkla ya da soy sople sınırlı olmayan, insanlık psişesinin (ruhunun) derin bir tabakasını oluşturan, zihnin evrensel eğilimlerini anlatmak üzere kullanmıştır.

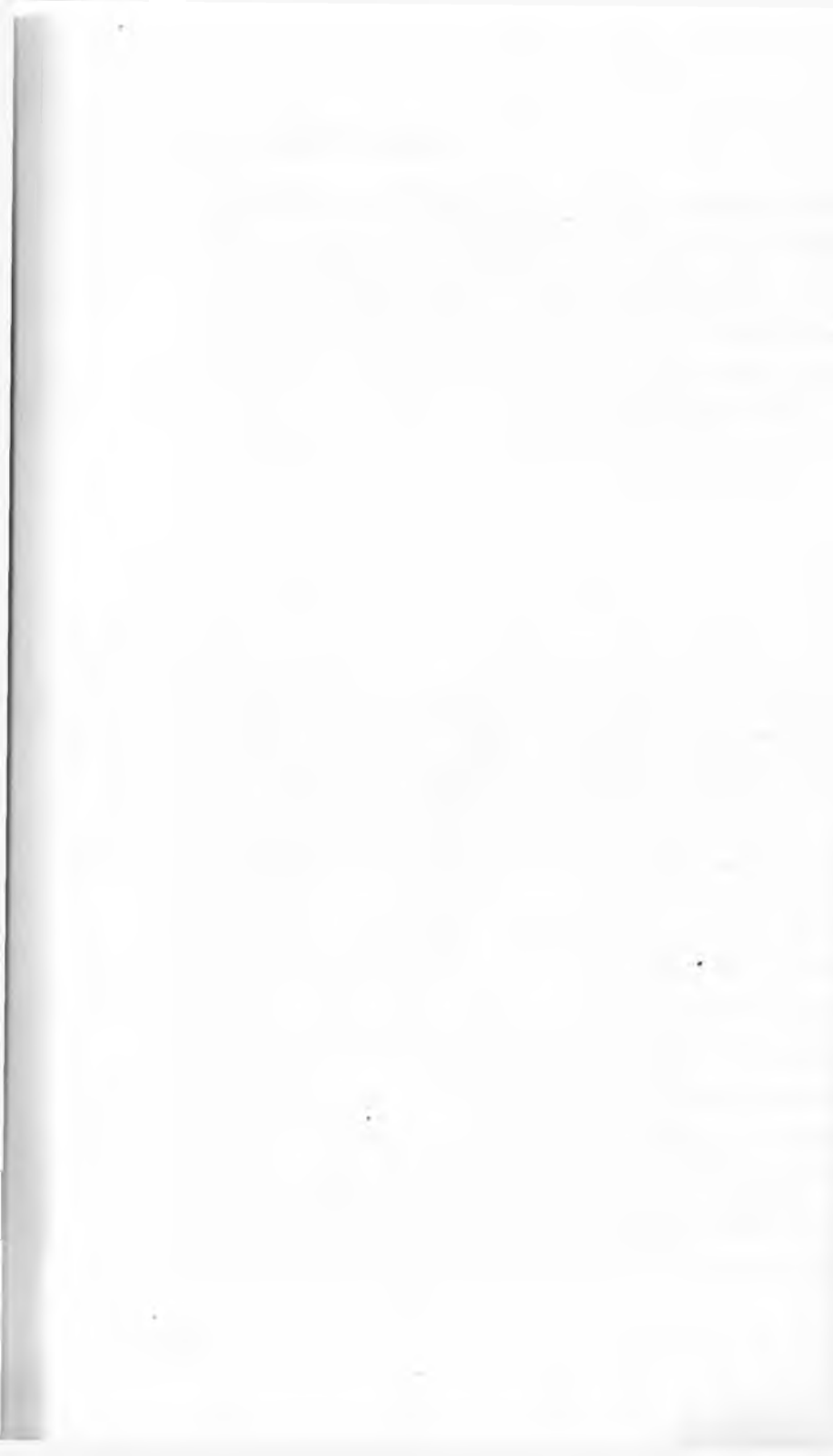
Carl Gustav Jung, kolektif bilinçaltı-arkaik hafızaya ulaşabileceğimizi düşünüyordu. Ancak onun kesin kaynağını veya aktarmanın yollarını bulamadı. Yalnızca böyle bir şeyin var olduğunun kanıtlanabileceğini keşfetmişti. Dünya üzerindeki herkes ortak ataları paylaşmaktadır. Görünen o ki, birçok ortak anıyı da paylaşmaktayız. Ancak bu anılar, genellikle bilinç yüzeyine yükselme şansı bulamadan, bilinçaltı arkaik hafızada saklı olarak yatmaktadır. Diyebiliriz ki, içimizde bütün insanlık tarihini şifrelenmiş bir halde taşıyoruz. Yalnız bu devasa bilgi arşivine ulaşmanın yolları zordur ve bu olay nadiren gerçekleşir. Tüm insanlarla paylaştığımız içgüdüleri, alışkanlıkları, davranış kalıplarını içeren kolektif bilinçaltı, çocukluk dönemi deneyimlerinin de olduğu kişisel bilinçaltı tabakasının altında yer alır ve ondan daha önce yaratılmıştır. Jung, kolektif bilinçaltının, kendini insanın yaratıcılığında ve hayal gücünde, sanat, rüyalar, müzik ve efsanelerde ortaya çıkardığını düşünüyordu. Rüyalar, çeşitli vizyon ve fanteziler, halüsinasyonlar, azımsanmayacak düzeyde kolektif bilinçaltı-

na bağı ve ondan besleniyordu. Ruhun en derin katmanları, Jung'un arketip (ilk örnek) olarak isimlendirdiği tarih öncesi kalıplar ile oluşturulmuştu. Atalarımızdan bize miras kalan bu bilinçaltı kalıpları, bilinçli davranış kalıplarımızı şekillendirmede önemli paya sahipti.

Davranış kalıpları, içgüdüleri, düşünce ve tavırlar, bir grubun veya türün tüm üyelerince paylaşılır, içselleştirilir ve gelecek nesillere aktarılır. Bu aktarım genetik yolların dışında, şu an açıklaması güç gibi gözüken bir mekanizma ile, "morfo-genetik" bir yolla yapılmaktadır. Aşağıda verdiğimiz örnekten sonra, konu daha anlaşılır hale gelecektir:

Biyolog Rupert Sheldrake, geçmişte fareler ile yapılan bir deneyi devam ettirerek, yeni bir aşamaya getirmiş ve parapsikoloji yönünden çok önemli sonuçlara ulaşmıştır. Eski deney, her yeni nesil farenin, belli bir labirentten çıkmayı daha hızlı öğrendiğini ve öğrenme yeteneğinin kalıtım yoluyla aktarıldığını göstermişti. Sheldrake, deneyi geliştirerek, yeni nesil farelerin öğrenme başarısını doğrulamanın yanında, ayrı bir grup "aileleri labirentle hiç tanışmamış olan" farenin davranışlarını inceledi. Biyolog, labirenti öğrenmemiş olan, önceki deneyle hiçbir ilgisi olmayan fakat genetik açıdan özdeş farelerden oluşan bu ayrı grubun labirent içindeki hareketlerini tespit etti. İlginçtir ki, bu fareler de, deneye katılan fareler kadar hızlı bir biçimde labirentten çıkmayı başardılar. Sheldrake, deneyde "morfik rezonans" olarak adlandırdığı farklı bir mekanizmanın işlediğini, genetik kalıtıllığa göre alternatif bir bilgi aktarımından söz edilmesi gerektiğini savundu. Dahası, Sheldrake'nin gözlemleri, kristallerde de benzer bir fenomenin olduğuna işaret ediyordu. Bir kristal molekülünün sıvı ortamda oluşması hayli uzun bir zaman aldığı halde, ilk kristalin oluşumundan sonra onun benzerleri çok daha kolay yaratılıyordu. 1986 yılında çocuklarla yapılan çalışmalar sonucunda, morfik rezonans varsayımını

destekler nitelikte sonuçlar elde edildi. Bir grup Amerikalı çocuğa, birkaç Japon şarkısı öğretilmişti. Şarkılardan biri, yüzlerce yıldır bilinen ve söylenen, sevilen bir halk şarkısıydı. Diğer şarkılar, özellikle deneyi yapmak üzere bestelenen, yepyeni şarkılardı. Deneyin sonucu, tahminleri doğrular nitelikteydi. Çocuklar eski olan şarkıyı, yeni bestelere kıyasla çok daha kolay öğrenmişlerdi.

G. KİŞİSEL KALITSAL ENFORMASYON

Genetik hafızanın her bireye ayrı olarak sadece kendine ait olan kısmına kişisel kalıtsal enformasyon diyoruz. Arkaik hafızadan ayrı olarak, kişiye özgü özellikler taşımaktadır. Bu hafıza tipi kendini en belirgin olarak tek yumurta ikizlerinin hayat öykülerinde ortaya çıkarmaktadır.

Her ikisinin de adı John olan ikizlerin yaşamları kişisel kalıtsal hafızaya iyi bir örnek teşkil eder. Doğduklarından hemen sonra ayrı ayrı ailelerce evlat edinilen bebeklere John ismi verilmiş. Yetişkin olduklarında ikiser evlilik yapmışlar. Her ikisinin ilk eşinin adı Angela, ikinci eşinin adı Jhin'miş. İkisinin de Jhames Allain adında erkek çocukları olmuş. İkizler çocukluklarında Baster adında köpek beslemişler, okulda matematikte başarılı olmuşlar, dilbilgisi dersinde zayıf kalmışlar.

Daha değişik bir örnek ülkemizde "İkizlerin Kopya Hayatı" başlığı ile yazılı basına yansıdı. Osmaniye'nin Kadirli ilçesine bağlı Kesim köyünde yaşayan Musa Genç ile Kahramanmaraş Andırın ilçesine bağlı Kumarlı köyünde yaşayan ikiz kız kardeşi Hürü Uyduran birbirinden habersiz olarak aynı günde apandisit ameliyatı oldular. Haziran 2009'da 84 yaşında iken aynı günde ölmeleri ile manşetlere taşındılar. Dayısını toprağa vermek üzere geldiği Osmaniye'de, Kahramanmaraş'taki annesinin ölüm haberini aldığıını belirten Hürü Uyduran'ın oğlu Veli Uyduran (67), annesi ile dayısının birbirlerinden uzak olsalar bile sevinçlerini de üzüntülerini de hissettiklerini belirtir:

"Annem ve dayım arasındaki duygusal ve fiziksel bağlantıları doktorlara da sorduk. Doktorların

PARANORMAL FENOMEN

söylediğine göre, birçok hastalıkta genetik faktörler olduğundan, her ikisinin de aynı rahatsızlığa yakalanması doğalmış, ancak onların duyguları bile birbirine benzerdi. Annem bazen 'içimde bir sıkıntı var, dayınızın başında bir sorun var' derdi. Dayımın yaşadığı üzüntüyü de sevinci de hissedirdi."

H. DIŞ ÇEVREDEDEN ALINAN ENFORMASYON

Gezegelimiz sürekli olarak uzaydan gelen radyasyon parçacıkları tarafından bombardımana uğramaktadır. Evrenin en uzak köşelerinden, süpernova ve onların kalıntıları olan pulsarlar (nötron yıldızları) tarafından yayılan fotonlar, proton, elektron, pozitron, nötrinolar, kozmik radyasyon ulaşır. Bunun yanı sıra Samanyolu'nun merkezi ve diğer gök adalarının merkezlerinden ışık dalgaları dışında kütle çekim dalgaları da ulaşır. Güneş sisteminin diğer gök cisimleri de manyetik ve çekim alanlarını ve böylece tüm fiziksel ve biyolojik süreçleri etkilerler. Tabii en güçlü etki, Güneş ve yakınlığı dolayısıyla Ay'ın etkisidir. Özellikle Güneş, termonükleer tepkimeleri ile hayati etken konumundadır. Güneş'te patlamalar sonucunda devasa enerji boşalmaları meydana gelir ve gezegenimizi etkiler. Ay ise dünyanın manyetik alanında değişikliklere sebebiyet verebilir.

Evrenin en uzak yerlerinden, diğer galaksilerden tutun da en yakın gök cisimlerinden parçacıklar gezegenimize ulaşıyor ve geldikleri yere ait bilgi içeriğini taşıyorlar. Yola çıktıkları o andaki durum hakkında bilgi veren parçacıkları tüm canlılar duyu reseptörleri aracılığı ile kaydederler. Ayrıca bedende omurilik boyunca yer alan çakraların kanalı ile kozmik enerji radyasyonu enerjik bedene aktarılmaktadır. Dış uzaydan bize ulaşan tüm bu parçacıkların dünya yaşamı üzerinde etki ettiği kuvvetler astroloji bilimince incelenmektedir. Gezegen ile yıldızların birbirlerine olan konumu hem parçacık bazında hem de çekim kuvvetlerinden dolayı oluşan döngüler (ritimler) olarak önem kazanır. .

Bizim gezegenimizde gözlemlenen ve önemli etkilere sahip ritimleri şöyle sıralayabiliriz:

PARANORMAL FENOMEN

Döngü	Fonksiyonu
Uzun Vadeli Ritim	Evrim
Yıllık Ritim	Nüfus dalgaları, üreme
Aylık Ritim	Bereket
Haftalık Ritim	Yenilenme
Günlük Ritim	Asimile etme, uyku-uyanıklık

Yukarıda sayılan ritimler biyolojik hayatı inanılmaz derecede etkilemektedirler. Örneğin güneş lekelerinin, grip salgını, verem, psikolojik rahatsızlıklar, hatta kalp sorunları gibi şikayetlerde ani artışa neden oldukları tespit edilmiştir. Ay'ın dolunay halinin insanlarda agresif davranışlara yol açabildiği açıklık kazanmıştır, suç eğiliminde radikal artışlar saptanmıştır. Hatta gezegenimizin doğal uydusunun kadınların adet döngüleriyle ilişkili olduğu belirlenmiştir. Kadınların, doğdukları andaki Ay'ın halinde yumurta üretmeye eğilimli oldukları yönünde bilgiler vardır.

Dış çevreden gelen tüm bu etkileşimler, enformasyon olarak canlılar tarafından algılanır, kişisel kalıtsal enformasyon ve arkaik hafıza ile birlikte bilinçaltını oluşturur. Canlı doğduğu andan, tek başına bilinçli olarak hayatta kalma yetisini kazandığı ana kadar bilinçaltının yönetiminde yaşamını sürdürür.

2

DUYU ÖTESİ ALGI DÜNYASINA GİRİŞ

A. BİLİNCİN GENİŞLETİLMESİ

"İnsan zihni yeni bir fikre uzandığında, bir daha
asla eski boyutlarına dönmez."
Oliver WENDELL HOLMES

Eski çağlardan beri beş tür duyu tanımlanmıştır; görme, işitme, dokunma, tat ve koku. Bu klasik duyulara ek olarak ağrı, ısı, kaşınma ve propriosepsiyon ve dengenin vestibüler duyusu gibi somatik duyular eklenmiştir. Duyu reseptörleri spesifik enerji türlerini işleyerek elektrik sinyallerine dönüştürürler. İnsanda dört reseptör sınıfı bulunmaktadır. Her biri farklı bir fiziksel enerji formuna duyarlıdır. Duyu reseptörleri, enerji sınıfına göre; mekanik, kimyasal, termal ve elektromanyetik olarak ayrılır.

Canlı henüz doğmadan evvel, çeşitli hisler duyumsamaya başlar. Bilindiği gibi anne karnındaki bebek ilk olarak annenin kalp atış sesini işitmeye başlar. Daha henüz anne karnında olan canlı dış çevreden duyu reseptörleri vasıtası ile hisler edinmeye başlar. Dolayısıyla doğduğunda bebeğin zihni boş değildir. Yeni doğan bebek kendi etrafını görerek, duyarak, koklayarak öğrenmeye çalışırken, çevresiyle olan tüm bu etkileşimi içgüdüselidir. İlk etapta, annesinin sözlerini sırf kendisini sakinleştirdikleri ve güvende hissettikleri için dinleyen bebek, yavaş yavaş sözcüklerin anlamlarını yakalamaya, çözmeye uğraş vermeye başlar. Aynı şekilde etrafını çevreleyen objelerin anlamlarını keşfetmeye çalışır. Artık tamamen kendi benliğinin bilincine varmıştır. Yalnızca dış çevrede cereyan eden süreçleri gözlemlemekle kalmayıp, kendi bedeninin fizyolojik ihtiyaçlarının da farkına varmaya başlar. Bundan sonra açlık, uykusuzluk, ağrı gibi rahatsız edici durumlar karşısında bilinçsizce değil, tamamen kendi iradesi dahilinde, bilinçli olarak tepki vererek ağlar.

İnsanlar büyüme ve gelişme süreçleri içerisinde, çevreden edindikleri bilgileri, çıkarımları kendi düşünce ve hisleriyle sentezleyerek, yaşamdaki oryantasyonunu sağlamaya uğraş verirler. Bu seviyedeki bir "ortalama" bilinç insanın hayatını idame ettirmek için yeterlidir. Ancak parapsikologlar açısından son derece sınırlıdır. Duyu ötesi algı gelişiminden söz edildiği zaman, bilincin sınırlarının açılmasının zarureti doğar. Bilinç kapasitesinin arttırılması ile his, algı, duyu sınırlamaları genişleyecek, iradenin paranormal durumları algılama kabiliyeti güçlenecektir.

Bizleri çevreleyen etraftan ve ayrıca kendi bedenimizden de zihnimize kesintisiz bir enformasyon akışı olduğundan bahsetmiştik. Algılarımız dış dünyanın birebir kopyası değildir. Algılamada bireyin daha önceki yaşantısı, deneyimleri, beklentisi, toplumsal ve kültürel etkenler gibi faktörlerin etkisi büyüktür. Bu faktörlerin etkisinde gelen duyumların bazıları seçilirken, bazıları ihmal edilir. Sinir sistemimiz kendi yeteneği ve mimarisine göre verileri yapılandırarak kullanıma sokar.

Algı meselesi, parapsikoloji açısından birkaç yönüyle çok önem arz etmektedir. Her birey, çevreden gelen verileri farklı ağırlıklar ve anlamlar yükleyerek, bunları değişik şekillerde yorumlar. Yani her bir kişi, dünyayı kendi zihinsel filtresinden geçirerek görür. Dış duyuusal veriler aslında hep aynı olduğu halde, her bir insan kendisi için önem verdiği şeyleri öncelikli olarak algılayacaktır. Dolayısıyla insanların gördüğü "resimler" birbirinden hep farklı olacaktır. Doğan Cüceloğlu, "İyi Düşün, Doğru Karar Ver" adlı kitabında, şöyle bir örnek vermiştir: "Bir çarşı düşün; burada lokanta, kitapçı, ayakkabıcı gibi değişik dükkanlar olsun. Çarşıya gelen kişiler açsa lokantayla, ayakkabıcıya gereksinimleri varsa ayakkabıcıyla ilgileneceklerdir. Belirli bir kitabı arayan kişi ise kitabevine yönelecektir. Yani her insan lokanta, kitabevi ve ayakkabıcıya, içinde buldukları gereksinme durumuna göre farklı ağırlıklar yük-

leyecektir. Aç olan kişi kitabevini görecektir, ama o anda önememeyecek, yani düşük ağırlık verecektir.” Bu örneği parapsikolojiye uyarlayacak olursak, duyu ötesi algı ile ilgilenmeye başlayan bir kişinin, bu türden duyusal verilere karşı hassasiyet geliştireceğini ve algı filtresinin parapsikolojik olgulara karşı açılacağını söyleyebiliriz. Başka bir örnekle açıklamaya çalışalım...

Hayata farklı açıdan bakabilmekle ilgili şöyle bir hikaye anlatılır. “Bir gün New York’ta bir grup iş arkadaşı yemek molasında dışarıya çıkar. Gruptan biri Kızılderili’dir. Yolda yürürken insan kalabalığı, siren sesleri, yoldaki iş makinelerinin çıkardığı gürültü ve korna sesleri arasında ilerlerken, Kızılderili, kulağına cırcır böceği sesinin geldiğini söyleyerek o böceği aramaya başlar. Arkadaşları bu kadar gürültünün arasında bu sesi duyamayacağını, kendisinin öyle zannettiğini söyleyip yollarına devam ederler. Ama içlerinden bir tanesi inanmasa da, Kızılderili’yi yalnız bırakmamak için onunla aramaya devam eder. Kızılderili, yolun karşı tarafına doğru yürür, arkadaşı da onu takip eder. Binaların arasındaki bir tutam yeşilliğin arasından geçerken bir cırcır böceği bulurlar. Arkadaşı, Kızılderili’ye: ‘Senin insanüstü güçlerin var. Bu sesi nasıl duydun?’ diye sorar. Kızılderili ise, bu sesi duymak için olağandışı güçlere sahip olmaya lüzum olmadığını söyleyerek, arkadaşından kendisini takip etmesini ister. Kaldırma çıkarlar ve Kızılderili cebinden çıkardığı bozuk parayı kaldırımda yuvarlar. Birçok insan, bozuk para sesini duyunca sesin geldiği tarafa bakarak, onun ceplerinden düşüp düşmediğini kontrol eder. Kızılderili arkadaşına dönerek: ‘Mühim olan, nelere kıymet verdiğin ve neleri önemsendiğindir. Her şeyi ona göre duyar, görür ve hissedersin.’ der.

Kızılderili’nin şehir kalabalığının gürültüsü arasında minicik bir böceğin sesini duyması, tabiat değerlerine karşı olan algı kapılarının açılması yüzündendir. Cırcır böceğini başkalarının duyamaması, onun olmadığı anlamına gelmez.

Duyu ötesi algı fenomenleri de bu şekildedir. Onlara değer yüklemekten, algılamamız güç olduğu gibi, algılayamadığımız için var olmadıklarını söylemek, cırcır böceğini duymadığımız için olmadığını söylemekle aynıdır. İstedığımız şeyleri seçebilmesi, ayırabilmesi ve yorumlayabilmesi için, zihnimize onların değerini yüklememiz gereklidir. Beynimiz, aynı anda gelen milyarlarca veriler arasında önem verdiklerimizi seçecek, kalanlarını eleyecektir. Beynin yapılandığı veriler, var olan bilginin çok cüzi bir kısmını kapsar. Bilincimiz, duyu reseptörleri kanalı ile "yakaladığımız" verileri "işleyerek" kullanımımıza sunarken yakaladığı bilgilerin tam 10.000.000 katından fazlası bize, daha doğrusu bilince ulaşma şansını bulamaz. "Parapsikoloji ve Felsefe" adlı eserinde David Ray Griffin şöyle der: "İnsan deneyiminin bir anında kavranan engin sayıdaki nesnelere ve kabul edilen önermelerin daha küçük sayısı; sadece şuurda örtülü hale gelen küçücük bir rakamdır. Şuur, aslında deneyimlenen şey için çok yetersiz bir rehberdir." Şuur altında örtülü olan bilgilere örnek, aniden bazı şeyleri nasıl bilebildiğimizi bilmeden, onları bildiğimizi keşfettiğimiz durumlardır.

Bilinç kapasitemiz o denli sınırlıdır ki başa çıkabildiği bilgi, potansiyel verinin ancak on milyonda biri kadardır. Yetişkin bir insan bilincini ele alırsak, saniyede sadece 16 bit enformasyonu "işleyebilirken" aynı anda reseptörlerle (göz, kulak, deri, çakralar) 109 bit algılanabiliyor. Enformasyonun çokluğu, çeşitliliği karşısında, en önemli, gerekli olan kısım seçilerek, elenip ayıklanarak, bize ulaştırılırken, geriye kalan (kapasiteyi aşan) bilgiler beyin aracılığı ile ihtiyaç duyulacakları zamana kadar atıl kalmak üzere bilinçaltına atılıyor. Beynimizde neyin önemli olduğunu, neyin daha az önemli veya önemsiz olduğunu tespit eden bir süzgeç bulunmaktadır. "Reticular Aktivasyon Systemy", yani Girift Aktivasyon Sistemi (GAS) denen bu zihinsel süzgeç neyi fark edip, neye dikkat edeceğimizi saptar. Zihnimiz belli bir anda sadece belli

sayıda şeye odaklanabildiğinden, geri kalan bir yığın şey, GAS müzgecinden elenerek dikkat edilmesi gerekmeyen şey olarak bilinçaltına atılır. En basitinden bir örnek verelim. Kendimize yeni bir ayakkabı almaya karar verdiğimizde, sezonun trendini hiç takip etmemiş olduğumuzu fark eder, yeni çeşitler aramandan zar zor bir tane seçeriz. Ayakkabıyı alıp çıktığımızda, ayakkabı modelleri konusunda GAS sistemi uyarılmış olduğundan, gözümüz hep benzer ayakkabı modellerine takılıp durur. Sınırlı bilincimiz, normalde yaşamsal ihtiyaç olmadığından önemsemeyerek tasfiye ettiği bir veriye karşı uyarılmış olur. Bilincin bu sınırlı kapasitesi, paranormal aktivitelerin kendini göstermesi önündeki başlıca engel olarak karşımıza çıkar. Çünkü bilinç, sadece yaşamsal önemdeki az sayıda bilgiyi alıp işleme sokabilmektedir. Dahası bilinçteki sınırlamanın yanında, zihnimiz de duyusal olmayan, yani duyu ötesi algılamayı engellemektedir. Normal duyusal algılamamanın verileriyle uğraşan beyin, bu verilerin (gerekli kısmının) düzenli bir biçimde şuura yükselmesine izin verirken, duyusal olmayan veriler bilince erişmek için yeterince güçlü olamazlar. Beyin ve merkezi sinir sisteminden gelen bu engelleme, onların belirli tipteki kesin enformasyonları getirmek olan pozitif işlevlerinin etkisidir. Tüm bunlardan dolayı parapsikoloji çalışmalarında ilk aşama, ilk adım, bilincin sınırlı olduğunu idrak ettikten sonra, sınırlarını zorlamak, açmaya çalışmak, çeşitli alıştırmalar, egzersizler ve yöntemlerin yardımına başvurarak bilinç kapasitesini çoğaltmaktır. Duyu ötesi algı enformasyonuna karşı beynin GAS sistemini uyararak, bu tip bilgilerin zihin tarafından fark edilmesini sağlamamız gerekir.

Bilincimizin sıradan, günlük bilgi işlem faaliyetlerinin dışına çıkmasını, başka bir deyişle paranormal aktivitelere başlamasını istiyorsak, öncelikle bu düşünce faaliyetlerimiz için bir yer açmalıyız. Bu amaç doğrultusunda "zihinsel sükkunet hali" durumuna ve gevşeme haline gelmeli ve özel teknikler kullanarak bu durumlarda her seferinde daha fazla kalabil-

PARANORMAL FENOMEN

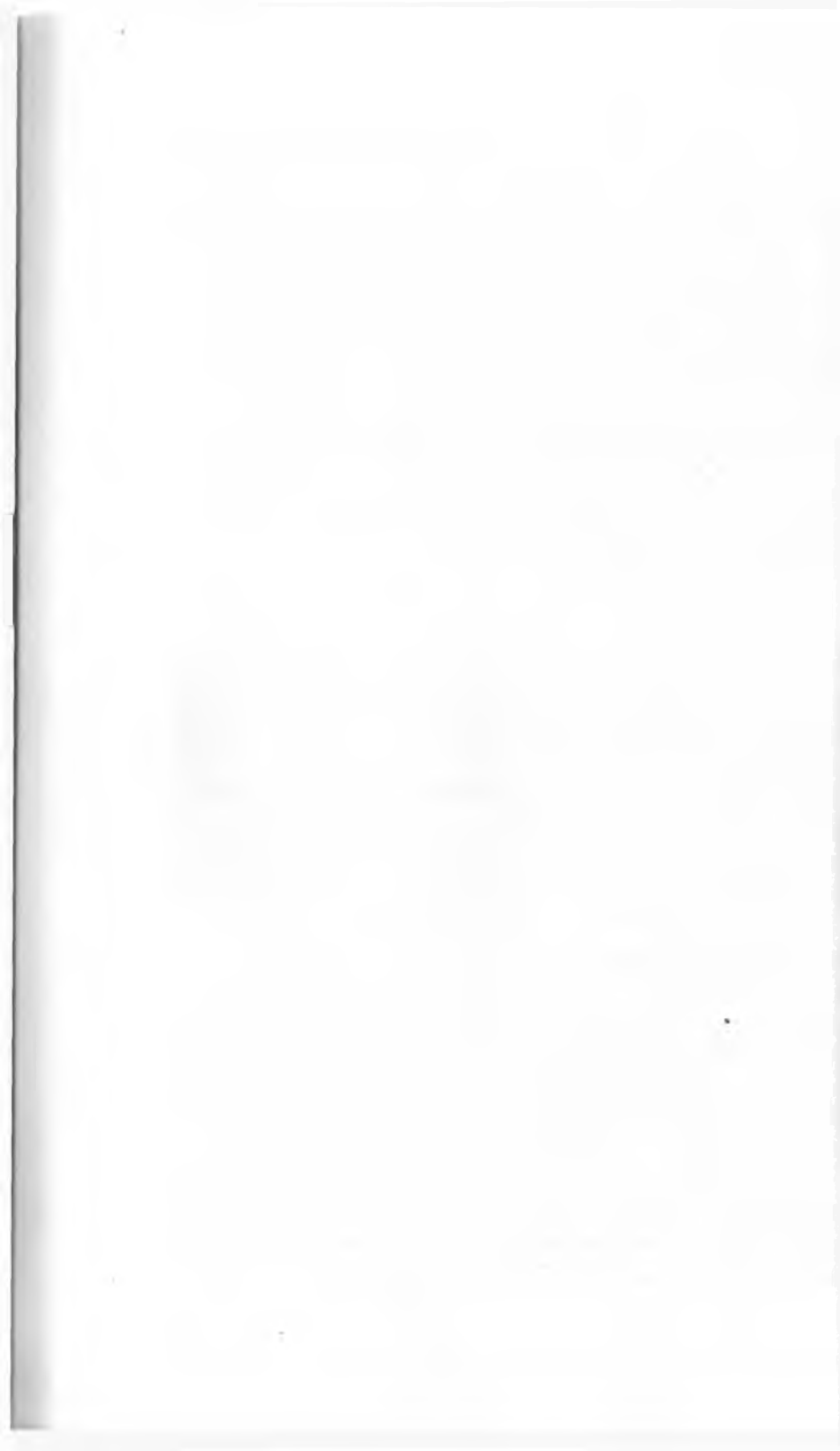
meyi başarmaya çalışmalıyız. Düşüncenin sükunet hali, bilincin genişlediği, gündelik düşünce akışının hız azalttığı, bilinçaltı düşünce kanalının açıldığı durumdur. Başlı başına paranormal aktivizasyona yol açmadığı halde, ilk basamak, yani hazırlık aşamasıdır. Psikokinez-telekinez, telepati, durugörü gibi sıra dışı deneyimlerin yaşanabileceği trans, meditasyon ve kozmik bilinç gibi durumlara bir ön hazırlık niteliği taşır.

Zihnin boşaltılarak bilinçaltı kanalı ile gelen düşüncelerin akışına zemin hazırlanan bu bilinç durumunu aktifleştirmek için birçok yol ve zihinsel pratik mevcuttur. Dr. P.M.H. Atwater'ın "İndigo Çocuklar'ın Ötesinde" isimli kitabında yer verdiği yöntemlerden birinin çok etkili ve faydalı olduğunu düşünüyorum. "Ruhuma Mektuplar" olarak bilinen metot, en az 10 gün süre ile kendi benliğine mektup yazıp cevaplamak esasına dayanır. Her gece uyumadan önce düşünce ve/veya derdini basitçe kağıda döküp, "gece mektupları" yazılı bir kutuya koyun. Ve her sabah uyanır uyanmaz mektubunuzu kendi kendinize cevaplayın. Burada altı çizilmesi gereken husus, mümkün olduğu kadar hızlı ve düşünmeden, yazılanı okumadan cevaplamak gerektiğidir. Bu şekildeki yanıtları "sabah mektupları" isimli kutuda saklayın. On gün sonunda her iki kutuyu açarak sırasıyla mektupları okuduğunuzda, onlarda ruhunuzun konuştuğunu göreceksiniz.

Düşüncenin sükunet hali, bilinci genişletme çalışmalarının ön ayağıdır ve ileri bilinç seviyelerinden önce ulaşılması ve geçilmesi gereken bir aşamadır. Onun yanında, bilinç kapasitesini arttırmaya yönelik içsel teknikler ve dış yardım araçları olarak ikiye ayrılan yöntemler de faydalı olmaktadır. Şu anda hepimizin sahip olduğu, irade, inanç, hedef belirleme ve hedefe yönelme, konsantrasyon, imgeleme, hayal gücü gibi özelliklerimizi içsel teknik araçları olarak değerlendirme imkanıımız bulunmaktadır. Ruhsal varlığımız içersinde çoğunlukla atıl durumda bulunan bu özelliklerimizden bırakın iyi yönde faydalanmayı, çoğunlukla farkına varmadan, varsak da önem-

meden hayatımızı gelişigüzel sürdürüp gideriz. Özellikle irademiz üzerine yoğunlaşarak, zaaflarımız üzerinde çalışarak, ruhsal egzersizler (örneğin zihin perhizi) uygulayarak, negatif düşünce tohumlarının yeşermesini önler, pozitif bilinç, pozitif görüş ve duruşun genel arka fon oluşturduğu yeni bir perspektife sahip oluruz. İlk çıkış noktamız, yeni bakış açımız olacaktır.

Dış yardım araçlarına gelirsek, bunlar arasında konsantrasyon, trans, meditasyon durumlarına geçilmesini kolaylaştıran ve çabuklaştıran ayna, kristal küre, sarkaç gibi objeler, vücuda alınan bazı maddeler ile özellikle geçmişte sık uygulama bulan majik ritüeller yer almaktadır.

B. İÇSEL TEKNİKLER (İÇ YARDIM ARAÇLARI)

"Doğal bitkiler gibi, doğal kabiliyetler de bakılmak ister."

Bacon

Zihinsel Sükunet Hali, Gevşeme

İçsel teknikler içerisinde, önceki sayfalarda bahsettiğimiz zihinsel sükunet hali, önem sırasında başı çekmektedir. Zannedildiğinin aksine bu duruma ulaşmak zor, onu belli bir süre muhafaza etmek daha da zor bir olaydır. Bilinci genişletme çalışmalarının ön koşulu, zihin esenliğine, zihinsel sükunete ulaşmaktır. Düşünce süreçlerini dizginlemek, dışarıdan gelen bilgileri ve bu bilgilerin bilinçaltına ulaşmalarını engellemek, her türlü entelektüel faaliyeti durdurmaktadır. Yani kısaca zihni boşaltmaktır. Bu şekilde gerek dışarıdan gerekse kendi bedenimizden gelen uyarılara kendimizi kapatır, parnormal konsantrasyon çalışmalarında ve bilinci genişletmeye yönelik ileriki aşamalarda ihtiyaç duyacağımız boş zihinsel alanı yaratmaya adım atmış oluruz. Bilinçte kapasite artırımında önemli etken olan düşüncenin sükunet haline ulaşmak için yapılması gerekenleri şöyle sıralayabiliriz:

- Duygu hallerimizi açıkça ve çekinmeden yaşamaya çalışmak
- Fiziki bedenimizin kararsızlıklarını duyumsamak, içsel uyumun sağlanmasına yönelik gayret etmek
- Mantra tekniğini kullanmak
- Aynı ayrı bilgileri derleyip tek bir bilgi özetine, bütünsel bir bakış açısına sahip olmak

Kendi içsel uyumumuz üzerine çalışmanın yanı sıra, kendi benliğimizin çevre ile olan etkileşimi üzerinde de detaylı olarak ve önemle durmamız gerekmektedir. Tabiatın

ayrılmaz bir parçası olduğumuzu idrak ederek onunla aramızda var olan ahengi korumak, adeta içerisinde eriyerek tabiatın muhteşem bir melodi, bizim de bir notası olduğumuzu hissetmek ve bu tarif edilmez armoninin açığa çıkardığı huzuru duyumsamak... Günümüz koşuşturması, şartlandırılmışlıklar içerisinde zor bir durum olduğunu kabul ediyorum, ancak bir yerden başlamak gerekir. Bu akşam dışarının soğuk veya sıcak olduğuna aldırmadan odanın ışığını kapatın, pencerenizin camını açın ve gözlerinizi kapatarak başınızı açık havaya doğru uzatın. Şehir içi veya sayfiye bir yer, nerede olduğunuz hiç önemli değil... Sadece dinleyin ve esintiyi yüzünüzde hissedin. Ne kadar küçük, önemsiz ve (bundan dolayı) aynı zamanda ne kadar mutlu ve ne kadar gerçek olduğunuzu fark edin...

Doğanın bir parçası olduğumuz gerçeğini bu şekliyle algılamak, ileriki hayatımızda olumlu ve yapıcı etkilere yol açacak, yeni kazanımlar edinmemize fırsat verecektir:

- Hayata pozitif-yapıcı bakış
- İç denge ve konsantrasyon artışı
- Negatif/yıkıcı hislerle başa çıkabilme
- İnsanların ve olayların iç yapısını daha iyi anlayabilme, empati
- Önemli olanları önemsiz olanlardan ayırt edebilme
- Dikkat artışı
- Daha iyi gözlem yapabilme

Bilinç sınırlarını zorladığımız içsel tekniklerden bir başkası kısaca "düşünmeme" olarak tanımlayabileceğimiz gevşeme pratiğidir. Gevşeme çalışmalarının ilk basamağı nefesimizi kontrol altına almaktır. Bilindiği gibi solunum sistemimiz otonom, yani kendi kendine çalışan bir sistemdir. Fakat aynı zamanda biz iradi olarak da solunumumuzu kontrol edebiliriz. Nefesimizi tutabilir, verebilir ve alabiliriz. Nefes almayı, vermeyi ve tutmayı bir düzen içinde öğrenmek,

gevşetme çalışmaları için çok önemlidir. Vücudun tamamen gevşemesi, ancak düzenli bir nefes pratiğinden sonra mümkün olur. Bu yüzden nefes egzersizlerini mutlaka ve aksatmadan yapmalısınız.

Ritmik nefes alıp verme, tüm meditasyon alıştırmaları için doğal bir yardımcıdır. Derin soluma alıştırmalarının, zihinsel berraklık haline erişmeye yardımcı olduğu bilinmektedir. Zihni belirli bir soluma düzeni üzerinde odaklamak, meditasyon yapmakta zorlanan herkes için tavsiye edilen bir uygulamadır. Bunun yanı sıra zihinsel ve bedensel gevşeme ile konsantrasyonun üzerinde tartışılmaz bir faydası vardır. Zihin belirli bir soluma düzenini korumak üzere sıkı bir dikkat halindeyken, iç ve dıştan gelen dikkat dağıtıcı faktörlere karşı duyarlılığını büyük ölçüde kaybeder.

Yoga bilimine göre, nefes ile zihin arasında karşılıklı bir ilişki vardır. Zihnin belirli bir durumu (sakin, tedirgin, endişeli) belli bir solunum biçimine yol açıyorsa, tersi de geçerli olacaktır. Buna göre belli bir solunum şekli uygulanarak, buna karşılık gelen zihinsel durumun oluşturulması amaçlanabilir ve ayarlanabilir. Eğer kişilik tipiyle solunum arasında bir ilişki varsa, nefes alıp vermedeki bilinçli değişikliklerle kişiliğin dönüştürülebilir olması gerekir. Örneğin zihin tedirginken solunum bozulur, hızlanır, kesik kesik ve düzensiz olur. Bilinçli olarak derin ve düzenli nefes aldığımızda, gerginliğimiz büyük ölçüde azalır, beden ve zihin gevşer ve sakinler.

Nefes egzersizlerinden sonra kasların gevşetilmesine geçilecektir. Bu çalışma vücudumuzdaki kas gruplarının iradi olarak gerilmesini, sonrada gevşetilmesini içerir. Bir kas gergin olduğunda bu gerginlik ne derece yoğunsa kas serbest olduğunda yaşanacak olan gevşeme aynı ölçüde yoğun olacaktır.

Gevşeme tekniğini uygulamak için en elverişli ortam loş ışıklı, sakin bir odadır. Mekanın uygulamadan önce havalandırılmış olmasında yarar vardır. Egzersiz böyle bir odada

PARANORMAL FENOMEN

sırt üstü yatarak yapılmalıdır. Eğer yatarak yapılan çalışmalarda uykuya dalıyorsanız uygulamalarınızı rahat bir koltuğa oturarak yapmayı tercih edin. Çünkü gevşeme tekniği ile amaçlanan uykuya dalmak değil, tersine en fazla uyanıklıkla en derin gevşemeye ulaşabilmektir. Bulduğunuz odada seslerin az olmasına dikkat edin. Ayrıca odanın ısısı sizi ne üşütmeli ne de terletmelidir. Gözle kapalı, zihin, gevşemeye odaklanmış olmalıdır. Zihin, bedenin gevşeyen bölümlerini adım adım yönlendirmeli ve gözlemlemelidir. Tam bir gevşeme pratiği, üç aşamadan oluşmalıdır. Yoga eğitmeni Başol Yüce, gevşeme aşamalarını şöyle sıralamaktadır:

Birinci aşama: - Dikkatinizi ayak parmaklarınıza verin.

Ayaklarınızın gevşediğini düşünün ve hissedin.

- Ayak tabanlarınızın, topuklarınızın, ayaküstü, ayak bileklerinizi gevşediğini hissedin.

- Ayak baldırlarınızın, dizlerinizin gevşediğini hissedin.

- Karın, göğüs, omuzlar bölgesinin gevşediğini hissedin.

- Boyun, ense kollarınızın gevşediğini hissedin.

İkinci aşama - derinleşme: - Kendi kendinizi seyrettiğinizi hissedin.

- Burnunuzdan girip çıkan havayı seyredin.

- Ağırlığınızın olmadığını hissedin.

- Vücudunuzun olmadığını hissedin.

- Kendinizin dingin bir boşluğun içinde gezindiğini hissedin.

- Özgür olduğunuzu hissedin.

- Tüm benliğinizi huzur, mutluluk ve rahatlığın kapladığını hissedin.

- Bu huzur, mutluluk ve rahatlığın hep sürüp gitmesini arzulayın.

Üçüncü aşama - geriye dönüş: - Bedeninizin olduğunu ve ağırlığınızın olduğunu hissedin.

- Gözlerinizi birkaç dakika daha kapalı tutarak, zihninizi kendi haline bırakın.
- Gözlerinizi mümkün olduğu kadar çok yavaş açın.

Gevşeme yöntemleri insana kendi kendini nasıl kontrol edebileceğini öğretir. Bu da adalelerin ve beynin nasıl gevşetileceğini öğrenmekle başarılabilir. Bunu yapmakla, parasempatik sinir sisteminin (enerji üreten sinir sistemi) çalışmasına, yani vücudun enerji depolamasına yardımcı olunur. Kas gevşekliği, vücuda artık enerji tüketiminin gerekli olmadığını, sempatik sinir sisteminin devreden çıkabileceğini gösteren bir sinyaldir. İnsan gevşeme yöntemini öğrenip uyguladığı zaman, enerjisini saklar, kendini daha az yorgun hissettiği için streslerle daha fazla mücadele edebilir, yaşamla daha kolay baş eder ve sıkıntı veren şikayetlerinden kurtulabilir.

Gevşeme egzersizlerinin beden ve zihin üzerindeki genel faydasını bilmenin yanında biz, parapsikoloji ile ilgilenenler, gevşeme yöntemi ile kesintisiz olan bilgi akışının önünde zihinsel bir set oluşturmaya çalışıyoruz. Çevre uyaranlarının bilinçle temasını bloke etmeyi amaçlıyoruz. Her türlü iç ve dış uyarıya kendimizi kapatmak ve düşünme faaliyetlerini tamamen durdurmak kolay bir iş değildir. Hele ki günümüzde vakit nakittir prensibi çerçevesinde durdurak bilmeyen kaotik koşuşturmaya o denli alışmışız ki, hiçbir şeyi düşünmeme ve algılamamanın çok zor bir şey olduğu açık bir gerçek olarak ortadadır. Bırakın dış etkenlerden arınıp zihninizin kaynağına doğru inmeyi denemeyi, günümüzde tek başınıza bile kalabilmeniz büyük bir başarıdır. Bir çocuk gelişim uzmanından, çocuklara sıkılmalarını sağlayacak kadar vakit ayırmanın onların kişilik ve yetenek gelişmeleri için ne kadar gerekli olduğunu dinlemiştim. Çevre uyaranlarına karşı sınırlanan çocuk, kendi kendine meşguliyetler yaratacak, kendi yeteneklerini, yaratıcılığını keşfetmeye başlayacaktır. Kısaca içsel potansiyelini faaliyete geçirecektir. Doğrusu bu basit gerçeği

PARANORMAL FENOMEN

daha önce fark etmediğime üzülmüştüm. O günden sonra hem kızım hem kendim için "sıkılacak" zaman yaratma gayretiyle olmayacak kurnazlıklara başvurduğumu itiraf etmeliyim. Konuyu dağıtmamak adına son olarak sıkılmanın, insan hayatında problemlerin minimum olduğunu gösteren "gerekli bir ruhsal durum" olduğunu ve yaratıcı düşüncenin önünü açtığını ilave ederek, içsel tekniklerden bir diğerini, imajinasyonu (imgeleme) uygulamaya fırsat bulabileceğiniz bol sıkıcı ve sorunsuz günler diliyorum.

İmajinasyon (İmgeleme)

"Her gerçeğin etkin ve inkar edilemez bir varlığa kavuştuğu yer, ancak insanın hayalidir. Sanatın da, hayatın da esas ustası, icat değil, hayaldir."

Joseph CONRAD

İçsel Teknikler arasında belki de en zevkli olan imajinasyon konusuna Jean Jacques Rousseau'nun "Gerçek dünyanın sınırları vardır. Hayal dünyası ise sınırsızdır." sözleriyle başlamak istiyorum.

İnsanın belli zamanlarda yalnız başına kalması, kendini belli bir zaman dilimi için etraftan soyutlaması son derece önemlidir, çünkü sadece bu vakit hayal gücü kapılarını sonuna kadar açabilir, imajinasyon yeteneğini konuşturmaya çalışabilir. Kendimize hayal kurmak, fanteziler yaratmak, gevşemek, sakinleşip rahatlamak için özel zaman dilimleri ayırmalıyız. Yaratmak istediğimiz şey hakkında düşünmek için kendimize daha çok zaman ayırmaya ihtiyacımız vardır. İmajinasyon yani imgeleme yeteneği zihnimizin ve beynimizin en doğal ve yaratıcı özelliklerinden biridir. İmgeleme gücünü kullanmayı öğrenmek çok önemlidir. Zihnimizin en yüksek yeteneklerinden biri, henüz gerçekte var olmayan bir şeyi, zihinde hayal ederek oluşturmak ve reel hayata

geçirmektir. İmgeleme yeteneği, sahip olduklarımızdan fazlasını yaratabilmemize olanak verir.

İmajinasyon, hayal gücünün değişik kombinasyonları olarak bilinmektedir. İmgeleme ya da imajinasyon, insanın en önemli yeteneklerinden biridir. İnsanoğlu imgeleme yeteneğine sahip olmasaydı herhangi bir şey düşünebilmesi, zihninde herhangi bir şeyi tasarlayabilmesi veya hatırlayabilmesi mümkün olamazdı. İmajinasyon (imgeleme) üretici bir araçtır. Bu enstrüman sayesinde evren yasalarıyla uyumlu olarak kendi bilinç alanımızdaki materyali (hayal gücümüzde) istediğimiz gibi şekillendirebilir ve bunu da fizik şartların elverdiği ölçüde madde üzerine yansıtıp ondan yeni kompozisyonlar ve birleşimler meydana getirebiliriz. Önce hayalde biçimlendirme, sonra da hayata geçirme yarasından ve yansımasından başlayarak, sanatın ve felsefenin her alanında imgeleme gücü sayesinde çok güzel eserler meydana getirilmiş; bilimin her alanında öncü keşifler ve icatlar yapılmış; iyisi ve kötüsüyle bugün içinde yaşadığımız fiziksel ve sosyokültürel çevre oluşturulmuştur. Etrafımıza doğal bir gözlem yaptığımızda insan zihniyle meydana getirilmiş her şeyin mutlaka imgeleme yeteneğiyle bağlantılı olarak meydana geldiğini görebiliriz. Örneğin, bir bilgisayar, en küçük donanımından tutun, yazılımına kadar, yüzyıllar boyu binlerce insanın hayal güçlerinde tasarlanmış ve yüz binlerce imgelemenin bir araya gelmesi sonucunda oluşturulmuştur. Eğer imajinasyon yeteneğimiz olmasaydı, herhangi bir eşyayı, ilkel çağda insanın yapmış olduğu bir taştan maddeyi bile meydana getirebilmemiz mümkün olamazdı. Her insan bu yeteneğe doğuştan sahiptir. Bu dünyada kendi imgeleme güçlerinin farkına varanlar, kendilerini nasıl motive edeceklerini ve onu nasıl programlayacaklarını sezgisel ve hissel bir yetenekle keşfedip kullanabilirler.

İmgeleme gücünün insan hayatının her alandaki ileri gidişini sağlayan lokomotif konumunda olduğunu biliyoruz,

peki, parapsikoloji açısından hayal gücünün ne gibi bir faydası olabilir, bir de ona bakalım.

Bilinç ile bilinçaltının arasında köprü oluşturmamız gerektiğinden söz ederken, bunun birtakım yol-yöntemleri olduğunu eklemiştik. Hayal gücü-imaginasyon yeteneği burada kilit bir öneme sahiptir. Jung'a göre imaginasyon demek, bir insanın bilinçaltına yaklaşabileceği kadar yaklaşması demektir. İmajinasyon, bilinçaltının kendini en direkt ifade yoludur. "Bir resim binlerce kelimeye bedeldir." diye eski bir söz vardır. Dünyadaki her insanın, dili, rengi ve yaşı fark etmeden konuştuğu tek ortak dil, imajinasyon dilidir. Hayalde canlandırma, yani imajinasyon dili, sözcüklerden değil, düşünce, görüntü ve hislerden oluşmaktadır. En önemlisi de tüm insanların ortak dili olmasının yanında, bilinç ile bilinçaltının da ortak dili konumundadır. Nasıl ki insanlar anlaşabilmek için aynı dili öğrenmek ve konuşmak zorunda kalıyorlarsa, bilinç ile bilinçaltının iletişimi "imajinasyon" diliyle konuşur. Aslında bakılırsa zihnin imajinasyonlara verdiği tepki ilginçten de ötedir. Bunun nedeni, beynimizin gerçekten olmuş bir şey ile, çok canlı bir imaj olarak biçimlendirdiğimiz hayaller arasındaki farkı ayırt edememesidir. Bunun için, yeterince canlı bir biçimde hayal edilen şeyler, gerçek birer tecrübeden algılanmış kadar başarılı olabilmektedir.

İnsanların sadece çok az bir kısmı bilinç-bilinçaltı köprüleri gelişmiş ve işlek olarak dünyaya gelirler. Onun dışında belli çalışmalar yapmaksızın, spontane olarak, alkol, uyuşturucu madde etkisi altında böyle bir etkileşim meydana gelebilir. Fakat bunlar zaten parapsikologlar açısından istenmeyen, tercih edilmeyen durumlardır. Bilinçli olarak, böyle zararlı metotlara başvurmadan, belki de daha yavaş ama kesinlikle daha iyi sonuçlara ulaşmak için, sözlerle değil, imgelerle düşünmeyi öğrenmek zorundayız. İçsel teknikler içerisinde vazgeçilmez olan imajinasyon gücümüzü öyle bir seviyede geliştirebiliriz ki, düşüncelerimizin tamamı sözler

yerine, görüntü ve hislere dönüşebilir. Bu fantezik görüntüler zamanla gerçeklikten ayırt edilemez keskinliğe ulaşabilir. Zihnimizde kelimeler yerine düşünceleri resim, parlak cisim, renk, his, akustik algı, koku ve tat olarak duyumsayabiliriz. Parapsikolojide ilerlemek istiyorsak, hayal gücümüzü etkinleştirmek ve imajinasyon diliyle konuşmayı öğrenmek zorundayız. Aksi durumda bilinçaltımızın bize anlatmak istediklerini anlayamayız. İmajinasyon dilini çözemeyiz, imgelem şeklinde gönderdiği sinyalleri yakalayamayız... Bunu kimseden yardım almadan kendimiz yapmalıyız. Bilinçaltının sembolik dilini çözmek için falcılara, medyumlara, rüya tabircilerine gitmemiz son derece hatalı bir davranıştır. Zararı dokunmasa dahi, herkesin kendine has imgelemlerini bu gibi kişiler genel sınıflandırmaya tabi tutarak, kişileri yanıltabiliyorlar. İnanların bireysel parapsikolojik gelişme sürecini sekteye uğratabiliyorlar.

Adım adım bilinci genişletip, bilinçaltına yer açmada içsel tekniklerle ilerliyoruz. Bir sonraki yöntem, belki de en popüler, en geniş ve en çeşitli olan, meditasyon tekniğidir.

Meditasyon

Size verilen birçok şeylerin sınırı ve yasakları vardır. Sadece sevgi ve bilgilerin haricindedir."

Bayti DOST

Meditasyon kelimesi günümüzde hemen herkes tarafından yaygın olarak fakat anlamı tam bilinmeden, üzerinde düşünülmeden gelişen güzel bir biçimde kullanılmaktadır. Çeşitli gazete ve dergi eklerinde, hatta bazı TV programlarında "meditasyona" yer vermek bir moda akımı haline geldi. Kelime kökeni olarak meditasyon, Latince düşünmek ve egzersiz karşılığına gelen meditare fiilinden gelmektedir. Bu

bağlamda parapsikoloji açısından meditasyon, kendi kişiliği üzerinde düşünmek, sürekli olarak çalışmak ve (paranormal sonuçlara ulaşma vesilesiyle) egzersiz anlamına gelmektedir.

Öncelikle meditasyonu sık karıştırıldığı kavramlardan ayırmak gerekir. Sanıldığığının aksine meditasyon, dinginliğe ulaşmak, dünya stresini üzerinden atmak ve kargaşasından uzaklaşmak ya da zihinsel sakinlik anlamına gelmez. Birçok insan meditasyon sonucunda bu durumlara ulaştıkları için medite ederler, ancak meditasyonun kendisini sonuçlarıyla karıştırmamak lazımdır. Çünkü bunu yaparken meditasyonun asıl noktasını kaçırma tehlikesi vardır. Meditasyon, insanı bulunduğu stresli ortamdan kurtarıp daha çok uyutmak değildir. Aksine meditasyon, insanı uyandırma amacını güder! Meditasyon, olağanın üstünde bir dikkatlilik ve şuur durumudur. İçsel farkındalığı ve daha ötesinde aşkın düzeylere ulaşmayı amaçlar. Meditatif durumdaki insan, açık ve berrak bir şuur durumuna ulaşmıştır. Tam da o anın farkındalığını yaşamaktadır ve böylelikle çevrede olup bitenleri açık olarak ve dikkatlice gözlemleyebilmektedir. Sanaya Roman, "Ruhsal Büyüme" isimli kitabında şu bilgileri vermektedir:

"Siz, aynı anda kaç düzeyin farkında olabilirsiniz? Siz, solunumunuzu, duruşunuzu, düşüncelerinizi, duygularınızı, kas hareketlerinizi, odanın içindeki sesleri, üstünüzdeki giysinin verdiği duyguyu, çevrenizdeki kokuları aynı anda fark edebilir misiniz? Odanın içinde, enerjiniz bedeninizden ne kadar öteye uzanıyor? Süptil enerjileri duyumsama yeteneğinizin zenginliğini hissedin.

Farkındalığınız arttıkça, Yüksek Benliğiniz'in bilincini daha önce bilinçaltı olagelmiş alanlara taşıyacaksınız. Net ve canlı rüyalar ya da hayatınız hakkında size mesajlar ve rehberlik veren rüyalar görebilirsiniz. Farkındalığınız arttıkça, yaşadığınız başka hayatlardan

-paralel ve geçmiş hayatlar gibi- haberdar olabilirsiniz. Siz kendi Yüksek Benliğiniz oldukça, psişik yeteneklerinizin de daha çok farkına varabilirsiniz. Bazı şeyleri nasıl bilebildiğinizi bilmeden, onları bildiğinizi keşfedebilirsiniz. Bakarsınız ki insanlar daha konuşmadan önce onların ne söyleyeceklerini tahmin edebiliyor ve hatta cümleleri onlardan önce tamamlayabiliyorsunuz. Bir şeyin olacağı hakkında sezgi alırsınız ve o olur. Bir kimseyi düşünürünüz ve az sonra onunla rastlaşırsınız veya ondan telefon alırsınız.”

Yazar, meditasyon uygulamaları ile farkındalık düzeyini arttırarak gelinen noktaları işaret etmektedir. İleri meditasyon teknikleri, zihnin ötesinde var olan ve “yüksek bilinç” olarak adlandırabileceğimiz düzlemlerle ilgilidir. Gerçek meditasyonla hayatı tüm canlılığı ile, içine girerek “dibine kadar” yaşarsınız. Yaşamdan kaçmak yerine dopdolu yaşarsınız, her ne yapıyorsanız, yemek, içmek, şarkı söylemek, sevişmek, bu deneyimi tüm farkındalığına vararak, özümseyerek yaşarsınız. Haz alırsınız... Böyle yaparak gerçeklikle yüz yüze kalırsınız ve daha önce deneyimlemediğiniz bir canlılık durumuna kavuşursunuz.

Farkındalığa ulaşmanın çok basit yöntemleri vardır. Butra’da bedensel hareketlerin farkında olma yoluyla meditasyon tekniklerinde çok basit alanlar örneklenmiştir:

“Yerken ve içerken, yediğiniz ya da içtiğinizin tadı siz olun ve onunla dolun.”

Bu kuralı yaşamınızda yaptığınız tüm eylemlere uygulayabilirsiniz. Nefes alırken nefesinizi iyice hissedin ve nefes haline dönüşün. Artık siz kendiniz değilsinizdir, nefes eyleminin kendisi olduğunuzu hissedin. Yürürken yürüme, tokalaşırken tokalaşma eyleminin kendisi olun, yemeğinizi yerken yavaş yavaş, tadını çıkara çıkara yiyin ve tadın kendisi olun, onunla özdeşleşin... Aynı farkındalığı yaptığınız her işte

yaşayın. Bunları yaparak, benlik yok olur, yaptığınız eyleme dönüşürsünüz. Gerçek meditasyon budur. Buda'nın dediği gibi, medite etmek yerine meditasyonun içinde olmak hali eylemcinin eyleme dönüştüğü haldir. Çünkü medite edildiğinde medite eden, yani eylemci ortaya çıkar. Oysa meditasyon demek, gerçek anlamda pasif olmak ve hiçbir eylemde bulunmamak, ortamda bir eylemci olduğunu düşünmemektir. Gerçek meditasyondan yalnızca eylemcinin yaptığı eylem içerisinde kaybolduğunda, eriyip yok olduğunda söz edilebilir. Ancak kabul edelim ki, bu çok kolay bir şey değildir. Zira zihnimiz, dünya meseleleriyle fazlası ile meşguldür, dağınıktır. Zihin çoğunlukla önemsiz şeyler konusunda endişelenme, bunları beyninde büyütme ve kurma eğilimindedir. Kendini dünya nesnelere ile özdeşleştirme alışkanlığına sahiptir. Ne zaman ki, içsel yolculuğa çıkmaya karar verilirse, ilgisiz bir sürü düşünce dikkat çekmek için yarışır, adeta bir zihinsel red durumu oluşur. Bu dağınıklıkta, içsel farkındalık bilincine ulaşması hayli güç bir uğraş haline gelir. Ancak sistemli ve disiplinli olan içe dönme çabaları beklenen sonucu getirecektir. Zihin, doğru, sabırlı ve sistemli gayretlerle özünü keşfetme yolculuğunda ilerleyecektir.

Zihnin yüzeysel günlük düşünce ve stres birikiminin çözülmesi sürecinde özellikle mantra meditasyon tekniğinin uygulanması önerilmektedir. Mantra, Sanskritçe bir kelimedir. Mantralar, zihinde pozitif titreşim oluşturan kelimelerdir. Bunlar özel seçilmiş anlamı olmayan kelimeler olabileceği gibi, anlamı olan, "ilahi" kelimelerden de seçilebilirler. Mantra tekniği, mantra kelimelerinin zihnen art arda tekrarına dayanır. Bu sözcüklerin, zihin üzerindeki etki gücünü açıklamak için, Başol Yüce'nin "Yoga, Meditasyon ve Gevşeme Tekniği" eserindeki benzetmeden yararlanalım:

"Zihnimiz okyanusa benzer. Okyanusun yüzeyi dalgalı ve hırçındır; fakat okyanusun yüzeyinden derinlere inildikçe basınç artar ve paralelinde sessizlik ve sakinlik

vardır. Okyanusun yüzeyindeki hırçınlık, okyanusun dibinde yoktur. Zihnimizin yüzeyi düşünceler ile doludur; fakat zihnimizin derinliklerine inildikçe düşünceler azalmaya başlar. Okyanusun yüzeyinden derinliklere dalınması için doğru dalış açısının verilmesi gerektiği gibi, zihnimizin yüzeyinden derinliklere inilebilmesi için gerekli açı, mantranın doğru kullanılması ile gerçekleşir.”

Zihnin kaynağında, (okyanusun derin katmanlarında) sıkıntı verici, saplantılı ve şartlanmış düşüncelere, öfkelere, kinlere, stres faktörlerine ve problemlere yer yoktur. Hatta pozitif düşünceler dahi zihnin kaynağına inemezler. Sınır sistemimiz üzerinde biriktirdiğimiz bu stresler, zihin yüzeyinde kalmaktadır. Zihin yüzeyinden zihin derinliğine inildikçe, düşünceler bir direnç oluşturmaktadır. Mantranın önemi kendini tam da bu noktada göstermektedir. Meditasyon sürecinde mantrayı zihnin doğal akışkanlık mekanizmasına bırakarak, zihnimizin derinliklerine inebiliriz. Zihnin doğal akışkanlık mekanizmasıyla kendiliğinden hareket eden mantranın yönü, zihnin kaynağına doğru olacaktır. Zihin kaynağına inildikçe, direnç gösteren düşüncelere rastlayan mantra, stres veren bu düşünceleri çözerek tekrar zihnin yüzeyine yükselir. Sıkıntı veren düşüncelerin çözülmesiyle birlikte, rahatlama ve içsel bir mutluluk hissedilir. Mantra tekniğini uyguladıkça öyle bir an gelir ki, mantra hiçbir düşünceye rastlamaz olur. Bu alan, beynin potansiyelimizin %100'ünün kullanım alanı olan, zihnimizin kaynağıdır. Ve burada hiçbir düşünce barınmaz, sadece bir farkındalık durumu vardır. Buna “düşüncesiz idrak durumu” denir.

Meditasyon, normal günlük düşünceleri sessizleştirme ve içsel düşünceleri dinleme olanağı vermektedir. Zihnin bilinçaltı bankasındaki görüntülere, imgelere, düşünce ve duygulara, içsel realiteye daha çok dikkat etme imkanı vermektedir. Duyu ötesi algı duyarlılığını arttırır. Meditasyonun

şekli ne olursa olsun: mantra tekniği, zihni sessizleştirme, gevşeme veya yoğun bir konsantrasyon hali gibi; her bir biçimi yeni fikirlere, kavramlara ve imgelere karşı zihni açan bir uygulama olacaktır. Meditasyon, herhangi bir mesele hakkında düşünme, zihni yorma, derin düşünme ve işin şuuruna varma durumudur veya kısaca ifade edecek olursak, içsel bir tefekkür halidir. Hayatınızın amacını sorguladığınızda veya başkalarına samimiyetle, karşılıksız yardım etme isteğinde olduğunuzda, zihninizi dinlendirmek üzere, çok sevdiğiniz bir müziği dinlediğinizde de medite etmiş olursunuz. Meditasyon yaparken belirli bir şekle bağlı kalmak gerekmiyor. Ormanda yürüyüşler, yalnız başına sessizce oturular gibi günlük uygulamalar dahi bir meditasyon şekline dönüştürülebilirler. Belli bir farkındalık düzeyine ulaşıldığında, biçimsel meditasyon uygulamasına olan ihtiyaç tamamıyla ortadan kalkmaktadır. Kişi her ne iş yaparsa yapsın, aktif alış, içsel dinleyiş ve odaklanmış farkındalık hali içerisinde olmaya devam edecektir.

Bilim çevreleriyle ortak çalışmalar yürüten ilk yoga ustası olan Himalaya Enstitüsü Başkanı Swami Rama, meditasyon öğreniminde en önemli olanın, nefes farkındalığı olduğunu söyler. Meditasyon çalışmalarını aşamalara ayırır:

"İlk adım, rahat ve kolay bir duruş belirlemektir. İkinci adım, sakin, dingin ve düzenli solunumdur. Üçüncü adım, daha derin varoluş düzeylerini deneyimleyebilmek için zihni sakinleştirmek ve kararlı bir hale getirmektir. Dördüncü adım, bilinçli zihnin insanı dinamik ve yaratıcı kılan kontrolüdür. Beşinci adımda istem dışı sistem ile bilinçaltının hafızayı da içine alan büyük bir bölümü bilinçli bir şekilde denetlenir. Altıncı adım, zihnin zaman, mekan ve nedensellik tarafından koşullanmamış olduğunun bilincine varılmasıdır. Meditasyon ya da sürekli farkındalık sayesinde zihin, sonsuzluğun temeli olan şim-

dinin ayırıcında olmak üzere eğitilir. Yedinci adımda düzenli meditasyon yoluyla sürekli farkındalık geliştirilir ve aşkın bilincin en üst düzeyine ulaşılır. Aşkın bilinç halinde zihin coşku, mutluluk ve bilgelikle doludur.”

Hint yoga ustaları, zihnin çoğunlukla geçmiş anılar ve gelecekle ilgili hayaller arasında dağıldığını gördüler. Bilincin şu an ile meşgul olduğu süre, benlik farkındalığının gelişimi açısından bir hayli yetersizdi. Bu açıdan yoga geleneğinin meditasyon ve kontamplasyon (tefekkür) teknikleri, şimdinin bilincine varmayı sağlayan çok faydalı uygulamalardır. Nefes ve duruş (asana) çalışmalarının gayesi zihni amaçsız, başıboş bırakmak değildir, tersine, beden ile zihni uyumlu bir bütünlüğe ulaştırmayı amaçlayan planlı çabalardır. Meditasyon sırasında karşılaşılan en sık engel, zihni sakinleştirememek, odaklayamamaktır. Yoga pratiğine yeni başlayan bir kişi, bedenini yatıştırmayı öğrendiğinde, daha önce bilincinde olmadığı kas seğirmeleri, sarsıntılar ve kasılmaların farkına varır. Bedenin istem dışı hareketlerini engellemeyi başararak, sakin bir şekilde durabilmeyi öğrenmek son derece önemlidir. Çünkü beden-zihnin karşılıklı ilişkisinden ötürü zihin huzursuzken beden de rahat durmayacaktır ve tersi durumda beden kıpırdarken, zihin de sükunetini koruyamayacaktır. Beden ne kadar çok hareket ederse, zihin de o kadar çok dağılacaktır. Bu nedenlerle ilk öğrenilmesi gerekenlerin başında, beden rahat olmasını sağlayan bir duruş seçmek ve sakince oturmayı başarabilmektir.

100'ü aşkın meditasyon tekniği olmakla beraber, çeşitli okulların önerdiği araçlar arasında, zihni bir noktada toplamak için biri universal niteliktedir. Tek heceli sesler, mantralar, imgeler vs. gibi tekniklerin hiçbirleriyle, nefes farkındalığını geliştirmeden uzun vadede başarılı sonuçlar elde edilemez. Nefes ile zihin arasındaki karşılıklı etkileşim, beden ile zihin arasındaki ilişki kadar kuvvetlidir. Nefes kesik,

düzensiz olduğunda, dikkat dağınık, zihin odaklanmakta güçlük çeker. Nefes farkındalığı ile dikkat gelişir, zihin konsantrasyonu sağlanır, dış uyarılar elimine edilir.

Hepimiz belli zamanlarda farkında olmadan medite ederiz. Örneğin küçük çocuklar her gece bıkmadan usanmadan noktasına virgülüne kadar ezbere bildikleri masalları okutmaktan hoşlanırlar. Masal içeriğinin değişmezliği onlar için çok önemlidir, tek bir kelimenin değişmesine itiraz ederler. Meditasyon herkesin yapabileceği kadar basit bir uygulamadır. Meditasyon sırasında bilinçli olarak fiziksel ve psikik süreçlerimize etki ederek, daha yüksek bir şuur seviyesine ulaşmayı amaçlarız. Medite ederken beden üzerinde gözlemlenen bazı değişiklikler şunlardır:

- Beden fonksiyonları %15 oranında yavaşlar
- Nefes alıp verme %25 - %40 oranında azalır
- Nabız yavaşlar, kalbin kan pompalama miktarı %30 civarında azalır
- Beyinde elektrik akımı yavaşlar

Meditasyon sürecinde, sınırsızlık ve evrenle bütünleşme duygusunun öne çıktığı bir bilinç durumuna ulaşılabilir. Bu hissi yaşayan ve "gerçek benliğini" algıladığını söyleyenlerin meditasyon sırasında kaydedilen tomogramlarında alın bölgesine denk gelen beyin kabuğun (korteksin) normalin üstünde bir etkinleşme göstermesi enteresan bir bulgudur. Daha da ilginç bu dönemde, beynin diğer bölgelerindeki işlevlerin en az düzeye inmiş olduğunun açıklık kazanmasıdır.

Meditasyon, yoga gibi aktivitelerle gelişen değişik bilinç halleri vardır. Himalaya Enstitü Başkanı Swami Rama, medite etmek suretiyle "süper bilinç düzeyine" ulaşabildiğini anlatır: "Derin meditasyonda bir noktaya toplanmış zihin bilinç ve bilinçaltı katmanlarını gerçek samadhi adı verilen süper bilinç düzeyine ulaşabilir. Bu sırada bütün bağlardan özgür-

leşir, zaman, mekan ve nedensellik sınırlamalarını aşar. Tıpkı bir damla suyun okyanusa karışıp okyanus olması gibi, mikrokozmos makrokozmosa dönüşmek üzere genişler. Bireysel atman, kozmik Brahman ile birleşerek O olur." Konsantrasyon meditasyonu, zazen, mantra meditasyonu, yoga hep birbirinden farklı tekniklerdir ve farklı bilinç hallerine yol açar. Örneğin Japonya'daki zen merkezlerinde (Zendo) Budist rahipler, sabah 5'ten akşam 10'a kadar durmadan zen meditasyonu yaparlar. Zen meditasyonu sadece insanın gözleri yarı açık, önündeki bir noktaya konsantre olarak, nefes alışverişlerini dinlemesi (sayması) ve başka hiçbir şey düşünmemeye çalışmasından ibarettir. Günler, aylar hatta yıllar sürebilir. Sonuçta varılan bilinç halinde, dünyadaki bazı gerçeklerin daha farklı ve daha doğru, özüne vararak kavrandığı iddia edilmektedir (Satori, samadri, nirvana, kozmik bilinç terimleri ile açıklanan durum). Bu bilinç halleri ile halüsinasyonlarla varılan bazı bilinç hallerinin kavrandığına dair bulgular ve iddialar vardır.

Nöroloji biliminde, meditasyon ve yoga ile varılan bilinç halinde düşüncel yapıda ve irdeleme yeteneğinde herhangi bir bozukluk olmadığı tespit edilmiştir. Neden-sonuç ilişkisi korunur. Sistemantik bir şekilde yapılan meditasyon ve yoga çalışmaları bilinçte bir açıklığa ve berraklığa neden olur. Uzun süreli Yoga ve meditasyon sırasında ise halüsinasyonlar ve vizyonlar (vision) algılanabilir.

Sağlıklı bir insan için meditasyon sırasında bedende meydana gelen fizyolojik değişimlerin hiçbir sakıncası olmadığı gibi, bazı faydaları gözlemlenmiştir. Ancak özellikle kalp, tansiyon, epilepsi gibi hastalıklardan şikayetçi olanların, muhakkak hekime danışmaları ve onay almadan meditasyon çalışmalarına başlamamaları önerilir.

İrade

"Kendi varlığını bile amacına feda edebilen insan iradesine karşı hiçbir şey direnemez."

Benjamin DİSRAELİ

Hayatımızın şekillenme sürecinde en belirleyici kişilik özelliğimiz irade gücümüzdür diyebiliriz. Karar verme ve onu uygulama azmi, doğru bildiğimizin arkasında durma, yanlış düşündüğümüzü kararlılıkla reddetme, yani kuvvetli bir irade kendimize ve çevremize güven duymamızı sağlarken, aynı anda ruhsal güç ve potansiyelimizi ileriye götürür. İrade, kendi kararımızı veren ve kendi yolumuzu bulan olmamızı sağlar. Etkin irade kullanımı ile hayrımıza olanı yaratma yolunda ilerleriz. Sanaya Roman, "Ruhsal Büyüme" isimli eserinde iradeyi, araba sürmeye benzetir. İrade, araba misali, istediğimiz bir yere bizi götürebilir. Varış noktasına ne kadar kolay ve hızlı gideceğimiz, arabayı (iradeyi) sürüşümüze bağlıdır. Frene basıp yavaşlayabiliriz, mola verebilir ve hatta yolumuzu şaşırabiliriz. Veya kararlılıkla gaz pedalına yüklenerek, rotadan ayrılmadan dosdoğru hedefe gidebiliriz. Bir direksiyon misali, irademiz bizi birçok yöne çevirebilir. Gitmek istediğimiz yere onunla kolaylıkla varabiliriz. Fakat arabayı nasıl süreceğimizi bilmiyorsak, güvenilmez bir araç haline gelir. Ve gitmek istediğimiz yere ulaşamayabiliriz.

İrade, yüksek düzeyde zorlayıcı ve baskıcı olmamalıdır. Çünkü iradeyi karşıt güç varmış gibi kullandığımızda, öyle bir güç olmasa dahi onu yaratarak üzerimize çekeriz. Parapsikologlar bu noktayı iyi bilirler. Evrenin bizim için iyisini hazırladığına güvendiğimizde, kararlı ama salt zorlayıcı olmayan bir kuvvet kullanırız. Geçmişte zorlayıcı ve üst düzeyde güçlü bir irade yaşamı idame ettirmek için gereklidir. Güç kullanmak, çetin doğa koşullarında hayatta kalmak için şarttı. Bu unsurlar, birçok kültürün anlayışında yer edin-

di. İstedığımızı elde etmek için, baskın, yönlendirici, saldırgan olmak, engelleri yıkıp geçmek öğretilir oldu. Bu görüşün özünde, evrenin bize karşıt bir güç uyguladığı ve başarılı olmak, hayatta kalmak için onunla savaşarak yenmemiz gerektiği inancı yattı. Bu geçmiş hayat koşulları için belki faydalı bir tutumdur. Ancak günümüzde geçerliliğini tamamen yitirdi. Bilge irademizin, meseleleri en az güç ve enerji harcarak işleri düzene koyma yolunu bulduğunu artık biliyoruz. Bilge irademiz, hedef doğrultusundaki tüm durum ve koşulları etrafı olarak inceler, gözden geçirir ve hedefe varmak için en az çaba gerektiren bir rotayı seçer. Harekete geçmek üzere bekler, ta ki en uygun zaman gelene kadar pasif kalır. Sabırlıdır. Bilir ki, zaman ve şartlar uygun değilse, başarmak daha çok zaman ve enerji gerektirir. Tabii ki kendimizi belli şeyleri yapmak için zorladığımız zamanlar olmuştur. O vakit aklımızla karar verdiklerimizi gerçekleştirmek üzere, olağanüstü çaba gerektiren girişimlerde bulunmuşuzdur. Fakat eğer mantığımızla karar verdiğimiz, bilge irademizle çatışıyorsa, başka bir deyişle, hayrımıza değilse, çabalarımız boşa kürek sallamaktan öteye gitmeyecektir. Zorlayıcı irademizin baskısı geçici ve çoğunlukla sonuçsuz kalacaktır. Kendimizi bazı şeyleri yapmak için zorlamayı ancak bir süre için başarabiliriz. Bir şeyi elde etmek için ne kadar çok zorlarsak, karşılaşacağımız direnç de o misli artacaktır. Gerçekte istediğimizi itmiş, püskürtmüş olacağız. Bunun yerine hedeflenenin gelişine izin vermek, ona hayatımızda bir yer açtığımızı bildirmek, ona gönlümüzü açmak daha makul bir yoldur. Hedefi uzanıp almak yerine, onun gelişine izin vermek arasında önemli bir fark vardır.

Parapsikolojik olgular açısından bu sistem işlevselliği adeta kural olan bir mekanizmadır. Örneğin, telepati olgusu üzerine yoğunlaştığımızı düşünelim. Uzun zaman usulüne uygun çalışmalar yaparız, konu ile ilgili egzersizleri hiç aksatmadan yapmayı sürdürürüz. Fakat telepatik bağlantı kurma

isteğimiz bir arzudan çok bir ısrar ve saplantıya dönüştüğünde, zorlayıcı ve baskın iradenin kuvveti karşısında bir direnç oluşacaktır. Bunun yerine, konuya ilişkin yeterince bilgi edinerek, telepatik kanallara kendimizi açtığımız ve hazır olduğumuzu kendi kendimize onaylayarak, gelişine izin vererek bu sürece zemin hazırlamamız daha doğru bir yöntem olur. Parapsikolojide bu irade çeşidine, manyetik irade denir. Arzu edilen sonuç zihinde canlandırılmak suretiyle, adeta bir mıknatıs misali realiteye çekilir. Bilinçaltının iyi bilinen yaratıcı özelliklerinden biridir bu. İstedığımız herhangi bir sonucu düşünelim. Olmazsa olmaz şeklinde çok mu fazla ısrar ediyoruz? Çok mu uğraşılıyor, sabırsızlanıyor ve hatta saplantı haline mi getiriyoruz? Bu tutum kesinlikle ters tepecek ve bizi hüsrana uğratacaktır. Hedefi bizden kaçırarak ve uzaklaştıracaktır. Meditasyon uygulamalarında da bu böyledir. Kendimizi medite etmeye zorlamak, ulaşmak istediğimiz duruma yaklaştırmak yerine uzaklaştıracaktır. Doğru olan yöntem, meditasyon sürecini zihnin doğal akışkanlığına bırakmaktır. Gerek parapsikoloji alanında, gerekse normal gündelik hayatımızda ileri düzeyde zorlama ve baskı, pozitif sonuçlardan uzaklaştıran davranışlardır. Bunu hemen herkes yaşamış ve gözlemlemiştir.

Kenan Ören, "İrade Gücü" isimli kitabında şu açıklamalarda bulunmaktadır:

"İrade, insanın eylemlerini olumlu ya da olumsuz olarak kanalize eden önemli bir mihenk taşı ve karar alma merkezidir. İnsan kendi alemine yerleştirilen hür irade mekanizmasıyla hayatına yön verebilmekte ve eylemler yapabilmektedir; ancak insan hür iradesiyle yaptığı bu eylemlerinde de sorumlu hale gelmektedir. Bu yüzden insan, kendisine verilen iradesiyle hür kararlar alabildiği gibi aldığı bu kararları uygulamakta da hür davranma

selahiyetine sahiptir. Burada önemli olan faktör, insanın bu hürriyeti gelecekte kendi aleyhine dönüştürecek davranışlardan uzak durmasıdır...”

İrade gücünü etkinleştirmek için ne tür yöntemler izleyebiliriz? Başarıya odaklandıkça, uzun vadede irade gücünü arttırmak mümkündür. Kas sistemi ve hafızada olduğu gibi, irade de kullandıkça güçlenmektedir. İrade egzersizleri yapma fikri askeri kamplarda görülmektedir. Burada askerler peş peşe güçlükleri aşma konusunda eğitimden geçirilirler. Psikolojik çalışmalar, iki hafta boyunca baskın olmayan elle dış fırçalamak gibi basit bir işin bile irade gücünü arttırdığını ortaya koymuştur. İki ay süreyle bir fiziksel egzersiz programına riayet eden kişiler dürtüsel harcamalarının, abur cubura olan düşkünlüklerinin, alkol kullanımlarının ve sigara tüketimlerinin azaldığını bildirmişlerdir. Bu kişiler aynı zamanda daha fazla çalışmakta, daha kısa süreli televizyon izlemekte ve daha fazla ev işi yapmaktadırlar. Para yönetimi dersleri gibi irade eğitiminin başka formları da işe yarayabilmektedir.

Parapsikologlar için irade gücünün mümkün olan en yüksek mertebeye çıkarılması gereklidir. İnsan kendini kararlılıkla idare etmek ve çevresinde güvenilir, saygın ve güçlü kararlı bir şahsiyet olarak kabul ettirmek zorundadır. Çünkü kendini ve sosyal ortamını idare edemeyen birinden zaman ve mekanı kontrolünde bulundurmasını beklemek boşuna bir hevesten öteye gitmez. Bunun için iradeyi tüm dış etkenlerin müdahalesinden ayırıp tamamen %100 kendi kontrolümüz altına almayı öğrenmeliyiz.

Parapsikolojide irade iki çeşide ayrılmıştır. Günlük karar verme ve uygulama isteklerimiz normal iradeyi oluştururken, şuuraltına telkin metodu ile aşılana karar ve davranışlar, paranormal irade kapsamına girer. Paranormal irade kanalı ile

birçok psikosomatik (psikolojik kökenli olan fiziksel hastalıklar) kökenli rahatsızlıklarda iyileştirme sağlanabilir, ruhsal travmaların kısa sürede atlatılmasına yardım edilebilir, sigara, alkol, uyuşturucu madde gibi zararlı maddelerin bırakılması mümkün hale gelebilir ve başka ruhsal sapma, saplantı ve rahatsızlıklar başarıyla tedavi edilebilir.

Geçmişte şamanlar şuuraltına verdikleri telkinlerle paranormal iradenin ışığında trans (ekstaz) durumuna erişirlerdi. Normal koşullarda fiziksel beden üzerine tahribat yaratması gereken ateş üstünden geçme, kor üzerinde yürüme, kırık cam parçaları üzerinde dolaşma gibi hareketleri, paranormal irade gücünün etkisi altında hiçbir fiziksel zararı dokunmadan gerçekleştirebiliyorlardı. Aklımdakini yazıya dökmeden geçemiyorum ve "parlak ve taptaze!" bir fikrimi açıyorum. Diyorum ki, paranormal irade gibi bir olağanüstü enstrüman elimizin altındayken, tüm şiddet düşkünü erkekleri toplu hipnoz altında "akıllandırsak", olmadı kadınlara normal iradelerini kullanmaları ve karşı çıkmaları için ayrı bir telkin tekniği uygulasak? Fakat maalesef teknikler bu noktada işe yaramıyor, çünkü telkin edilen mesajın, zihinde var olan düşünce ile tezat oluşturmaması gerektiğini biliyoruz. Kazınmış, doğru olduğu şüphe götürmeyen "yanlışlar", (kadın üzerinde şiddet uygulamanın bir hak olduğu gibi bir yanlış) bilinçaltında aksi yöndeki bir telkine rağmen kabul edilmeyip reddedilme yoluna gidilecek veya en iyi ihtimalle görmezden gelinecektir. Böylece hayal kırıklığı içerisinde "parlak" fikrimizin işe yaramadığı sonucuna ulaşıyoruz. Önce toplumda yüz yıllardır kökleşmiş halde bulunan yanlış yargıları değiştirmek gerekiyor...

Tabii ki hem normal hem de paranormal irade gücünün açığa çıkarılması sürecinde hedeflerin doğru olarak ortaya konulması gereklidir. İleride ulaşılması amaçlanan olaydurum, yani hedef ve plan iyice düşünülüp karar verildikten sonra yapmamız gereken, dış etkenlere, parazitlere zihnimizi

bloke edip kapatmaktır. Yalnız hedefe ulaşmak için, hedeflenen olayın, durumun kendi açımızdan kesinlikle istenen ve doğru olan amaç olduğuna emin olmalıyız, kendi kendimize tasdik etmeliyiz. Hedefi bir kez önümüze koyduğumuzda, artık hiçbir şekilde şüphe veya tereddüte kapılmamalıyız. Çünkü şüphe normal ve paranormal iradenin ortaya konulmasının önündeki başlıca engeldir, hedefe ulaşmaktan alıkoyan baş etken durumundadır.

Konsantrasyon – İnanç

"Ruhun duyusu, kulak ya da zihinle sınırlı değildir."

KONFÜÇYÜS

Algıların, belleğin, düşünme faaliyetlerinin maksimum seviyede kullanılabilmesi için konsantrasyonun üst düzeye çıkarılmasının gerekli olduğunu biliyoruz. İnsan hangi işi yaparsa yapsın, o işe dört elle sarılırsa ve tüm istek ve düşüncelerini o konu üzerinde toplayarak odaklanırsa, yaptığı işin başarıya ulaşması o derece yakın olur. Konsantrasyonun istenilen düzeye gelmesi, çeşitli zihinsel egzersizler yardımı ile öğrenilir. Dikkati dağıtan faktörlere algımızı kapatmayı başarabilmek, parapsikolojide olduğu gibi, günlük hayatta da bizlere önemli kazanımlar elde etmenin önünü açar.

Konsantrasyon, günümüz insanının ortak problemidir. Çoğu kişi konsantrasyonunu sağlamakta ve korumakta büyük zorluklar çekmektedir. Konsantrasyon temel olarak beyin dalgaları ile ilgilidir. Beynimiz sürekli olarak çeşitli dalgalar yaymaktadır. Bunlardan 8 ila 12 Hz. arası beyin dalgalarına "alfa dalgaları" denmekte olup, beynimiz alfa dalga ortamındayken konsantrasyon kalitesi en üst düzeye çıkmaktadır.

Konsantrasyonumuzu kaybettiğimiz durumlarda, zihnimiz bir şeyden diğerine kayar, endişeler zihnimizi dağıtır, dış etkenler farkında olmadan bizi ilgilendiğimiz olaydan

kopartır. Doğal olarak ilgilendiğimiz olay veya konu sıkıcı veya zor gelmeye başlıyor. Çoğu insan, düşüncelerinin ne kadar kontrolsüz olduğunun farkında bile değildir. Araba kullanırken, yürürken, hatta çalışırken çoğunlukla zihnimiz bir düşünceden diğerine sıçrayıp durur. Bazen kendimizi ilk düşünmeye başladığımız şeyden ne kadar uzaklaşmış olduğumuzu anlayarak hayret ederken buluruz. Son geldiğimiz noktadan geriye ilk düşüncenin izini sürersek, beş dakika gibi kısa sürede ne kadar bağlantısız, birbirinden ilgisiz, kopuk, önemsiz ve asıl konuyla alakasız şeyler düşündüğümüzü anlayabiliriz. Duyu ötesi algı gelişimi için düşüncelerimizi kontrolümüze almayı, yaptığımız iş üzerinde sabırla odaklanmayı öğrenmek zorundayız. Şüphesiz bu hiç de kolay olmayacaktır. Ancak hedeflediğimiz bir olay üzerinde konsantre olmaya çalışırken, düşüncemiz her kaydığında tekrar ve tekrar, gerekirse onlarca, yüzlerce kez ana konumuza dönmeliyiz. Şunu unutmayalım ki, düşüncelerimiz bizim efendilerimiz değil, hizmetçilerimizdirler.

Konsantrasyonu etkileyen baş faktör motivasyonumuzdur. Motivasyon ise, bir işi yapmanın iyi, önemli ve gerçekçi bir nedeni olduğuna inanmaktan geçer. Onun içindir ki sevdiğimiz, ilgi duyduğumuz konulara daha kolay ve uzun süre odaklanabiliyoruz. Konsantrasyon çalışmalarının başında düşüncelerin odak noktası için doğru bir seçim yapılmasında fayda vardır. Konsantrasyonun sağlanmasında zorluk derecesi, konuya olan ilgi derecesi ile doğrudan bağlantılıdır.

Konsantrasyon sağlamakta güçlük çektiğimiz durumlar da, hele ki bu durumumuz süreklilik arz etmeye başladıysa, bazı fizyolojik nedenlerin olabileceğini dikkate almalıyız. Vücutta su kaybı, toksin miktarında artış, Mono Sodym Glutamate ve Aspartame gibi çeşni ve tatlandırıcılar, konsantrasyonu azaltan durumlara sebebiyet verirler. B vitamini, demir, Omega 3+E içeren maddeler ve bedenin dinlendirilmesi, konsantrasyon seviyesinde büyük artış meydana getirir.

Ayrıca beynin her iki lobunu birlikte ve dengeli kullanmayı sağlayan müzik ve ritimlerin, konsantrasyon sağlamada olumlu etkileri gözlemlenmiştir.

Kendimizi dış etkenlere karşı izole ederek konsantre ettiğimiz vakit, paranormal konsantrasyon ve de paranormal irade süreçlerine geçebiliriz. Hedeflenen eğer zaman ve mekana ulaşarak, onu kontrolüne almak ise, bu amaç için paranormal konsantrasyonu maksimum düzeye çıkarmak ve paranormal iradeyi etkin bir şekilde kullanmak gereklidir. Ve tabii ki başaracağımıza koşulsuz şartsız inanmamız da son derece önemli ve gereklidir. Dr. Refet Kayserilioğlu, "*Seviniz, birleşiniz, bir olunuz*" isimli kitabında bir işi başarmada inancın önemine dikkat çekmektedir:

"Herhangi bir işe girişen, o işin sonucuna inanarak, gece gündüz, o sonuca ulaşmanın yollarını düşünür ve hiç vakit geçirmeden düşüncelerini uygularsa, mutlaka sonuca ulaşır. Diyelim ki bir yabancı dil öğreneceksiniz veya bir müzik aleti çalmayı öğreneceksiniz. Önce öğrenebileceğinize, o gücün sizde olduğuna kesin ve kuşkusuz olarak inanacaksınız. Sonra sonuca bir günde ulaşamayacağınızı, bunun için belli, akla uygun bir sürenin gerektiğini bilecek ve o süreyi göze alacaksınız. En sonra da kendinize bir plan ve program yapacak, yolunuzu ayrıntılarıyla düşünüp belirleyeceksiniz. Ve hiç oyalanmadan yolunuzu adım adım yürüyeceksiniz. Adımlarınızı ne yavaşlatacak, ne sıklaştıracak, ne de yürümeyi bırakacaksınız. Programınıza uygun bir tempo içinde, ama heyecanla, güvenle, sevinçle, sonuca inanarak yürüyeceksiniz".

Dr. Refet Kayserilioğlu'nun ifade ettiği gibi, herhangi bir iş kurma, bir yeteneği geliştirme, yabancı bir dil öğrenme, bir kazancı elde etme gibi, hangi iş olursa olsun altın kural, öncelikle o işi başaracağımıza, gereken gücün içimizde bulunduğu-

na koşulsuz olarak inanmak ve sebat ederek hedeflenen yoldan sonuna kadar ayrılmamaktır. Aynı kural, parapsikolojide de geçerliliğini korumaktadır. Bir işi başarmanın ön koşulunun o işi yapabileceğimize inanmak olduğunu bildiğimiz gibi, benzer bir şekilde parapsikolojide başarıya götüren yolun, "paranormal inançtan" geçtiğini söyleyebiliriz. Mucizelere inanmadan, bir mucizenin gerçekleşmesini bekleyemez ve göremezsiniz. Kuşkusuz Hz. İsa'nın paranormal iyileştirme gücü sayesinde iyileşenler, onun mucize yeteneğine inanıyorlardı. Bizler de ettiğimiz dualara olumlu yanıt alacağımıza inanıyoruz. Şükürler olsun ki henüz metafiziğe ve mucizelere inancımız tükenmedi.

Paranormal inancın kuvvetini anlatmak bakımından plasebo etkisi iyi bir örnektir. Plasebo, farmakolojik olarak etkisiz, fakat telkine dayalı ve plasebo etkisi olarak da bilinen tedavi etkisini ortaya çıkaran bir tür ilaçtır. Plasebonun fiziksel anlamda tedaviye yönelik bir gücü yoktur. Sahip olduğu tedavi gücünü tamamen hastanın verilen ilacın "işe yaracak" ilaç olduğuna inanmasından alır. Plasebo, tıbbın bilimsel olarak açıklayamadığı bir şekilde, insanların istemeleri halinde kendi kendilerini iyileştirebileceklerini gösterir. Tıbbi olarak kurtulma olasılığı zayıf görülen birçok kişi, ölümden bu sayede kurtulmuştur. Bir kişi şifa bulma yönünde ne denli güçlü bir inanç duyarsa, beklediği şifa o denli gerçekleşir. Hastalıkla o hastalığın tedavisi konusundaki inanç ve beklenti tedavi kadar, hatta belki tedaviden de daha güçlü bir rol oynamaktadır. Harvard Üniversitesi'nden Dr. Henry Beecher'in yaptığı kapsamlı araştırmalar göstermiştir ki, her ne kadar tedavilerin sonucunu ilaçların etkisine yorumlasak da, aslında farkı yaratan hastanın inancıdır. Bunun iyi bir örneği, Anthony Robbins'ın "İçindeki Devi Uyandır" isimli best-sellerde yer alan ve 100 tıp öğrencisinin katılmasıyla yapılan bir deneydir. Deneyde iki yeni ilacın değerlendirmesi yapılmıştı, öğrencilere kırmızı kapsül içindeki süper-uyarıcı, mavi kapsül içindeki ise süper-sakinleştirici olarak tanıtılmıştı:

"...Ama öğrencilerin haberi olmaksızın, kapsüllerdeki ilaçlar değiştirilmişti. Kırmızıya barbitürat, maviye amfetamin konmuştu. Yine de, öğrencilerin yarısının fiziksel tepkileri, kendi bekledikleri doğrultuda oldu, yani o kimyasal maddenin vücutlarında yaratması beklenenin tam tersi oldu! Bu öğrencilere verilen plasebo değildi. Gerçek ilaç verilmişti onlara. Ama inançları, ilacın vücutlarındaki etkisini alt etmişti." Dr. Beecher'in daha sonra söylediği bir söz çok ilginçtir. "İlacın yararı yalnız kendi kimyasal özelliklerinin doğrudan sonucu olmayıp, hastanın o ilacın yararına ve etkinliğine inancının da doğrudan sonucudur."

Dr. Beecher'in yaptığı deney, inancın gücünün reel hayata etkisini bariz olarak göstermektedir. Eğer hayatımızı kendimiz yönetmek istiyorsak, inancın bu dominant karakterini göz önünde bulundurarak, inanç komutasını da bilinçli olarak elimize almayı öğrenmemiz gerekir. Belli bir inancı bir kez kesin olarak benimsediğimizde, bu inanç sinir sistemine tartışılmaz emirler şeklinde iletilir. Bu mekanizma, bugünkü ve gelecekteki olanaklarımızı genişletme, daha iyi, daha dolu ve başarılı yaşam formüllerini gerçekleştirme veya tersine yok etme gücüne sahiptir. Plasebo olarak bildiğimiz fizyolojik etki de, inancın beden üzerinde yarattığı gözlemlenebilir sonuçlarından biridir.

Plasebo etkisi, Şamanist kültürlerde yaygın olarak görülmektedir. Weil (1983), plasebonun önemini şöyle vurgular:

"Tıp tarihi aslında plaseboya tepkinin tarihidir." Stanley Krippner, "Şaman: Şifacı ve Psikoterapist" adlı yazısında her ilacın en azından %50 plasebo etkisi uyguladığını, yani azımsanmayacak bir oranda doktorun ve

hastanın beklentisine göre etki ettiğini vurgular. "Kertenkele kanı ve domuz dişi gibi umarların bilinen hiçbir özelliği yoktur ama yüzyıllardır işe yaramışlardır, anlaşılın hastalar bunların işe yaramasını beklemişlerdir... Hastanın beklentilerinin fizyolojisi üzerindeki çalışmalar henüz başlamaktadır. Plasebo etkisi, yıllardır süren ihmalden sonra, hem geleneksel ve hem de alternatif şifanın önemli bir veçhesi olarak önem kazanmaktadır. Ama yüzyıllardan beri şamanlar (hem kazara hem de bilerek) hastalarının beklentilerini ve ümidini artırmanın yollarını bulmuşlardır." Modern tıptan halk şifacılığına kadar her bir metodun başarısı hastanın kafasında olan beklentiye, inanca göre şekillenir.

Fakat ne yazık ki paranormal inanç sadece tedavi gibi iyi niyetli girişimlerde ortaya çıkmıyor. Kara büyü, örneğin Vudu büyüünde paranormal inanç kişisel, negatif sonuçlar elde etmek gayesiyle suistimal edilmiştir. Benzer işlemin benzer sonuç doğuracağına inanan karanlık büyü ile uğraşanlar, zarar vermek istedikleri kişiye ait bir eşya veya saç, tırnak gibi vücuda ait nesnelere birtakım karanlık majik ritüeller uygulurlar, hatta onun kuklasına fiziksel zarar vererek, kişiye negatif tesir etmeyi amaçlarlar.

İnanç, yaratıcı güçlerin başındadır. Ancak bazen iyiden ve başarıdan çok uzak sonuçlara da yol açabilmektedir. Yıkıcı yönüyle insan hayatlarını alt üst edebilmektedir. Nasıl ki hedef edinilenin başarılabacağına olan inanç, hedefe varmada inanılmaz bir destek verirse, yetersizlik, kötümserlik duyguları ve her tür başarısızlık inancı da, negatif beklentinin gerçekleşmesinin önünü açar. Adeta koşullandırır, başarısızlığı programlar. İnanç o denli kuvvetli bir güçtür ki, eylemlerimizi etkilemekle kalmaz, gözle görülen ani fiziksel değişikliklere yol açabilir. Yale Üniversite'sinden Prof. Dr. Bernie Siegel, "çok kişilikli" hastalarla yaptığı araştırmalarda, bu kişilerin

farklı bir kişiye dönüştüklerine olan inançlarının, kendi sinir sistemlerine emir vererek, vücutlarında inanılmaz değişiklikler yarattığını gözlemledi. Bedenleri adeta şekil değiştiriyor ve bir anda yeni bir kişiliği yansıtmaya başlıyordu. Hatta bazı hastaların göz renklerinin, büründükleri yeni kişilikle beraber değiştiği, vücutlarında bazı iz ve işaretlerin silindiği veya belirdiği gözlemlenmişti. Bunların yanı sıra, yeni kişiliklerin belirmesiyle şeker ve tansiyon gibi o kişiliğe özel kronik hastalıkların görüldüğü oluyordu.

C. DIŞ TEKNİKLER
(DIŞ YARDIM ARAÇLARI)

"Kaynağına ulaşmak için, akıntıya karşı yüzmek gerekir."

Stanislaw JERZY LEC

Çok eski zamanlardan yakın geçmişe kadar, majik ritüel ve seremonilerde çeşitli yardımcı objelerin kullanılması gelenek haline gelmiştir. Günümüzde bu türden uygulamalara daha çok sahtekarlık gözüyle bakılmaktadır. İnsanların kuşkucu olmakta çok da haksız olmadıklarını söyleyebiliriz. Çünkü majik ritüellerde kullanılan objelerin birçoğu daha çok dekorasyon malzemesi vazifesi görmektedir. Olaylara daha gizemli, doğaüstü ve mistik bir şekil kazandırmak için, hiçbir yararı olmayan çeşitli eşyalar bulundurulmaktadır. Ancak parapsikoloji açısından hiçbir niteliği bulunmayan objelerin bile, çoğu durumlarda en azından bir yönden faydaları vardır. Yardımcı objeler, parapsikolojiye konu olan olgulara inancı desteklerken, paranormal olayların gerçekleşmesine de bu şekliyle destek olmaktadırlar. Çevrenin dikkatini daha fazla yoğunlaştırmak, olaya odaklamak, etkilemek ve konsantre olmasını sağlamak açısından yardımcı objelerin rolü azımsanmayacak kadar büyüktür. Yardımcı araçların bu işlevlerini iyi bilen medyumlar, seansları sırasında "müşterileri" üzerindeki etkiyi arttırmak amacıyla yanlarında bulundururlar. Yardımcı araçlar arasında deneylerle parapsikolojik olguları destekledikleri belirlenmiş olanları, sadece görsel ve mistik süsü vermek için kullanılanlardan ayırmakta fayda vardır. Belirtmek gerekir ki, çeşitli deneyler ve yıllardır yapılan uygulamalarla, belirli renk tonlarının, ayna, kristal küre, sarkaç gibi bazı objelerin paranormal ruhsal gelişimi kuvvetle destekledikleri saptanmıştır.

Yardımcı objeleri durugörü ve duruişiti gibi parapsikolojik olgular açısından incelemeye geçmeden önce, bu nesnelerin herkes için universal bir fayda sağlamadığını belirtmemiz gerekir. Ruhsal güçleri hassas olan kişilerin bir kısmı, gözleri kapalı iken bu yeteneklerini sergilerler. Bu kişilerin vizyon görme süreçleri üzerinde ayna, kristal küre gibi araçların hiçbir katkısı olmayacağı açıktır. Onların illa ki fiziksel gözleri açık olarak "görmeleri" şart değildir. Hatta çoğu medyum parapsikolojik güçlerini, ancak gözleri kapalı iken kuvvetle sergileyebilmektedir. Herkesin, kendi yetenekleri açısından en iyi sonuç veren tarzı keşfetmesi gereklidir.

Renkler

Gözümüzün gördüğü renk denen şey, ışığın belli aralıklar arasındaki dalga boylarının göz sinirleri yoluyla tanınmasıdır. Gözler sadece 0.4 mikron (mor) ile 0.7 mikron (kırmızı) arasındaki dalga boylarına sahip ışınları görebiliyorlar. Bu dalga boylarının dışındaki ışınlar tanınmaz ve beyin hücreleri tarafından reddedilir. Gözün evrende şu ana dek varlığı tespit edilmiş ışınların sadece binde bir buçuk oranındaki dalga boyunu görebildiği açıklık kazanmıştır.

Uzun yıllardır ruhsal durumumuzun, moral ve bazı davranışlarımızın renklerle bağlantılı olduğu bilinmektedir. Son yıllarda sağlık çevrelerinde, renklerin zihinsel ve fiziksel sağlık üzerindeki etkilerinin dikkate alınması ve incelenmesi gerekliliğinden söz edilir olmuştur. Ancak şu güne dek yapılan araştırmalar tatmin etmekten çok uzak düzeyde kalmıştır. Bu konuda yapılan bir çalışma, Manchester Üniversitesi'nden bir grup bilim adamının sağlıklı 105 ve depresyondaki 108 yetişkin kişinin renk tercihlerini belirleme prensibine dayanmaktaydı. Araştırmaya katılan deneklerden kırmızı, turuncu, sarı, yeşil, mavi, lacivert, mor, kahverengi, siyah, beyaz ve grinin 38 tonunun bulunduğu renk tablosundan

seçimler yapmaları istendi. Araştırma neticesinde, depresyondaki kişilerin grinin, sağlıklı kişilerin ise sarının çeşitli tonlarını tercih ettikleri gözlemlendi. Aynı araştırmanın ikinci bölümünde sağlıklı 204 gönüllüden verilen renkleri pozitif, negatif ve nötr olarak ayırmaları ve aralarından en sevdikleri renkleri seçmeleri istendi. Bilim adamları, katılımcıların yüzde onunun, ruhsal durumlarını temsil etmesi için griye yöneldiklerini tespit ettiler. Manchester Üniversitesi'nin yaptığı araştırma sonucunda, sürekli dile getirilen insanın ruh haliyle renklerin yoğun ilişkisi olduğu varsayımını destekler nitelikte ciddi deliller ortaya sunuldu. Bilim adamları, yine de bu konuda yapılmış tam ve gerçek bir araştırmanın bulunmadığını belirttiler.

Renk-duygusal değişimler ilişkisi gibi popüler kültürde yer edinmiş inanışların temellerinin araştırılması konusunda bu kadar ağır davranılması doğrusu anlaşılır bir şey değil. En basitinden güneş ışığının ve mevsimlerin kendine özgü renkleri ile insan psikolojisi üzerinde yarattığı duygu değişimlerine sürekli olarak kendimiz de şahit oluyoruz. Hangi renk tonunun insanda ne tür psikolojik ve hatta fizyolojik etkiler yarattığını tahmin edebiliyoruz. Renkler, insan hayatını ve duygusal dalgalanmalarını önemli derecede etkilerler. Çeşitli hastalıkları tedavi edici bir yöntem olarak daha eski çağlardan beri kullanılırlar. Günümüzde de renk terapisi, alternatif tıbbın önemli bir dalını oluşturmaktadır. Örneğin şişmiş, sıcak ve ağrıyan bir bölgeye mavi renk uygulamak suretiyle, ağrının dindirilmesi hedeflenir. Her renk, kendine özgü frekansı ile kendine has bir tedavi edici özellik barındırır. Renk terapisi kökenini, bedeni çakralar halinde bölümleyen ve her bir çakra merkezine bağlı beden kısmının belirli bir renk tarafından yönlendirildiğine inanan eski bir bilgiden alır. Amaç, iyileştirici enerjiyi renkler yoluyla kanalize ederek, beden dengesizliklerini gidermektir.

Şüphesiz renkler konusunda söylenecek çok şey var.

PARANORMAL FENOMEN

Ancak renklerin etkisi üzerine yazılan birçok faydalı eser olduğundan kitabımızda bu konuya uzun uzadıya yer vermenin gereksiz olduğunu düşünüyorum. Burada renkleri sadece ruhsal gelişimi-verimliliği arttırmaya yönelik kullanılan araçlar olarak, paranormal faydaları açısından incelememiz yerinde olacaktır.

Mor/Kırmızı:

Mor renk, kendine güven ve özgürlük duygularını harekete geçirir. Yaratıcı ve ruhsal özellikler taşıdığından ilahidir ve ayrıca sanatın da rengidir. Uzun yıllardır mor, bilgelik ve gücün rengi olarak temsil edilir. Eskiden İbranilerde kral giysilerinin rengi mordu, mor Ortodoks kiliselerinde tanrısalığı temsil ederdi. Kabala öğretisinde kırmızı Mars gezegeni karşılığına gelirken, zorlayıcı gücü ifade eder. Dinamik ve baskın bir renk olan kırmızının uyarıcı, hareketli ve heyecan verici bir tesiri vardır. Ayrıca güç, sıcaklık tutkunun yanında, agresiflik ve intikam gibi olumsuz niteliklerle de bağdaştırılır. Bugün artık morumsu-kırmızımsı rengin uyarıcı olduğu bilimsel olarak teyit edilmiştir. Bu tonların omurilik, orta beyin ve sinir hücreleri üzerinde güçlü uyarıcı etkileri vardır. Omurilik ve beyin aracılığı ile çakralar üzerinde de benzer sonuçlara yol açarlar. Ruhsal alıştırma, zihin egzersizi yaptığımız zamanlarda, fon olarak kullanacağımız mor/kırmızı bir ışık, paranormal uyarımını kuvvetlendirecektir. Fiziki bedenimiz ile çakraların arasında daha yakın bir bağlantı olmasına yardımcı olurken, çalışmamızı daha da verimli hale getirecektir.

Yeşil:

Kabala öğretisinde zümrüt yeşili, Venüs gezegenini ve zaferi temsil etmektedir. Günümüzde yeşil rengin orta beyin üzerinde sakinleştirici etkisi olduğu anlaşılmıştır. Mor/kırmızı rengin etkisine kontrast, aynı zamanda tamamlayıcıdır

da. Doğanın rengi olan yeşil, huzurun ve rahatlığın, konforun rengidir. Denge ve uyumun, yenilenmenin, doğallığın ve sessizliğin sembolüdür. Yatıştırıcı etkisinin yanında, bedenimizin içsel uyumunu destekleyen bir tarafı vardır. Bilindiği gibi, beden içi uyum hali, daha üst bilinç düzeylerine çıkılabilmesi için bir ön koşuldur, bu yüzden yeşil renkten bolca faydalanılması tavsiye edilir. Yeşil tonlar kişiyi sakinleştirerek genel bir gevşeme sağlarken, beden ve zihnin içsel uyumuna ve psikolojik denge sürecine katkıda bulunurlar.

Menekşe Rengi:

Menekşe renginin parapsikoloji süreçleri üzerindeki katkısı, bilince gelen bilgi miktarını sınırlaması ve bu enformasyonun bilinçaltına transferini garantilemesi ile şekil bulur. Bu şekilde, dış dünyada cereyan eden olayları idrak etme kabiliyetimiz büyük ölçüde kısıtlanırken, bilincimiz rahatlıkla deşarj olabilir. Bilinci genişletme sürecinin daha işlevsel olması sağlanabilir. Menekşe rengindeki bir aydınlatma bizleri meditasyon için daha yatkın ve hazır bir duruma getirir. İmajinasyon oluşumunu kolaylaştırır. Hayal gücümüz artar, bilinçaltı kanalları açılır. Bilinçaltının aktivizasyonu ile sezgilerimiz keskinleşir, duyu ötesi algılar harekete geçer. Hatırlayacağımız gibi, bilinç ile bilinçaltının ortak dilinin görsel, yani imajinasyon ve hayal gücünden geçtiğini söylemiştik. Anlaşılacağı üzere menekşe rengi, vizyon kapılarını açarak, telekinezi, telepati, levitasyon gibi deneylerde çok büyük destek sağlamaktadır.

Lacivert:

Bu renk düzenin ve ruhsallığın ifadesidir. Maviyi tercih eden insanlar, huzur, barış ve sadelikten hoşlanırlar. Mavi, sadakat, erdem ve başarının rengidir. Daha 11. yüzyılın başında tıbbın otoritesi İbn-i Sina, "Tıbbın Esasları" adlı eserinde

mavi rengin teskin edici ve dolaşımı yavaşlatıcı etkisine dikkat çekerken, kırmızı rengin cinselliği ve üremeyi arttırırken, kan dolaşımını hızlandırdığını açıklamıştır. Lacivert renk ile birlikte mor/kırmızı renk, büyü ve majik uygulamaların vazgeçilmez sembolik renklerindenidir. Kabala mistisizminde mavi, Jüpiter gezegenini ve merhameti simgelemektedir. Mavi rengin bu önemi tesadüfi değildir. Duygu ve düşünce açıklığı üzerinde, paranormal ruhsal gelişim üzerinde olumlu etkisi olduğu kesinlik kazanmıştır. Uzun yıllardır hipnoz uygulamalarında mavi derinliklerin görüntüsü kullanılır, böylelikle rüya ve/veya ilüzyona geçiş kolaylaştırılır.

Turkuaz:

Düşüncelerinde saf ve açık olanların rengidir. Hareket sistemi üzerinde genel gevşetici, yatıştırıcı etkisi vardır. Aşırı duygusal dalgalanmaları, agresif tavır ve saldırganlığı azaltır. Psikolojik dengeyi desteklerken, psişik enerjiyi de stimüle eder. Meditasyon ve gevşeme çalışmaları yönünden yararlı bir renktir.

Renkleri ruhsal geliştirme çalışmalarımızda kullanmamız hem çok faydalı, hem de oldukça kolaydır. En basitinden renkli floresan ampullerle, hedeflediğimiz çalışmaya uygun olan bir renk tonunda çeşitli objeler (örneğin masa lambası) yaratabiliriz.

Konsantrasyon Objeleri

"Akli ve gerçekleri kullanan inean, mükemmelle erişecektir. Doğa insanın akıl gücüne ir sınırlama getirmemiştir."

CONDORCET

"Ayna, ayna, söyle bana, var mı benden daha güzeli bu dünyada?"

"Pamuk Prenses" masalındaki kötü kalpli kraliçenin

aynanın karşısına geçerek söylediği cümleleri hepimiz hatırlıyoruz. Çoğumuzun bilmediği, kraliçenin soruyu aynaya değil, ayna kanalıyla doğrudan kendi bilinçaltına yönelttiğidir. Masal kahramanı bu soruyla, zihnin bilinçaltı durumunun paranormal iletişim ve enformasyon çekme özelliğini kullanarak, dış dünyadan belli bir bilgiyi elde etmeyi amaçlamaktaydı. Aynanın majik obje olarak masallara kadar girmesi tesadüfi değildir. Çok eski zamanlardan bu yana ayna ve benzeri görüntüyü yansıtan yüzeylerin fizik ötesiyle bağlantılı olduğu düşünülüyor. Eski Germen inanışlarında, şeytanın aynanın dibinden baktığına inanılmırmış. Etrüsklerde mezarlara ayna konulmak suretiyle, ruhun fizik ötesi aleme geçişi kolaylaştırılmak istenirmiş. Hala bazı kültürlerin geleneklerinde, ölmekte olan kişinin odasına ayna yerleştirilerek ruhun artık bu dünyaya ait olmadığı işaret edilmektedir. Günümüzde ruhsal irtibat sağlamak için yapılan majik uygulamalarda da çeşitli görüntü yansıtıcı yüzeyler yaygın olarak kullanılmaktadır.

Siyah ayna, gümüş ve civa ayna ile su yüzeyinin üretim ve kullanımına ilişkin yapılan tariflerin ayrıntılarına bakarsak, bu konularda oldukça dikkatli olunması gerektiği sonucuna varırız. Örneğin majik ayna yapımında kesinlikle tek başına olunması gerekliliği üzerinde durulmaktadır. Aynalı yüzey muntazam olarak siyah ipek mendillerle temizlenmeli ve temizleme sürecinde aynaya bakmaktan kaçınılmalıdır. Ayna yüzeyinin kullanılmadığı sürece örtülü ve karanlık bir yerde muhafaza edilmesi şarttır. Bugün için ayna yüzeyinin öteki alemle olan ilişkisi bize inandırıcı gelmese de, geçmişte ayin ve başka majik törenlerde ayna kullanılırken son derece ihtiyatlı davranıldığı bilinen bir gerçektir. Eskiler, ayna yüzeyinin, ölüm diyarını, fizik ötesini yansıtma özelliği olduğuna inanırdı. Bu yüzden ayna objesi, çeşitli kültürlerin batıl inançları arasında önemli bir yer edindi.

Günümüzde ayna ile ilgili ritüellerin, paranormal inancı

PARANORMAL FENOMEN

yükselttiği ve paranormal konsantasyon sağlanmasında çok fayda sağladığı anlaşılmıştır. Su yüzeyi, kristal küre ve benzeri yansıtıcı yüzeyler kozmik enerjiyi yoğunlaştırarak yansıtma işlevine sahiptir. Paranormal konsantrasyon halinde bu yansımaları algılamak mümkündür. Algılama 5 duyu organı haricinde yapıldığından, beliren "görüntü" ışık ve renk şekillerinin ötesindedir. Durugörü, vizyon/imajinasyon gibi saf kozmoenerjik görüntülerin belirdiğine şahit olunmaktadır.

Düz Ayna

En basit ve her evde bulunan bu yardımcı aracın kendi başına bir paranormal özelliği olmadığı halde, medyumluk gibi yeteneklerin gelişmesinde ve üstün bilinç düzeylerine ulaşmada yardımına başvurulmuş en faydalı objeler sınıfına girer. Bilinç düzeyinde farklılaşmanın yanında, kozmik enerji emilimini hızlandırma ve miktarını artırma, kendi psi-alanını gözlemleyebilme, diğer canlı ve cansız varlıkların psi-alanını izleyebilme, bilinci istenilen yer ve hatta istenilen kişiliğe taşıyabilme gibi paranormal olaylara vesile olduğu bilinir. Yalnız tüm bunlara önkoşul olarak ruhsal gelişimin yeterli düzeyde olması gereklidir.

Siyah Ayna

Majik araçların bir diğeri olan siyah ayna, arka tarafı siyaha boyalı ve çukur-eğri bir yüzeye sahiptir. Düz ayna ile kıyas edildiğinde iki önemli üstünlüğü söz konusu olur:

- Siyah rengi sayesinde hiçbir ışık parçacığını yansıtmayan bu objenin düşünce biçimi üzerinde, durugörü ve kalitesi üzerinde olumlu etkisi vardır.
- Siyah aynanın arka yüzeyi düz aynadan daha geniş ve eğridir. Bundan dolayı kozmik enerjinin daha geniş bir alanla ve daha fazla miktarda emilimine aracılık eder.

Kristal Küre

Durugörü çalışmalarının vazgeçilmez unsurlarından biri hiç şüphesiz ki kristal kürelerdir. Çok eski çağlardan günümüz parapsikoloji laboratuvarlarına kadar duyu ötesi algıyı geliştirmeye yönelik çalışmalarda hep kristal küreler birinci sırayı almışlardır. Ezoterik öğretilere göre, "Kahinin aynası" olarak da bilinen kristal kürelerin bu alanda yetenekli olan kişilere vizyonlar yansıtma özelliği ile ilgili bilgiler, temelini kayıp medeniyet olan Atlantis'ten almaktadır. Günümüzün kristal küreleri, bir zamanlar bilgelerin Atlantis'te kullandıkları kristal aynaların bir türevidir. Ezoterik literatüre göre bu düz aynalar, en saf kristalden kesilir ve tapınak bakireleri tarafından kullanılırdı. Kristal kürenin kullanılmadığı zaman aralıklarında siyah bir kadifeye sararak kapalı bir kutu içinde ve karanlık bir yerde saklanması önerilir. Kullanıcının dışında hiç kimsenin onunla çalışma yapmasına izin vermemekte yarar vardır. Hatta başka hiç kimse onu görmemeli ve dokunmamalıdır. Tüm bu önlemler, kullanıcı dışında başka kişilerin tesirlerinin kristal küre üzerine sinmesini önlemek içindir. Kristal kürenin bu denli tercih edilmesinin nedeni, durugörü çalışmalarında çok güzel sonuç vermesinden dolayıdır. Ancak gerçek bir kristal kürenin maliyeti yüksek olduğu için onun yerine; kum diski, siyah ayna, içi su veya siyah mürekkep dolu bir kase, ortasında mat siyah boyayla boyanmış bir daire bulunan bir tabaka beyaz karton, camdan ya da plastikten yapılmış küreler ve benzeri başka objeler de kullanılmaktadır. Bununla birlikte, gerçek kristal yerine kullanılan bazı yapay kristaller, her ne kadar görünüşleri itibarı ile çekici olsalar da, vizyon görme yeteneğini geliştirmek isteyenlere hiçbir yarar sağlayamazlar. Örneğin kurşunla kumun eritilip karıştırılmasından elde edilen kurşun kristali oldukça rağbet görmektedir. Çoğunlukla prizma ya da

panditatif şekillerde üretilen bu yapay kristaller ışığa karşı tutulduklarında güzel gökkuşakları oluştururlar. Ve bu güzellikleri nedeniyle kadınlar tarafından beğeni toplarlar. Ancak durugörü çalışmalarında bu maddelerin yardım sağlamadığı açıktır. Çünkü bu maddelerin moleküler uyumu rastgeledir ve doğal kuvars kristalinin hiçbir özelliğini barındırmazlar.

Profesyonel kahinlerin kristal küreye büyük rağbet göstermelerinin bir diğer nedeni, "müşterileri" yanlarında olduğu zaman aralıklarında olaya doğa üstü, mistik ve gizemli bir süs verme gayeleridir. Aslında kehanet yeteneği gelişmiş olan kişilerin bu tarz yardımcı objelerin yardımına hiç ihtiyaçları olmadığını söyleyebiliriz. Deneyimli bir kahinin konsantrasyon nesnelere ihtiyacı yoktur. Ancak bu becerileri elde etmek için yapılması tavsiye edilen egzersizler içerisinde kristal küre nesnesinin olumlu katkısı tartışılmazdır. Kürenin, diğer majik objelerden farklı bir özelliği söz konusudur. Geometrik şekli sayesinde üç boyutlu vizyon oluşumuna imkan vermektedir. Sanki tam kürenin içinde, orta kısmında belirginleşen paranomik bir görüntü şekillenebilmektedir. Kehanet deneylerinde en tatmin edici sonuca ulaşmak için 70 ile 110 mm çapında kristal küre kullanılması önerilir.

Teknik Araçlar

Bu tür "teknik" diyebileceğimiz yardımcı objelere, kozmik üstün (aşkın) kuvvetlere erişmek amacı ile gereksinim duyulduğu gibi, majik ritüellerin ayrılmaz bir parçası olarak kullanımı gelenekleşmiştir. Teknik araçlar arasında "sihirli değnek", "büyülü kılıç", başlık, cüppe, asa, hatta kafatası, kemik gibi objeleri sayabiliriz. Bu objeler arasından günümüzde halen kullanılan teknik araçlara örnek tütsü, majik değnek (çubuk) ve sarkaçtır. Yeni mekanik veya elektronik ekipmanlar arasında ise teyp, Kirlian fotoğrafçılık yöntemi görüntüleme cihazı ve bazı organik ile inorganik mad-

delerin psi-alanlarını ölçen cihazlar bulunmaktadır. 20. yüzyılın ortalarına doğru ses dalgaları aracılığı ile değişik bilinç durumlarını ve paranormal aktiviteleri tetikleyen yöntemler üzerinde çalışmalar yürütüldü. Ses dalgalarını hedef alan yeni yöntemler denendi.

Ses ile beynin sağ lobu ilişkisi- trans durumuyla ilgili belki de en uzun süre araştırma yapan, Amerikalı mühendis Robert Monroe'dir. Trans ve beden dışı deneyimler ile ilgili yaptığı çalışmalarla adından söz ettiren Kentucky'li yönetmen ve senarist (1915 - 1995) 35 yıl süren ve kendini denek olarak kullandığı araştırmaları üç kitapta toplamıştır. Başarılı ve popüler bir işadamı olan Monroe, kendi kurduğu radyo istasyonu için besteler üretti. 1956 yılında ses dalgalarının insanın bilincinde oluşturduğu etkiler ile ilgili çalışmalara başlayan Monroe, çoğu testleri kendi üzerinde gerçekleştirmişti. 1958 yılında bir deney sırasında şuurun bedenden ayrılma durumunu yaşamıştır. Astral seyahat geçirdiği o gün onun bütün hayatını değiştirmiş ve profesyonel uğraşı haline getirmiştir. 1971'de çıkan "Journeys Out of The Body" isimli kitabıyla değişik mekan ve zaman içersindeki beden dışı tecrübelerini anlatan Robert Monroe, bilim ve tıp çevrelerinin dikkatini çekmiştir.

Artan ilginin doğrultusunda çalışma grubunu genişleten bilim adamı, beden dışı durumlarının laboratuvar ortamında kontrol metotları (en çok da ses dalgaları) üzerinde incelemelerini devam ettirmiştir. 1974 yılında bu amaçla kurulan Monroe Enstitüsü hala çalışmalarını devam ettirmektedir.

Monroe, transa girme halini tetikleme metotları üzerinde uzmanlaşır ve ses dalgalarını kullanarak Hemi-Sync adlı patentli bir ürün geliştirir.

Majik Maddeler

"İnsan akıbetinin efendisi değildir ve hiçbir zaman da olmayacaktır. İnsanın aklı onu daima bilinmeyen ve öngörülme-yen yeni şeyler öğrenmeye doğru götürecektir."

Friedrich A. VON HAYEK

Eski çağlarda insanlar tüm doğaya bir canlı ruh addetmekteydiler. Ormanların ve denizlerin kendi ruhları vardı. Gözle görünmeyen tıslımlara, perilere, cücelerin, devlerin varlığına inanılırdı. Bu ruhsal varlıkların insanı iyi ya da kötü yönde etkileme kabiliyetleri olduğuna dair inanç, onların iyi niyetliliğini, dostluğunu kazanmak gayesiyle majik formüller aramaya itti. Bu amaçla atalarımız gözünü bitki dünyasına dikti. Doğanın ruhunun en güçlü olarak kendini florada ortaya çıkardığını düşünüyorlardı. Bundan dolayı çeşitli otların karışımından elde edilen sıvılar hazırlanır, dumanları solunur, kurutulmuş bitki tozları derilere sürülür, çiçek tozları koklanır veya kurutup üzerinde takı olarak taşınırdı. Eskiler, şifalı otları çok daha iyi tanırlar ve bitkilerin tedavi edici özelliklerini bilirlerdi. Bazı bitki ve ağaç (mandrake roots) köklerinin, tohumlarının kullanımının durugörü ve kehanet yeteneğinin gelişiminde büyük fayda sağladığı bilinir ve şamanlar tarafından geniş uygulama bulurdu. Örneğin Fiji adalarının balıkçılık ve toplayıcılık ile uğraşan sakinleri, yagona gibi kutsal bitkileri yiyerek değişmiş şuur hallerine girerlerdi. Şamanik şifa yöntemlerinde de geniş uygulama bulan majik bitkilerin yanı sıra ayinlerde semboller, renkler ve hikayeler de etkin rol oynarlardı. Aryan dini ayinlerinde, sarhoşluk etkisi yaratan soma isimli bir madde kullanılmaktaydı. Bu madde, bilincin farklılaşmış bir hali sayesinde direkt olarak Brahman ve Atman'ın devamlılığını deneyimleme olanağı vermekteydi. Bu münzevilerin majik maddeler

aracılığı ile gerçekte aradığı şey, yükseltilmiş bilincin ve farkındalığın uyarılmış haliydi.

Eski devirlerde büyücüler, majik maddelerin halüsinasyona neden olduklarını bildikleri, bugün tıpta kullanım gören çeşitlerinden yararlanırlarken, şifacılar bu maddelerin moral bozukluğunu, zihinsel ve bedensel yorgunluğu giderici özelliklerini keşfetmişlerdi. Günümüzde aynı maddelerin zararları açıkça bilinmesine rağmen keyfiyen alınmakta, geniş kullanım görmekteler. İnsanlar psikofarmakolojik dediğimiz bu maddelere - gerçek hayattan kaçmak için uyuşturucuya, moralini hızlı bir şekilde yükseltmek için sakinleştiricilere, antidepresanlara, yorgunluğu gidermek için enerji verici içeceklere koşmaktadırlar. Psikofarmakolojik maddeler, genel sinir sistemi rahatsızlıklarını giderirken bir yandan da bazı türleri kullanılanlarda psişik değişimlere-bilinç değişimlerine yol açarlar. Morfin, kokain, alkol, aseton, LCD, haşhaş gibi uyuşturucu ve kimyasal maddeler bu sınıfa dahildir. Alımları halinde bilinç düzeyinde başkalaşıma, değişik renk, koku, ses algılamaya sebep olurlar. Avrupa'da en yaygın kullanılan LCD ile beraber çok küçük dozlarda 6 saatten 12 saate kadar halüsinasyon etkisi görünür.

Wisconsin Üniversitesi Nöroloji Departmanından Doç. Dr. Ümit Sayın psikofarmakolojik maddelerin etkilerini açıklar:

"Halüsinojenlerde, düşüncede temel bozukluklar olsa ve neden-sonuç ilişkisi bozulmaya başlasa da, kişi rüya veya hipnozda olduğu gibi tutarsız düşüncelere sahip değildir. LSD ile varılan farklı bilinç hallerinde (100-200 mikrogram) bilincin kontrolü tamamen herşeye hakimdir; hatta "LSD yolculuğunu" bizzat bilincin kendisi yönetir. LSD'nin etkileri burada anlatılamayacak kadar çok çeşitli ve fazladır. Meskalin kaktüs kökenli ve psilosibin ise mantar kökenli halüsinojenlerdir. İbogain ise iboga bitk-

isinin köklerinden çıkartılır. Bu halüsinojenlerin hepsi birbirinden çok farklı bir bilinç haline yol açarlar. Bu doğa kökenli halüsinojenler hep bazı alt kültürlerin "gerçeği bulmak, ermek" için kullandıkları maddelerdir. Meskalin uzun süre Orta ve Güney Amerika kültürleri tarafından; psilosibin ve marijuna ise yüzyıllardır, tüm şaman, pagan, cadı ve satanist kültürleri tarafından kullanılmıştır. İbogain de mistik törenlerde meskalin ve psikolin gibi "düşünceyi değiştirmek, farklı boyutları algılamak, doğa ötesi güçlerle temas kurmak, gerçeği keşfetmek" için Afrika kültürleri tarafından kullanılmıştır. Narkotik analjezikler (uyuşturucu morfin ve eroin) ile alkol ise merkezi sinir sistemini baskılayarak bir FBH oluştururlar. Alkol ve eroin güçlü fizyolojik ve psikolojik bağımlılık yaparlar. Eroin çok güçlü bir sedasyon (sakinlik) verir, ağrıya verilen subjektif yanıtı yok eder; eroin etkisinde kişi hiçbir şeyi umursamaz, tüm dünyadaki dertlerden kurtulur, apatikleşir. Düşüncede bütünlük kaybolmaz, halüsinasyon pek gelişmez (yoksunluk sendromu dışında), neden-sonuç ilişkisi pek kaybolmaz. Alkolde ise neden-sonuç ilişkisi, motor koordinasyon bozulur; inhibisyonlar (psikolojik engelleme) ortadan kalkar, Bilinçaltındaki tüm motifler ortaya çıkar. Alkol iyi bir konuşurma aracıdır. Alkol yoksunluğunda halüsinasyonlar gelişebilir.

LSD ve diğer halüsinojenlerde zaman algısı tamamen ortadan kalkar. 1 saat bir saniye gibi algılanabileceği gibi, 1 saniye aylar gibi algılanabilir. LSD kullanan denekler uzay zamanı ve 3 boyutu aştıklarını söyleyebilirler, tabii ki bu yanılısamadan başka bir şey değildir. Morfin ve eroin, zaman algısını yavaşlatır. Alkol ise yüksek dozlarda zaman algısını distorsiyona uğratar.

Psikofarmakolojik maddelerin amaç (sağlık) dışında kon-

trolsüz kullanımı insan bedeni üzerinde büyük ve geri dönüşü olmayan tahribatlara yol açar, öyle ki uç vakalarda sürekli benlik kaybı ve ölüme kadar gidilebilir.

Majik maddelerin bir alt türü tütsü maddelerinden oluşur. Eski kültürlerde mistik törenler esnasında, dini ve başka geleneklerde tütsü kullanımı yaygın ve geleneksel bir uygulama olmuştur. Çeşitli ağaç reçineleri, kabukları ve dallarının yanı sıra bazı bitkiler yakılır, dumanların havaya karışması suretiyle nefes alırken çok küçük bir kısmı beyin ve sinir sisteminde uyarılma ve duyarlılık artışı meydana getirir. Amaç, bilincin daha yüksek bir seviyeye çıkarılmasıdır. Zararsız diyebileceğimiz tütsülerin psikofarmakolojik maddelere tercih edilmesi gerekir. Sarmaşık, hindistan cevizi, kavak, aloe, lavanta bitkileri tütsüler arasında iyi kalitede "zayıf uyaran" majik maddelerdir.

New Mexico'da Psikiyatri Profesörü olan Rick Strassman, uyuşturucu bağımlılığının araştırıldığı bir enstitüde danışmanlık yaptığı sırada, kahinlerin paranormal yetenekleriyle ilgili bir teori geliştirmiştir. 1990 ile 1995 yılları arasında, 60 gönüllü denek üzerinde klinik incelemelerde bulunmuştur. Deneklere DMT (dimetiltriptamin) maddesi enjekte eden profesör, çoğu gönüllüde ölüm evveli, mistik ve paranormal tecrübe yaşadıklarını kaydetmiştir. DMT molekülünün paranormal aktivizasyona neden olma özelliği, onun "Ruhun Molekülü" olarak anılmasına sebep olmuştur.

Strassman'ın ulaştığı sonuçlar, bu maddeyi epifizle ilişkilendiriyor.

İlk defa Descartes tarafından ruh ile bedenin irtibat noktası olarak tarif edilen epifizin, ruh-zihin-beden üçlüsünden oluşan insan alt sistemlerinin kavşak noktasını oluşturduğu, hormonların kontrol edilmesinde vazifelendirilmiş komutan görevinde bir salgı bezi olduğu hususundaki deliller giderek artmaktadır. Günümüzde kritik bir içsalgı bezi olarak kabul edilen epifizden salınan melatonin, pinolin ve dimetiltripta-

min (DMT) gibi nöro-hormonlar üzerinde yoğun araştırmalar yapılmaktadır. DMT; insanda mistik zevk ve halleri, fizik ötesi 'âleme geçişi tetikler. Örneğin, çeşitli bitkilerin tohum ve meyvelerindeki DMT molekülü, yiyecek veya içecek olarak vücuda alındığında, epifizden salgılanan DMT molekülüne benzer tesirlere yol açar.

Prof. Strassman, DMT maddesinin alımının, ruhun metafizik dünyaya geçişini tetiklediği fikrindedir. Nispeten fazla DMT ihtiva eden bitkilere, Phalaris aruninacea, Psychotria spp., Phalaris spp., Acacia spp., Arundo donax, Desmanthus illinoiensis, örnek verilebilir. Özellikle Phalaris aruninacea isimli otsu bitki, DMT ve türevleri bakımından çok zengindir.

DMT, hem epifizden salgılanır, hem de çeşitli bitkilerin tohum ve meyveleri alındığında vücutta tesirlerini gösterir. Bunları içen kişiler, farklı bilinç düzeylerine geçebilmektedir. Başka birileri, insanın bu biyolojik yatkınlığını kullanarak, zihinleri kontrol edebilir, idrak ve şuur seviyelerini değiştirebilir. Örneğin kişiye, 1 gram üzerlik (Peganum harmala) tohumu iğnetilirse veya bunun tütüsü o kişiye yapılırsa, serotoninini parçalayan monoamin oksidaz enzimi engellenir. Böylelikle serotoninin parçalanması durdurulurken, DMT sentezi uyarılır. Kişi trans haline geçer.

Prof. Strassman, deneklerle yaptığı uzun araştırmalar sonucunda epifizden salgılanan DMT'nin paranormal uyarımına neden olduğunu açıkça ortaya çıkarmıştır. şamanist kültürlerde "öte alemle" iletişime girdiğini iddia eden büyücüler, şamanlar, bazı bitki tohum ve ağaç köklerinin mistik özelliklerini keşfetmişlerdi. Çeşitli otların dumanını koklayarak, trans halini tetiklediklerini biliyorlardı. Günümüzden yüzyıllar öncesinde yapılan bu mistik ritüeller, epifizden salgılanan DMT ile aynı özellikte DMT ihtiva eden bitki, tohum ve köklerin vücuda alınması ile gerçekleştiriliyordu.

D. YILDIZ SAATI

*"İnsanın varlığı sırla kuşatılmıştır. Bizim dar bilgimiz ve tecrübemiz,
sınırsız denizlerde bir küçük adadır sadece."*

John STUART MİLL

1964'te "Mekan-Zaman Tahmini" isimli danışmanlık şirketi kuran Louis ve Muriel Hasbrouck isimli karı-koca astrolog, Güneş Sistemi'ndeki tüm gök cisimlerinin üzerindeki jeolojik olayların Güneş'e bağlı olarak şekillendiğini, Dünya ve üzerinde yaşayan tüm canlı hayatın Güneş ile birebir ilişkili olduğunu söylüyordu. Ve bunda bir anormallik yoktu. Daha antik çağlardan bu yana Dünya'ya en yakın olan Güneş, astrolojinin çoğunu oluştururdu. Ancak yanardağ patlamalarının yanında siyasi ve ekonomik buhranların da Güneş'le ilintili ve tahmin edilebilir olduğunu iddia eden çift, bilim dünyasınca itiraz yağmuruna tutuldu. Hasbrouck'ların finansman spekülasyonu ile ilgili bütün enteresan fikirleri arasında en ters olanı da, "Şimdiki zamanı gelecek zaman biçimlendiriyor" fikri olmakta idi. İlerleyen zamanla Hasbrouck çiftinin çalışmalarının doğru yönde ilerlediği açıklığa kavuştu. Sicilya'da Etna yanardağının patlayacağı günü tam tarihiyle bildiklerinde, Alaska ve Nicaragua depremlerini tahmin ettiklerinde ciddiye alınmaları gerekliliği ortaya çıktı. Bu tahminlerini nasıl başarıyorlardı? Hasbrouck'lar bu işi bir takım gezegen hesaplarına dayanarak yaptıklarını kabul etmektedirler ama kendi sistemlerinin geleneksel astrolojiden çok daha girift olduğunu da hemen eklemektedirler. Mekân-zaman tahminini geliştirip bugünkü durumuna getirmeleri otuz yıllık yoğun araştırmalarla mümkün olabilmektedir. Muriel Hasbrouck şöyle diyor: "Bizim sinyallerimizi bir sıralamaya sokarsak, bunların Güneş'teki patlamalarla, jeomanyetik fırtınalarla ve bir dereceye kadar da depremlerle rastlantılı olduğu

görülür. Bu da, tüm doğal olayların birbiriyle ilişkili olduğunun oldukça kesin bir göstergesidir. Bizim bu olayları bu kadar dakik biçimde zamanlayabilmemize sebep, gezegen hareketlerinin önceden bilinmesidir. Biz de onları zaman ve mekân içinde yerlerine yerleştirebiliyoruz." Hasbrouck'lar, sistemlerinin doğru sonuç alması sayesinde, Federal İletişim Komitesi'nce kabul edilmiş, "Ekonomik Gidişat Tahmincisi" olarak ruhsat almışlardır ki, bu sırf onlara göre bir meslek sınıfı olup, başka üyesi yoktur. Muriel Hasbrouck gençliğinde astrolojinin temel elementleri üzerinde uzun ve yoğun çalışmalar yapmış, karşılaştırmalı felsefe dalında da lisans üstü çalışmalarına eğilmiştir. Birarada uyum içinde çalışıp, bilgi ve yeteneklerini birleştiren Hasbrouck'lar, radyo yayınlarının aksayacağı zamanları önceden bilmenin bir yöntemini keşfetmişlerdir. Bu yöntem Bell Telefon Laboratuvarları tarafından 1940'da denenmiş, daha sonra John N. Nelson tarafından RCA'de kullanılan bir sistem haline gelmiştir ki, o sıralar RCA dünyanın en büyük uzun mesafe iletişim şebekesi olarak bilinmekteydi. İstenen, Güneş patlamalarının tam ne zaman yer alıp da dünya atmosferinin en üst tabakalarında başlayan iyonosferik fırtınalar oluşturacağını tahmin etmektir. Bu fırtınalar kısa dalga radyo yayınlarında parazit oluşturmaktaydı. Parazit ancak iletişim uyduları kullanılmaya başlandıktan sonra önlenebilmiştir.

Mart 1951'de John Nelson isimli Amerikalı bilim adamı "RCA-Radyo Corporatin" isimli saygın bir dergide yaptığı araştırmalarla ilgili bir makale yayımladı. Makale çok önemli bir mesaj içeriyordu, çünkü sonuçları gezegen ve diğer gök cisimlerinin hayatımızı etkilediği yönündeki astrolojinin temeli olan iddiayı onaylıyordu. Elektronik ve radyo mühendisi olan Nelson'un sansasyonel keşfine göre, Dünya'dan gözlemlene konumuna bağlı iki veya daha fazla gezegen birbirine yaklaştığında ve birbirlerine olan açı dik veya 180 dereceye geldiğinde, radyo sinyallerini bozan manyetik fırtınalar oluşur.

nalar gözlemleniyordu. Eski çağlarda ve günümüz astrolojisinde bu dizilimlerin negatif etkileri olduğu bilinmesine karşın, pozitif bilimlerin temsilcileri bu doğrulama karşısında şaşırmışlardı. Astrolojik bilgilerin bize açıkladığına göre, gezegenlerin, Güneş'in bir tarafına topladıkları pozisyon nötr-etkisiz pozisyonudur. Pozitif ve negatif tesirlerin oluşumu birkaç faktöre bağlı olarak ortaya çıkar. Nelson'un tespitlerine bakacak olursak, iki veya daha fazla gezegenin 120 derecelik üçlü açı dizilimi oluştuğunda, radyo alıcılarında herhangi bir anomali görülmediği sonucu çıkıyor. 60 ve 120 derecelik açılar eskiden iyi ve şans getiren açılar olarak kabul edilirdi, bugün ise astrologlar uyumlu ve kolay açılar olarak değerlendirir. Bu bilimsel kuram Nelson'un gelecekteki anomalileri %93 oranında başarı ile doğru olarak tahmin etmesiyle test edilmiş oldu. Böylece yeryüzündeki yaşamın gezegenlerin etkisi altında değişebileceği bilgisi bilimsel bir temele dayanmış oldu.

Gezegen konumları pozitif veya negatif yöndeki etkisiyle enerjik bedenimiz ve dolayısıyla paranormal aktiviteler üzerinde oldukça büyük bir rol oynarlar. Bunu akıldan çıkarmamak gerekir ve tüm çabalara rağmen daha önceleri kolaylıkla kendini gösteren bazı kabiliyetlerin şimdi tamamen işlevsiz olduğu tespit edildiğinde, gezegen konumlarına, yani yıldız saatine göz atmak yararlı olur.

Çakralarımız ile alabildiğimiz kozmik enerjinin çok büyük bir bölümü bizim Güneş Sistemi'nden oluşmaktadır. Ulaşan radyasyonun yoğunluğu sabit değildir, sürekli olarak değişkenlik arz eder. Yayıldığı gök cisminin kütlesine, dünyamıza olan açısal konumuna ve mesafesine, diğer gök cisimlerine olan mesafe ve konumuna göre azalır artar. Anlaşılacağı üzere gök cisminin kütlesi ne kadar büyükse, yaydığı enerji (gezegenler arası enerji) de o denli fazla olacaktır. Örneğin Güneş, Neptün'den tam 19143 kat fazla kütleyle etkisi en çok hissedilen gök cismi konumundadır. Plüton ise hem çok küçük hem de uzak mesafesi ile göz ardı edilebile-

cek kadar az bir etki gücüne sahiptir. Açık faktörünü göz ardı ettiğimiz takdirde, gezegenlerin kendi yörüngelerinde dönüyor ve Güneş'e olan yörüngesel konumunu koruyor olmalarından dolayı, sürekli olarak aynı etkileşimin olması gerektiği gibi yanlış bir sonuca ulaşırız. Fakat gezegenlerin Güneş etrafında dönüşleri, sürekli olarak açıların değişmesine yol açar. Tüm bunları inceleyen, yani gezegenlerin birbirine olan açısal konumunun Dünya yaşamı üzerindeki etkisini araştıran, astrolojidir.

Yunanca yıldız anlamına gelen "astro" ve bilgi anlamına gelen "logos" kelimelerinden türeyen "yıldız bilimi", insanlara gelecekte ne gibi etkiler hissedeceklerinden haberdar edebileceğini iddia eder. Günümüzde, insanların büyük bir çoğunluğu astrolojiye gerçek anlamında inanmıyor. Kişinin doğum tarihiyle bağlantılı günlük, haftalık gibi periyodik yaşantılarının tahmininden oluşan bir masal, bir eğlence olmaktan öteye gitmiyor. Oysa geçmişte astroloji böyle değildi. Medeniyetin başlangıcından beri kullanım alanı kişisel amaçların ötesindeydi. Babil, Asur, Antik Mısır'da, yıldız ve gezegenlerin hareket ve döngülerine bakılarak devlet ve toplum üzerinde etkileri tahmin edilmeye çalışılırdı. Daha antik zamanlarda astroloji, gelecekte ne olacağını değil, ne tür etkiler olacağına dair bilgi verirdi. Sonuç olarak atalarımızın ezelden beri bildiği gibi, hepimiz astrolojik tesirlerin etkisi altında yaşamaktayız. Kabul edelim veya etmeyelim, hayatımızı gelecekte de onların yönlendirmesine göre şekillendireceğiz, sadece çoğunlukla bu olaydan haberdar olmayacağız.

E. RİTİMLER (DÖNGÜLER)

"Birine göre adaletli olan şey, diğlerine göre haksızlıktır; birine göre güzel olan, diğlerine göre çirkindir; birine göre bilgelik olan, diğlerine göre çılgınlıktır."

Ralph WALDOEMERSON

İnsan hayatına tesir eden faktörler, Güneş Sistemi'ndeki gök cisimleri ile sınırlı değildir. Uzaydan, çevreden, insan bedeninden kaynaklanan birçok periyodik etken birey ve hayatının şekillenmesinde önemli role sahiptir. İnsanın hayat çizgisinin bir taraftan gök cisimlerinin etkisine, diğer yünden de periyodik etkenlere, yani ritimlere bağımlı olduğu gerçeği bizi doğal olarak kader kavramını düşünmeye itmektedir. İnsanın hayatı ne ölçüde bağımlı ve belirlidir? Belli bir kader haritamız var mı, seçim özgürlüğümüz var mı? Bu sorulara cevap aramadan önce, yaşamımızı direkt veya dolaylı olarak şekillendirmede payları olan çeşitli biyolojik ritimleri kısaca gözden geçirelim.

Canlı organizmalar, çeşitli dış ve iç fiziksel uyarılara tabidirler. Dış uyarılar, kişiye organizma dışından, yani çevreden gelen etkenler, iç uyarılar ise kendi organizmasından kaynaklanan fiziksel etkenlerdir. Manyetik dalgalar, yer çekimi kuvveti (gravitasyon), ışık dalgaları (fotonlar), kozmik radyasyon, X-ray, ultraviole (kızılötesi) ve diğer radyasyonlar tüm varlıkların biyolojik fonksiyonları üzerinde az veya çok tesir ederler. Etkilerin nispeten daha yoğun olduğu dönemler ile zayıf olduğu zamanlara göre, biyolojik ritimler şekillenir. Metabolizma, üreme gibi belli zaman aralıkları ile tekrarlanan bu yaşam süreçleri, en ilkelinden son derece komplike, gelişmiş organizmalara kadar gözlenir. İstisna olarak sadece virüs ve bakterileri sayabiliriz. Bu sınıfa dahil organizmalarda şu ana dek biyolojik ritimlerin varlığına dair bir bulguya rastlanmamıştır.

Tekrarlama zamanlarının uzunluğuna göre döngüler uzun vadeli (yıllık, aylık, haftalık), orta vadeli (günlük, saatlik - uyku/uyanıklık, dolaşım sistemi) ve kısa vadeli (saniyelik - nefes alma, nabız) olarak üçe ayrılır. Biyolojik hayat üzerinde en çok etkisi olan ritimler Ay ritmi, yıllık ritim (Güneş ritmi) ve günlük ritimlerdir.

Ay Ritmi/Gel-Git Ritmi

Kütlece Dünya'dan 81 defa küçük olan doğal uydumuz Dünya etrafında birçok kuvvetin birbirini dengelemesiyle oluşan bir yörüngede dolanır. Ay'ın Dünyamız etrafında dönüş süresi 27 gün, 7 saat, 43 dakika 11 saniyedir. Ay'ın nasıl oluştuğunu bugün kesinlikle bilememekle beraber, yüzeyinden alınan maddelerin incelenmesi sonucunda gezegenimiz ile benzer jeolojik özelliklere sahip olduğu kesinlik kazanmıştır. Dolayısıyla Ay'ın Dünya'dan bölünerek kopmuş ve giderek uzaklaşarak sonunda doğal bir uyduya dönüştüğü yönündeki tez, bugün için en inandırıcı varsayım gibi görünmektedir.

Gravitasyon (kütle çekim) yasasına göre, her cisim kendi kütlesi ile orantılı olarak bir çekim kuvveti uygular. Dünya Ay'ı ve Ay da Dünya'yı birbirine doğru çekmektedir. Öteki gezegenler ve Güneş ile Ay'ın yörünge üzerindeki merkezkaç kuvveti ile bu kuvvetler dengelenmekte ve Ay, Dünya etrafındaki dolanım yörüngesini 27 günde tamamlamaktadır. Bu sürede Ay daima Dünya'ya aynı tarafını göstermektedir, oysa Dünya Ay'a sürekli olarak başka yüzeylerini dönmektedir. İşte Ay'ın Dünya'ya belki de en önemli etkisi, kendi çekim kuvvetiyle arz üzerindeki okyanuslarda yarattığı gel-git olaylarının oluşumunda kendini gösterir. Ay'a dönük olan ortalama 50 km kalınlığındaki "narın" diyebileceğimiz yer kabuğu, çekim etkisi altındadır, ancak yüzeyin dörtte üçünü oluşturan okyanuslar, denizler bu çekime daha da duyarlıdır. Okyanus ve denizlerde yaşayan irili ufaklı binlerce çeşit canlı, Ay çeki-

minin etkisindedir. Bu yüzden Ay'ın dolunay durumunda, deniz canlılarında son derece ilginç davranışlar gözlemlenmesi normaldir.

1926 yılında John Alden Knight, tatlı ve tuzlu su balıklarının Ay ve Güneş'ten kaynaklanan davranış değişimlerini tespit etmek üzere bir araştırmaya başlar. Solunar (Sol=Güneş, Lunar=Ay) olarak adlandırdığı incelemeler ilerledikçe Ay'ın yükselişi ve alçalması ile orantılı ve Güneş ile bağlantılı gün ortasında kısa bir zaman dilimi ile ilgili hareketin önemli bir tespiti yapıldı. Bunu Ana dönem ve Ara dönem olarak ikiye ayırdılar. Bu iki dönem içinde kalan ve aktivitelerin doruk noktasına çıktığı zaman dilimlerinin de var olduğu belirlendi. İlk tatmin edici bilimsel ve akademik çalışmayı Northwestern Üniversitesi'nde bir mikrobiyolog olan Dr. Frank A. Brown Chicago yakınlarındaki laboratuvarında istiridyeler üzerinde tesadüfen gözlemlemiştir. İstiridyelerin belirli zaman aralıklarında kabarak ağızlarını açtıklarını fark etmiş ve bunun okyanuslardaki gelgit olayı ile eşzamanda gerçekleştiğini anlamıştı. Araştırmalar 1935-1939 yılları arasında kara hayvanları ve özellikle de av kuşları üzerinde yoğunlaştı, davranışlarının Ay ve Güneş ile önemli derecede bağlantılı olduğu anlaşıldı.

Gerek okyanus ve denizlerde, gerekse karada tüm canlılar az veya çok Ay'ın etkisine bağlı davranışlar sergilerler. Kara canlıları akşamüzeri ve gece daha aktiftirler. Bitkilerin büyüme süreci ile Ay'ın Dünya etrafındaki dönüşü yakın ilişkilidir. İnsanlara gelince, mekanizması tam olarak bilinememekle beraber, kadınların menstruasyon hali ile bağlantılı olduğu düşünülmektedir. Ay, dünya üzerindeki tüm yaşam formlarının biyolojik eşleşme ve doğum kalıplarını etkiler. İnsanlar üzerindeki bir diğer önemli etkisi, insan psikolojisi üzerinde yarattığı değişimlerle ilgilidir. Büyük şehirlerdeki polis kayıtları göstermiştir ki, dolunaydan bir gün önce, dolunay gününde ve dolunaydan bir gün sonra, diğer tüm zaman-

lara oranla daha fazla suç işlenmektedir. Suç oranındaki bu ani artış için tesadüf diyemeyiz. Anlaşılan Ay'ın, insanın duygusal durumu üzerinde çok kuvvetli bir etkisi vardır.

Yıllık Ritim

Güneş, tüm Güneş Sistemi'nin %99,87 oranındaki kütlesini oluşturur. Bir saniye içinde, insanoğlunun, medeniyetin başlangıcından bugüne kadar kullandığından daha fazla enerji üretir. Güneş'in merkez katmanlarında her saniyede 564 milyon ton hidrojen, 560 milyon ton helyuma dönüşmekte, böylece geriye kalan 4 milyon ton madde ısı ve ışık enerjisi haline dönüşerek uzaya yayılmaktadır. Güneş'in akıl almaz şiddetteki termonükleer faaliyetlerine karşılık, açığa çıkardığı enerjinin sadece 2 milyarda birinin gezegenimize ulaşması, hayatın devamı için yeterlidir.

Dünya'nın Güneş etrafında dönmesi sonucu değişen konumu en başta yeryüzündeki ısı değişimiyle tüm canlı doğaya etki ederken, düzenleyici fonksiyonu en çok da bitki dünyasının biyolojik ritimleri üzerinde kendisini göstermektedir. Kuşların yıllık göçleri, ayların kış uykusu, böceklerin nesil değişimi, kuzey ve güney yarımkürede yıllık ritimlere örnektir. Ekvator bölgesinde ısının daha sabit kalması sebebiyle bu süreçler daha dengeli seyrederler.

İnsan bedeni de yıllık döngüden nasibini almıştır. Örneğin ilkbahar mevsiminde hastalanmaya daha yatkın, mevsim değişimlerinde ruhsal dengesi daha kırılığandır. Mevsimlerin değiştiği dönemlerde, intihar ve suç eğilimlerinin arttığı tespit edilmiştir.

30 yıl boyunca Güneş'in yeryüzündeki canlı ve cansız hayata etkisi üzerinde araştırmalar yapan ve bu çalışmalarını "Zaman ve Mekan Tahmini" isimli bir danışmanlık sistemine dönüştüren Muriel ve Louis Hasbrouck çifti, konuyla ilgili olarak şu açıklamalarda bulunmuşlardır: "Biz gezegenlerin ekonomiyeye doğrudan bir etki yaptığını kanıtlayamayız. Ama

Güneş alanının etkilediklerini biliyoruz. Güneş alanının doğrudan etkisi var. Bunlar girift konular ama toplum psikolojisine de yansıyor." Hasbrouck'lara göre Güneş'in o büyük alanı, uzayın her yanına doğru nabız gibi atarak enerji yaymakta, ritmik biçimde, her yoğunlukta ve her dalga boyunda enerji yollamaktadır; bilinen ve bilinmeyen enerjiler. Ana kuvvet çizgileri, güneşin ekvator kuşağı çevresinde yoğunlaşmıştır. Satürn'ün halkalarının daha büyük ama gözle görülmeyen bir türü gibi. Güneş çevresinde, kendi yörüngelerinde dönen gezegenler, denizdeki motor misali arkalarında bir iz bırakırlar. Güneş'ten yayılan radyasyonu bu şekilde değişikliğe uğrattırlar. Dünyadaki her şeyi etkileyen de bu radyasyondur. "Bu enerji dalgalarının dorukları ve dipleri zamanlanabilmektedir" diyor Louis Hasbrouck. "Bunların zamanları, tarih boyunca hep dönüm noktası sayılan ekonomik olaylara rastlamaktadır. Aynı zamanda toplumun ruhsal durumundaki değişiklikleri de tutmaktadır." Güneş alanı Dünya'ya ulaştığı zaman, jeomanyetik alanı değiştirmekte ve insanların ruhsal durumlarıyla davranışlarına güçlü etkiler yapmaktadır. Güneş'in insan yaşamı üzerindeki bu güçlü kuvveti hem bireyler için, hem de toplum hayatı için geçerlidir. Muriel, "Güneş alanındaki değişiklikler hepimizi aynı zamanda etkiler", demektedir. "Ama farklı biçimlerde etkiler, çünkü her birey o alana değişik bir zamanda doğarak girmiştir."

Günlük Ritim

Dünya'nın kendi etrafında dönmesiyle oluşan gece ve gündüz en çok ısı değişimiyle biyolojik hayat üzerinde tesir eder. Neredeyse tüm canlı organizmalar aktif ve durgun oldukları zamanlarını, yani kendi biyolojik saatlerini Güneş'ten gelen ışığın miktarındaki artış ve azalışa göre düzenlerler.

F. KADER Mİ, KARMA MI?

"Tüm inisiyatif ve yaratma eylemleriyle ilgili bir tek basit gerçek vardır.

Kişi kendini gerçekten adadığı anda kader de

harekete geçmektedir."

Johann Wolfgang VON GOETHE

Kader, yaşanacak olayların önceden ve değişmeyecek bir şekilde düzenlendiğine inanılan güçtür. Dilimizde yazgı veya mukadderat diye de anılır. Dinsel öğreti çerçevesinde, evrendeki tüm olayların, tüm zamanlarda yaratıcı tarafından biliniyor olması ve bilimsel olarak da, doğa yasalarının değişmez oluşu kader olarak tanımlanır. Evrensel yasaların değişmezliğine bağlı olan kadere mutlak kader denmektedir. Kainatta var olan her bir canlı, mutlak kadere tabidir. Tüm varlıklar, mutlak kaderin belirlediği yazgılarını yaşarlar. Ch'u Takao mutlak kader kavramını çok güzel izah etmiştir:

"Kökenine dönüş, kaderine dönüştür. Var olmadan önce bütün varlıkları bekleyen kader, var olmaktır. Var olduktan sonra, sonraki kaderleri ise ölmektir. Köken, hayatın ve ölümün bulunduğu yerdir: Yani sonsuzluk."

Evrende canlı ve cansız her varlık, bir kum tanesinden gezegenlere, galaksilere ve nihayetinde evrenin kendisi de (henüz bilinmemekle beraber) değişmez mutlak kadere tabidir. Ancak mutlak kaderin yanında, varlıkların kendi özleriyle ilgili kişisel kaderin yapısı ile ilgili fikir yürütmek felsefenin başlıca konularından biridir.

Eski çağlardan bu yana filozof, teolog, astrologlar, insan hayatının iç ve dış faktörlere bağlı olarak belirlenip belirlenmediğinin cevabını ararlar. Dinsel görüşlere göre, insan hayatı Tanrı tarafından belirlenmiş olmasına rağmen, insan kendi

seçimini yapmakta serbest bırakılmıştır. Daha farklı düşünen dini gruplar da vardır; Tanrı mutlak kader ile birlikte kişisel kaderi de elinde tutmakta ve en küçüğünden en global çaptakine kadar olacak hiçbir şeyi değiştirmenin olanağı bulunmamaktadır.

Bilim dünyası, mutlak kaderin varlığını doğrulamaktadır. Kader, ileride vuku bulacak olayların belirli olması anlamına geldiğine göre, ileriki bir zamandan, yani geçmişten geleceğe yönlenen bir zaman okundan bahsediyoruz. Evrenimiz genişlemekte olduğu için, zaman oku ileriye akmaktadır. Zaman ve mekan birbirinden ayrılmaz iki olgu olduğu için, zamansız mekandan ve tersi, mekansız zamandan söz edemeyiz. Evren genişleme aşamasındadır ve şu anki mutlak kaderimiz belirlidir diyebiliriz. Başka bir deyişle, zamanı mekandan ayıramadığımız için, geleceğin rastlantısal olma durumu otomatik olarak ortadan kalkmaktadır. Kainatta temel yasalar (kuvvetler) bellidir; zaman (ve evrendeki her şey), onlara bağımlı ve boyun eğmektedir.

Astrologların önemli bir kısmı hayat yolunun yıldızlar tarafından belirlendiğinden son derece eminler. Ancak hazırlanan horoskoplar yardımıyla sadece kişinin karakteristik özelliklerine ilişkin bir fikir sahibi olunabilir. Diğer taraftan bazı yetenekli astrologlar, gök cisimlerin konumunu inceleyerek günlük, aylık ve yıllık bazda başarılı tahminler yürütebilmektedirler.

Postmodern felsefede, canlı ve cansız varlıkların yapısının şimdiden az ya da çok geçmiş ve şimdi tarafından belirlendiği görüşü hakimdir. Bir anlamda gelecek şimdide örtülü yatar. Parapsikolojik olgulara postmodern bir bakış açısı ile yaklaşan David Ray Griffin'e göre, en azından bir parça zihniyete sahip olan her bir varlık, en azından bir ölçüde kendi kendine yaratma uygular. Dolayısıyla gelecek vesileler tam olarak belirlenmiş değildir. Gelecekle ilgili detaylar, kendi kendini belirleme anlarında, varlıkların sadece kendileri tarafından meydana

getirilecektir. Bu anlamda (kişisel) kaderin şifresi, varlığın kendi içinde saklı yatmaktadır.

Hepimizin doğuştan birtakım fiziksel, ruhsal ve sosyolojik mirasları olduğu bilinen bir gerçektir. Fiziksel yapımız, sağlık durumumuz, hastalıklar kalıtsal olduğu gibi, ruhsal mirasımız da yaşamımızda oldukça etkin rol oynamaktadır. Bireyin gelişme zamanında bulunduğu çevresel etkenler de onun "kader" yolunda belirgin faktörler durumundadır. Tüm bu etkenlerin oluşturduğu yaşamı, önceden belirlemenin zor olmadığını söyleyebiliriz. Bir bilgisayar programı gibi, gereken doneler girilir, formüle edilir ve ortaya çıkan sonuç üç aşığı beş yukarı ileriki yaşam haritasını gösterir. İnternet ortamında bu türden çok eğlenceli programlar vardır. Yaşınızı kilonuzu, zararlı/faydalı alışkanlıklarınıza dair bilgileri girer, birkaç yıl aradan sonra neye benzeyeceğinizi görürsünüz. Başarılı tahminin olup olmayacağı konusundaki püf nokta, girilen bilgilerin değişip değişmeyeceğidir. Başka bir deyişle genetik, sosyolojik etkenlerin kişi tarafından olduğu gibi kabul edilip edilmeyeceğidir.

Normal durumlarda kişi, karşılaştığı olaylarda fiziksel, ruhsal, sosyolojik mirasların elverdiği ölçüde seçimler yapacaktır. Kısaca "kader" yolundan yürüyecektir. Kader çizgisinden ayrılmanın tek bir yolu vardır, o da kişisel iradeyi hayata geçirmektir. Güçlü iradeye sahip bir kişi, kendisinden beklenen davranışlardan ve seçeneklerden farklı yollara sahiptir. O sürekli olarak kendi kararlarını oluşturur, düşünerek ve planlayarak kendi hayat yollarını çizmeye uğraş verir. Bu yolları kendisi açar ve gerektiğinde genel beklentinin tersine o yollara kararlılıkla sapma iradesini ortaya koyar. Kişisel kaderini, kendi iradesiyle verdiği kararlar doğrultusunda kendisi oluşturur. Anthony Robbins'ın dediği gibi, aslında kaderimiz, karar anlarımızda biçimlenir. Kaderimizi koşullar değil, verdiğimiz kararlarla uyguladığımız irade kuvvetimiz biçimlendirmelidir. Disraeli bu gerçeği, "Kendi geleceğimizi

kendimiz hazırlar, sonra da kader deriz." sözleriyle özetlemiştir. İnsanların bir kısmı genetik, çevresel ya da aileden gelme avantajlara sahip olarak, "imtiyazlı" biri olarak doğmuş olabilirler. Ancak biliyoruz ki, tüm dezavantajlarına rağmen (sağlık, çevre koşulları, eğitim olanakları) standartlarında olağanüstü sıçrama yapan kişiler de vardır. O insanlar, ruhsal benliğin sınırsız gücünün örneklerini oluştururlar. Nasıl yaşayacağımız konusunda kendimiz karar vermezsek, çevrenin yönetimine girer, kaderimizi şekillendirmesine izin vermiş oluruz. Jo Durden Smith, Budizm öğretisindeki karma inancı çerçevesi içerisinde, özgür irademizle kendi kararlarımızı vererek, kendi kaderimizi nasıl şekillendirdiğimizi çok güzel bir şekilde açıklamıştır: "Biz sadece geçmişimiz ve karmik mirasımız tarafından pasif hale getirilmiş olan hapsede mahkumları değiliz. Bizler, karmanın yükünü dengeleyebilecek miktardaki bir özgür iradeye ve alternatif yollardan eylemde bulunabilecek özgürlüğe de sahibiz. Nasıl davranacağımızı serbestçe, bilerek ve isteyerek seçerek, yaşamlarımızı iyileştirebilme ya da geleceğe dair bazı felaket senaryolarını da kaderimizden uzaklaştırabilme imkanını kazanırız."

Karar ve irade gücünü kullanmak, hayatın her yönünde hızlı ve radikal değişimleri beraberinde getirecektir. Kişi eğer karar gücünün ve normal iradenin yanında paranormal iradeyi de aktifleştirip etkin olarak kullanabilirse, hayatını kendi ellerine almasının önünde hiçbir engel duramayacaktır. Bu konular üzerinde fikir yürütürken doğal olarak bireyin dışında gelişen kaza gibi durumları göz ardı etmemiz gerekir.

Önceki sayfalarda bilincin genişletilmesi yoluyla paranormal iradenin kapısını açabileceğimizden bahsetmiştik. Onu aktive ederek şunları elde edebiliriz:

- Negatif kalıtsal mirasa karşı çıkabiliriz
- İç ve dış ritimlere etki edebiliriz

- İçgüdü ve duygusal dalgalanmalarla başedebiliriz
- Psikolojik ve fiziksel sapmaları dengeleyebiliriz
- Kozmik enerji alışverişini etkinleştirebiliriz
- Duyu ötesi algı ve psikokinetik yeteneklerimizi geliştirebiliriz.

Normal ve paranormal iradeyi etkinleştirerek, hayatımızı kader olmaktan çıkarıp, karma haline getirmemizin önünde hiçbir engel yoktur. Kader düşüncesiyle karamsarlığa kapılmak, başkalarının ve çevrenin oyuncağı olmak yerine kendi hedef ve doğrularının karşısında duran her türlü engele kararlılıkla karşı çıkılmalıdır. "Çok arzu edilenin verileceği" prensibinin etkisi altında girişimlerin başarıyla sonuçlandığı görülecektir.

3

PARANORMAL FENOMENLER

A. TELKİN KENDİ KENDİNE TELKİN

"İnsanın evrendeki durumu, bir kadının kitaplıktaki durumu gibidir;
görür ve dinler ama hiçbir şey anlamaz."

William JONES

Telkin, Arapça bir kelime olup, bir duyguyu veya düşünceyi aşılama, bilinçaltı bir sürecin aracılığı ile, kişinin ruhsal veya fizyolojik alanıyla ilgili bir düşüncenin gerçekleştirilmesi anlamına gelir. Telkin, bilinçaltına bilgi ve istek gönderme metodudur. En rahatlıkla uyku ile uyanıklık arasındaki gevşemiş şuur halinde uygulanabilir. Fransa Rousseau Enstitüsü profesörlerinden Psikoterapist Charles Baudoin, telkinin en etkili olduğu zamanın, tüm çabanın en aza indiği uykulu ya da uykuya yakın bilinç hali olduğunu keşfetmiştir. Kişi uykulu iken, telkin almaya en yatkın durumdadır. Empoze edilecek fikir, bilincin muhakemesi ve kritiği ile karşılaşmadan, sakin ve pasif olarak açıkça yerleşecektir. Kural olarak telkin yapılacak fikir ne kadar kısa ve kesin bir ifadeye dönüşür ve ne kadar çok tekrarlanırsa, bilinçaltı onu o kadar daha kolay kabullenir. Her insan, metodunu öğrendiğinde, telkin alabilir ve verebilir. Kişi eğer istek veya düşünceyi kendi bilinçaltına yolluyorsa, buna kendi kendine telkin veya otohipnoz diyoruz. Paranormal gelişme yolunda ilerleyebilmek için benliğe söz geçirmeyi, kontrolüne almayı öğrenmek gereklidir. Bunun en işlevsel, en pratik yollarından biri kendi kendine telkin tekniğidir.

Kural olarak herkesin telkin alıp verebildiğini söylemiştik, ancak sosyal statüye önem vermeyenlerin, gençlerin, kadınların ve sağlıklı kişilerin diğerlerine oranla telkine daha açık oldukları bilinmektedir. Kişinin statüsü ne olursa olsun, telkine yatkın olduğu bazı anları da vardır. Şöyle ki, uyku sırasında, yoga yaparken, kimyasal maddelerin tesiri altında

ve hipnoz zamanında telkin alması kolaylaşır. Bu durumlarda, kişinin kritiği azalmıştır ve mantıklı bilinci idare eden merkezi sinir sisteminde bir inhibisyon (ket vurma) hali görülmektedir. Gerek telkin, gerekse otohipnozda önemli bir ayrıntıya dikkat etmek gerekir. Zihinsel zorlama ve aşırı çabadan kaçınmak gereklidir. Bundan dolayı gevşemiş ve uykulu bir durumda verilen telkinler en başarılı olmaktadır. Zihnimizi ne kadar zorlar ve ne kadar daha çok çabalarsak, sonuca inancımız sarsılmaya başlar, endişe ve korku ortaya çıkar ve telkinin işlemesi güçleşir. Zihnin rahat, sakin ve kaygısız olmasıyla, bilinçaltı telkini almaya hazırlanacak ve başarı kendiliğinden gelecektir.

Hipnoz durumu ile uyanık durumda telkin ayrı mekanizmalarla işler. Hipnozda serebral korteks daha az çalışmaktadır. Eğer kişi bilinçli hipnoz halinde ise, yani uyanık halde ve isteği doğrultusunda telkini almaya konsantre halde ise, aktif olarak kendini ve uygulanan hipnoz olayını izler, söylenen sözlerde isteğinin dışına çıkılıyorsa hemen kritik eder ve bu telkini reddeder. Bu durumlarda kişinin telkin alma yeteneği azalır.

Dr. Leonard Or ve arkadaşlarının öncülüğünü yaptığı otohipnoz yöntemi kendileri tarafından şu şekilde tanıtılır:

"İnsanoğlu sınırsız bir potansiyele sahiptir. Arzularınız, gerçekleşmek için sadece bazı uyarılar beklemektedir. Siz bu kapının anahtarına sahipsiniz. Sadece ve sadece siz. Hipnoz sırasında söylenenler sizin bilinçli zihninizden geçer ve 'bilinçli zihninize' uyarı verir. Bilinçaltı ise hafızanın yerleştiği yerdir. Hafıza ise bedeni sürecin bir anahtarıdır. O sizin kalbinizi regüle eder, hazım sisteminizin kimyasal yönünü etkiler ve sanki çok yönlü bir bilgisayar gibi, duyu organlarından gelen uyarıları analiz eder. Bilinçaltınız sihirli gücünüzdür ve sizin derinliklerinizde yatar. Bilinçaltınız ona verdiğiniz telkinleri

kabul edecek ve sonra onlar realite haline dönüşecektir. Eğer telkinler pozitif ve baskın (dominant) ise, hipnozda ki gibi görsel imaj ile beraber olursa, sonuç daha da kesinleşecektir. Hipnoz sırasında, ilk önce sizin bilinçinize bir seri telkinler verilir ve böylece rahatlama sağlanır. Uyku sırasında ise bu doğal uyku da olsa, bilinçaltı hiç uyumadığı için ona bu uyarı ulaşır ve bilinçli yönünüzün engeli olmaksızın bu sözler olduğu gibi bilinçaltına gider. Şurası kesindir ki bu telkinler, uyku halinde iken teyp ile tekrarlanırsa bunlar bilinçaltına pekiştirilir. Telkinler pozitif olduğu için kişide değişiklikler olacaktır. Günümüzde hipnoz tekrarlandığında bu mesaj bilince ve bilinçaltına da gidecek ve gece ise bilinç dışı onu adeta sindirecektir. Hipnoz hem gece ve hem de gündüz tekrarlandığında bilinçli ve bilinç dışı zeka bir ahenk halinde çalışacaktır. Sonuçta sihirli bir şeymiş gibi isteğiniz doğrultusunda bir düzelme olacaktır.”

Tüm kadim kültürlerin bilge ve mistikleri telkin metodundan haberdardılar ve kendilerinde geliştirmişlerdi. Avustralya Aborjinleri gibi bazı halkların her bir üyesi telkin tekniğini öğrenmişti ve kullanabilmekteydi. Eski çağlardan bu yana inisiyatik, ezoterik, felsefi, dini ve her türlü mistik çalışmada telkin önemli bir paya sahipti. Günümüzde ise tıp bilimi çevrelerince tanınmış, özellikle psikolojide yeni ve etkili bir yöntem olarak yerini almıştır. Bilinçaltındaki gerginlik, stres gibi durumların, bedende çeşitli hastalıklara yol açtığı ve tersinde, bilinçaltına pozitif etki ederek bu tür hastalıkların önüne geçilebileceği biliniyor. Bu gerçeği bugünkü Bulgaristan ve Makedonya toprakları üzerinde yaşamış olan Trak kavimleri de biliyorlardı. Birleşmiş bir meditasyon tekniği geliştiren Trakların en tanınmış şifacısı Çar Zamolksis (M.Ö. 1300-1500 dolaylarında yaşadığı tahmin edilir)dir. Eflatun'dan Çar Zamolksis'in konuyla ilgili söylediği şu cümleleri öğreniyoruz:

"Başı tedavi etmeden, gözler tedavi edilemez, bedeni tedavi etmeden baş tedavi edilemez, ruhu tedavi etmeden beden tedavi edilemez..."

Öyleyse, Traklara göre ruh nasıl bir yöntemle tedavi edilmeliydi? Epoday adı verilen, güzellik ve mükemmeliyet üzerine majik sözler ile ruhun uyandırılması amacı güdüldü. Çünkü ruhsal uyanış gerçekleştiği vakit, beden kendi kendini tedavi edebilecek hale gelebilirdi. Trakların bu psikosomatik tedavi yöntemi, hipnoterapi metoduna dayalıydı. Kötü düşüncelerden, kaygılardan uzaklaşmak, ruhu neşe ve pozitivizm ile doldurmak prensibi çerçevesinde izledikleri tedavi yolu, bugün de telkin ve otohipnoz çalışmalarının önkoşulu ve hazırlık aşamasıdır. Bir yandan içimize yaşam sevincinin akmasına izin verirken, diğer yandan derin bir gevşeme ile tüm benliğimizin ve bedenimizin hem kendi içinde hem de çevresiyle uyum (armoni, ahenk) aşamasına gelmesini sağlamalıyız. Şunu belirtmemiz gerekir ki, her bir paranormal aktivitemiz, ister bilinç veya bilinçaltı tarafından, fiziksel veya enerjik beden tarafından yönlendiriliyor olsun, otohipnotik karakter özelliğini taşır.

Derin bir bedensel ve ruhsal gevşeme sonrası ulaşılan otohipnoz durumu bize şu iki önemli olanağı sağlar:

- Gündüz düş görme veya düş hali - bilinç ve bilinçaltının tüm içeriğine ulaşma imkanı
- Posthipnotik telkin - paranormal enformasyon alma kanallarını güçlendirip, normal bilinç durumlarında dahi sürekli kullanıma açma imkanı.

Otohipnoz sürecinde, kişinin ruhsal, sanatsal yeteneklerinin, entelektüel seviyesinin kayda değer bir gelişme gösterdiği tespit edilmiştir. Prof. V. Raikov, Moskova psikonöroloji kliniğinde 200 denek üzerinde araştırma amaçlı hipnoz uygulamaları. Araştırma sonuçlarının gösterdiği verilere göre, hipnoz

sonrası deneklerin hafıza güçleri tam 6 kat artış göstermiş, sanatsal yaratıcılıklarında ani artış olduğu kanıtlanmıştır. Bir yıl kadar süren deneyle beraber, katılımcıların entelektüel seviyelerinde 1.5 ile 2.5 kat arasında artış olduğu anlaşılmıştır.

Telkin tekniği ve değişik uygulama alanları üzerinde uzun süren araşırmaları ile tanınan Bulgaristan Sofya'da Dr. Lozanov'un geliştirdiği ve direktörlüğünü yaptığı "Telkiniyet Enstitüsü"nde 1955'den bu yana hipnoz yönteminden yararlanarak, 5 hafta gibi kısa bir sürede, istedikleri yeni bir dil konuşabilir, okuduğunu anlayabilir ve yazabilir düzeyde, dünyanın her tarafından gelen öğrencilere öğretilmektedir. Lozanov ekibinin yaptığı araştırmalar, esası telkin olan bu yöntem ile yeni bir dil öğrenenin diğer klasik yöntemlerden daha etkili olduğunu ortaya çıkarmıştır. Lozanov telkiniyeti, "şahsiyeti stimüle etmek ve bağımsızlaştırma bilimi" diye tanımlar. Lozanov'un görüşlerini şöyle özetleyebiliriz: "İnsan bazı rezervlere sahiptir. Örneğin inanılmaz hızla hesap yapanlar, yogilerde olduğu gibi aşırı sıcığa ve soğuğa dayananlar bu rezervlerden yararlananlardır." Dr. Lozanov'a göre telkin, çevre ile kişinin bilinçaltı zihin aktivitesi arasında bir iletişim faktörüdür. Kişinin bilinçaltına hitap edilebilirse telkin sayesinde insanın potansiyel yetenekleri kendini açığa çıkarabilir. Bu noktada bilinçaltı kadar bilinci de ihmal etmemek gerekir. Çünkü kişi bilinçli olarak almak istediği telkinleri kendisine vermektedir. Böylece amaç, çocukluktan itibaren sınırlayıcı olan telkini çözmek, rezervlerini kullanmaya itecek bir telkin vermektir.

Telkin konusuna, Stalin'in danışmanı, Hitler'in düşmanı büyük telepati ve telkin ustası Wolf Messing'in anlarına yer vereceğimiz Telepati/Telkin başlığında tekrar geri döneceğiz.

B. DUYU ÖTESİ ALGI

"Hiçbir zaman bir şeyleri tam olarak bilemeyiz. İnanyorum ki, insanın benliğinin bir bölümü, uzay ve zaman yasalarına tabi değildir."

Carl G. JUNG

İnsan, duyuları sınırlı olan bir varlıktır. Kulağı belli aralık-taki sesleri duymaya, gözü belli dalga boyu arasındaki renk-leri görmeye ayarlanmıştır. Bu "sınırlı" ayarı, gördüğünün dışında renklerin, duyduğunun dışında seslerin var olmadığını tabii ki göstermez. Beş duyu organı dışında bir hissiyat, yani duyu ötesi spontane bir algı durumu oluştuğunda, hazırlıksız olan insan buna anlam vermekte zorlanır. Pozitif bilimler çerçevesinde kendi sezgisel yeteneğini tamamen unutmuş görünen günümüz insanı, paranormal deneyimini göz ardı etmeyi ve üzerinde düşünmemeyi tercih eder. Oysa her ne kadar biz sıra dışı doğaüstü, mistik, gizemli, paranormal gibi sıfatlar yakıştırıyor olsak da, aslında gayet doğal bir durumdur. Doğaya dönüp baktığımızda, hayvan ve bitkilerde (bizim bakış açımızdan) duyu ötesi algı kabiliyetine dair çok sayıda örneği inceleme fırsatı buluruz. Her ne kadar kökenimizi unutmuş görünsek de, doğanın bir parçası olarak biz insanların bu "ekstra" kabiliyetlerden mahrum olmamız gerekmez. Tabii bunun için şanslı isek ömrümüzde birkaç kez karşılaşabileceğimiz duyu ötesi algı parıltılarını yakalamamız, paranormal sinyallere sırt çevirmememiz gerekir.

Geçmiş yüz yıllarda, sadece bazı "seçilmiş" kişilerin kehanet, durugörü gibi paranormal yetenekler ile donatılmış halde dünyaya geldiklerine inanılırdı. Parapsikolojiye konu olan olgular ya doğuştan vardı ya da yoktu. Çok sonra, henüz geçtiğimiz yüzyılda, duyu ötesi kabiliyetlerinin herkeste potansiyel halde bulunduğu ve yeterli emek verildiği takdirde

geliştirilebileceği yönünde yeni görüşlerin temeli atıldı. Parapsikolojiye konu olan yeteneklerin uyur halde olduğu yerin bilinçaltı olduğu yönünde görüşler yaygın kabul gördü. Bununla beraber bazı kişiler, daha çok küçük yaşlarında sergiledikleri paranormal yetenekleri ile dikkatleri üzerine çekmişlerdir. Tabiat, duyu ötesi algı kabiliyeti konusunda onlara biraz daha cömert davranmıştır. Fakat bu hediyeğin her zaman onları mutlu etmediğini ilave edelim. Çevreleri tarafından gariptenen, anlaşılamayan çocukların olağanüstü yetenekleri sıkça psikolojik rahatsızlık olarak değerlendirilmiştir. Sosyal çevre, belki de geleceğin medyumları, kahinleri, telepati, telkin ustaları olacak küçük fenomenleri daha kendilerini ispatlama şansı bulamadan soğutarak sindirir. Tepkilerden çekinen çocuklar, yeteneklerini gizlemeye itilirler. Her kullanılmayan kabiliyet gibi, ender paranormal güçleri de yaşları ilerledikçe körelir gider. Sadece bir kısmı zaman içerisinde muhafaza etmeyi başaracak ve yetişkin hayatına taşıyarak uygulama şansı bulacaktır. Doğanın bu sıradışı armağanı ile kendilerini ve çevrelerini mutlu etme şansını değerlendirebileceklerdir.

Parapsikolojik yetenek, sağlıklı düşünen, mütevazı ve dengeli biri için olağanüstü bir kazanımdır. Karakter özellikleri, paranormal yükü kaldıracak düzeyde olmayanlar için, paranormal kazanım armağandan çok cezaya dönüşür. Bu insanlar, hem kendilerine hem de etrafına ciddi zarar verebilirler. İstemeseler bile kendilerini ve onlardan medet umanları kandırabilirler. Paranormal gelişme yolunda, insanın moral değerleri kadar beden ve özellikle beyin organının sağlığı çok önemlidir. Nörolojik sorunları olan birinin duyu ötesi algı ile ilüzyonu karıştırması, vizyonları çarpıtması işten bile değildir. Bir parapsikologda kesinlikle bulunmaması gereken diğer özellikler kibir, şüphe, benmerkezcilik, bencillik, empati yoksunluğu, önyargı, ayrımcılık ve benzeri karakter zaafıdır.

Duyu ötesi algı çeşitlerini kısaca saydıktan sonra, teker teker onları ele alıp anlatmaya çalışacağız. Daha sonra da gözlemlenen psikokinetik fenomenlere -telekinezi, levitasyon, astral seyahat, materilizasyon (bedenlenme), teleportasyon (ışınlanma)- değineceğiz.

Telepati

Uzaktan düşünce, kelime, his, duygu durumu, vizyon (görüntü) vb. aktarmak telepati kavramına girer. Pasif bir aktarım olabileceği gibi, insan ile başka insan veya hayvan, bitki arasında aktif bir iletişim olarak da kendini gösterebilir.

Radyestezi

Radyestezi, Latince ışın anlamına gelen radius ile hissiyat karşılığına gelen aesthesia kelimelerinden türemiştir. Bu yeteneğe sahip hassas insanlar bilinçsiz olarak, farkında olmadan çevredeki kozmik enerji enformasyonunu algılayabilirler.

Psikometri

1849 yılında Byukenen, canlı veya cansız varlıklara dokunarak, onların birikmiş anıları ile ilgili fikir sahibi olma fenomenini psikometri (psychometris) olarak adlandırmıştır. Şayet kendisiyle ilgili bilgi edinilen varlığa dokunmak söz konusu değilse, mesafeden algılama anlamında kullanılan telemetriden söz ederiz.

Psikometri, telemetri ile telepati olguları sıkça birbirleriyle karıştırılabilmektedir. Ancak birbirinden kesin çizgi ile ayrılan kavramlardan telepatide "canlı yayın" misali uzaktan düşünce, fikir okuma söz konusu iken, telemetride, varlığın o ana dek birikmiş tecrübeleri ile ilgili bilgi edinilir.

PARANORMAL FENOMEN

Regresyon

Latince geriye hareket karşılığına gelen regressus kelimesinden türeyen regresyon, anılarda geriye doğru dönerek, varlığın başladığı ilk ana kadar hatırlanması fenomenidir.

Kehanet

Geçmiş, bugün ve gelecekte vuku bulacak olaylar ile ilgili fikir sahibi olma durumunu kehanet olarak adlandırırız.

C. TELEPATİ

"İste, alırsın. Ara bulursun; vur, açılır."

MATTA 7:7

25 Temmuz 1959'da ilk Amerikan nükleer denizaltısı Nautilus'a Jones takma isimli gizemli bir yolcu alınır. Denizaltı personeli ile hiçbir iletişime girmesine izin verilmeden, bir odaya yerleştirilir. Yolcu, denizaltının Atlantik Okyanusunda kaldığı 16 gün boyunca günde iki defa olmak üzere Anderson isimindeki gemi komutanına beş mistik sembolden oluşan kartonları teslim eder. Daire, eşkenar üçgen, kare, artı ve eşittir şekillerinden oluşan sembol kartlarının her defasında yerini değiştirmektedir. Nautilus'tan 2000 km uzakta ise, Smith adında bir kişi yine her gün günde iki defa olmak üzere bir makinenin otomatik olarak karıştırdığı sembollerin olduğu kartları çeker. Smith, çektiği her kartta üzerindeki sembole odaklanır.

10 ağustos 1959'da denizaltı Kroton limanına yanaşır ve Teğmen Jones adındaki gizemli yolcunun verdiği kartlar Westinghouse adlı araştırma şirketine teslim edilir. Sonra denizaltıdan gelen sembollerin olduğu listeler ile Smith'in kartları çekiş sırasının yazılı olduğu listeler birbiriyle kıyaslanır. Sonuç olağanüstü derecede şaşırtıcıdır. Listeler tarih ve sembol sıralaması bakımından birbiriyle % 90 gibi büyük bir oranda örtüşmektedir!

Bilindiği üzere normal koşullarda tesadüfen bilebilme oranı en iyimser tahminle %20'yi aşmamaktadır. Westinghouse şirketinin bu çok iyi hazırlanarak yürütülmüş deneyi, İngiliz filozof Pr. Meyer'in telepati olarak adlandırdığı enformasyon veya düşünce aktarımının mümkün olduğunu açıkça ortaya koymaktadır. Burada düşünce kavramını genişleterek, telepati ile yaşanan bir olayı, görüntü, kavram, his, bilinçaltın-

da yatan bir fikir veya sürecin de aktarılabileceğini ilave edelim. Telepatik aktarımda alıcı ve vericinin arasındaki mesafe engel teşkil eden bir faktör konumunda değildir. Aralarında telepatik aktarımın olduğu kişilerin aynı mekanda veya birbirlerinden binlerce kilometre uzakta olması sonuçlarda değişikliğe sebep olmaz. Hatta telepatik partnerin hayvan veya bitki olması bile mümkündür. Çünkü her canlı sürekli ve istem dışı olarak kozmoenerjik dalgalar yaymaktadır. Bu dalgalar, düşünce süreçleri ile ilgili bilgi vermektedir.

1935 yılında Riga'da bir Profesör olan Ferdinand von Neureiter, Litvanyalı, doğuştan özürlü sekiz yaşında bir çocuk hakkında bir kitap yayınladı. Bu çocuğun iki yaşındayken kelime hazinesi sadece iki sözcükten oluşuyordu. Duyular dışı algı yetenekleri, adeta bir ihtiyaç olarak ortaya çıkmıştı. Öğretmeninin ifadesine göre, çocuğun okuma becerisi yoktu, fakat bu arada çok ilginç bir şey keşfetmişti: Kendisine bir okuma parçası okunduğu zaman, İlga adındaki çocuk, hiç takılmadan, zorlanmadan tüm parçayı olduğu gibi ezberden tekrarlıyordu. Okuma parçası İlga'nın hiç duymadığı bir yabancı dilde olsa dahi fark etmiyordu. Ezberden tekrarlamaya becerisi aynı şekilde yabancı dilde okunan metinler için de geçerliydi. İlga'nın matematik yeteneği de yoktu, fakat öğretmeni bir problemin çözümünü kafadan yaptığı zaman, sonucu bulabiliyordu.

Bu vakayı duyan Prof. Neureiter, Riga Üniversitesi'ndeki meslektaşlarıyla birlikte İlga'nın yeteneği ile ilgili bir dizi çalışma başlattı. Testler bazen çocuğun evinde, bazen de Riga Üniversitesi'nde yapılıyordu. Bu denemelerde vericinin, İlga'nın bulunduğu odanın dışında olmasına özen gösteriliyordu. Bu şekilde çocuğun, karşısındaki kişinin dudak hareketlerini izleyerek sonuca varma olasılığını da ortadan kaldırmış oluyordu. Testlerin birisinde, Prof. Neureiter'ın meslektaşlarından Prof. Amsler kelimeler ve sayılar listesi hazırlayarak İlga'nın annesine verdi: Ger, til, fil, 123, 213, 212. Öteki

odada İlga, yanında bulunan Prof. Neurieter'e bu listeyi olduğu gibi aktarıvermişti. Parapsikoloji için bile çok acayip sayılabilecek bu denemelerden başka birinde, hedef rakam 12 idi, fakat küçük İlga bunu 42 olarak algılamıştı. Denemeden sonra yapılan inceleme sonunda anlaşıldı ki, verici olan annesi yanlışlıkla 12'yi 42 sanmış ve o şekilde yollamıştı. Buradan da, İlga'nın yeteneğinin esasen telepati olduğu anlaşılmış oldu.

İlga ile yapılan bu testlerden, Duyular Dışı Algı kavramının geneli için aydınlatıcı sonuçlar çıkarıldı. Bunların bir kısmını Prof. Neureiter'in notlarından okuyoruz:

"Vericinin yerini ben aldım ve 9 ile 2 rakamlarını çocuğa göndermeye çalıştım. Bundan sonra Litvanya dilinde bir cümleyi (Mate Goya uz leti) denedim. Elimden geldiğince yoğun bir şekilde konsantre olmaya çalışıyordum. Fakat çocukta hiçbir tepki yoktu. Hayal kırıklığına uğramış vaziyette çalışmaya son vereceğim anda, Litvanya dilindeki bir şiirde 'Brute' (yani 'bride') sözcüğü gözüme ilişti. Bu sözcüğü görür görmez yan odada bulunan çocuktan ilk tepki geldi ve sözcüğü söyleyiverdi. Besbelli ki, telepatik yayın için en iyisi böyle yapmaktı."

İlga'nın bu şekildeki bir duyu ötesi algılama yeteneğine sahip olması ile ilgili olarak daha da ilginç durum, bir okuma parçasını seslendirmesiydi. Parça hangi dilde olursa olsun, annesi tarafından bir kez okunması yeterliydi. Fakat birçok denemede İlga'nın bu algılamasını dudak hareketlerinden ya da fısıldamadan yaptığı sanılmıştı.

Psikolojik denemeler, İlga'nın zeka yaşının 42 olduğunu, kelimeleri okuyamadığını, fakat harfleri tek tek tanıdığını meydana çıkarmıştı. Çocuk, önünde duran yazılmış bir metni aynen kopya ederek yazabiliyor, fakat okuyamıyordu. Yazdığını da okuyamıyordu. Tüm bu belirtiler, ister istemez insanı, nörolojik bir rahatsızlık olarak kabul edilen "kelime

körlüğü" ya da "alexi" denilen rahatsızlığın teşhisine götürüyor. Besbelli ki, İlga bu sorununu yenmek için Duyular Dışı Algı kabiliyetini geliştirmek zorunda kalmıştı. ("Para-psikoloji-Duyular Dışı İletişim, D. Scott Rogo").

Telepati, evrensel bir iletişim aracıdır. Litvanya'lı küçük kız çocuğu vakasındaki gibi çok üst düzeyde olmasa bile, bu türdeki olaylar her gün başımıza gelebilir. Fakat bu durumu yaşayanlar çoğunlukla telepati olgusu ile karşı karşıya kaldıklarını bilmezler veya kabullenmezler. Rastlantı der, geçerler. Mesela tam da bir arkadaşımızı düşündüğümüzde bizi arar veya karşılaşsaksak, yanımızdaki kişi veya açık radyo kanalıyla aynı anda aynı şarkıyı tuttursak, tuhaf bir durum yaşadığımız açıkça belli olur. İlk defa gördüğümüz bir insanla daha ilk karşılaşmamızda karşılıklı veya tek taraflı duyduğumuz sempati veya antipati de telepatinin bir türüdür. Bu durumlarda karşımızdakiyle "aynı veya benzer frekansta" olduğumuzu söyleyebilir veya "frekansımız tutmadı" deriz. Tabi sempati ve antipatinin paranormal bir özellik olduğunu söylemiyoruz. Ancak telepatinin bir türü olarak herkeste doğuştan bulunan bir yetenek olduğu konusundaki düşüncemizi paylaşıyoruz. İnsanlarda, zamanla körelmiş olduğu düşünülen bu yetenek aslında herkeste değişik derecelerde mevcuttur ve çeşitli deneme egzersizleriyle daha da ilerletilebilmektedir. Araştırmacılar Avustralya'daki bazı orman kabilelerinin beş duyu dışında bir iletişim yöntemi kullandıklarını bildirirler. Bu araştırmacılardan biri olan Alexander Markey, Yeni Zelanda'lı Maori'lerin günümüzde hala telepati kullanarak iletişim sağlayabildiklerini yazmış olduğu bir kitabında dile getirmektedir. Benzer yöntemler Afrika kabilelerinde de, örneğin Tabu yerlilerinde kullanılmaktadır.

Telepati, parapsikolojik fenomenlerin en yakın gelen, en kolay kabul edilen ve inanılan olgusudur. Bilişim ve teknoloji çağımızda, uydular aracılığı ile gözle görülmeyen iletişim

olanakları gelişmiştir. Cep telefonları ile dünyanın bir ucundan diğer ucuna sınırsız iletişim imkanına kavuşan insanlar, telepatik iletişimi çelişkili ve fantezi ürünü kavramlardan ayrı tutmaya başlamışlardır. Geçtiğimiz yüzyılın başında, telepati olgusunu bilimsel çerçeveye oturtmaya çalışan Sigmund Freud, karşıt görüşlerin hışmını üzerine çekmekten hiç çekinmeyerek şu sözleri sarf etmiştir: "Kuşkusuz beni ılımlı bir tanrıçılığa bağlanmış ve gizemciliğin bütün verilerini amansızca reddeder görmeyi yeğ bulurdunuz. Fakat hoşsa gitmeye çalışmak elimden gelmiyor, bu halde sizi düşünce iletimini daha ondan yana bir gözle ve telepatiden hareket ederek kabullenmeye çağırıyorum." Freud'un mesleki hayatı boyunca karşılaştığı "gizem" olarak özetlediği duyu ötesi algı fenomenlerin çokluğu, onları analiz etmeye itmiştir. Ünlü psikiyatrist, kehanet fenomenini telepati ile ilişkilendirdiğini açıklamıştır. "Kimse, böylesine geniş kapsamlı bir inanışı tek bir gözlem üzerinde kurmayı düşünmez. Fakat benim denemelerime inanınız, bu tek bir olgu değildir. Buna benzer bir dizi kehanet topladım. Hepsi de bana falcının düşüncelerinin, özellikle kendisine başvurmuş kimselerin gizli isteklerini açıkladığı izlenimi vermiştir. Bu kehanetleri, sanki hastanın kendi kendine yarattığı öznel oluşlar, hayal kurmalar ya da rüyaları gibi haklı olarak analiz etmek gerekir." Bu sözleriyle Freud, telepatiyi doğal bilimler dahilinde değerlendirildiğini ve analitik psikiyatriyle bağlantılı ciddi bir olgu olarak gördüğünü açıkça ortaya koymuştur.

Telepatik iletişim, bilerek isteyerek sağlanabilir veya iradenin dışında spontane olarak gerçekleşebilir. Telepatinin bu ikinci türü genelde önemli olaylar arifesinde ve birbirine duygusal bağı ile bağlı olan kişiler arasında görülmektedir. Spontane telepati fenomenini hazırlayan üç faktör olduğunu söyleyebiliriz:

1. Vericinin, başına gelen bir kaza, hastalık, ölüm gibi yoğun stres ve travma yaşadığı durumlar

2. Alıcının yüksek seviyedeki duygusal yatkınlığı
3. Alıcı ile vericinin arasında yakın arkadaşlık, akrabalık gibi yakın bir duygusal bağın olması

İkinci Dünya Savaşı yıllarında Almanya'da saygın bir dergi olan "Mannheim" da "1945 yılı Noel arifesinde korkunç bir olay" başlıklı bir haber yayınlandı. Ünlü dergi Eyane X. isimli bir okuyucularının başına gelen trajediye yer veriyordu. İki erkek kardeşini cepheye gönderen Eyane, annesi, diğer kardeşleri ve küçük kızıyla birlikte otururken, annesi birdenbire tebeşir gibi bembeyaz kesilir ve yüz ifadesi garipleşerek adeta donakalır. Kardeşler annelerinin kalp krizi geçirdiğini düşünürken, kendisine gelerek şöyle der: "Hans-Josef az önce öldü. Onun için dua edelim." Ertesi sabah, oğlunun cepheye öldüğünden emin olan anne, siyah kıyafetler giyerek yas tutmaya başlar. Aradan birkaç gün geçince, yeni bir vizyon gelir. Cenazenin yanında Fransızca konuşan bir rahip görmüştür. Kendisine ne iyi ne de kötü yönde hiçbir haber ulaşmadığı halde, acılı kadın oğlunun Fransa'da bir yerde gömüldüğünü düşünmektedir. Kötü hislerini onaylayan haber, olaydan tam altı ay sonra gelir. Asker, Almanya ile Fransa arasındaki dağlık Ardenler bölgesindeki Bulge cephesinde, 1944/1945 yılbaşı gecesi meydana gelen bir hava çatışmasında hayatını kaybetmiştir.

Sevdiği birinin başına gelen bir talihsizliği, hastalık, kaza veya ölümünü telepatik olarak hissedenden kişi sayısı azımsanmayacak kadar yüksek orandadır. Bu verilerden yola çıkarak araştırmalar yürüten İngiliz ve Alman bilim adamları, ebeveyn ve çocukları arasındaki güçlü telepatik bağların varlığını araştırdılar. En güçlü telepatik bağ, tek yumurta ikizlerinde görülüyordu. Bu konudaki en açık kanıtlardan biri, Rus Psikolog Pavel Naumor'un araştırma sonuçlarıydı. Moskova'da bir doğum kliniğinde sürdürülen çalışmada, doğum yapan anneler ile ayrı odalarda bulunan bebeklerin davranışları gözlemlendi. Annelerin %65'inin ayrı oldukları

halde bebeklerin ağlaması karşısında huzursuzlaştıkları, acı hissetmeleri durumunda tedirgin oldukları ve bebekleri için korkmaya başladıkları tespit edildi. Araştırmanın sonuçları 1968 yılında organize edilen telepati konulu bilimsel kongrede duyuruldu. Spontane telepati ile ilgili konuda yaşanan vakalar o denli fazlaydı ki, ilgili araştırmacıların önünde engin bir kaynak oluşturmaktaydı.

Spontane telepatiyeye diğer bir örnek Sigmund Freud tarafından kayda alman ABD'ye göç etmiş Çek asıllı bir kadının tecrübesidir. 1939 yılında, sıradan bir günde eşi ve yakınları yanında olduğu halde ani bir korku ve dehşetle karışık, derin bir acı hisseder. Kadın, binlerce kilometre uzaktaki anavatanında kalan annesinin öldüğünü bir şekilde anlar. Ölüm haberi ile ilgili telgraf kendilerine, o günkü garip olaydan 2 gün sonra ulaşır. Benzer bir olay, yine ABD Pensville—Cleveland'da meydana gelmiştir. Bahçede çalışan Fred aniden garip bir duyguya kapılır, çalışmayı bırakarak tarlaya yakın olan göle yönelir. Sanki gizemli bir güç, ayaklarını göle doğru sürüklemektedir. Göl kıyısına ulaşır ortasında doğru baktığında, suyun yüzeyinde yüzen bir şapka görür. Hiç tereddüt etmeden suya dalan Fred, dipte kendi oğlunu bulur. Oğlunun trajik ölümünden on yıl sonra acılı baba, küçük çocuğunun yardım çağrısını telepatik bir mesaj şeklinde algıladığına inandığını söylemiştir. Tarihe geçen başka bir spontane telepati vakası, 1759 yılındaki Stockholm yangını ile ilgilidir. Emanuel Swedenborg'ın, büyük Stockholm yangınına elli kilometre uzakta olduğu halde duyu ötesi bir şekilde algılayarak ayrıntılı bir şekilde tarif ettiği bu vaka, Kant'ın kitabında da yer almıştır. Kant anılarında şöyle yazar:

"Eylül 1759'da, cumartesi günü öğleden sonra saat dörtte İngiltere'den Gotenburg'a varır. Burada Mr. William Kasl, evine onu ve daha 15 kişiyi davet etmişti. Akşam altıda, Svedenborg salondan çıktı ve birazdan

rengi solmuş ve heyecanlanmış bir şekilde geri döndü. Bize Stockholm-Züdermalm'de korkunç bir yangın çıktığını (Gotenburg, Stockholm'dan elli kilometre mesafededir), yangının hızla yayıldığını, arkadaşlarından birinin küle döndüğünü ve kendi evinin de tehlikede olduğunu söyledi. Saat sekizde tekrar odaya gelerek sevinçle: 'Tanrı'ya şükür, yangın evimden az uzakta söndürüldü.' dedi. O gün haber tüm şehre yayıldı ve valinin verdiği önemden çok fazla endişe yarattı..."

1762 yılında Emanuel Swedenborg Amsterdam'da bulunuyordu. Bir gün bu "mistik" şahıs bir öğle yemeği davetinin ortasında aniden susar. Yüzü garip bir değişime uğrar, birkaç dakika boyunca sanki zihni oradan çok başka bir yere gitmiş gibidir. Belli bir süre sonra kendine gelen Swedenborg, endişe içinde kalan davetlilere şu açıklamayı yapar: "Rus İmparator III. Peter biraz önce vefat etti." Gerçekten de bu trajik olay, tam olarak kahinin donup kaldığı o zamanda olmuştur. Rus imparatorun ölümü ile ilgili haberler, ölümünden ancak 23 gün sonra gazetelere haber olarak çıkmıştır. Buna benzer birkaç duyu ötesi algı olayı, Swedenborg'un üne kavuşmasına neden olur. O dönemki inanışlara göre, kendisi geleceği öngörmenin yanında fizik ötesi alemle iletişim kurabilme yeteneğine sahipti.

Telepatinin diğer bir türü, istemli bir şekilde yapılan, düşünce okuma olarak da bilinen vericinin haberi olmadan kendisinden alınan duyu ötesi enformasyon şeklindedir. Bu algı çeşidinde, alıcının duyu ötesi algı kabiliyetinin olması şarttır. Vericide ise herhangi bir parapsikolojik yatkınlık olması gerekli değildir. Medyumların tamamı, hemen her eğitimli parapsikolog ve tarihe adını yazdırmış olan birçok ünlü şahsiyet, düşünce okuma kabiliyetine sahipti. Orta Çağın tanınmış doktor, teolog ve kimyageri Paracelsus (1493-1541), ünlü din bilgini Thomas Aquinas (1226-1274), başkalarının

düşüncelerini hiç zorlanmadan okuyabildiklerini söylemiş olan ünlülerdendir. Zihin okuma aynı zamanda askeri alanda geçerli olan üst seviyede bir özelliktir. Bunun kanıtını İncil'de okuyabiliriz. İncil'de Suriye-İsrail savaşından bahsedilen zamandan 2500 yıl sonra, İkinci Dünya Savaşı'nda taraf olan devletler, ajan olarak telepati yeteneği olan kişilerden yararlanmaya çalıştılar. Alman Gizli Servisi, okült deneyler yapmak üzere, ayrı bir birim kurdu, başına Schellenberg ve Heinrich Himmler'i getirdi. Amerikan Gizli Servisi ise, İtalyan asıllı Brezilyalı bir ekstrasens olan Giuseppe Carbereri'yi, İtalyan Mareşal Pietro Badoglio'yu "dinlemesi" için görevlendirdi. Günümüzde bazı çevreler hala duyu ötesi algı fenomeninin varlığını inkar etmelerine rağmen, başta FBI ve KGB olmak üzere, birçok gizli servis, ekstrasens yeteneklerine sahip ajan yetiştirmek üzere eğitim birimlerini oluşturmuşlardır.

Telepati ile durugörü sıkça birbirine karıştırılan kavramlardır. Her iki parapsikolojik olgu, duyu ötesi bir şekilde alınan bir enformasyon olduğu halde, aralarında keskin bir sınır bulunmaktadır. Telepatide, psişe birtakım hisler deneyimler. Başka bir bireyin içsel deneyimine dair bir bilgiyi alır. Durugöründe ise psişe, bir şeyin dışsal karakteri, görüntüsü ile ilgili duyu benzeri imajların oluşması ile sonuçlanan enformasyonlar alır.

Amerikalı yetkililer, uzay ortamındaki astronotlarla gerçekleştirilen bir deneyi, yıllarca gizlemeyi başardılar. 31 Ocak-9 Şubat 1971 tarihleri arasında Apollo-14 Kaptanı E.D. Mitchell dört ayrı kişi ile telepati deneyleri yaptı. Bu deneylerin ikisi gidiş esnasında, diğer ikisi de dönüş esnasında gerçekleştirildi. Bu deneyler esnasında standart telepati kartları kullanıldı, her bir karta konsantre süresi olarak birer saniye verildi. Bu telepatik kart işlemleri tam olarak yirmi beş kez uygulandı ve sonuç pozitifti.

Günümüzden iki bin yıl öncesinden Aristo ve Çiçero'nun ele aldığı telepati olgusu ile ilgili ilk ciddi araştırmalar Londra

Psişik Araştırmalar Derneği (İngilizce kısaltması SPR) tarafından yapılmıştır. 19. yuzyılın sonunda bazı aydınlar, bilimin getirdiği katı maddeci anlayışın doğurduğu kısır dnya felsefesine karşı aık olarak tepkilerini ortaya koydular. Ruhsal araştırmalara yoğunlaşan bnyk bilim adamları bu amaçla örgtlenerek, dernekler kurdular. İnsanın psişik yetenek ve duyular dışı yönlerini incelemek amacı ile kurulan SPR'nin üyeleri arasında Freud, Pierre Janet, C.G. Jung, Joseph Rhine gibi zamanlarının bnyk bilim adamları, filozof ve edebiyatçıları vardı. Joseph Rhine ve eşi Louisa, psişik araştırmalarını kontrol edilmiş deney ve istatistik grafiklerle bir laboratuvar bilimine dnyşturdüler. Parapsikoloji terimini de disiplini tanımlamak için buldular. Parapsikolojiye bnyk emeği geçen Duke Üniversitesi profesörlerinden Dr. Rhine (1895-1980), telepati olgusuna Extra Sensory Perception, yani Duyular Ötesi İdrak ismini vermişti. Rhine, ilk olarak 1930'larda Zener kartları ile gerçekteşirdiği deneyler ile telepati olgusunu kanıtlayan sonuçlar elde etti. Zener kartları daire, artı, dalga, kare ve beş uçlu yıldız sembollerini içeren 25 karttan oluşan bir destedir. Duke Üniversitesi'nin Parapsikoloji Laboratuvarı'nda Zener kartlarıyla yapılan deneylerde, kartlar desteden tek tek çekiliyor ve deneklerden, görmedikleri bu kartlarda hangi sembollerin yer aldıklarını bilmeleri isteniyordu. Deneklerin bu testlerde başarı oranı, beş sembol olduğundan normalde en fazla %20 olması gerekirken, başarı oranının %20'nin üzerinde olduğu gözlemlendi.

Duyular dışı uyarımı teşvik etmek üzere gerçekteşirilen başka bir deney, Ganzfeld Uyarımı olarak isimlendirilen "duyusal yoksunluk" sağlanması prensibine dayanan çalışmaydı. 1973 yılından itibaren kullanılan bu yöntemde denekler normal beş duyularını kullanamayacakları her tür çevre uyarısından yalıtılmış "izolasyon kabinlerine" kapatılarak, telepati ve durugörü yeteneklerinin harekete geçirilmesi amaçlanmıştı. Duyusal yoksunlukla farklı bilinç seviyelerine

ulaşmak mümkündür. Organizma uyaranlara karşı izole edildikten belli bir süre sonra bilinç normal neden-sonuç ilişkisini kaybetmeye, zaman algısını yitirmeye, halüsinasyonlar görmeye başlar. Düşüncede bütünlük bozulur. Mantık bütünlüğünü belli bir ölçüde kaybeden bilinç, telepati, durugörü, regresyon gibi duyu ötesi algılara açık hale gelir.

Telepati olgusunun varlığı kesin olarak deneylerle ispatlanmasına karşın, buna neden olan mekanizma ile ilgili kesin bilimsel ve tatminkar sonuçlara ulaşılamadı. Beyinde şekillendiği açıklıkla belli olan duyu ötesi algı ile ilgili İtzhak Bentov şunları söyler:

"Bir an için düşüncelerin, eşya ve insanlar üzerindeki etkilerine bakalım. Düşünce bir enerjidir ve beyindeki sinir hücrelerinin belirli bir şekilde ateşlenmesine sebep olur. Bu doğal olarak beyin kabuğunda küçük akımlar üretir ve bunlar kafatasının yüzeyindeki elektrotlar aracılığıyla, duyarlı araçlarla anlaşılabilirler. Başka bir deyimle bir düşünce; küçük bir hareket olarak başlamasına rağmen, en sonunda tam olgunlaşmış bir düşünce şekline dönüşür ve beyin kabuğunda, en azından 70 mili volt gücünde bir gerilim üretir. İlk sinir hücresini ateşler ve bu sinir hücresi de sırayla diğer sinir hücrelerinin belirli aralıklarla ateşlenmesine sebep olur. Oysa bu evren içinde hiçbir enerji yok olmaz. Düşünce tarafından üretilen akımı kafamızın dışında yakalayabilirsek bunun anlamı şu olur: Düşünce enerjisi, elektromanyetik dalgalar şeklindeki yayındır ve bulunduğumuz çevre içinde ve nihai olarak kozmos içinde ışık hızına sahiptir."

1954 yılında Kolli ve Fachini adındaki İtalyan bilim adamları mercimek ve fasulye tohumlarının bir tür ışın yaydıklarını ispat ettiler. 1960'larda hücrelerin biyofoton ışınımını üzerinde başta Amerika, Japonya ve Rusya'da geniş bilim-

PARANORMAL FENOMEN

sel araştırmalar yapıldı. A. Gurvich, S. Konev, G. Popov, T. Mamedov, V. Veselovsky adlı Rus bilim adamları enteresan sonuçlara ulaştılar:

Zayıf ışınım:

- incelenen tüm hayvan ve bitki organizmalarında mevcut durumdadır;

- biyolojik çeşide göre yoğunluğu değişir;

- biyolojik organizma ölmeye başladığında, ışınım şekli ani artış gösterir (ölüm şekli önemsizdir);

- organizmanın ölümüyle ışınım sona erer.

Biyofotonların bu özelliklerini incelediğimizde, parapsikolojinin paranormal enformasyon taşıyıcısı olarak tanımladığı kozmik enerji parçacıkları ile aynı nitelikler taşıdığı, birbiriyle örtüştüğü anlaşılır. Cevaplamamız gereken soru, biyoışınımların ait oldukları maddenin benzeri bir enerjik görüntü formunu oluşturup oluşturmayacaklarıdır... Rus bilim adamı, Tıp Doktoru Kozak, bu sorunla ilgili şunları yazmıştır:

"Her günün bize yeni keşifler getirdiği, fizikçilerin fonksiyonları tespit edilemeyen çok sayıda yeni atomları öğrendikleri bu zamanda, fonksiyonları belli olmayan bu parçaların görevleri arasında düşünceleri aktarma fonksiyonu olduğunu doğal olarak düşünebiliriz."

Telepati / Telkin

Gomel adlı Belarus şehrinde izleyicilerin şaşkın bakışları arasında yeşil üniforma giymiş iki asker salona girip tiyatral gösterinin sona erdirildiğini beyan ederler. Gösteri "yıldızını", telepati ustası Wolf Messing'i dışarıda onu bekleyen otomobile götürürler. Stalin diktası altında yönetilen Sovyetler'de o yıllar (1940) rejim karşıtı (?) insanların bolca tutuklandıkları ve Sibiryaya sürüldükleri dönemdir. Gizemli Yahudi, Stalin ile karşılaşmasını şöyle anlatır:

"Bilmediğim bir yere geldik. Daha sonra anladım ki otel odasıymış. Orada beni yalnız bıraktılar. Biraz sonra başka yere götürdüler ve yine yabancı bir odada kaldım.

Bıyıklı bir adam geldi. Merhabalaştı. Onu hemen tanıdım ve cevap verdim..."

İlk tanışma sonrası etkilenen Stalin, Wolf Messing'in telepati ve telkin alanındaki yeteneklerini sınar, emsalsiz kabiliyetinden emin olduktan sonra danışmanlıkla görevlendirir. Messing, denetlemelerden kitabında şöyle bahseder:

"Temiz bir kağıt parçası ile Merkez Bankasından 100.000 ruble almam gerekiyordu. Ama bu deneyin sonucu az kalsın trajik olacaktı.

Veznedara geldim ve okul defterinden kopartılmış bir sayfayı uzattım. Küçük valizi açtım ve bankonun önüne koydum. Yaşlı veznedar kağıda baktı ve kasayı açtı. Yüz bin rubleyi saydı... Kağıt parçasını bilet olarak görmesini sağladığım trendeki memurla yaşadığım olayın tekrarıydı benim için. Sadece şu an bunu hiç zorlanmadan yapıyorum...

Başka bir denemede çok sıkı korunan, yüksek mevkide bulunan bir görevlinin odasına girmem gerekiyordu. Tabii giriş kartı olmadan. Bu denemeyi de kolayca yerine getirdim."

Wolf Messing'in politika ve sanat dünyasından çok etkili arkadaşları vardır, öyle ya, ünü yayılmış, paranormal güçleri Mahatma Gandi, Einstein, Freud, Stalin tarafından test edilmiş ve kanıtlanmıştır. Tüm bu olayların gerçekliği kuşku götürmez. Messing'in sıradışı kabiliyetlerini ilk olarak "Bilim

PARANORMAL FENOMEN

ve Din" adlı ünlü gazetede yayınladığı otobiyografiden öğreniyoruz.

Paranormal yeteneğinin başlangıcı, Messing'in çocukluk dönemine rastlar. Henüz 11 yaşında iken kaçak bindiği trende kondüktöre uzattığı kağıt parçasının bilet olduğuna inandırmıştır. Muazzam potansiyel kabiliyetinin bu ilk dışa vurumu tamamen spontane olarak gerçekleşmiş ve kendisini dahi şaşırtmıştır.

"Koltukların altında yolcuların çuvaları ve bohçaları dizilmişti. Dolayısıyla görevli saklandığım koltukların altına eğildiğinde ancak beni fark etti.

"Genç adam," o ses hala kulağımda, "biletiniz!" Sinirlerim iyice gerilmişti. Yerde yatan bir gazete parçasını aldım ve görevliye uzattım. Gözlerimiz karşılaştı. Beynim ve tüm iradem bu kağıt parçasını bilet olarak kabul etmesini istiyordu. Görevli kağıdı eline aldı, çevirdi, baktı. Olağanüstü derecede kağıt parçasını bilet olarak kabul etmesini isteyen ben gerildim ve toparlandım. Nihayet görevli kağıt parçasını bilet kontrol cihazından geçirerek onayladı ve bana iade edip, fenerle yüzümü aydınlattı. Görevli şaşırılmıştı; küçük, zayıf çocuk bileti olduğu halde koltuğun altında seyahat ediyordu..."

Messing'in sıradışı kabiliyetini ne şekilde izah edebiliriz? Parapsikoloji araştırmacılarının görüşlerine göre Messing, bir çeşit üst düzey uzaktan hipnoz ve telkin tekniğine sahipti. Bunun yanında son derece güçlü telepatik algı yeteneğine sahipti. Hipnotik duruma getireceği kişiye kelimelerle değil, düşünce ve görüntü aktarmıyla etki ederdi. "Gizemli Yahudi" yeteneğini şöyle tarif etmeye çalışır:

"İşin özü şu ki, başkasının arzusunu kendi arzum gibi hissediyorum. Onun hissi, bende de bir his olarak

doğuyor. Eğer induktorum su içmek istediğini düşünürse, ben de susuzluk hissedeceğim. Eğer o bir kediye okşadığını düşünürse, ben de elimde sıcak yumuşacık bir şeyler hissederim. Yabancı fikir kafamda kendi düşüncemmiş gibi doğuyor...”

Messing, bana göre yaşamış en büyük telkin ustasıydı. Uzaktan telkin metodunu başarıyla kullanan bir diğer “meslekdaşı” İsviçreli şifacı Freddie Uzllimann’dır. 1985 senesinde ZDF kanalı kameraları önünde kendisine fotoğrafları gösterilen ve hastalık öyküleri dinletilen dört hastadan üçünü 500 km mesafede olduğu halde birkaç seansta iyileştirmeyi başardı. Uzllimann, tüm ülke halkının gözü önünde cereyan eden seanslarda uzaktan telepatik telkin tekniğini kullanmıştı.

Telepati konusunda araştırmalar yapılan diğer bir alan, “Novosti VMF” adlı Sovyet gazetesinde 1967 yılında çıkan yazıya göre, yerçekimsiz ortamlardır. Kosmonotların hazırlık programlarına parapsikoloji içerikli egzersizler dahil ediliyor, uzay gemisinde bulunan kozmonotların kendi aralarında ve yeryüzünde seçilmiş olan kişilerle telepatik iletişimin normalden kat kat üst düzeyde olduğu iddia ediliyordu. Kalifornia- San Diego parapsikoloji fon başkanı, Rus meslektaşlarından aldığı bilgiye göre, uzaktan yerçekimsiz ortamlarda duyu ötesi algı, hipnoz deneyleri yapıldığını anlatır. Deneyler neticesinde, diğer iletişim olanaklarının sınırlı olduğu uzay gibi ortamlarda telepatik iletişim olanağının son derece arttığı kesinlik kazanır.

D. HAYVAN VE BİTKİLERDE DUYU ÖTESİ ALGI, TELEPATİ

"Dikkatli insan için doğa hiçbir yerde ölü ya da dilsiz değildir."

Goethe

Canlı tabiatın birçok temsilcisi insana kıyasla üstün algı sistemlerine sahiptir. Örneğin baykuş, sesi üç boyutlu duyduğu için, görmediği avının yerini sesinden bulabilir. Kuşlar ve arılar elektromanyetik alan değişimlerine son derece duyarlıdır. Deniz canlıları arasında ise köpekbalıklarının inanılmaz bir hassasiyetle avlarının biyoelektrik alanını algıladığı bilinir. Benzer bir şekilde somon balıkları ve balinalar elektrik alanlarına karşı yüksek duyarlılığa sahiptirler. Bazı çeşit balıklar, daha da "profesyonelleşerek" kendi elektrik organlarını geliştirmişlerdir. Gönderdikleri elektrik sinyalleri ile bir nevi iletişim kurabilen bazı canlılar, kendi bölgelerini işaret etmek için uyarılar gönderebilmektedirler. Bazı yaratıklar vücutlarında ürettikleri elektriği yön bulmak, saldırmak ve korunmak için kullanırlar. Torpilbalığı olarak da bilinen uyş-turanbalığı, büyükçe bir balığı öldürecek kadar akım üretebilir. Bazı yılanbalığı türlerinin 600 volta varabilen elektrik şoku yaratabildikleri ve avlarını felç edebildikleri tespit edilmiştir.

Her hayvan, şaşırtıcı bir yetenekle, bilgi ve beceriyle donatılmıştır. Doğada bir uzmanlık dalı olmayan hayvan türü neredeyse yok gibidir. Biz insanların duyu organlarının dışın-da donanımlara sahip olan hayvanlar, tüm bu bizim duyu sınırlarımızı aşan imkanlarına rağmen yine de kendi normal duyu organlarını kullanırlar. Söz gelimi böcekler, arılar manyetik alanını oryantasyon aracı olarak kullanırken, kendi normal duyu organlarının kapasitesini aşmıyorlar. Oysa bazı

parapsikologlar, hayvanların bu gelişkin özelliklerini, duyu ötesi bir fenomen olarak gösterme eğilimindedir. Bu hatalı bir görüştür. Sözü ettiikleri canlılar, sadece bizden farklı duyu organlarına sahiplerdir.

Canlı doğanın tüm düzeylerinde bir tür zeka (ve dolayısıyla bilinç) bulunur. Bilinç filozofu David Chalmers, tüm canlıların, hayvanların, bitkilerin ve taşların, elektronların bile bir tür bilinçleri olduğuna inanır. Evrim basamağının üst sıralarındaki hayvanların, özellikle de memeli hayvan sınıfın temsilcilerinin, aynı insanlar gibi, reptilian kompleksi, orta beyin ve korteksten oluşan üçlü beyin yapısı vardır, sadece boyutları farklıdır. Bizimkine benzer sinir sistemleri, his ve hatta duyguları vardır. Köpek sahibi olan herkes, köpeklerin insanlar gibi, emosyonel davranışlar gösterdiklerini bilir. Köpek özler, kızar, sinirlenir, sevinir, kıskanır, minnettar olmayı ve diğer bazı "onurlu" davranışları birçok insandan daha iyi bilir. Uyurken rüya görür, düşleri o kadar canlıdır ki, gözlerini çevirir, hafif hafif uluyabilir, patilerini kıvıltır, kuyruğunu sallar... Rahmetli köpeğim Mino'yu anımsıyorum. Son derece duygusal olan dalmaçyalım, kızımın dünyaya gelmesiyle kelimenin tam anlamıyla depresyon geçirmişti. "Kardeş kıskançlığını" üzerinden atması için onun bebeklik çağını arkada bırakması gerekmişti. Fakat hiçbir zaman tam olarak ona ısınamamış, kabullenememişti. Kızımı önemsemediğini belirtmek için her fırsatta "görmezden gelme" tavırlarını takındığını bugün tebessüm ederek hatırlıyorum...

Parapsikoloji araştırmalarına göre, hayvanların insana benzer beyin ve sinir sistemine sahip oluşu, insanlar ile hayvanların arasında telepatik iletişimi mümkün kılmaktadır. İnsan-hayvan arası telepatik iletişimin kurulabileceği daha 1924 yılında Rus fizyolog ve psikolog Vladimir Bekhterov (1857-1927) tarafından dile getirilmişti. Bekhterov bu sonuca, izlediği bir sirk gösterisi sonrası ulaşmıştı. Gösteride hayvan

terbiyecisi ellerini eğittiği köpeğe doğru havaya diker, bakışlarıyla da köpeğin gözlerine odaklanır. Böylece telepatik olarak belirli eylemleri gerçekleştirmesi için emir verir. Gösteride izleyiciler, emirlerin sözel komutlar yerine hayvan terbiyecisinin beyninde oluşturduğu görüntü biçimindeki zihinsel komutların uygulandığına şahit olurlar.

Nusret Yılmaz'ın "*Teorik&Pratik Telepati*" kitabından insanlarla hayvanlar arası telepati olgusuna ilişkin çok güzel bir başka örnek veriyoruz...

"Ocak 1991'de ben ve eşim Charles birkaç gün Monterey Beach Otel'de kaldık. Burası körfezin ucunda güzel bir yerdi. Denizin kıyısından itibaren deniz derinleştiği için büyük memeli hayvanlar denizin hemen kıyısına kadar gelebiliyorlardı. Evimizin duvarında, buraya yaptığımız başka bir iş gezisinde çektiğimiz balinanın fotoğrafları vardı. Otelin kuzeyinde kumsalda otururken önümüzden sekiz tane yunus geçti ve her seferinde birbirlerine paralel olarak yüzüyorlardı. Aramızda, değişik üniversitelerde yunuslarla ilgili yapılan araştırmaları konuştuk. Bazı bilim adamları yunusların insanlar kadar zeki olduklarını söylemektedirler, hatta telepati yoluyla diğer varlıklarla görüşebildiklerini ifade etmektedirler. Yunusların, önümüzden altıncı geçişlerinde kendi aramızda bir deney yaptık. Bizden birkaç yüz metre uzaktalarken onlara düşünce yoluyla çok güzel olduklarını ve onları seyretmekten büyük bir zevk aldığımızı hissettirmeye çalıştık. Kendi kendimize onların zeki, birbirlerine yakın ve saygılı olduklarını; çevreleriyle barış içinde olduklarını; insanların onlardan öğreneceği çok şey olduğunu ve en önemlisi onlara güçlü bir sevgi hissi vermeye çalıştık. Paralel şekilde yüzerlerken birkaç dakika sonra ilk defa daire şeklinde yüzmeye başladılar. Çok memnun olmuştuk. Ve onlara 'teşekkür ederiz'

mesajı verdik. Altı defa paralel şekilde yüzerlerken ilk defa biz mesajımızı gönderdikten sonra daire şeklinde yüzmüşlerdi. Eğer bizi "hissetmediyseler" niye bu şekilde davrandılar? Başka bir sebep yoktu. Çünkü o sırada etrafımızda başka bir balıkçı, tekne ve başka büyük balıklar yoktu. İki saat içinde sadece biz mesajımızı gönderdiğimizde yüzmeye şekillerini değiştirdiler. Ve on beş dakika boyunca bize, kendilerince bir gösteri sundular. Müthiş bir zevkle yüzüyorlardı. Plajda dolaşan kişilere 'biz istedik, o yüzden bu şekilde yüzüyorlar' diye haykırmak istedim. Eminim onlar bizim sevgimizi ve hayrancığımızı hissettiler. Bizi mutlu etmek istediler."

Bazı görüşlere göre, hayvanlar tam olarak farkındalığına vardıkları bir bilince sahip değildir, bu nedenle duyu ötesi algılarda bulunmaları da söz konusu değildir. Öne sürdükleri gerekçe ise, insanın ötesinde hiçbir canlının konuşma kabiliyetini geliştirememiş olmasıdır. Doğumlarından itibaren insan bebekleriyle beraber yetiştirilen ama "konuşmayı" öğrenemeyen şempanzeler, bu görüşün savunucuları için en büyük kanıttı. Deneylerde gözlemlenen şempanze bebekler, insan bebeklerden çok daha önce bağımsız olur, daha hareketli ve çeviktirler. Diğer yandan üç yaşına geldiklerinde çocuklar artık durdurak bilmeden konuşarak sorularıyla ebeveynlerini usandırırken, şempanzeler sadece "anne, baba, bardak" gibi basit 2-3 sözcük söylemeyi başarırlar. Oysaki Nevada Üniversitesi'nden Beatriks ve Robert Gardier, hayvanların fiziksel yapısının insan sesi çıkarmaya uygun olmadığını keşfettiler. Bu nedenle primatlara insan dilini öğretmeye yönelik girişilen tüm çabalar sonuçsuz kalmıştır. Daha sonra insan ile primatlar arasında iletişimi geliştirmek üzere yeni yöntemler bulundu. En etkilişi işaret diliydi. Eğitime tabi tutulan hayvanlar, işaret dilini kolaylıkla öğrenip uyguluyordu. Woodside'deki Gorilla Vakfı'nda eğitilen goril Coco, işaret dilini öğrenmişti ve tam

600 kavramı rahatlıkla anlatabiliyordu! Maalesef primatlarla yapılan bunca çalışma ve alınan şaşırtıcı sonuçlara rağmen günümüzde hala hayvanların bilince sahip olamayacağını düşünenler oldukça fazladır. Diyebiliriz ki, yüzyıllardır insan harici canlı varlıkların aşağı ve değersiz görülmesinden, hiçbir duygusu, hissi olmayan bir meta gibi davranılmasından bu egemen görüş sorumludur. Oysaki 20. yüzyılın başındaki bilimsel araştırmalarla birlikte durumun hiç de öyle olmayabileceği ortaya çıktı. Psikolog Alfred Binet, tek hücreli Micro'ların algılama ve nesnelere arasındaki farklılıkları ayırt etme kabiliyetinde oldukları ve amaca yönelik davranışlar sergilediklerini, Organizmaların Ruhsal Yaşantıları (1889) eserinde yayımlamıştı. 1908 yılında ise Francis Darwin bitkilerde bilincin olabileceğinden bahsetti. Yine Jacques Loeb (1859-1924) hayvanlarda da bir tür bilincin olabileceğini öne sürmüştü. Hayvanların sahip olduğu bilinç, biz insanların bilincine nazaran daha düşük düzeyde olmalıdır. Bizim anladığımız şekilde "yoğun" veya "yüksek" bir seviyede olmayabilir. Diğer canlıların kesin olarak ne tür bilince sahip olduklarını öğrenmek için izlenecek yol ve yöntemler bir hayli sınırlıdır. Benzer bir düşünsel ve iletişimsel sisteme sahip olmamız diğer canlıların bilinç düzeyini anlama önündeki başlıca engeldir. MS Dawkins, "Hayvanların Sessiz Dünyası: Hayvanlarda bilincin varlığı üzerinde bir araştırma" adlı kitabında hayvanların davranışsal özelliklerini geniş örnekleriyle ortaya koymuş ve bilincin varlığı ile ilişkilendirmeye çalışmıştır. Dawkins:

"...Hayvanların sadece içgüdüsel, otomatik tepkiler göstermediğini ve davranışlarını içinde buldukları şartlara uydurmayı öğrenebileceklerini ortaya koymak gerekir. Eğer, doğuştan gelen otomatik tepkilerin ötesine geçiyor ve davranışlarını değiştirebilecek ya da çevreyi kendi amaçlarına uydurabilecek kadar dünyayı anlayabiliyorsa

PARANORMAL FENOMEN

işte aradığımız gerçek kanıt budur. Davranışını değiştirerek yaşamını iyileştirebilen bir hayvan dünyanın işleyişini en azından aşgari düzeyde anlamış demektir" der.

Benim şahsi görüş ve izlenimim, hayvanların ve özellikle de memeli grubun temsilcilerinin insanlara yaklaşık bir bilinç seviyesine sahip oldukları yönündedir. Bu bilinç durumu (insanlarda da olduğu gibi) evrimsel süreç içerisinde geliştirmiş oldukları zihinsel bir özelliktir. Hayvanların, zihinsel bilinç durumlarına sahip oluşu, onların telepati başta olmak üzere duyu ötesi algı potansiyellerinin olması gerektiği sonucuna götürmektedir.

Hayvansal psişizm, hayvanlardaki psişik fenomenler bütünüdür. 19. yüzyılın başından bu yana hayvanlar üzerinde sürdürülen parapsikolojik deney ve gözlemler ile birlikte, bazı hayvanların çok belirgin duyu ötesi algı güçlerine sahip oldukları kesinlik kazanmıştır. Kimi hayvanların duyu ötesi algı yetenekleri, insanlardaki duyu ötesi algı yeteneklerinden daha gelişkin olduğu gözlemlenmiş, hatta kimi psişik yeteneklerin bazı hayvanlarda beş duyu gibi doğal ve normal bir yetenek olarak kullanıldığı ortaya çıkmıştır. Hayvanların psişik yeteneklerine belirgin bir örnek, onların yaklaşan doğal afetleri önceden algılamalarıdır. 1972 yılında Kuzey Almanya'da bir kasırga yaşandı. 110 bin hektarlık bir alanda, 50 milyon kadar ağaç yerle bir oldu. Oysa yaklaşan doğal felaketi günler öncesinden hisseden binlerce hayvan, kasırga yaklaşmadan çok önce kaçmayı başardı. Tespitlere göre, telef olan hayvan sayısı yalnızca 40 civarındaydı. Binlerce hayvanın, kasırgayı ne şekilde algıladığı, bugün hala cevabı meçhul bir sorudur. Yine hayvanların, ne şekilde haberdar oldukları tam olarak açıklanamayan bir diğer doğal afet, depremlerdir.

Deprem olmadan önce hayvanların yaptığı sıradışı davranışlar hep dikkat çekmiştir. Son birkaç yüzyıldır artık

depremler ile hayvanların davranışları arasında doğrudan bir bağlantı olduğu bilinmektedir. Bilim adamlarının yaptığı incelemeler ve gözlemler sonucu olası bir deprem öncesi hayvanların tamamen kontrol dışına çıktığı, anormal ve aşırı hareketlerde buldukları, garip sesler çıkardıkları, toplu hayvan ölümlerinin yaşandığı ve en önemlisi buldukları ortamı tam bir panik içinde terk ederek başka yerlere kaçmaya çalıştıkları tespit edilmiştir. Bugüne kadar yapılan gözlemlere göre hayvanların deprem öncesi yaptıkları sıradışı davranışlardan bazıları şöyledir: (1 saat ila 3 gün öncesi)

- At, eşek ve inek türü hayvanlar bağlı buldukları ipleri kopartırlar, ahır kapılarından dışarı çıkmak isterler. Tepelere doğru koşarlar.
- Tavşan ve fare türü hayvanlar eğer bina içinde iseler üst katlara, doğada iseler yukarılara doğru kaçırlar, direklere tırmanırlar, yere inmek istemezler.
- Domuzlar hızla yukarıya doğru koşarlar, toprağı delicesine eşelerler. - Kediler çöp bidonu veya bir kutu içine saklanmaya çalışırlar, top gibi sıkışıp, şiddetle titrerler.
- Köpekler korku ile hiç durmadan havlarlar, çılgık atar gibi ulurlar.
- Balıklar göl ya da deniz tabanının ısınması sonucu yüzeye yakın yüzerler. Yılan balıkları ortadan kaybolur. Balıklar nedensiz bir şekilde ölür veya karaya vururlar.
- Ördek, kaz kuğu gibi hayvanlar suya girmek istemezler. Sudakiler ölebilir.
- İpek Böcekleri ilginç bir şekilde arka arkaya dizilirler.
- Yengeçler kumsalda dolaşırlar.
- Martılar havada daire çizerek uçarlar.
- Karıncalar yuvalarından dışarıya çıkarlar.

ABD'li parapsikolog J. B. Rhine hayvanlar üzerinde yaptığı deney ve gözlemlerin sonucunda bazı hayvanlarda en azından şu beş psişik yeteneğin bulunduğunu saptamıştır:

- 1- Kendileri ve/veya sevdikleri kimseler hakkında tehdit unsuru içeren gelecek olay ve doğal afetleri önceden algılayabilirler.
- 2- Sevdikleri birinin (insan veya hayvan) başına gelen bir talihsizliği, acıyı veya travmatik bir durumu, ölümünü uzaktan hissedebilirler.
- 3- Sahipleri eve dönmeden önce, eve döneceğini, dönüş yolunda olduğunu hissederler. (Köpeğim Mino, seyahate çıkacağımızı da bir şekilde anlardı.)
- 4- Evlerinin/yuvalarının yolunu, kentler arası uzaklıklar söz konusu olsa dahi bulabilirler ve bu uzaklıklardan yuvalarına dönebilirler. (Kimi bilim adamlarına göre, köpekler, kediler, göçmen kuşlar gibi bazı hayvanlar yön bulmada dünyanın manyetik alan çizgilerinden yararlanıyor olabilirler.)
- 5- Sevdikleri hemcinslerini uzak mesafe kat ederek bulabilirler.

Dr. Rhine'in dikkat çektiği bu beş psişik yeteneğin temelinde, hayvanların güçlü ve doğal telepati kabiliyetleri yatmaktadır. İnsan-hayvan arası telepati, insanlar arası telepati mekanizması ile analogik karakterdedir. Aralarındaki tek fark, hayvanlarla olan telepatik iletişimde sözel unsurların olmayışıdır. Rus psikolog/fizyolog Bekhterov'un sirk örneğinde telepati bilerek, isteyerek, planlayarak ve konsantrasyon sonucu oluşmuştur. Vericinin (köpek eğiticisinin) parapsikolojik yeteneği ve eğitimi bulunmaktadır. Spontane telepatide ise bu tür kabiliyetin olması gerekmez. Hayvan ile sahibi arasında güçlü bir sevgi bağı olduğunda, telepatik bağlantı kanalı kendiliğinden gelişme zemini bulur. İnsan-

hayvan arası spontane telepati çok sıkça karşılaşılan bir durumdur. Çok kişi, sevdiği evcil hayvanı geride bırakıp seyahate çıktığında, onun başına gelen kaza, hastalık gibi talihsizlikleri duyumsar. Aşırı stres durumuna maruz kalan hayvan, güçlü manevi bağ hissettiği sahibine uyarı sinyali gönderir, duygusal olarak hazırlıklı olan sahibi bu sinyali parapsikolog olsun ya da olmasın algılayabilir. Bu telepatik ilişkinin aynısı, insanlar için de geçerlidir.

Birçok hayvan sahibi değişik türden bu yeteneklere şahit olmuştur. Örneğin bazı hayvan sahipleri, eşlerinin eve geleceğini köpekleri sayesinde yarım saat önceden haber alabildiklerini ifade etmişlerdir. Bu durumda köpek heyecanlanmakta ve pencereye çıkıp, evin beyinin yolunu gözlemektedir. Eşleri eve değişik saatlerde geldiği halde, köpeğin bunu önceden nasıl anladığını açıklamak kolay değildir ama bu durum, köpeğin algısal yeteneğinin ne kadar güçlü olduğunu göstermeye yeterlidir. Bu yarım saatlik araba mesafesi yaklaşık 20-30 km demektir. Köpeğin, bu araç kalabalığında, araç içerisinde oturan sahibini, beş duyudan ziyade, telepati gibi duyu ötesi hisleriyle algıladığı açıktır.

Dr. Kozak gibi bazı bilim adamları, telepati yeteneğinin evrimsel sürecin içerisinde daha alt basamaktaki hayvanlardan insana geçişte zayıfladığı görüşündeler. Dr. Kozak'a göre, telepati fenomeni bize hayvanlardan geçmiştir. Böyle düşünmesine sevk eden, duyu ötesi algı sinyallerinin üçlü beynin alt katmanlarından geldiğini farz etmesiydi:

"Beyin alt kısmında bulunan bazı fonksiyonlar, beynin ilgili bölgelerinin kontrolünden çıkabildiği olağanüstü durumlarda ve bazı ağır kaygılara bağlı olarak insanlarda telepati gibi biyolojik bağlantı, beynin üst katlarına eklenen gelişmiş katman yığınının altından yüzeye çıkabilir... Bu biyolojik bağlantı fenomeninin bize hayvanlardan geçtiğini dolaylı olarak ifade ediyor. Hayvanların

kelimelerin mantıklı bağlantısı, deyimleri maddenin bir tür özü ile ilgili hiçbir anlayışları yoktur. Uzun mesafede biyolojik etkiyi, yakınıımızı merak etme veya bir olayı önceden hissetme gibi algılamamız görüldüğü gibi tesadüfi değildir.”

Daha farklı düşünen bazı parapsikologlar, insanlarda duyu ötesi algı yeteneklerinin henüz gelişme aşamasında olduğunu ve gelişimin artarak devam edeceğini öne sürerler. Kajinski, “Biyolojik Radyo Bağlantı” kitabında, bu iddiasını dile getirir:

“Fenomenal özellik –uzun mesafeden başka insanları düşüncesi ile etkileme kabiliyeti– daha cenin aşamasındadır. İnsan beyninin bu yeteneğinin sona yaklaştığını veya hayatının tükendiğini düşünenler haksızdırlar.”

Haklı görüş hangisi olursa olsun, telepatik olgunun doğanın bir armağanı olduğu gerçeğini değiştirmez. Canlı doğanın temsilcileri arasında hayvanların yanı sıra bitkiler de mekanizması farklı olmakla beraber duyu ötesi algılara sahiplerdir. Bitkilerin insan ve hayvanların aksine bir beyin ve sinir sistemine sahip olmaması, dış çevreye karşı duyarsız oldukları anlamına gelmez. Isı, ağırlık, elektromanyetik alan değişimlerine ve özellikle ışığa reaksiyon gösterirler. Küstüm çiçeği (lat. Mimosza) gibi bazı türler, dokunulmaya karşı hassasiyet geliştirmişlerdir, etobur çiçekler mis gibi kokularıyla böcekleri kendilerine çekerler ve avları hedefe ulaştığında seri olarak yapraklarını üzerlerine kapatırlar. Özetle bitki dünyası üyelerini sadece bir biyolojik materyal yığını olarak görmek son derece hatalı olur.

Parapsikologlara göre yüksek seviyede gelişmiş optik algı sistemleri sayesinde bitkiler ışığın çeşitli renk–enerji dalgalarını algılayabiliyorlar, onlarda kodlanmış halde bulunan

enformasyonu deşifre edebiliyorlar. Utah Üniversitesi Biyoloğu Leslie Sieburth, "Eğer zeka dışarıdan bilgi toplama becerisi ise, bitkiler kesinlikle zekidirler." demiştir. Yine de bitkilerle telepatik iletişimin imkansız olduğunu düşünebilirsiniz. Fakat parapsikoloji çalışmaları, deneyler, durumun böyle olmadığını kesinlikle ortaya çıkarmıştır. Küstüm çiçeği ile iyi bir denek olarak bir dizi araştırma yapılmıştır. İncelemeler sonucunda, kendisine dokunmadan telepatik yolla yapraklarını kapatmasının sağlanabildiği kesin olarak anlaşılmıştır.

Parapsikoloji enstitülerinde yıllardır bu türden deneyler yürütülmektedir. Sizler de bazılarını evinizde deneyebilirsiniz. Büyüklerimizden biliriz ki, ilgi, sevgi ve şefkat gösterdiğimiz, konuştuğumuz ve hatta okşadığımız çiçeklerimiz, menekşelerimiz adeta büyümek ve çiçek açmak için yarışır. Çiçeklerin sevgiden anlamadığını kim iddia edebilir? Büyümesi yönünde telepatik telkin verdiğimiz çiçeklerimiz, bitkilerimiz diğerlerine oranla daha hızlı bir gelişim göstereceklerdir. Deneyin, göreceksiniz...

1966 yılında Amerikalı yalan dedektörü uzmanı Clive Baxter galvanometre (küçük gerilim ve akımları ölçmek için kullanılan hassas alet) kullanarak, bitkiler üzerinde bir araştırma yürütürken, tesadüfen kayıt sinyallerinde büyük ölçüde duygusal uyaranlara benzer sapmaların olduğunu keşfetti. Sonra bitki yapraklarına mekanik zarar vermek suretiyle (yakma, kesme, koparma) bir dizi deney gerçekleştirdi... Sonuçlar şaşırtıcının ötesindeydi. Baxter, bitkilerin de insan ve hayvanlara benzer acı, korku, sevinç gibi duygulara sahip olduklarından emindi. Sonraki yıllarda deneyleri ileriye götürerek, 1000 kilometreye kadar uzak mesafeden telepatik bağ kurma yönünde devam ettirdi. Bir diğer deney, 1992 yılında bilimci Hoff tarafından yapıldı. Hoff, iki gruba ayırdığı domateslerin bir grubuna her gün düzenli olarak sevgi sözcükleri fısıldar. Belli bir süre sonra iki grubun gelişimini

PARANORMAL FENOMEN

kiyaslar. Araştırmacı, kendilerine konuştuğu, ilgi gösterdiği bitkilerin %23 oranında daha fazla geliştiğini ölçer. Bu araştırmalardan çıkan sonuçlara göre, bitkilerin olumlu ve olumsuz sözleri, sevgi, öfke gibi bazı duyguları anlayabildiklerini rahatlıkla söyleyebiliriz.

İnsan ile bitkiler arasında duyu ötesi iletişim olamayacağı yönünde görüşler de vardır. John Beloff, bitkilerin telepatik hislere sahip olabileceği varsayımının karşısında durmaktadır. Bitkilerin duyu ötesi algı sonrası gösterdikleri tepkinin (örneğin küstüm çiçeğinin yapraklarını kapatması) telepati ile ilişkili olmadığını öne sürmektedir. Dualist düşünür, bu olayların olsa olsa, insanın bitki üzerinde uyguladığı psikokinetik etkilerin sonuçları olduklarını varsaymaktadır. Bir parapsikolog için, kaşık bükme, çalışan bir saati durdurmak ve bitkiye uzaktan tesir uygulamak arasında çok belirgin bir fark yoktur. Benzer görüşlere göre, insan-bitki arasında olası psi ilişkilerde sorumluluk büyük çoğunlukla insanda aranmalıdır.

E. PSİKOMETRİ, TELEMETRİ

"Hiç kimseden denemeden gücünün neye yettiğini bilmez."

Goethe

Buraya kadar, insanların diğer insan, hayvan ve bitkilerle duyu ötesi iletişiminden söz ettik. Fakat canlı doğanın yanında, cansız doğanın da kozmik enerji parçacıkları yaydığını ve bazı insanların bu sinyalleri algılayabildiklerini biliyoruz. Eski Yunanca'daki "psikhe" sözcüğü ile "ölçme" anlamına gelen "metron" sözcüklerinden türetilen terim ilk kez 1840 yılında fizyoloji profesörü Joseph R. Buchanan (ABD. 1814-1899) tarafından kullanılmıştır.

1922 yılında, Pascal Fortuny adındaki ekstrasens, Paris Metafizik Enstitü Başkanı ile kararlaştırılan randevuda görüşmek üzere, enstitünün kapısından içeri girer. Başkanın meşgul olduğu söylenerek, ziyaretçiden biraz beklemesi istenir. Müdürlüğün içerisine alınır. Orada başkanın işlerine yardımcı olan eşi bayan Jeller, bir medyumla yapılacak seans hazırlıklarını yapmakla uğraşmaktadır. Masanın üzerinde çeşitli eşyalar dağılmıştır. İçeri giren yabancı, elini ani bir hareketle masa üzerindeki öğeler arasında duran kapalı bir zarfa uzatır, eline alır. Zarfa hiç bakmadan, "Evin iç ve dış görünümünü tarif etmek için en doğru yol, Kambe yakınlarında, içinde birkaç kadının vahşice öldürüldüğü ev olduğunu söylemektir!" der. Söz konusu zarfın içinde Ladnur adındaki korkunç kadın katilinin imzalı mektubu bulunmaktadır. Pascal Fortuny, tek bir dokunuşla kapalı zarfın içeriği ile ilgili fikir sahibi olmuştur. Fortuny'nin yanı sıra birçok parapsikolog, medyum ve ekstrasens, yüzük, saç, peçete, taş, fotoğraf gibi çeşitli eşyalara dokunmak suretiyle onların barındırdığı bilgiyi "okumayı" başarmaktadırlar.

Bu fenomeni ilk olarak tanımlayan ve inceleyen New York'lu antropolog Prof. Buchanan, fosiller, mineraller gibi cansız nesnelere üzerinde yaptığı deneyler sonucunda, nesnelere bir tür fotoğraf kaydını andıran niteliklerinin olduğunu öne sürdü. Profesöre göre, cansız nesnelere temas ettikleri kişilerle ve eski sahipleriyle ilgili anıları saklayabiliyorlardı.

Cansız objelere dokunmak suretiyle, onlardan bilgi edilebileceği gibi (psikometri), herhangi bir temas olmaksızın da bu bilgilere ulaşmak olasıdır (telemetri). Psikometriyi bir açıdan canlı ile cansız nesnelere arasındaki telepatiye benzetmeden esinlenen telemetri terimi, belli nesnelere dokunmadan barındırdıkları bilgilere ulaşmanın ötesinde, belli bir ortamın da bu "anıları" depolayabildiğini açıklar. Birçoğumuz, ilk defa girdiğimiz bir odaya veya sokağa, mahalleye sanki daha önce orada bulunmuş gibi bir hissiyata kapılmışızdır ya da yürüdüğümüz yolda, köşeyi dönünce neler göreceğimizi tahmin etmişizdir. Duyu ötesi algıları hassas kişiler, bu "tanıdık olma" hissiyatının ötesinde, o sokaklarda, mekanlarda vuku bulmuş bazı olayları da algılayabilmektedirler. Parapsikolojinin bu dalını ilk kez tanımlayan Prof. Buchanan'dan sonra, Rischet ve Osty isimli Fransız araştırmacılar psikometri olgusu üzerinde çalışmaya devam ettiler. Cansız nesnelere temas ettikleri varlıklar hakkında enformasyon depoladıkları kesinlik kazandı. Bu özellikleri, kriminal dosyaların aydınlatılmasında kullanıldı. Hatta nesnelere geçmişteki bir sahnenin yanında, gelecekte de haber verebileceği düşünülüyordu. Birleşik deneyselci felsefe, psikometri veya nesne okuma fenomenine şöyle bir izah getirmeye çalışır: En basit atom ve atom altı parçacıklarından tutun en gelişmiş canlı ve cansız sistemlere kadar her bir gerçek vesile (varlık) bir deneyime sahip olmalıdır. Örneğin bir taşın molekülleri de deneyime sahip ise, çevrelerinde olmuş bitmiş olayların anılarını bir şekilde saklamaları da mümkündür. Şüphesiz bu

fikir materyalist filozoflara oldukça cüretkar görünmektedir. Ancak indirgemecilikte katılık prensibinde olanların, zihnin beyinle özdeş olduğu görüşünde olanların bu prensipleri, beynin de moleküllerinde şuurulu hatıraların olması gerektiğini ima etmektedir.

Eşyalar, bilgi saklama özellikleri ile medyum ve kahinler tarafından "seansları" sırasında tercih edilir. Genellikle kendisi için bilgi almaya çalışılan kişiye ait özel bir eşya beraberinde getirilir. Psikometrinin en yaygın kullanım alanı budur diyebiliriz. Örneğin ülkemizde "Obama'yı bilen kahin" olarak adı duyulan Bulgar kahin Vanga, gelen her bir ziyaretçisinden bir gece üzerinde uyumuş olduğu küp şeker getirmesini isterdi. Gerçi enformasyon akışına sebebiyet veren, gelen kişinin kendisi de olabiliyordu. Ziyaretçiye veya üçüncü bir kişiye ait herhangi bir resim, saat, yüzük, eşya, giysi veya resim, hatta mezar toprağı; gelenek halini almış küp şeker ve başka böyle eşyalar enformasyon akışına sebebiyet verirdi. Ziyaretçinin şekerin üstünde bir gece öncesinden uyumuş olması gerekirdi. Belki de şekerin kristal yapısından dolayı, enformasyonu çekme ve saklama özelliğı vardı. Kahin Vanga, şekerini, saati veya başka getirilen nesneyi eline alınca, kişiyle ilgili birtakım vizyonlara sahip olmaya başlıyordu. "İşte, göründü", "İşte, ben görüyorum" gibi kısa cümleler söylerken önünde gelenin bütün yaşam öyküsü beliriyordu.

Ve başka bir fenomen: Meksikalı Maria Rey. 20. yüzyılın başında Alman doktor Gustav Pagenshteyer'in keşfi tüm dünyanın gözünü duyu ötesi algı fenomenine çevirdi. Meksika'da bir valinin kızı geçirdiğı ameliyat sonrası ağır kronik uykusuzluğa yakalanmıştı. Geleneksel tıbbın yardımcı olmadığı hastaya hipnoz uygulamaya karar verdiler. Dr. Pagenshteyer hipnoz seanslarını yürüttüğü sırada kızın tuhaf bir yetenek geliştirdiğine tanık oldu. Maria Rey, eline verilen cansız objelerin temas ettikleri veya ait oldukları kişilerin yaşam öykülerini iletliyordu. 1915 yılında, Lusitania adlı bir

İngiliz gemisi Alman denizaltıları tarafından batırılmıştı. Olaydan 4 yıl sonra, 1919 yılında batan gemiye ait içerisinde mektup olan bir şişe Meksika sahillerine vurdu. Mektup ait olduğu ölen yolcunun ailesine gönderilirken, şişe Dr. Pagenshter'in eline ulaştırıldı. Tahmin edileceği gibi, Maria Rey'e hipnoz sırasında şişe uzatılarak trajik kaza ile ilgili tüm ayrıntıları anlatması sağlandı. Maria'nın fenomenel yeteneğini dünya basını çarpıcı başlıklarla duyururken, çeşitli ülkelerden bilim adamları ve araştırmacılar Mexico'nun yolunu tuttu. Aralarında Boston Psikik Araştırma Merkezi'nden Dr. Walter Franklin eleştirel, kuşkucu karakteri ile dikkat çekiyordu. Görüşüne güvenilen biriydi. Maria Rey fenomeni ile ilgili araştırma ve deneyler bundan sonra onun gözetiminde devam etti.

Amerikalı Jeoloji Profesörü Danton, "Eşyanın ruhu" adlı kitabında, kendi yaptığı psikometri tecrübelerine yer vermiştir. Danton'a göre, kız kardeşi Anna Danton Cridge, elinde tuttuğu mektubun sahibinin içinde bulunduğu durumu, şeklini, gözlerinin rengini, karakterini bildirdiği gibi kendisinin eline verilen bir maden veya taşın devrini, o devirde yaşayan hayvan türlerini, panoramik bilgiler halinde verebilmiştir. Psikik fenomenlerden biri olan psikometri ile ilgili deneyler, bizlere eşya üzerindeki hiçbir hatıra ve intibanın kaybolmadığını ve bütün olayların tarih sırasıyla tabiatta bir fotoğraf gibi kayıt ve tespit edilmiş bulunduğunu düşündürmektedir.

Yukarıdaki örnekler ve bunlara eklenebilecek birçok örnek bize duyu ötesi algıları hassas kişilerin, eşyaların dilini çözebilme yeteneklerine sahip olduklarını gösterir. Psikometri olgusu ile belli bir derecede hemen herkes karşı karşıya kaldığı halde yaşadığının bu kavrama dahil olduğunu anlamamıştır. Örnek vermemiz gerekirse, kendimizi daha rahat ve huzurlu hissettiğimiz bir mekana girdiğimizi düşünelim ya da tersi, görünür bir sebep olmadığı halde bulunduğumuz ortam bizde baskı, sıkıntı ile beraber kötü hisler yaratabilir. Eğer psikik açı-

dan daha hassas olsaydık, bu ortam bize daha fazla şeyler de anlatabilirdi. Bazen de bir eşyayı elimize aldığımızda, sahibini bilmesek bile nedensiz bir sevinç veya üzüntü duyarız. Büyük ihtimalle bizi etkileyen, eşyanın üzerine sinmiş halde bulunan geçmişe ait derin duygusal izlerdir.

Psikometri medyumunu, dokunduğu obje ile uzak veya yakın geçmişte temas etmiş kişinin geçirdiği heyecan hallerine, tecrübelerine dair fikir sahibi olabilmektedir. Zaman zaman telepati ve durugörünün bir karışımı gibi ortaya çıkan psikometride nesnenin kendisi, onunla ilişkisi olan kişi veya süreçlerin özelliklerini ortaya çıkaran bir araç konumundadır. Parapsikologlara göre her bir nesnenin devamlı surette anlattığı en az bir öyküsü vardır. Aynen bir melodinin plağa kaydedilişi gibi, nesnelere de her şeyi kaydederler. Belli şartlar altında bu kayıtlara tekrardan ulaşılabilir.

Psikometri sadece geçmişle değil, gelecekle de ilgilidir. Araştırmalar göstermiştir ki, psikometri yeteneği geliştikçe, geçmiş, şimdi ve gelecek arasındaki sınırlar kalkar ve zamanla süje hepsini, uzay ve zamanın olmadığı bir planda görür ya da algılar hale gelir. Burada obje sadece bir araçtır, bilgi zaten her yerde mevcuttur ve ona ulaşabilecek yetenekte olan hassas kişiler bunu okuyabilmektedir.

Psikometri deneylerinin gösterdiği sonuçlara göre eşyanın fiziksel ya da kimyasal yapısı, sonuç üzerinde etkili olmamaktadır. Medyumların, nesnelere dokunmak suretiyle elde ettikleri bilginin miktarı ve düzeyi, nesneye dokunma süresi ile ilgili değildir. Medyumun objeye temasından itibaren geçmiş olan zaman da önem teşkil etmemektedir. Objeye temas etmiş insanların sayısı, elde edilecek bilginin düzeyini ve kalitesini değiştirmemektedir.

F. REGRESYON

Ölüm ve yeniden doğuş hakkındaki

Gerçeği bilmedikçe

Garip bir gezgin olacaksın

Bu kasvetli gezegende.

Johann Wolfgang VON GOETHE

Regresyon, hipnotik durumda geçmiş hayatını hatırlama olarak tanımlanır. Son zamanlarda yurt dışında popüler olmayan, popülerite kaybeden bazı sanatçı, şovmen, yazarlar, kendilerinin sözde önceki hayatlarına dair anıları hatırladıklarını söyleyerek bol bol gürültü çıkarmışlardı. Böylece regresyon tanımı, popüler kültür, moda akımı çerçevesine daraltıldı, önemsizleşti ve kötü üne kavuştu. Parapsikoloji enstitüleri, parapsikoloji uzmanları, tüm bu yanıltıcı bilgileri objektif ve analitik gözlemler yaparak ayıklamaya çalıştılar. Ünlü film yıldızı Shirley MacLaine "Işık dansı" isimli kitabında önceki hayatlarından kesitlere yer vermişti. Anıları arasında "fantastik" bir döneme ait görüntüler olduğunu iddia ediyordu. Ünlü yıldız, insanlar ve hayvanların iç içe uyum içerisinde yaşadıkları, aralarında telepatik yolla anlaştıkları, şehirlerde kristal binaların olduğu bir dönemden bahsediyordu. Başka bir yaşamında ise on yaşında kaza sonucu ayaklarını kaybeden bir kız olduğunu öne sürdü. Aktrisin bu dünyaya defalarca geldiği konusunda şüphesi yoktu. Anlattıklarında ne kadar gerçeklik payı vardı? Tamamen reyting kaygısı içerisinde olan bir kişinin dikkat çekme çabasının bir sonucu muydu, yoksa gerçekten bu anılara sahip miydi? Parapsikoloji uzmanları Shirley MacLaine'in yazdıklarında samimi olduğunu düşünüyorlar. Ancak fantastik anılara dair öykülerin, defalarca dünyaya gelme, yani reenkarnasyon yerine başkaca bir açıklaması olmalıydı.

Werner Bonino'nun parapsikoloji sözlüğünde regresyon, bireysel ölümlerle, ruhsal ve entelektüel özün tekrardan bir kişi veya hayvanda canlanması olarak tanımlanır. Tekrar doğuş kavramı, yazılı tarih kadar eski bir inançtır. Ruhun, birbirini izleyen bedenlerde tekrar tekrar ortaya çıkması inancı Hint Upanişad'ın, Mısır Firavunlar döneminin, Antik Yunan ve Roma'nın, Budizm, Taoizm ve Zerdüşçülüğün, Sih Mezhebinin, Şamanizm, Sufizm, Gnostisizm ile Kızılderili ve Afrika'nın bazı yerli kabile inançlarının temelini oluşturur. İlaveten Yahudi ve Hristiyan dinlerinin gelişiminde yeniden doğuş inancının kilit önemde bir rol oynadığı görülür. Yeniden doğuşla ilgili bu karma mekanizma, neredeyse tüm dünya dinlerinin ve gizemci felsefelerin, spiritüel akımların altında yatan "yaşamın anlamı" sorusuna bir cevap sunmaya çabalar. Hepimizin aradığı bir cevaptır bu. Acaba ölümden sonra neler oluyor? Daha önce yaşadık mı ve bu yaşamımıza veda ettikten sonra yeniden hayata gelebilecek miyiz? Neden bazımız daha zengin, daha güzel, daha sağlıklı ve şanslı doğarken, diğer bir kısmımız tüm yaşamını sefalet ve cehalet içinde geçirir? Dünya nimetleri dağıtılırken neden bu kadar eşitsizlik oluşur? Neden bazılarımızın yaşamı uzun ve rahat, diğer kimselerin ise kısa ve trajiktir? Yeniden doğuş mekanizması tüm bu sorulara cevap sunarken, varoluşun başı ve sonunun olduğunu kabul etmek istemeyenleri de büyülemeye devam etmektedir.

Bazı görüşlere göre geçmiş hayatı anımsama fenomeni, zihnin bir yanılması, aldatmacası veya toplu psikozdan ibarettir ya da yaşamın devam edeceğine dair beslenen ümidin bilinçaltında yarattığı ilüzyon gibi eğilimlerin sonucudur. Reenkarnasyona inanan ve daha önce de doğduğunu "hatırlayan" kişilerin diğer hayatlarına dair hatıralarında, şu anki mevcut yaşam ile tesadüf eden kişi ve durumların bir kez veya art arda olması ilginçtir. Shirley MacLaine örneğindeki gibi bir durumda olan samimiyetleri şüphe götürmeyecek kişilerin sayıca çok olması karşısında regresyon halinin bilinçaltının bir

yanılsaması mı yoksa karma sonucu mu oluştuğunu açıklamak gerekir.

Bazı bölgelerde reenkarnasyon iddialarına daha çok rastlanması tesadüfi midir? Ülkemizde Hatay ili tekrar tekrar doğduğuna inanan kişilerin nispeten fazla olduğu bölgedir. Hatay ili, öldükten sonra dirilenleri inceleyen yabancı araştırmacılar için önemli bir kaynaktır. Avustralyalı Dr. Yurgen Kail reenkarnasyon araştırmaları için Hatay'a gelip yeniden doğanların öykülerini toplamıştır. Kendini reenkarnasyona adayan araştırmacı yazar Cevdet Rende'nin "Reenkarnasyonun Gerçekliği Yeniden Doğanlar" adlı kitabında Antakya bölgesinde görülen tekrar doğuş öykülerine yer verir:

- Ali Kara: Suriye'de ölüp Türkiye'de doğduğunu öne sürüyor. Hatay Raskiye köyü, 1972 doğumlu. Bir önceki hayatında adı Cabir Rismen. Bilal ve Rahibe'nin oğlu olarak Cennata köyünde dünyaya gelmiş. 1947-1960 yılları arasında yaşamış. Kullandığı traktör devrilince ölmüş.

- Mehmet Aslan: 1987 doğumlu. Bir önceki hayatındaki annesi yeni doğan çocuğu Mehmet'i rüyasında görüyor. Arayıp buluyor ve çocuğu ailesinden istiyor. Mehmet, bir önceki hayatında Ata Eryılmaz adında biri olduğunu iddia ediyor. Ata'nın anne babası Habib ve Raya Eryılmaz'ın Ata ve Nebil adında iki çocuğu var. Nebil 15 günlük iken ölüyor. Ata ise üniversiteyi kazandığı yıl Asi Nehri'nde boğuluyor.

- İpek Kart: Hatay Döver köyünde, Besime adında bir hamile kadın öldürülüyor. Kocasını cezaevine konuluyor. Besime ise İnci-Sabri Kart çiftinin kızları olarak Hatay'da dünyaya geliyor.

Bu kız çocuğunun garip iddiaları Rana Doğruer'in izlenimleriyle Sabah Gazetesinde aktarılmıştı:

"1989 doğumlu İpek Kart'ın evine gittik. Fotoğraf makinelerini ve ATV'nin kamerasını gören baba, kızıyla görüşmemize izin veremeyeceğini söyledi. Araya Cevdet Rende girince, baba son sözü eşine bıraktı. Annesi, geçmişi ile konuşunca kızının günlerce hasta yattığını ve eski yaşamını düşünerek hep ağladığını söyledi, bu yüzden onu yormamak şartıyla görüşmemize izin verdi.

İpek çok şeker bir kızdı. Çekingen gözlerle sürekli bizi inceledi. Onu kucağıma aldım. Odadakilerin yüzüne tek tek bakarak kısıp, ürkek bir sesle, "Ne olur beni Döver köyüne götürmeyin. Orada kötü adam var, beni döver, çatıdan atar" dedi ve ağlamaya başladı. Oysa İpek bizim kim olduğumuzu bile bilmiyordu... Döver köyünü de nereden çıkarmıştı? (Döver Köyü, hamileyken öldürülen Besime'nin köyüdü). Kötü adam, öldürülmek ve dayak... İpek, yaprak gibi titriyordu. Hemen annesinin kucağına verdim. Onu incitmek için çok dikkatli davranmamız gerekiyordu anlaşılın.

Biraz sakinleşince, "İpek, kendini okulda düşün. Öğretmenin sana bir ders verse ve dese ki, 'Bana hayatınızı yazın.' Yazabilir misin? Hadi gel okulculuk oynayalım. Al kalemi kağıdı eline. Bakalım neler yazacaksın?" dedim. Belki böyle bir oyunla onu ürkütmeden ağır ağır ilerleyebilirdik. Neler yazacağını çok merak ediyordum. İpek kucağımdan inerek içerideki odadan kağıt kalemle geri döndü. Odadaki masanın üzerinde yazmaya başladı. Bir yandan ikram edilen çayımı yudumlarken, bir yandan da göz ucuyla onu süzüyordum. Yazıyor, yazıyor... Odadakilere parmağımın ucuyla susmalarını işaret ettim. Konuşmalar kesildi, kurşun kalemin ve kağıdın hışırtısı kaplamıştı odayı... Bir de 9 yaşındaki İpek'in yazdıklarını zaman zaman göz gezdirirken derin iç çekişi. Ne yazıyordu çok merak ediyordum doğrusu... Artık bitirmişti, dönüp bana baktı... Dersini bitirmiş öğretmen-

ci edasıyla dosya kağıdını getirip bana uzattı. Mektubu bir solukta okudum. Kalakalmıştım... Araştırmacı Hande Hanım'a verdim mektubu. O da okudu ve "Rana Hanım size söylemiştik" dedi. Evet söylemişlerdi... Bu küçüğün yazdığı mektubu okurken sizler de şaşıracaksınız. Çünkü ilkokul 3'üncü sınıfa giden bir öğrencinin yazdıkları, yetişkin bir insanın ifadelerini andırıyordu. İşte İpek'in "hayatını anlatan" ilginç mektubu.

"Benim Adım İpek Kart. 1989 yılında Antakya'da doğdum. Şu anda ilkokul 3'üncü sınıf öğrencisiyim. Birlikte yaşadığım anne ve babamla mutlu bir hayatım var. Ama bundan önce de bir hayatım vardı. Daha önceki yaşamımda Döver köyünde yaşayan, yeni evli ve 8 aylık hamile bir kadındım. Eşimle düğünümde takılan altınlar yüzünden sürekli kavga ederdik. O benim altınlarımı boz durup kamyon almak istiyordu, ben ise ona güvenmiyordum. Bu yüzden beni dövüyordu. Eşim Fikret ikinci kocam olduğu için onu aileme de şikayet edemiyordum. Çünkü 2 kere evlenmiş genç bir kadının hep kocalarından şikayetçi olması kabullenilmezdi. Hep sustum.

Bir gün eşim benden yine altınlarımı istedi. Karşı çıkınca vurmaya başladı. Evimizin çatısında duruyorduk. Hep vuruyordu, dengemi kaybettim ya da o itti. Burasını tam hatırlamıyorum ama aşağıya düştüm ve öldüm.

Şimdi adım İpek. O zaman Besime idim. Öldüm ama geri döndüm. Diyacaksınız bu nasıl oluyor? Ben de bilmiyorum... Tıpkı bir rüya gibi. Bilmiyorum...bilmiyorum."

Gallup Araştırma şirketinin yaptığı araştırmaya göre, batıya 19. yüzyılda yayılan yeniden doğuş inancına, her 3 ABD'liden biri inanıyor. Reenkarnasyon inancına kadınlar daha çok rağbet ederken, eğitim seviyesi yükseldikçe bu inancın zayıfladığı tespit edildi. Dünyaca ünlü birçok sanatçı ve düşünür reenkarnasyon inancına sahipti ve daha önce fark-

lı bir bedende dünyaya geldiklerine inanıyordu. Rudolph Steiner'e göre, düzenin temelini oluşturan ve bilincine varılması gereken temel yasa, yeniden doğuş mekanizması idi. Reenkarnasyon kavramını anlamadan, evrensel yasaları anlamak ve onlarla bütünleşmek imkansızdı. Hristiyan inancının dini otoritelerinin katı muhalefetine rağmen Goethe, Nietzsche, Wagner, Emerson, Montaigne ve başka birçok büyük düşünür, Steiner'in fikrini paylaşıyordu. Yeniden bedenlenme inancına sahip ünlülerden bazıları şunlardır:

General Patton: İkinci Dünya Savaşı'nın ünlü komutanı Kartaca Generali Hannibal'ın ruhunu taşıdığına inanıyordu. Kendisi ve ailesinin üyelerinin önceki yaşamlarından anılarını hatırlayabildiklerini öne sürüyordu.

Edgar Cayce: Kendi geçmiş hayatlarının bazılarını hatırladığı anlatıldı. Trans sırasında, 1742'de doğmuş maceracı bir İngiliz olduğunu söylemişti.

Henry Ford: Önceki hayatında bir savaş sırasında hayatını kaybeden bir asker olduğunu düşünüyordu. Reenkarnasyon sayesinde zamanın kölesi olmaktan kurtulacağını ve dehasını önceki yaşamındaki deneyimlerine borçlu olduğunu öne sürüyordu.

Platon: Devlet isimli yapıtında gelecek yaşamlarını seçen ve yeniden doğan ruhlardan söz ediyordu.

Nietzsche: Ünlü varoluşçu Alman filozofun reenkarnasyon inancına sahip olduğu öne sürülüyor ancak bu konuda kesin bir bilgi bulunmuyor.

Goethe: Alman şair ve oyun yazarı, hayatının bir bölümünde reenkarnasyon üzerine incelemelerde bulunmuştu.

Benjamin Franklin: Reenkarnasyon inancını "Ben ölümü biraz da uykuya benzetiyorum. Sabaha daha dingin uyanacağız. Ne şekilde olursa olsun bu dünyada her zaman var olacağıma inanıyorum" diye açıklamıştı.

Salvador Dali: İspanyol sanatçı 5 yaşına geldiğinde ailesi tarafından kendi doğumundan önce yaşamını yitiren ağabeyinin mezarına götürüldü ve kendisine onun kardeşinin reenkarnasyonu olduğu anlatıldı.

Napoleon: Kendi geçmiş hayatlarından birinin Büyük İskender, diğersinin de Şarlman olduğuna inanırdı. Daha önce Şarlman olarak yaşadığına inanması, 1804'te kendini İkinci Kutsal Roma İmparatorluğu'nun İmparatoru olarak ilan etmesinde gerekçe olarak kullanmıştı.

Jack London: ABD'li yazar daha önce sayısız kez dünyaya geldiğini düşünüyordu. Hatta önceki yaşamdan deneyimlerinin eserleri üzerinde önemli etkiye sahip olduğuna inanıyordu.

Pisagor: Antik Yunan filozofu, geçmiş yaşamlarının çoğunu hatırlayabildiğini söylerdi. Geçmiş yaşamları arasında, Merkür'ün inisiye edilmiş ve geçmiş yaşamlarını hatırlama ayrıcalığı tanınmış oğlu İthalides, Truvalı Euphorbus, Hermotimus ve Deli'li bir balıkçı olan Pyrrhus kişilikleri vardı. Pisagor, Mısır ilkeleri ve Orfik inisiyasosunu harmanlaştırdığı bir gizem okulu kurdu. Adının anlamı, "geçmiş yaşamlarını hatırlayan adam" olan düşünürün temel inançları, ölüm ve yeniden doğum süreci üzerine şekillendi. Pisagorcular, hayatın birincil işlevinin ve temel amacının, ruhun eski bilgilerini hatırlamak olduğuna inanıyorlardı.

Ülkemizde yeniden doğuşa inanan insanların, daha çok entelektüel kesimden olmaları dikkat çekiyor. Çocukluğundan beri reenkarnasyona inanan piyanist-besteci Anjelika Akbar anlatıyor: "İnanıyorum, çünkü bu evrene kendimizi ve evrenimizi bilmek için geliyoruz. Bu uzun bir süreç ve bunu tek bir hayat içinde gerçekleştirmek mümkün değil. Milyonlarca yıl bir ruh geliyor gidiyor ve tecrübe ediyor. İnsan her geçmiş hayatından

yarı yarıya tanıdıklarını getiriyor. Örneğin anneniz muhakkak bir önceki hayatınızda sizin ilişkide olduğunuz biri olabilir. Hiçbir şey tesadüf değil. Ben de ta hayatın başlangıcından beri varım. Önceki hayatlarımda kim olduğumu söylemeyeceğim. Nasıl ki şimdiki özel hayatını anlatmazsınız bunun gibi bir şey bu. Küçüklüğümde beri birçok şeyi yaşıyorum, hem Rusya hem de Hindistan'da yıllarca eğitim gördüm. Hepimizin binlerce hayatı var. Örneğin ben Türkiye ve Anadolu'yu çok seviyorum. Çünkü bu topraklarda ilk defa yaşamıyorum. Hayat beni buraya bir daha getirdi. Burada kaç hayatımdan arkadaşlar buldum..."

Reenkarnasyona bir numaralı kanıt olarak gösterilen "Titu olayı" iki buçuk yaşındaki Titu Singh isimli bebeğin ailesine önceki hayatıyla ve öldürülmesiyle ilgili ayrıntıları anlatmasıyla ortaya çıktı. Titu, dünya basınında da büyük ilgi görmüştü. 1990 yılında İngiliz BBC televizyonunda yayınlanan bir belgeselle büyük olay yaratan Hintli Titu Singh'in reenkar-nasyon hikayesi tüm dünyada yankı uyandırmış ve tartışma yaratmıştı. Hindistan'da yaşayan Titu, ailesine önceki yaşamındaki hayatını, ailesini ve Agra şehrindeki eski evini anlatmaya başladığında henüz 2.5 yaşındaydı. Anıları o kadar detaylıydı ki bir radyo dükkanında çalıştığını, adının Suresh Verma olduğunu ve Uma isimli eşinden 2 çocuk sahibi olduğunu bile anlatıyordu. Ailesi önceleri çocuğu ciddiye almıyordu ancak bazen bir yetişkin gibi davranan Tito bir gün silahla vurularak öldürüldüğünü, daha sonra cesedinin yakılarak küllerinin nehre atıldığını söylediğinde endişelenmeye başladılar. Küçük çocuk Agra'daki bir mahkemeye cinayetin başka ayrıntılarını da anlatarak otoriteleri davayı yeniden açmaları için ikna etmeyi başardı. Titu'nun verdiği bilgiler sayesinde Suresh'in katili yakalandı ve mahkeme önüne çıkarılarak yargılandı.

Dünyada ve ülkemizde reenkarnasyona dair birçok öykü, yazılı ve görsel basına yansımış, sayısız kitaba konu olmuştur. Tüm bu örneklerle inanacak olursak, ruhsal beden ölüm sonrası kendini koruduğu başka bir mekana gittiğini ve sırası geldiğinde yeni bir yaşam öyküsü oluşturmak üzere tekrardan bedenlendiğini düşünmemiz gerekir. Ancak parapsikoloji enstitülerinde yapılan deney ve araştırmalar, işin başka bir boyutta olabileceğini gösteriyor:

“Ruh çağırma seansları” (ruhsal irtibat celseleri) incelenerek, ruhsal varlıktan alındığı iddia edilen cevapların soru soran kişinin bilinçaltı içeriği ile ilişkili olduğu kanıtlanmıştır. Çeşitli enstitülere bağlı ekipler, yıllarca denemelerine rağmen, ruhsal irtibat sağlanabildiğine ilişkin gerçekçi bir bulgu edinemedişlerdir. Ruhlarla iletişim kurduklarını öne sürenler, parapsikologlara göre ya sansasyon-menfaat peşinde kişilerdir ya da samimi olarak inanan, fakat meydana gelen olayın kendi bilinçdışlarının duyu ötesi algı yeteneğinin normal bir sonucu olduğunu bilmeyen insanlardır. Bunun yanında “ruh çağırma” seanslarında meydana gelen gözlemlenebilir fiziksel etkilerin, spontane psikokinezi fenomeninin sonuçları olduğu açıklık kazanmıştır.

“Öteki alem” ile irtibat kurulabileceğini savunanlar, en güçlü delil olarak ölüme yakın deneyim yaşayan insanların tasvirlerini öne sürerler. Klinik ölüm durumunda cereyan edenler üç aşağı beş yukarı hep aynı şekilde anlatılır:

- Hekimin öldüklerini söylediğini duyarlar.
- Rahatsız edici bir ses, çoğunlukla yüksek sesli bir şangırtı veya zil sesi duyarlar.
- Derin ve karanlık bir tünelden düşerler.
- Yakın bir mesafeden kendi bedenlerini seyrederek.

PARANORMAL FENOMEN

- Fiziki bedenle kendi aralarında ışıldayan gümüşiimsi bir sicim bağlıdır.
- Kendilerine sevgi ve sıcaklık dolu "aydınlık" bir varlık yaklaşır. Hayatlarını değerlendirebilmeleri için tüm yaşam etaplarını ışık hızıyla kendilerine izletir.
- Ölmüş yakın, akraba ve arkadaşları gelerek selam verir ve yardım önerirler.
- Nihayetinde bir kapı, yol veya sınıra yaklaşır. Bundan sonrası ölüm diyarıdır. Ölüm tarafına geçmeden, üzülererek geri dönmeleri gerektiğini anlarlar.
- Buldukları durumdan hoşnut olmalarına ve tüm benlikleriyle karşı koymalarına rağmen fiziki bedenlerine geri dönerler.

Geçtiğimiz günlerde, neredeyse tüm ulusal ve yabancı basında, 3 yaşındaki bir çocuğun cennete gidip geldiği iddiası ile ilgili haberler çıktı. Haberlere göre Almanya'da Paul Eicke isimli 3 yaşındaki çocuk, ziyaret için gittiği büyükanne ve büyükbabasının evinde havuza düşerek nefessiz kalır. Kalp masajı ve suni solunum ile hayata döndürülmek istenen küçük Paul, helikopterle hastaneye kaldırılır. Doktorlar üç saat 18 dakika boyunca çocuğu kendine getirmeye çalışırlar. Tam 'öldü' denildiğinde Paul'ün kalbi desteksiz çalışmaya başlar. Kendine geldiğinde cennette büyükannesinin annesini gördüğünü iddia eden Paul, "Parlak bir ışık vardı, havada uçuyordum. Bir kapıya yaklaştım, öte yanda büyükanne Emmi'yi gördüm. Bana 'Anne ve babanın yanma dön' sözlerini söyledi" der. Konu ile ilgili, Dr. Lothar Schweigerer şu açıklamayı yapar: "Hiç böyle bir tecrübem olmamıştı. Bu çok sıradışı bir vaka. Çocuklar suyun altında bu kadar zaman kaldıklarında bunu yapamazlar. 30 yıldır hekimlik yapmama rağmen, böyle bir şey görmedim. Bu olay bize, insan bedeninin kendini çabuk toparlayan, hızlı iyileşen bir organizma

olduğunu gösteriyor." Küçük çocuğun hayata döndürülme mucizesi ile birlikte, kalp atışı ve nefesinin durduğu dakikalarda gördüğü vizyon, ciddi ciddi düşündüren, olağanın ötesinde durumlardır.

Ölüme yakın deneyim yaşayan kişilerin anlattıklarına benzer tasvirlerle zamanımızdan çok önce Tibet Ölüler Kitabı'nda (Sanskritçe: Bardo Thidol) rastlanmaktadır. Ölüm ile yeniden doğum arasındaki 49 günlük geçiş süresi olan bardo hallerinden geçiş, hayal edilmesi güç kuvvette ve saflıktaki bir ışığa girip, Tanrı ile birleşmeyle başlar. Ölümden hemen sonra, en üst bilinç ve aydınlanma olan nirvananın anlık görüntüleri görünür. İki yaşam arasındaki bu ara dönemde ruh gerisin geriye, ilk yaradılışa döner. Bu dönemin en önemli anlarını yoğun bir biçimde, baştan sona tekrar yaşar. Doğum, ölüm ve yeniden doğumun birbirini izlemesi, samsara çemberi ile temsil edilir. Kendini tamamlamaya çalışan ruh, dengeyi ararken varoluşun çok farklı düzeylerini deneyimler. Bardo hallerine benzer tecrübelerin, ölümden dönmüş insanlar tarafından anlatılması ilginç olduğu kadar gariptir de. Çoğu anlatılarda semavi, beyaz bir ışık, ruhun bedenden ayrılıp yükselmesi ve daha yüksek alemlere çıkış gibi ortak tasvirler dikkat çeker. Gautama Buda, Tibet Ölüler Kitabı'nda, *"Yaşamış olduğum birçok eski hayatı hatırladım. Çeşitli dünya dönemlerinde geçen bir, iki, üç, elli... yüz bin yaşam."* der.

Günümüz tıp biliminin, tüm bu garip anlatılar için bir açıklaması vardır. Bu vakaları, kalp atışları ve akciğer solunumu duran kişinin beyinde oksijen yetmezliği sonucu oluşan halüsinasyonların doğal bir sonucu olarak izah eder. Aynı bilinç durumuna, yüksek doz uyuşturucu kullanımı sonrası ve bilinçli olarak parapsikolojik alıştırılmalar sonrası ulaşılabilir. Meleğe benzer sorgulayan varlık, kendi vicdanımızın sesinden başka bir şey değildir. "Öteki tarafa" gidip geldiklerini söyleyenler arasında çok ünlü kişiler, yazarlar

vardır, ancak bu fantastik öykülerin kurgulanmasının başlıca sebebi, kitapları çok satanlar listesine girmesi, albümleri mily-onlarca satması gibi kaygılardır.

Dağcı Reinhold Messner Everest'e çıktığında, medya ona çok özel bir ilgi göstermişti. Çünkü dağcı tek başına tırmanmasına rağmen zirvede yalnız olmadığını açıklamıştı. Birilerinin 8847,5 m yükseklikte onunla tanışmak ve konuşmak için beklediğini anlatmıştı. Oysa 8000 metrede oksijen ve hava basıncı deniz seviyesine oranla tam 3 kat azalır, uyuşukluk, umursamazlık, irade zayıflaması ve halüsinasyonlar baş gösterir. Bu durumda Reinhold Messner'in kendi durumunu da yanlış değerlendirerek, yanlış kararlara varması gayet normal bir sonuç olur.

Bilindiği gibi, geçmiş hayati hatırlamanın en yaygın metodu, hipnotik durumdaki kişiden çocukluğuna, sonra da doğum evveline gitmesini istemektir. Münih Üniversitesi Parapsikoloji Enstitüsü'nden uzmanlar 100'den fazla deneye hipnoz uygulayarak, onlardan üç yaş civarı çocukluk dönemlerini anlatmalarını istediler. Daha sonra çocukluk hatıraları ebeveynler, kardeşler, diğer büyüklerin anıları ile kıyaslandı ve %35 kadar hiç yaşanmamış anı oranının olduğu anlaşıldı. Yani hipnoz durumundaki insanlar %35 oranında hiç tecrübe etmedikleri öyküler anlatabiliyorlardı. Bu durumda doğum anı öncesine ait hatıraların gerçekliğine inanmak ne kadar doğru olabilirdi? Geçmiş hayata ilişkin öykülerde genel olarak gerçekleşmemiş arzuların, baskılanmış eğilimlerin, bilinçaltına atılmış korkuların, suçluluk hissi, ailede dramatik geçmiş, öğrenilmiş tarihsel bilgilerin, dini ve felsefi anlayışların izleri vardır. Hiçbir şekilde reel bir geçmişten söz edilemez. Regresyon ile karıştırılabilen yegane gerçek duyu ötesi algı, istem dışı durugörü/kehanet halleridir. Özetlemek gerekirse, geçmiş hayatta yaşadığımızı sandığımız olaylar, bilinçaltımızdaki duygusal durumumuz, istek ve arzularımız, inançlarımız

sonucu şekillenmektedir. Bazıları için şu anki mutsuz ve tatmin etmeyen hayatlarından kaçış veya hatalar ile verilen yanlış kararlar için mazeret olarak önceki yaşamlarımızı gösterme eğilimi oluşur. Bir kısım sıradan insanın içersinde bulunduğu "aşâğılık kompleksi" önceki yaşamlarında önemli tarihsel bir kişilik olarak ortaya çıkar.

Parapsikoloji enstitülerine bağılı uzmanlar, reenkarnasyon olgusunu destekleyen hiçbir kanıt elde edemediler. Ancak, Edgar Cayce, Vanga gibi ünlü kahinler, ruhun defalarca beden değıştirdiğı konusunda ısrar ediyorlar. Cayce, tüm kehanetlerini, otopnotik trans durumunda dile getiriyor, uyanınca ise söyledikleri konusunda hiçbir fikri bulunmuyordu. "Uyuyan kahin" yine trans durumunda kendi reenkarnasyonları ile ilgili bilgiler vermişti. Kehanetler doğru ise, gelecekte 1998 ve 2100 senesinde tekrar dünyaya geleceğini bildirmişti. Bulgar kahin Vanga'nın ise, ölümünden kısa bir süre sonra bir Fransız kız çocuğı olarak reenkarne olacağı yönünde iddialar bulunur.

Rusya'da Sergey Perov isimli sıradan bir emeklinin 60 yaşında kaza geçirmesi ile ortaya çıkan garip durum, uzmanları herhangi bir mantıklı açıklama yapmaktan aciz bırakmıştır. Rusça'dan başka bir dil bilmeyen Sergey araba kazasından sonra hastaneye kaldırılır. Kendine geldiğinde eski Fransızca dilinde konuşmaya başlayarak herkesi hayretler içerisinde bırakır. Hastaneden taburcu edildikten sonra birbirinden bağımsız iki uzman ekip tarafından incelemelere tabi tutulur, hipnoz seansları başlatılır. Seanslarda, kendisinin bilemeyeceğı tarihsel bilgileri – savaş cepheleri, savaşan askerler ve dış görünüşleri, askeri manevraları adeta orda bulunmuş ve yaşamış biri gibi ayrıntılı olarak aktarmaktadır. Bu şekilde aktardığı bilgileri tarihçiler doğrularlar. Üzerinde incelemelerin halen büyük bir gizlilik içerisinde sürdürülen Moskova'lı Sergey Perov fenomeni psikologlar için büyük bir

PARANORMAL FENOMEN

sır, tarihçiler için ise kaynak olmaya devam etmektedir.

Biz kitabımızda özellikle ölüm sonrası ve reenkarnasyon konularında herhangi bir fikri empoze etmek yerine, farklı bakış açılarını okuyucunun önüne sermeyi tercih ediyoruz. Herkesin kendi değerlendirmesini, kendi çıkarımlarını yapmasını tercih ediyoruz...

G. PSİKOKİNEZİ, TELEKİNEZİ

"Duyabileceğimiz en güzel şey, hayatın esrarlı yanıdır. Sanatın ve gerçek bilimin beşiğinde bu ana duygu vardır. Onu bilmeyen, dünya karşısında şaşkınlık ve hayranlık duymayan kimseler, ne de olsa, ölü ve gözü kapalı gibidir."

Einstein

Biri ölüyor ve aniden ışıklar yanıp sönmeye başlıyor, saatler duruyor, resimler sallanıyor, vitrindeki cam eşyalar, porselenler takırdıyor... Bu fenomen parapsikolojide psikokinezi olarak adlandırılmıştır. Fiziki ve ruhsal boyutta aşırı bir enerji birikimi olduğunda muhtemelen birtakım güçler, büyük olasılıkla psişik enerjiler açığa çıkarak boşalım esnasında fiziki dünyaya etki edebiliyorlar.

Psikokinezi olaylarının bu türünde etkiler anlık ve dramatiktir. Büyük bir fiziksel gücün etkisi ile eşyalar bükülür, kırılır, nesnelere havada uçuşur, ışıklar yanıp söner. Bu sınıflamaya giren çok sayıda gizemli olay kayıtlara geçmiştir.

Tarihi kayıtlara geçen ilk psikokinezi fenomenlerinden biri, M.S. 355 yılında Ren nehri kıyısındaki Bingen şehrinde meydana gelmiştir. Bingen sakinleri görünür bir neden olmadan yataklarından yere düşerler, havada devasa taşlar uçuşur, garip sesler halkın arasında korku ve panik yaratır. Bu gizemli fenomenden yaklaşık 500 yıl sonra yine Bingen yakınlarındaki Kemden yerleşim alanında benzer olaylar vuku bulur. Bu defa gizemli sesler insan sesi şeklini almıştır. Gizemli ses, tüm bu yaşananlara yerel halkın sorumsuz davranışlarını sebep göstererek onları suçlamaktadır. 1831 yılında Endonezya'nın Java adasında 12 yaşında bir kız çocuğu, ada halkında şaşkınlık, korku ve panik yaratmıştır. Evinde ve başka kapalı mekanlarda, sokaklarda nereden geldiği belli olmayan taşlar üzerine düşüyorlardı. Kızın

hemen ayaklarının dibine, ona hiçbir zarar vermeden düşen taşların bazı günlerde sayısı 100'ü aşıyordu. Ağırlıkları 9 kilografa kadar olabilen cisimler ancak yerin 2 m yukarısında görünür hale geliyorlardı. Benzer gizemli bir "taş yağmuru" 1927 senesinde Kottrebahe'de meydana gelmişti. Tibor ve Ladislaus adında 13 yaşlarında iki kuzen, balık tutmaya giderler. Gökyüzü açıktır, bulutsuz ve güneşlidir. Ansızın üzerlerine taşlar düşmeye başlar ve özellikle de iki kuzenin arasına yuvarlanır. Çocuklar panik içinde evlerine doğru koşarken, taş yağmuru onları artarak takip eder. İnanılmaz olan nerden geldiği belirsiz taşların göze görünmeden aniden düşmeleri kadar, çocuklara hiçbir zarar vermemeleridir. Anlaşılan dilimizdeki "Başımıza taş yağacak, taş!" deyimini pek de mecazi bir ifade olarak çıkmamıştır.

Başka bir psikokinezi vakası, yakın komşumuz Bulgaristan'da 1990 yılında kayıtlara geçer. Vakayı ilk keşfeden, araştıran ve çalışmalarını kitap haline getirip rekor satışa ulaşan Filibe'li yazar Hristo Nanev'in anlatımıyla aktarıyoruz:

"1990 yılında, Filibe'deki bir okulun müdürüydüm, aynı zamanda gazetecilikle uğraşıyordum. 11 yaşındaki Daniela ve onun uzaylı arkadaşını aynı mahalledeki komşu aileden öğrendim. İskra Gazetesi Yayın Yönetmenine danışınca bana 'Git ve bu mistisizmin foyasını ortaya çıkar!' talimatı verdi. Gittim ve 1 yıl süreyle fenomeni inceledim. Kiki sorulara tıklayarak cevap veriyordu. Kullanılan kod, evet için iki, hayır için bir, evet ve hayır için üç tıklama (vuruş) idi. Aldığımız enformasyonun kaynağı bir masa idi. Masanın etrafına oturuyor ve soruyordun: 'Kiki burada mısın?' tık, tık (buradayım) ve de sormaya başlıyorsun. Ben masanın her yanını inceledim. Herhangi bir kablo yoktu, aile uzakta duruyordu, el ve ayaklarını kaldırttım, tıklamalar devam etti. Ondan sonra sorular sormaya başladım...

Neşeli bir varlıktı. Poltergeister (yaramaz, neşeli ruhlar) geçmişten beri varlar. Genelde ergenlik çağına giren çocukların yaşadığı evlerde ortaya çıkarlar. Bu yaştaki çocukların psikolojisi daha hassastır, dolayısıyla telepatik bağlantı için daha uygundur. Kiki aniden ortaya çıkıyor. Daniela'nın etrafında anomaliler başlıyor. O zaman on yaşındaydı. Örneğin durup dururken çorapları çıkıyordu, yatağında biri örtüsünü çekiyordu, çimdikiyordu. İlk zamanlarda ailesi oldukça endişeliydi. Hatta kızlarının psikolojik problemleri olduğunu düşünüyorlardı. Doktor çağırıp muayene ediyorlar, her şey normal... Fakat bu anomaliler devam ediyor. Sonra papaz çağırıyorlar, Kiki onunla da şakalaşıyor, giysisini çek-iştiriyor, elindeki İncil'i çekiyor...91 yılında en az 20 kişinin gözü önünde, camın içinden bir anahtar geçirdi... Bir seferinde Kiki çamaşır makinesini devirdi, başka bir defa üzerime elektrikli radyatör fırlattı... Bir gün misafirlige gitmiştik. Diğer odada çocuklar aniden çığlık atmaya başladılar. İçeri girdiğimizde üzeri bardak ve tabak dolu masa hareket ediyordu, sonra yerden 30 cm kadar yükselip bize doğru kaymaya başladı. Masanın altında sis görünüyordu, bizden 1 m ötede durdu. Hepimiz dehşet içinde kalmıştık. Masanın üzerinde yerinden ne bir tabak oynadı ne de bardaklardaki içecekler döküldü..."

Tabii ki parapsikoloji uzmanları, yaramaz, neşeli ruhlar değil, tipik bir psikokinezi durumuyla karşı karşıya olduklarını biliyorlardı...

Dr. Bedri Ruhselman'ın anılarından, Adana'da gözlemlenen bir psikokinezi vakasına dair bilgi sahibi oluyoruz:

"Kendisi 1931 senesinde Adana'da iken oturduğu evin

karşısındaki M... Efendi'nin evi taşlanmaya başlanmış, evin etrafına ve taş atılabilmesi mümkün olan istikametlere polis memurları yerleştirildiği halde, evin taşlanmasına mani olunamadığı gibi, dakikada muntazam 15-20 adet olarak atılan taşların intizamı dahi bozulmamıştır. Doktorun müşahadesine göre bu taşlar M... Efendi'nin bahçe duvarı üzerinden geliyordu. Hafif bir şekilde hareket ederek çinko dam üzerine yavaşça düştükleri ve boyları da küçük olduğu halde çok şiddetli bir ses çıkarıyor ve ele alındıkları zaman fırından çıkmış gibi sıcak bulunuyorlardı.

Bu hal, 40 gün kadar devam ettikten sonra bir gün M... Efendi'nin büyük bir korku ve heyecan içinde feryat ederek evinden fırladığı görülmüştür. Bahçeye ilk giren ben oldum. Evvela genç kızın hali nazarı dikkatimi çekti. (Bu kız M... Efendi'nin ölen eski karısından olan kızıdır.) Kız, yarı trans halinde idi. Bahçede bulunan yemek masasının önündeki iskemleye çökmüş, başını masanın üzerine koymuş, gözleri dalgın ve etrafta olup bitenlerle sanki hiç ilgili değilmiş gibi bir halde bulunuyordu. Daha doğrusu kendisini kaybetmişti. Hadiseler şöyle cereyan ediyordu:

M... Efendi -taşlanma hadisesi üzerine- evi terk ettikten sonra, evin dört odasından üç tanesinin dışarıdan kepenklerini sımsıkı kapayarak kilitlemiş, yalnız yukarıda ismi geçen odayı bakkaliye levazımatı için depo olarak kullanmak maksadıyla açık bırakmıştı. İşte, o sırada kapısı aralı bulunan bu odanın içinde zeytinyağı fıçıları, yağ tenekeleri, içinde öteberi bulunan bir sürü camdan veya topraktan mamul kavanozlar vesaire bulunuyordu. Şimdi, içeride bu tenekeler birbirine çarpıyor, kavanozlar devriliyordu. Aynı zamanda kapıları ve pencereleri kapalı, yukarıda arka sokağa bakan odanın camlarının

kırılmakta olduğu da yere düşen cam seslerinden anlaşılıyordu.

Hemen, evvela yukarıdaki odaya çıkıp, kapıyı açtık. Dışarıdan kepenkleri kapalı olan pencerenin içeriden camları kırılmıştı. Tedbirli hareketlerle ve adımlarla aşağıdaki depoya indik. İçerisi karma karışık bir haldeydi. Fakat dışarıdan duyulan gürültülerle orantılı tahribat yoktu. Bir iki şişe kırılmış ve bazı mayiler dökülmüştü. Bununla beraber fiçilerin ve diğer eşyanın yerleri değişmişti. Odaya benimle M... Efendi'den başka kimse girmeye cesaret edemedi. Bahçede de kimse kalmadı. Kız hala aynı halde bulunuyordu. Kızı hemen dışarı çıkarmasını M... Efendi'ye söyledim. M... Efendi, kızı kollarından tutarak kaldırdı. Dışarıda bir ahbabına, evine götürmesi için teslim etti. Kızın bahçeden çıkması ile hadiselerin durması bir oldu."

Psikokinezi alanında araştırmalarıyla tanınan Londra Psikik Araştırmalar Derneği üyesi Joseph B. Rhine, 1930'lu yılların başlarında Duke Üniversitesi'nde bir dizi araştırma başlattı. Psikokinezi deneyini planlarken irade gücünün istemli olarak maddeye etki edip edemeyeceğini anlamaya çalışıyordu. Bu doğrultuda rastlantısal olarak atılan zarlarla ilgili deneyler gerçekleştirdi. Deneyde, olası zar tutma gibi hileleri önlemek için zarlar otomatik olarak makineden fırlatıldı. Araştırmaya katılan denek, kendi isteğini kullanarak, daha önceden belirlenmiş bir zar yüzeyinin üste gelmesi için etki etmeye çalışıyordu. Böylece zarlarla rastlantısal olan ortalamanın dışında bir sonuç elde edilmeye çalışıldı. Rhine'in deneyleri düşünce ve iradenin maddeye etki edebileceğini kesin olarak ispatlamış oldu. Joseph Rhine 1943'te çalışmalarının sonucunda şöyle yazmıştır: "Demek ki ruh, maddeyi etkileyebilen bir güce sahiptir..."

Maddeye istatistikî yönden ölçebileceğimiz bir etki yapabilmektedir. PK, fiziksel ortamda, fiziğin tanıdığı hiçbir etkenle, hiçbir enerjiyle açıklanamayacak sonuçlara yol açmaktadır.”

Beynin cisimler üzerinde etkisi olabileceği konusunda Itzhak Bentov şunları söyler:

“Bir an için düşüncelerin, eşya ve insanlar üzerindeki etkilerine bakalım. Düşünce bir enerjidir ve beyindeki sinir hücrelerinin belirli bir şekilde ateşlenmesine sebep olur. Bu doğal olarak beyin kabuğunda küçük akımlar üretir ve bunlar kafatasının yüzeyindeki elektrotlar aracılığıyla, duyarlı araçlarla anlaşılabilirler. Başka bir deyimle, bir düşünce; küçük bir hareket olarak başlamasına rağmen, en sonunda tam olgunlaşmış bir düşünce şekline dönüşür ve beyin kabuğunda, en azından 70 mili volt gücünde bir gerilim üretir. İlk sinir hücresini ateşler ve bu sinir hücresi de sırayla diğer sinir hücrelerinin belirli aralıklarla ateşlenmesine sebep olur. Oysa, bu evren içinde hiçbir enerji yok olmaz. Düşünce tarafından üretilen akımı kafamızın dışında yakalayabilirsek bunun anlamı şu olur: Düşünce enerjisi, elektromanyetik dalgalar şeklindeki bir yayındır ve bulunduğu çevre içinde ve nihai olarak kozmos içinde ışık hızına sahiptir.”

Zihinde üretilen düşüncelerin, beden üzerindeki etkisine aşınayız. Bu, çok iyi bilinen bir konudur. Düşünce süreçlerinin canlısal geri beslenme (biofeedback) ile nabız, tansiyon, vücut ısısı, nefes sıklığı üzerinde etkisini hepimiz hissetmişizdir. Ancak düşüncenin bedenden taşarak yabancı bir cisim üzerinde baskın bir etki uygulaması bizlere oldukça garip görünmektedir. Oysa ki evrenin dört temel kuvvetlerinden en

aşınası olduğumuz kütle çekim kuvveti de cisimlerin birbirine uzaktan bir çekimsel kuvvet uygulamasıdır. Newton'un çekim yasası aslında çok uçuk ve tuhaf bir fikirdir. Herhangi iki nesne birbirine çekici bir kuvvet uyguluyor ve bu kuvvet her nasılsa, uçsuz bucaksız boş uzayı aşarak Güneş ve Ay'dan Dünya'ya, yıldızdan yıldıza ve galaksiden galaksiye ulaşıyor. Zamanın birçok ünlü bilim insanı bunu "büyücülük fiziği" sayarak dikkate almamıştı. Bugün bir kısım bilim adamının psikokinezi vakalarının tümünün şarlatanlık ve hilekarlık olarak sayarak dikkate almadığı gibi... Psikokinezi'den şüphe edebiliriz. Tıpkı bilimin ilk kez söylediklerinden daima şüphe edildiği gibi. Ancak, fanatik şüphecilik de aşırı saflık kadar mantıksızdır, zararlıdır. Bilimsel araştırmacılığın önünde bir engeldir. Ama, artık parapsikoloji metafizik denilen "fizikten öteki işler" başlığından çıkarılmalı ve yeniden bilim başlığı altında incelenmelidir.

Psikokinezi ve telekinezi fenomenleri, henüz tam olarak anlayışamamış psişik potansiyellerdir. Temelde herkeste bulunmakla beraber, egzersizler yoluyla kullanım ve geliştirilmeleri mümkündür. Ancak beklenmeyen zamanlarda yoğun psikolojik stres durumlarında bilinçsiz ve irade dışı olarak ortaya çıkabilmektedir. Taş yağmuru fenomeni Belçika, Avustralya ve Endonezya'da kayıtlara geçmiştir. Olayların çoğunda başkahraman 10-15 yaş arası çocuklar olduğu belirlenmiştir. Muhtemelen ergenlik çağındaki çocukların psikolojisinin çok hassas olması, bu gizemli olayların şiddetli bir şekilde başlamasına ve çocukların büyümesi ile aniden sona ermesine neden olmaktadır.

1968 yılında Rus Pravda gazetesi, Nina Mihaylova adında bir kızın bardak, tabak gibi eşyaları dokunmadan hareket ettirdiğine yer vermişti. Konuyla ilişkili Prof. Teletski, bu enerjinin bilinmeyen bir form olduğunu ve fakat bilimsel olarak incelenmesi ve sınıflandırılması gerektiğini yazmıştı. Sonraki yıllarda yeteneği gelişen ve 500 kg'ye kadar eşyaları kıpırdat-

mayı başaran Nina ile Leningrad Biyoenfarmasyon Enstitüsü bir dizi deney gerçekleştirdi. Psiko-telekinezi, yeni bir olgu değildir. Geçmiş devirlere baktığımızda Hz. Musa'nın yılanı dönüştüren asası iyi bilinen bir örnektir.

Spontane telekinezinin en çarpıcı örneklerinden biri, Temmuz 1967 – Ocak 1968 dönemi arasında Almanya Rosenheim'de Sigmund Adam adındaki bir avukatın ofisinde cereyan eder. Ulusal basında büyük sansasyon yaratan fenomen, ofisteki elektrik sigortaların yanmasıyla başlar. Onarım için gelen elektrikçiler, olayın kötü bir şaka olduğunu düşünürler, zira onarım bitip ışıkları yaktıkları anda elektrik sisteminde yine arızalar oluşmaktadır. Sonra jeneratör bağlanır, kapsamlı bir araştırma başlatılır. Bu arada telefon santrali, hiç yapılmayan telefon görüşmelerine ait kayıtlar almakta, aynı anda kendi kendine dört telefon birden çalmaya başlamaktadır. Jeneratörün devrede olmasına rağmen, anomaliler devam eder, ampuller patlar, elektrikle çalışan aletler arızalanır... Denetimler sonucunda, elektrik voltajının normalin 5 katı olduğu meydana çıkar. Ve bu gerilimin normal teknik sebeplere dayanmayan, bilinenin dışında olan bir güç olduğu açıklık kazanır. Bunun üzerine araştırmaya parapsikolog Prof. Hans Bender Burg dahil edilir. Profesörün dikkatli gözlemleri sonucu, gizemli olayların parapsikolojinin spontane telekinezi olgusu ile ilgili olduğu anlaşılır. Ofiste çalışan personel gözlemlenir. Sonuçta Annemarie Shabelle adındaki çalışanın tüm bu anomalilerle ilişkili olduğu tespit edilir. Çünkü izne ayrıldığında, olaylar kendi kendine sona eriyor, iş başı yaptığında yine başlıyordu. Daha sonra, Prof. Bender'in incelemeleri ile Annemarie'nin çok güçlü bir iç gerilimden mustarip olduğu anlaşılır. Spontane psiko-telekinezi vakaları bir hayli fazladır. Bu gizemli güçleri harekete geçiren, insanda birikmiş olan yoğun psişik güçlerdir. Çoğunlukla kişi, bir rahatsızlık hissetmemekte, meydana gelen tuhaflıkların kendi iç gerilimin sonucunda oluştuğunu anlayamamaktadır.

Almanya Rosenheim'deki avukatlık bürosunda meydana gelen fenomenle aynı dönemde, fotoğrafçı Tedeyev Series'in kırk yıllık "zihinsel" çalışmasını içeren Jules Eisen adındaki psikiyatri profesörünün "The World of Ted Series" isimli kitabı yayımlanır. Ted'in bu kitaba konu edilecek kadar ilginç yeteneği, bir fotoğraf filmi üzerine odaklanıp meydana getirdiği "zihinsel" fotoğraflardır. Ted Series yalnızca küçük bir karton silindirden objektife odaklanır, ellerini aşağı sarkıtır ve sonucun gelmesini beklerdi. Şekiller yavaş yavaş belirmeye başlar, tanıdık şekillere dönüşürdü. Görüntüler bazen tanıdık bir bina, güzel kırsal evlere, arkadaş ve devlet adamı portrelerine girer, bir defasında ise fotoğraf filminin üzerinde Washington'daki Hilton Oteli oldukça net olarak görünmekteydi. Series'in "ürettiği" en ünlü görüntü, Chicago Müzesi'nde sergilenen bir Neandertal insanın birebir kopyasıydı. Psikokinetik fotoğraflarını üretirken Series, son derece yüksek bir fiziksel ve zihinsel çaba harcamak zorundadır, öyle ki, görüntü oluşturma çalışmalarını belli aralıklarla yapmaktadır. Zira bir görüntü üretmenin devamındaki birkaç gün dinlenmek zorunda kalmaktadır.

Psiko-telekinezinin bilinen en büyük ustalarından biri İsraili sihirbaz Uri Geller'dir. Yeteneğinin normal sihirbazlık yeteneği olmadığını yıllarca saklayan Geller'in fenomenal kabiliyetini keşfedip ortaya çıkaran Amerikalı parapsikolog Andria Puharishem olmuştur. Geller'in İngiliz televizyon ekranlarında tüm konsantrasyonunu toplayıp izleyicilerin ellerindeki çatal kaşıkları büküdüğü sahneler, sansasyon yaratmıştı. Bir pazar günü, evinde oturdukları halde çatal kaşıklarının kendi kendine büküldüğünü söyleyen tam 300 kişi telefona bağlanmıştı. Ayrıca binden fazla bozuk saatin de kendi kendine çalışmaya başladığı anlaşılmıştı. İsraili psikokinezi ustası, daha küçücük bir çocuk iken, kendisinde farklı bir takım güçlerin olduğunu keşfetmişti. Henüz altı yaşında, yaramaz bir afacan iken, annesinin düşüncelerini okuduğunu

fark etmişti. Bir seferinde, poker oyunundan evine dönen annesine tam olarak kaç para kaybettiğini söylemişti. Okula başlama hediyesi olarak hediye edilen saat bozulunca, sadece ona dikkatle bakmak suretiyle, çalıştırmayı başarmıştı. Yelkovan ile akrebin süratle dönmesi, küçük çocuğu hayrete düşürürken, büyükleri bu tuhafıklar karşısında endişeye kapılmıştı. Geller 13 yaşında geldiğinde yeteneği o denli artmıştı ki, iyice odaklandığında, bisiklet gibi büyük objeleri dahi kırmayı başarır olmuştu. Yıllar geçtikçe, sürekli bu gücünün üzerinde çalışan genç, onu tamamen kontrolü altına almayı ve her istediğinde ortaya çıkarmayı öğrenmişti. Yeteneğinin kaynağını merak eden parapsikolog Puharishem, onunla hipnoz seansları yapmaya başladı. Uri Geller, 1 Aralık 1971 seansında, hipnoz sırasında 3 yaşındayken başına gelen bir olayı anlattı. Kendini Tel-Aviv'de bir parkta, üzerinde asılı duran, tuhaf sesler çıkaran ve ışıklar saçan küremsi bir cisim olduğu halde görüyordu. Uri bu ışıkta yıkanmış gibiydi, sonradan baygın olarak yere yıkıldı. Geller'in transa alan parapsikolog, "dünyadışı metalik bir ses" dinlediğini söyleyecekti. Bu ses şöyle diyordu: "Geller'i o parkta üç yaşındayken bulduk. O, insanlara yardım etmekle görevli müttefikimizdir. Medeniyet, büyük bir savaşın eşiğinde idi. Onu bu trajediyi önleyecek kişi olduğundan parkta programladık. O seçildi, kendisinde devasa bir güç vardır." Geller uyandığında, doğal olarak hiçbir şey hatırlamıyordu. Kendisine ne olduğu ile ilgili hiçbir fikri yoktu, Sonra kendisine aktarılmasına rağmen, bu konuyu hiçbir zaman deşmedi. Hiç kimseyle konuşmadı. Tabii ki kendisini modern teknikleri kullanan usta bir sihirbaz olarak göstermeye çalışan çok sayıda kuşkucu vardı. Ama uzun süre Geller üzerinde bir dizi test uygulamış olan parapsikolog Puharishman, tüm hile ve ilüzyonları dışladı.

Psikokinezi ve telekinezi olguları için diğer bir örnek, komşu ülkemiz Gürcistan'dan Juna Davitaşvili fenomenidir. Tüm dünyanın Juna olarak bildiği Evgeniya Yuvashevna

Davitashvili, telekinezinin çok özel bir türü sayesinde "sihirli elleri" ile tıpta mucizeler yaratıyordu. 1980'lerin sonunda elit Rus sınıfın yanında aralarında Fellini, Klaudia Kardinale, Robert De Niro, Alain Delon, Gregory Pek, Nastasya Kinsky, Marcelo Mastroyani, Belmondo, Katrin Denov gibi Batının ünlü isimleri onun yakınlığını kazanmışlardı. 22 Eylül 1995 tarihli Rus İzvestiya gazetesinin haberine göre, Brejnev, Papa II.Pohl da Juna'nın "hastaları" arasında olan isimlerdi. Aralarında çok ünlü bilim adamları olan akademik ve tıp çevrelerinin ortak görüşüne göre Davitashvili, anlaşılması güç bir şekilde, elleriyle dokunduğu kişinin sağlık problemlerinde mucizevi bir iyileştirme sağlıyor, yaralarını hızlı iyileştiriyor, çaresiz hatalıkları dahi yok edebiliyordu.

Uzaktan iyileştirme gücü, psikokinezi/telekinezi'nin bir koludur. Ettiğimiz dualar, telekinezi özelliğini taşırlar. Samimi ve içtenlikle yapılan duaların mucizevi iyileştirme gücü, temelini parapsikolojinin PK etkisinden almaktadır. Aşağıda bu konuyla ilgili yayınlanan çalışmaların özetini göreceksiniz.

Uzaktan iyileştirmenin etkisini ortaya koymak için yapılan araştırmaların tüm şekillerinin ileri derecede tartışmalı olduğunu söylemeden geçemeyiz. Bu eleştiriler içerisinde plasebo etkisi en iyi eleştiri, sahtecilik ve uydurma en kötü olanıdır. Uzaktan iyileştirme çalışmalarına, %57 olumlu-pozitif bir etkinin ortaya çıktığı iddia edilir. Uzaktan iyileştirmeye karşın, dışarıdan dokunmadan, bir nevi 3-5 cm'den "el gezdirilerek" yapılan iyileştirme çalışmaları da vardır ve olumlu etki benzer olarak %63'tür.

Psikokinezi-telekinezi alanındaki araştırmaları ile parapsikolojiye büyük katkı yapmış olan nükleer fizik profesörü John Khasted, metaller üzerinde uygulanan psikokinetik kuvvetin okült güçlere bağlanmasının yanlış olduğunu ifade etmişti. Kuantum fiziğinin bu fenomeni açıklayabileceğini öne sürmüştü. İngiliz bilim adamı, sıradan insanlara oranla daha fazlasını algılayabilen medyumların bu donanımları ile paralel

evren ile ilişki içine girebildiklerini, iki evren arasında bir nevi köprü vazifesi gördüklerini düşünüyordu.

Gerçekten de, bugün klasik fizikteki bilgilere dayanarak psikokineziyi açıklamaya çalışmak çok zordur, hatta imkansızdır diyebiliriz. Bugün için imdadımıza koşacak tek şey, kuantum mekaniği ya da fiziğidir. Kuantum tanımlamaları, alışageldiğimiz klasik kuramlardan kökten farklı olmalarına karşın çok kesindirler. Kuantum mekaniği, nesnel, makine benzeri bir çalışmadan ziyade, öznellik ve bilinci göz önüne alır. İlk olarak 1974'te düzenlenen bir parapsikoloji konferansında psikokinezi ve diğer parapsikolojik fenomenlerin kuantum mekaniği ile ilgili olabileceği iddia edildi. Burada, Evan H. Walker (1935-2006) ve Helmut Schmidt PK açıklamaya çalışan bir kuramsal model öne sürdüler. Kuantum mekaniğini parapsikolojiye ilk uygulayan Evan H. Walker'dir. Walker, bilinci bir gizli parametre olarak hesaba katar. Bilinç ve diğer parametreler (değişkenler), yer-zaman ve uzaklıktan bağımsız olduklarından, gözlemci beynindeki (nörofizyolojik) süreçler, dışsal kuantum mekanik süreçlerle ilişkilendirilebilir. Walker'in kuramı çok kabul görmemesine karşın, ilk olması açısından çok değerlidir. Ancak, daha sonraları birçok başka yaklaşımlar önerilmişse de, bugüne kadar kabul edilir universal bir teori henüz öne sürülmemiştir. Bu konuda gelebilecek açıklamanın, kuantum fiziği ile ilgili olacağı kesin olmasına rağmen elimizde henüz sağlam bir teori yoktur.

Kuantum mekaniğinin gelişmesiyle bilim dünyası teorik olarak var olması gereken "paralel evrenler" olgusunun sonsuz sayıda akıl almaz olasılık ve imkanlarıyla karşı karşıya kaldı. Sınırlı olan aklımıza paralel evren olgusunu nasıl sığdırabiliriz, ne şekilde izah edersek kavrayabiliriz? J. Charon, kuantum modeli ve paralel evren teorisini, görüciye çıkan bir kız hikayesiyle örneklendirerek çok güzel dile getirmiştir. Dr. Günhan Yayla'nın kitabında yer verdiği J. Charon'a ait bu pasajı aynen aktarıyoruz:

"Önünde olasılıklarla dolu bir dünya açılan bu kızın talimleri vardır; kızımız en uygun olanını seçebilmek için her biriyle birkaç kez çıkmalıdır ki, yanılma payını en aza indirebilsin. Ancak kuantum dünyasında işler farklı şekilde gelişir. Fındıkçı kızımız, tüm damat adaylarıyla aynı anda çıkar ve her biriyle eş zamanlı birçok eve yerleşir. Kızın her evde bulunma olasılığı vardır. Evler görünür yakınlıkta oldukları takdirde kendi kendisine el sallayabilecektir. Evden çıkıp, birlikte olduğu kişiyle başka bir eve taşınsa bile geçici olarak işgal etmiş olduğu evlerdeki izleri kaybolmayacaktır. Ve tüm komşuları onu hatırlayacaktır. Buna çok dünya kuramı denmektedir. Hiçbir kayıp olasılık yoktur, hepsini yaşayabiliriz."

Charon gibi Kopenhag ekolü görüşünü savunan D. Zohar, "Kuantum Bellek" adlı kitabında kuantum sorununa şöyle bir bakış açısı getirmiştir:

"Başlangıcını bir noktadan alarak gerçekleşen Büyük Patlama kuramı bilimsel olarak kabul görmektedir. Tüm evrenin "Tek" bir şeyin partikülleri olmamasını gerektirecek bir neden bulunmuyor. Bu bütünlük içerisinde, kuantum kuramı çerçevesinde kurgulanan, aynı kişinin aynı anda farklı yerlerde, farklı kişilerle birlikte bulunabilme olasılığı gerçek olarak mümkündür."

Zohar'a göre, bilinç ve madde beraberce aynı ortak kaynaktan, kuantum fenomeni dünyasından doğar.

Kuantum Mekaniği alanında 2 temel görüş ayrılığı belirmiştir. İlki Einstein'ın da dahil olduğu "Paris Okulu" görüşü, diğeri Niels Bohr, Werner Heisenberg ve arkadaşlarının önderlik ettiği "Kopenhag Okulu" görüşüdür. Kopenhag ekolünün kuantum kuramı yorumu, parapsikoloji araştırmacıları önünde engin kapılar açmıştır. Kuantum Mekaniği ve onun getirdiği bilimsel sonuçlar, fiziksel realite hakkında fizikçilerin olduğu kadar, felsefecilerin de görüşlerinde derin

deformasyon yaratmıştır. Atom modelini kuran Niels Bohr, parçacık fiziği ile ilgili, "Kuantum mekaniğinden şoke olmayan bilimci, onu anlamamış demektir" der.

Kuantum mekaniği - paralel evren ilişkisine, ileriki sayfalarda tekrardan döneceğiz. Aslında kuantum teorisini anlamadan, parapsikolojiyi anladığını kimse söyleyemez. Ancak bu mesele o kadar karışıktır ki, ülkemizde kuantum fiziği derslerini öğreten fizikçilerin bile kendine açıklayabildiklerini zannetmiyorum. Parçacık fiziğinin açtığı olasılıklar dünyasının iç yapısını, sadece formül yazarak izah edemezsiniz... Biz psikokinezi konusuna dönerek toparlamaya çalışalım.

Parçacıkların aynı anda başka başka yerlerde bulunabilme olasılıkları olduğunu bildiğimize göre, oluşturdukları maddenin, örneğin bir eşyanın belli bir süre için bizim boyutta yok olarak başka boyutlarda materyalize olduğunu varsayabiliriz. Hemen herkesin başına gelmiştir: Koyduğunuz yerden emin olduğunuz bir nesne aniden ortadan yok olur. Her tarafı altüst eder, bulamazsınız. Sonra bir gün eşyayı aynı veya başka bir yerde bulduğunuzda, olayı dikkatsizliğinize verir, ancak bir yandan da rahatsız edici bir hisse kapılırsınız. Belki de bu gizemli kaybolmalara farkında olmadan kendimiz sebep oluyoruzdur. İleri ruhsal gerginlik hallerinde, yoğun stres durumlarında eşyalar kendiliğinden hareket edebildiği gibi, boyut da değiştirebiliyor olmalı.

Psikokinezi adı altında incelenebilecek diğer parapsikolojik olgular, levitasyon, ışınlama (teleportasyon), penetrasyon (varlığın demateryalize olmasına karşın hayalet gibi bir görüntüsünün oluşması), kendiliğinden yanma (pyrokinesis), damgalanma (insan vücudunda görünen hiçbir sebep olmadan yaralar çıkması) ve poltergeist (yaramaz, neşeli ruh sendromu) vakalarıdır. Psikokinezi kavramı, maddenin fiziki karakterinin yanında, henüz fizik bilimi tarafından açıklanamayan, yorum getirilemeyen diğer paranormal fenomenleri içerir.

H. LEVİTASYON

*"Evrende aklımızın kavrayamayacağı ve duygularımızla
sezemeyebileceğimiz şeyler vardır."*

Ludwig VON MİSES

Newton'un (1643-1727) evrensel çekim kanununu keşfetmesinden bu yana, en küçük bakteriden en büyük gök cismine kadar kütlesi olan her şeyin, gravitasyon (kütle çekim) kuvvetinin etkisi altında olduğunu biliyoruz. Yalnız parapsikoloji açısından en az anlaşılır olan levitasyon fenomeninde, bazı insanların yer çekimine meydan okudukları kesin bir gerçek olarak karşımızda durmakta ve idrak sınırlarını zorlamaktadır. Kütle çekim deneyimiz öylesine temeldir ki, levitasyon mucizevi gibi görünmekte ve inanmazlık uyandırmaktadır. Bugün kabul edelim ya da etmeyelim, geçmiş çağlarda bazı kutsallık addedilen kişiler bu yeteneğe sahipti. Günümüzde ise levitasyona sadece ve sadece yıllarca verilecek çok büyük emek ve sabırla ulaşılabilir.

2007 Ağustos'unda NTV-MSNBC'ye yansıyan habere göre, bilim dünyası levitasyon fenomenini Casimir kuvvetiyle ilişkilendirerek izah etmeye çalışmıştı. Bilim adamları, kuantum kuvvetiyle cisimlerin birbirine yapışmasına neden Casimir kuvvetini manipüle etmek suretiyle, cisimleri fiziksel bir etki olmadan havaya kaldırmanın yolunu bulduklarını açıkladılar. Kertenkelelerin yüzeye sadece tek bir parmak ucu ile yapışabilme becerisinde kendini gösteren Casimir kuvveti, daha 1948'de keşfedilmesine rağmen, 1997'de ölçülebilmmişti. New Journal of Physics'in Ağustos sayısında yazan Leonhardt'a göre, ilk önce nano dünyasında uygulama bulacak olan Casimir kuvveti ile birlikte, insanların fiziksel bir etki

olmaksızın havaya kaldırılması prensipte mümkündür. Ancak bu olayın gerçekleşmesi için çok uzun zaman ve emek gerekirdi. Umarım parapsikolojinin bu olgusu da bilimdeki gelişmelerin ışığında mistik ve gizemli olaylar sınıfından çıkararak, tez zamanda aydınlanmaya kavuşur... Şimdilik tarihsel kayıtlara geçen levitasyon fenomenlerine kısaca değinmekle yetiniyoruz...

Azize Teresa Avila (1515-1582) en önemli Hristiyan mistik kadınlar arasında başı çeker. Levitasyon olayının tamamen iradesi dışında oluştuğunu anlatan azize, çevresine onu kontrol etmeleri ve gerekirse tutmalarını bile salık vermiştir. Aziz Thomas Aquinas (1225-1274), Aziz Francis Assisi (1181-1226) ve Aziz Joseph Maria Cizvit (1603-1663), levitasyon yeteneği sergiledikleri bilinen mistiklerin bazılarıdır. Taoizm'in kurucularından Lieh Tse'nin havada uçmasını sağlayan majik güçlere vakıf olduğuna dair bir sürü yazı ve hikaye vardır. Birçok kadim bilgenin hayatı uzatabilmek, sert taşların içinden geçmek ve levitasyon gibi güçleri olduğuna ilişkin yazılı kaynaklar mevcuttur.

19. yüzyılın ortasında dünya İngiltere'den Daniel Dunglas Home (1833-1886) ile en ünlü "uçan" medyum ile tanıştı. Home, olağanüstü telekinetik ve psikokinetik güçleri ile Londra seçkin sınıfını büyülüyordu. İzleyicilerin şaşkın bakışları altında trans sırasında 3. kattaki camdan dışarı "özgürce süzüldüğü" rivayet edilir. Bilim adamları Home fenomeni karşısında bölünmüştü. Bir kısmı, yeni birtakım güçlerin var olduğunu kabul etmekten başka çare olmadığını düşünürken, konservatif bir grup onu şarlatanlıkla suçladı. Ancak bunca zaman sahtekarlık için delil arama çabaları boşa çıktı. Hakkında olan suçlamalara rağmen, levitasyon eylemini 30 yıl boyunca icra etti. Daniel, 20 Mart 1833'de Edinburg'da doğdu. 9 yıl sonra ailesiyle birlikte Amerika'ya göç etti. 17 yaşına geldiğinde New York'da çalışan, paranormal yetenek-

leriyle çevrelerinde büyük saygı ve popülerlik kazanmış olan Margaret ve Kate Fox kardeşleri duydu. Onların gizemli güçlerinden olağanüstü derecede etkilenen genç, kendisinde de birtakım yeteneklerin olduğunu keşfetti. Bulunduğu ortamlarda gizemli sesler duyuluyor, gürültüler meydana geliyordu. Bu mistik olaylar, onun gelecekteki yaşamını belirleyecekti. Mart 1822 yılı geldiğinde, Home İngiltere'ye döndü. Spiritizma ve okült bilimler ile yakın olarak ilgilenen William Koks'un sahibi olduğu bir otele yerleşti. Daniel, otelde yaşamaya başladıktan kısa bir zaman sonra, ev sahibinin dikkatini üzerine çekmeyi başardı. Şarap dolu bir sürahinin hemen yanında, onun hayali silüetini üretmişti. İkiz görüntü birkaç saniye belirdikten sonra kaybolmuştu. İlk defa bu tarz bir fenomenle karşılaşan otel sahibi, aralarında Lord Brougham, fizikçi David Brewster ve voltmetrenin mucidi büyük İngiliz bilim adamı Michael Faraday(1791-1867)'in de bulunduğu okült bilimlerle ilgili kişileri bir araya getirerek, Home'un güçlerini göstereceği bir seans düzenledi. Sir Daniel, anılarında odadaki masanın yerden havaya doğru yükseldiğini, çanların kendinden çalmaya başladığını anlamıştı. Fakat en sansasyonel ve aynı zamanda da oldukça dramatik olan seans, 16 Aralık 1868'de Buckingham Sarayı'nda, Lord Adare'nin evinde gerçekleşti. Sıradışı tanıtıma katılanlar, Home'un trans halindeyken yaptığı levitasyon fenomenine şahit oldular.

Levitasyon fenomeni konusunda parapsikoloji literatürüne giren diğer iki önemli isim Rus medyum Nina Kulagina ve Polonyalı medyum Stanislava Tomczyk'dir. Bu kişiler levitasyon yeteneklerini bilim insanları önünde gerçekleştirmiş ve paranormal güçleri fotoğraflarla belgelenmiştir. 1926 yılında Sovyet Rusyası'nın Leningrad şehrinde doğan Nina Sergeevna Kulagina (1926-1990), 20 yıldan fazla bir süre başta telekinezi olmak üzere parapsikolojinin diğer fenomenleri ile ilgilendi. Sıradışı yetenekleri çok güçlü ve çarpıcıydı.

Kulagina Rus akademik çevrelerce detaylı incelemelere tabi tutuldu. Aralarında ikisi Nobel ödüllü kırk civarında bilim adamı Kulagina ile çalıştı. Investigation Psychics'te suyun içinde kırılmış bir yumurtanın sarısı ve beyazını birbirinden ayırırken çekilen bir filmde beyin dalgalarının ve elektromanyetik alanın değiştiği rapor edildi. Radyoteknolojileri ve Elektronik Enstitüsüne bağlı bilim adamları 1981-1982 yılında medyumun ellerinin çevresinde güçlü bir elektromanyetik alan ile kısa radyo dalgalarının olduğunu tespit ettiler. Araştırmalar, fenomenin fiziksel yapısı ile ilgili bir açıklık getiremeden Kulagina vefat ederek sırrını da beraberinde götürdü.

Sovyet Rusyası'nda bilim adamları, yaptıkları gizemli psişik güçlerle ilgili deneyler ile biyogravitasyon olarak adlandırdıkları bir kavram geliştirdiler. Buna göre canlı organizmalar gravitasyon oluşturabilirler ve algılayabilirlerdi. Üstün psişik enerjinin konsantrasyonu altında insan, gravitasyon ve elektromanyetik kuvvetlerin etkisini geçici bir süre için kaldırabilirdi. Günümüz "modern" çağında, teknolojinin son nimetlerinden faydalanıyoruz. Uçmayı bilmeden uçuyoruz, yüzmeyi bilmeden, suyun üzerinde hareket ediyoruz... Levitasyona ne gerek var diye düşünebiliriz. Veya tam tersi, teknoloji dışında bambaşka bir donanım olarak görebilir ve diğer potansiyel psikokinetik imkanları da harekete geçirmek üzere çalışmaya başlayabiliriz. Her iki durumda levitasyon ve diğer psişik güçler beynimizi kurcalamaya devam edecektir. Bugün varlığını kabul etmekte zorlanıyoruz, oysa eski devirlerde, henüz insan kendi özünden, iç potansiyelinden bu denli uzaklaşmamış iken, bugün parapsikolojik fenomen olarak adlandırdığımız olgular, normal ve fiziki dünyanın doğal bir parçası olarak kabul edilirdi. Çevresindeki canlı-cansız doğayı gözlemleyen insan, türlü türlü kuvvetlerin olduğunu, canlıların her birinin başka bir kabiliyet geliştirdiğini görmüştü. Bazı türler, sahip oldukları yetenek açısından eşsizdiler. Buna

göre, kendisinin de birtakım üstün donanımlara sahip olması için bir neden yoktu. Yüzyıllar içinde, bu yetenekleri köreldi, iç kaynakları tükenecek noktaya ulaştı, bilgiler unutuldu. Sadece küçük bir kısım insan, mason, kilise topluluğu, tarikat gibi gizli topluluklarda bir araya gelerek, kendi içlerinde yaşatmaya devam etti. Bilgilerin muhafaza edilmesi ve dış çevreden korunması için özen gösterildi.

I. ASTRAL BEDEN, ASTRAL SEYAHAT

"İnsan, gizli kalmış şeyleri bilmek için ne kadar çabalasa da, geriye sayılamayacak kadar şey kalır ki hakkın da ancak "Sanırım" diye konuşabilir.
Friedrich VON LOGAN

Parapsikolojide astral beden fiziki bedenın ikizi veya astral benzeri olarak kabul edilir. Gözle görünmeyen son derece ince bir maddeden meydana gelen astral beden (enerjik beden de diyebiliriz), aslında fiziki bedenın daha reel, daha gerçek bir suretidir. Astral bedenle fiziki bedenın bazı teknikler ve ritüeller sonucu birbirinden ayrılmasıyla maddi sınırlar ortadan kalkar, duvar, beton, su gibi engellerde kolayca ve zarar gelmeden geçilebilir. Eskiden şamanlar bu tekniği çok iyi bilirler ve uygularlardı.

Birçok kişi astral seyahat fikrinden boş yere ürkmektedir. Çünkü beden dışı deneyimlerin hiçbir tehlikesi yoktur. Tam tersine, bu tür deneyimlerin yaratıcılık ve enerji gücünü artırdığı, psikolojik ve entelektüel seviyeyi yükselttiği yönünde bilgiler vardır. Bazı insanlar, astral seyahatin beraberinde bazı riskler taşıdığını düşünüyorlar. Oysaki astral seyahat, otomobil sürmekten kat kat emniyetlidir. Çok kişi astral seyahat sırasında fiziki bedenine dönemeyip öleceklerinden korkar. Astral ve materyal beden, aralarındaki mesafe ne olursa olsun birbirine bağlı kalırlar. Aralarında sonsuz derecede esnek, gümüşümsü bir ip uzanmaktadır. Ancak bu bağı herkes görebilecek diye bir garanti de yoktur. Parapsikoloji araştırmacısı Robert Krukel'in iddiasına göre, incelediği 250 astral yolculuk vakasının sadece 50'sinde denekler bu sicimi görebilmişlerdir. Sicimin kopması ile ölüm saatinin geleceği yüksek bir ihtimal

olmasına karşın, böyle bir yazılı kayda şu ana dek rastlanmamıştır. Astral seyahat sırasında fiziki beden en ufak bir tehlike ile karşı karşıya kalırsa, astral beden anında dönüş yapar. Astral seyahat yapan insanların çoğu bu tür bir deneyimi daha önce yaşamadığı için ilk çıkışta, yaşadıklarından dolayı korkarlar. Kendinizi bir anda bildiğiniz yeryüzünden bambaşka bir yerde bulabilirsiniz. Farklı bir gezegende bulunduğunuzu hayal edin, nasıl tedirgin olursanız işte böyle bir duyguya kapılırsınız ki bazıları bunu bile hayal edemez. İşte bu gibi korku ve tedirginlik durumlarında astral beden korunma mekanizması olarak tekrar fizik bedene geri dönmektedir. Astral tecrübe yaşadıklarını öne sürenler, genellikle deneyimlerini hep aynı şekilde anlatmaktadırlar. İyi bir konsantrasyon, nefes tekniği ve hayal gücüyle bir süre sonra bedendeki tüm kas ve hücrelerin uyuştüğünü hissederler, kulakta uğuldama başlar, tüm vücutta karıncalanma oluşur, baş dönmesi gibi yada vücudun spiral bir şekilde dönmeye başlaması gibi astral beden fizik bedenden çıkış belirtilerini algırlar.

Robert Crokall'ın "More Astral Projections" isimli eserinde, F. W. Pair isimli bir askerin kısa ve öz anlatımı, astral tecrübeleri özetler mahiyettedir. F.W. Pair uzanmış dinlenirken, kendiliğinden bir beden dışı deneyim yaşamıştır:

"Bir akşam kışlada koğuşta yatmış uyurken, düşünen tarafımın havada asılı durduğunu fark etmek en azından çok olarak nitelendirilecek bir durumdu. Ama sakin kalmaya, hoş bir şey olmasa da doğal karşılamaya çalıştım, Bu, ağırlıksızlıkla birlikte ortaya çıkan, uçma ya da havada asılı kalma duygusu işin en ilginç yanıydı. Ne tarafa yönetmeyi düşünüyorsam, o tarafta oluyordum. Koridora daldım ve birinin ışığı yanık unuttuğunu gördüm. Az önceki yerime döndüğümde bedenim mışıl mışıl uyuyordu. Bu önce çok acayip geldi. Çok geçmeden tekrar bedenimde nasıl olacağım geldi aklıma ve

paniğe kapıldım bir an. Daha fazla bir şey hatırlamıyorum. Sabah gözlerimi açtığımda nöbetçi çavuş akşam koridorun ışığını kimin yanık unuttuğunu soruyordu.”

“Ruh ve Madde” Dergisi 6 Şubat 1988 Psychic News’da yer alan bir diğer astral yolculuk tecrübesine ait anlatımı örnek veriyoruz:

Daily Telegraph’da yayınlanan bir yazıya göre, Jenny Leicester isimli bir öğretmen, hasta olarak yattığı bir hastanede fiziki bedeninden ayrılarak, öte aleme kadar astral bir yolculuk yapıp gelmiştir. Adı geçen öğretmen, bu olayı yaşadığı zaman on iki yaşında, bademcikleriyle ilgili bir rahatsızlık nedeniyle hastanede bulunduğu bir gün, kendinden geçmiş vaziyette, kendisine kan verilirken bedeninden ayrıldığını, yatakta halsiz yatan bedeniyle etraftakileri fark ettiğini, adı geçen gazetenin muhabirine, hatırlayabildiği kadar anlatmıştır.

“Gecenin bir yarısında birdenbire, uyanık bir şuur içinde olduğumu fark ettim. Yataktaki bedenimin üzerinde, havada ona paralel olarak asılı duruyordum. Bu durumda duvardaki büyük saate baktığımda dördü on geçiyordu. O zamana kadar, doğrusu orada bir saat olduğunun farkına varmamıştım. Aşağıya baktığımda, yataktaki bedenimle havada asılı gibi duran kendimin arasında, mavi, aydınlık bir kordonun bulunduğunu fark etmekte gecikmedim. Kendimi son derece hür hissediyordum. O anda istediğim yere gidebileceğim geçti aklımdan.

Bir çocuk merakıyla, öteki odalarda neler olup bittiğini merak ettim. Kolaylıkla hareket edebiliyordum. Odalardan birinde, burnundan (borularla) beslenen bir kadın hastayı gördüğümü hatırlıyorum. Aklımda kalan bu olmuştu.”

Bundan sonra kendisini geniş, karanlık bir tünelde bulduğunu belirten Bayan Leicester, açıklamalarına şunları da eklemiştir:

"Bu tünelin içinde, rüzgara karşı hareket eden hışırtı sesi ni işittiğimi çok iyi hatırlıyorum. Tünelin sonunda, belli belirsiz olan parlak bir nokta gittikçe büyüyerek, tüm tünelin içini aydınlatan soluk mavi bir ışık halini aldı. Ortalık sessiz, sakin ve huzur vericiydi. Bu ışığın içinden, saç sakalı uzamış bir adam belirdi. Yüzünde biraz şaşır- mış bir ifade olduğu halde, bana bir yığın soru sordu. Benim orada olmamam gerektiğini bildirdi. Fakat ben, oranın çok güzel olduğunu ve orada kalmak istediğimi belirttim. Bu şahsın sağ tarafında bir grup insan toplandı. Uzun sakallı olan bana yine, orada olmamam gerektiğini birkaç kez bildirdi. O grubun arasına karış- mak istedim. Çok dostça havaları vardı. Fakat parlak bir ışık onlara ulaşmamı engelliyordu. Bu sırada bir ses, 'Hayır henüz senin için zamanı değil' dedi. Ve geri dön- mem gerektiğini ifade etti. Hastanedeyken yatakta yatan bedenimle aramda olan kordonu orada da gördüm. Duvar saatini tekrar gördüm. Sonrasını hatırlamıyorum."

Astral yolculuk, okült ve ezoterik literatürün en yaygın işle- nen ve merak edilen konularından biridir. Sayısız kitap, dergi ve benzeri kaynaklar, bu konuya genişçe yer ayırmıştır. Astral tecrübe yaşadıklarını öne süren sayısız insan, internet sitelerinde deneyimlerini paylaşmaktan geri kalmamıştır. "Astral turist" sayısı o denli fazladır ki, bazen kendime "Gerçekten herkes bunu yapabiliyor mu?" ve "Öyleyse acaba ben mi bir şeyler kaçırıyorum?" diye sorarken buluyorum. Beden dışı deneyimler bu kadar kolaysa, neden aylar, yıllarca sürecek egzersiz ve sonsuz sabır gerektiğinden bahsedilmekte- dir ki? Neyse, daha fazla uzatmadan, konumuza geri dönelim...

Tarih öncesi zamanlardan bu yana Mısır, Hindistan, Çin ve Tibet kültürlerinde astral seyahate dair tasvirlerle rastlan- maktadır. Eski Mısırlılar astral ikiz Ka ve can Ba'ya inanırlardı. Ka ve Ba istenilen zamanda fiziki bedenden ayrılabilirdi. Eski

Kelt kültürü efsanelerinde direkt olarak astral yolculuğu işaret eden ögelere rastlarız: Mog Ruit kuşa dönüşerek düşman ordusu üzerinde süzülür.

Normal şartlarda, duyu ötesi algıları yeteri derecede gelişmiş olan kişilerin dışında astral bedeni insanlar göremez. Ancak araştırmalar, bazı tür hayvanların astral bedenlere karşı duyarlı olduğunu ortaya çıkarmıştır. 1973 yılında Kuzey Carolina'da astral yolculuk ile ilgili araştırmalar yapıldı. Başka bir binaya astral projeksiyon transferi ile ilgili çalışmalar yapıldı. Stewart Blue Gerer ile yapılan deneyde transferin gerçekleştiği odaya kafes içerisine yavru bir kedi konuldu. Normalde son derece yaramaz ve aktif olan kedi, kafes içerisine konulunca iyice huzursuzlaşarak sürekli miyavlamaya ve dolanmaya başlamıştı. İddialara göre, Blue Gerer'in astral ikizi odada belirdiğinde yavru kedi aniden durarak sessizleşmişti.

Hayvanlar ile deneyler 1978 yılında Dr. Robert Morris tarafından devam ettirildi. Deneyler için dört hayvan seçilmişti- hamster, tavşan, yılan ve yavru kedi. Hamster ve tavşan hiçbir tepki vermez iken, kedi Gerer'in deneyinde gösterilen davranışı tekrarladı, yani donakaldı. Yılan ise yavru kedinin tersine, saldırganlaştı. 20 saniye boyunca öfke içinde kafesin boş etrafına doğru saldırıp durdu.

Richard Webster'e göre bilincin faaliyetleri beyinle ilgili olmasına karşın, bilincin beynin içerisinde bulunduğuna ilişkin yeterli inandırıcı delil bulunmamaktadır. Yazara göre astral seyahatte bilinci taşıyan astral bedendir. Bilincin ve benliğin de fiziki beden dışına taşındığı astral seyahat istem dışı olarak şu durumlarda ortaya çıkmaktadır:

- Uyku ve rüya esnasında
- Ağır stres durumlarında
- Ağır bedensel ve/veya zihinsel yorgunluk durumlarında
- Cinsel ilişki – orgazm anında
- Ölümüne yakın deneyim, klinik ölüm vakalarında.

Klinik ölüm yaşayan insanlardan %9'u fiziksel bedenini terk ettiğini öne sürer.

Astral seyahat dediğimiz olgu, kendini çeşitli şekillerde göstermektedir. Birçoğumuz farkına varmadan bu tecrübeleri edinmişizdir. Rüyamızda, gördüğümüzün rüya olduğunun bilincindeyse, bilinçli rüyadan (lutsidny dream) söz ederiz. Fiziki bedenimiz uyuyor, bilincimiz ise açık haldedir. Astral beden kavramı, okült ve spiritüel literatürün en eski ve en çok merak uyandıran konularından biri olmuştur. Grekce yıldız ve takımyıldızı anlamına gelen astral kelimesini, bu konuya ilişkin olarak ilk defa Paracelsus (1493-1541) kullanmıştır. Tarihsel kayıtlarda beden dışı deneyim yaşadığı açıkça yazılan mistiklerden biri İtalya - Padova'lı aziz Antonio'dur. 1226 yılında yüzlerce kişinin şahitliği altında 2 kilisede aynı zamanda bulunduğu anlaşılmıştır.

Benzer tecrübeler Aziz Ambrose ve Clemens ile hapis-hane mahkumu Alfonso de Ligvori'nin başından geçmiştir. 21 Eylül 1744 tarihinde kayıtlara geçen vakada, Napolili tüccarın beş gün boyunca yemek yemeyi ve su içmeyi reddettiği, beşinci günün sonunda ayağa kalkarak geçen zamanda Papa Clement XIV'ün ölüm döşeğinin yanında olduğunu söylediği anlaşılır. Sonradan esirin çılgınca iddiası teyit edilerek, aralarında 4 gün mesafe olan iki yerde aynı anda bulunduğu açıklık kazanır. Başka bir gizemli olay, 8 Temmuz 1896'da New York'ta görülen bir hırsızlık davası ile duyulur. Tanıklar, davalı William McDonald'ın New York Second Avenue'de bir daireyi soymaya çalışırken gördüklerini iddia ediyorlardı. Hırsız suçuüstü yakalama çalışmaları başarısız kaldı. Diğer taraftan sanık savunma avukatı, McDonalds'ın hırsızlık yaptığının öne sürüldüğü yerden beş mil uzakta, yüzlerce kişinin gözü önünde bir kabarede bulunduğunu iddia ediyordu. Dava süresinde McDonalds'ın, hırsızlığın "yapıldığı" talihsiz gecede gönüllü hipnoz seansına katıldığı anlaşıldı. Soygunun yapıldığı daireden değerli eşyaları çıkarttığını söyleyen tanıkların ifadelerine rağmen, jüri sanığı suçsuz ilan etti.

İnanılması en güç olan olaylardan biri 1840 yılında öğretmen Emily Saget'in başına gelmişti. Bilgili, yetenekli ve sevilen genç bayanın görevine en az 9 kez son verilir. Bunun nedeni, sınıfta ders yaptığı zaman beliren astral ikizinin öğrenciler arasında yarattığı panik ve dehşettir. Astral "gölgesi" genellikle yaptığı hareketleri tekrarlar. Zamanla "gölge" gitgide daha belirgin ve görünür hale gelir, aynı zamanda Emily'nin sağlığı da gitgide kötüleşir.

Ünlü isimler arasında da bu seyrek fenomeni tecrübe edenlerin sayısı oldukça fazladır: Ernest Hemingway, Arthur Koestler, Virginia Woolf, D.H. Lawrence gibi yazarlar da bu tür tecrübeleri yaşadıklarını belirtmişlerdir. Cenk Koray'da kendi başından geçen bir olayda koltukta otururken birden koltuktaki fiziksel bedenini seyrederken bulduğunu söylemiştir.

- Guy de Maupassant adındaki ünlü Fransız roman ve hikaye yazarı, yaşamının sonlarına doğru kendi eş bedeni tarafından rahatsız edildiğini iddia etmiştir. Bu olaylardan birinde "gölge beden", yazarın bulunduğu odaya girerek tam karşısına oturmuş ve yazarın aynı anda yazdıklarını dikte etmiştir. Yazar bu tecrübesini "Lui" adlı kısa hikayesinde yazmıştır.

- 16. yüzyılın ünlü İngiliz şairi olan John Donne Paris'e yaptığı bir gezi sırasında, kucağında bebek taşıyan karısının astral ikizini görür. Donne'nin karısı o tarihte hamiledir ve bu görünme kötü bir olayın habercisidir. Eş bedenin görüldüğü aynı zamanda karısı ölü doğum yapmıştır.

- İngiliz dilinin en büyük şairlerinden biri olan Percy Bysshe Shelly İtalya'dayken kendi eş bedenini görür. Hayali görüntü sessizce Akdeniz'i işaret etmektedir. Aradan uzun zaman geçmeden, 1822 yılında, 30 yaşına basmadan az evvel Shelly Akdeniz'de meydana gelen bir deniz kazasında boğularak ölür.

PARANORMAL FENOMEN

- Kraliçe I.Elizabeth kendi yatağına uzanmış eş bedenini gördüğünde şok geçirir. Kraliçe olayın ardından kısa bir zaman sonra da ölür.

Astral gölgelerin kimi zaman boyutsal veya zamansal farklılıklar taşıdığı da görülmüştür. 18.yy Alman şairi Johann Wolfgang von Goethe, Drusenheim'a atla giderken eş bedenini görür. Ona doğru atla gelen görüntü şairin tamamen aynıdır. Ancak görüntünün üzerindeki giysi şairin giysisinin aksine gri ve altın sırmalıdır. Sekiz yıl sonra şair aynı yolda ters yöne doğru at sürerken, üzerindeki elbiselerin yıllar önce gördüğü garip ikizinde olan gri ve altın sırmalı giysiler olduğunun farkına varır. Şair bu olay sonrasında, sekiz yıl önce gördüğü beden çiftinin gelecekte gelip gelmediğini merak eder.

Astral dünyanın nasıl bir yer olduğuna gelince, bu konuda fikir sahibi olmak için Henry Cornelius Agrippa'nın "Three Books of Occult Philosophy"de dile getirdiği tasvirlerden yararlanabiliriz. Materyal dünya ile sınırlandırılan fiziki bedenden kurtulduğunda insan dilediği yere gidip istediği şeyi yapma özgürlüğüne kavuşmaktadır. Günlük hayatında hayalini bile kuramadığı ülkelere gidebilir, sadece istemesi yeterlidir. Astral dünyanın olanakları sınırsızdır, arzulanan yere ve hatta zamana ulaşmak sadece bir saniye gibi kısa bir zaman almaktadır. Astral mekan dünyamız ile sınırlı değildir. New York'a gitmek ile Mars'a gitmek arasında zorluk açısından hiçbir fark yoktur. Evrenin her noktasına gitmek olasılık dahilindedir. Ancak ilk denemelerde tanıdık, bilindik ve fazla uzak olmayan mekanlara gitmek kolaylık açısından daha uygundur. Zamanla tecrübe arttıkça astral yolculuğun mesafeleri de artacaktır. Astral seyahatin bir diğer avantajı, zaman sınırlarının ortadan kalkmasıdır. Örneğin merak ettiğimiz bir döneme giderek kendi gözlemlerimizi yapabiliriz. Benzer bir şekilde gelecek zamana da yolculuk yapabiliriz.

Astral mekanda hemen her şeyi yapabildiğimiz halde, gerçek, fiziki bir dünya yerine, onun bir tür yansıması ile karşı karşıya olduğumuzu unutmamak gerekir. Astral planın algılanmasının yanılmalara maruz kaldığı görünmektedir, görüntüler aynı şekli bozuk bir camdan görülen cisimler gibidir. Normalde her tür bilgiye ulaşma imkanı bulunmasına rağmen, onu çözmek, okumak ve hatırlamak zannedildiği kadar basit bir iş değildir. Oliver Fox, "Astral Projection" kitabında şöyle bir örnek verir: Sınav sorularını elde etmeyi amaçlayan Fox, iki soruya ulaşmayı başarır. İlki çok önemli değildir, onu iyi hatırlamasına rağmen yıllarca sınav listesine dahil edilmez. İkinci sorunun önem derecesi yüksek olmakla beraber, yazılı olduğu kağıdı okumaya çalıştığı anda yazı bulanıklaşır, harfler su yüzeyi misali dalgalanır ve şekil değiştirir. Sonuçta bilgiyi elde etmeye çabaladıkça yazı soluyarak okunamaz hale gelir. Oliver Fox'un anlattıklarından yola çıkarak, belli bir bilgiye dünyadaki alışlagelmiş şekliyle ulaşamadığımızı anlıyoruz. Astral mekanda birçok konuda klasik yöntemler işlevsiz kalır. Örneğin bir yazıyı kitabın sayfalarını açarak bulamayız. "Kitabın" sayfaları düzenli ve sıralı değil, üst üste yığılıdır, onları karıştırıp arasından birini çıkarma olanağı yoktur. Yalnızca en üstte olan enformasyona ulaşabilme imkanı vardır. Kısaca, astral düzlemin fiziki karakterde olmaması birçok serbestiye yol açtığı gibi, bazı kısıtlamaları da beraberinde getirir. Bu kısıtlamalar arasında etik değerleri saymadan geçemeyiz. Özel hayatın mahremiyeti konusu burada da özen arz etmektedir. Astral düzlemde kişi uygunsuz durumlarla karşı karşıya kalabilir. Bu durumlarda da gerçek hayatta olduğu gibi, kişinin moral ve ahlak seviyesi davranışları üzerinde etkili olacaktır. Parapsikolog yazar Richard Webster'e göre bu türden haysiyetsiz davranışlar gösteren kişiler er ya da geç davranışları için bedel ödemek zorunda kalacaklardır. Zira düşük seviyeli düşünceler, negatif tesirleri bir mıknatıs misali kendisine çekmektedir.

Muhtemelen okuyucularımızın aklına şu soru takılmıştır: Yaşadığımız tecrübenin astral seyahat olduğundan nasıl emin olabiliriz? Halüsinasyon veya normal bir rüyadan ayırt etmek için uygulayabileceğimiz bir formül var mıdır? Kaliforniyalı parapsikolog Dr. Charles Tart, astral seyahati imajinasyon, hayal gücü ve rüyadan ayırt etmek için çok basit bir yöntem uygular. Deneylerinde astral seyahat denemesinde bulunan genç bayandan aynı odada gizlediği bir kartonun üzerine yazılan "25132" sayısını okumasını istemiştir. Üç günlük başarısız girişimlerden sonra nihayet dördüncü günde denek, yüz binde bir ihtimalle tesadüfen bilebileceği rakamı okumayı başararak astral seyahati gerçekleştirdiğini ispatlamış olur.

Beden dışı deneyimlere ulaşmak bazı teknikler yardımı ile olanaklı hale gelmektedir. Biz kitabımızda daha önce de ifade ettiğimiz gibi işin teknik (metot) kısmına yer vermiyoruz. Astral seyahat ve diğer parapsikolojik olguların nasıl yapılabildiğinin ayrıntılarına girmiyor, başka kaynaklar öneriyoruz.

Harcanan zaman, sabır ve emeğin karşılığı mutlaka alınacaktır ve kişiye yepyeni deneyimlerin kapıları aralanacaktır. Hiçbir şey yeteri kadar güçlü bir normal ve paranormal iradenin önünde engel olamaz. Beden dışı deneyimlerin ikinci türü olan irade dışı deneyimler, bilinçli rüya, bazı ilaçlar, uyuşturucu, alkol alımı sonunda, ameliyat esnasında, hastalık, kaza ve ölüme yakın tecrübe durumlarında görülebilmektedir.

Çeşitli dinsel öğretiler, okült ve spiritüel akımlar, ölüm sonrası ruhsal bedenin korunduğunu ileri sürerler. Ruhsal beden (enerjik beden, astral beden, can, ikiz beden...) ölüm ötesi mekanda varlığını sürdürmeye devam etmektedir. Parapsikoloji uzmanları, astral beden varlığının ölümle noktalanıp noktalanmadığı konusunda henüz bir uzlaşmaya varmamışlardır.

J. RÜYA

"Benim anladığıma göre gizemciliğin verileri arasında doğru tanınacak olanları, bilimin içine almanın ve kullanmanın olanaksızlığına inanma yerine, buna bir şans tanınmalıdır."

Sigmund FREUD

Eski devirlerde, geçmiş kültürler – Yahudiler, Hindular, Çinliler, Babil, Helenler rüyalara geleceğin sembollerini içeren bir kıymet olarak değer verirdi. Onları düzenli olarak kaydederler, sınıflandırıyorlardı. Rahipler, şamanlar, bilge, astrolog ve kahinler, anlamlarını çözmeye çalışıyorlardı.

Rüya, kalbimizden geçen hislerin, düşüncelerin doğaçlama bir varyasyonudur ve bu anlamda son derece kıymetli bir bilinç halimizdir. Rüya diliyle bilinçaltında var olan tatminsizlik, rahatsızlık, istekler dışı vurma imkanı bulurlar. Ayrıca RNA sentezi, günlük hayata toplanan gereksiz bilgileri unutma, bilgi organizasyonu, uzun süreli hafızanın yerleşmesi ve günlük psikolojik sorunların halledilmesi açısından rüyalar ve uyku son derece önemli fırsat durumundadırlar. Rüyaların, uyku sırasında görülen halüsinasyonlar olduğu yönünde görüşler vardır. Bundan dolayı rüyada mantık zinciri ve neden-sonuç ilişkisi bozulmaya uğrar, benlik kaybolabilir hatta bir kişi aynı anda birçok kişi olabilir. Uyku-rüya sürecine sadece fizyolojik bir ihtiyaç gözüyle bakmamız yerine, bu hediyenin bize kazandırabileceği ileriye görme, hislerini ortaya çıkarma, bilinçaltı korku ve baskıları açığa çıkarma gibi avantajlarını değerlendirmemiz gereklidir. Özetle, Aristo'nun deyişimiyle ifade edecek olursak, "*Rüya, ruhun aynasıdır.*"

Rüyalar, bilinçaltı durumların su yüzüne çıkmasına olanak verirken, günlük hayatta bir türlü çözümlenemeyen sorunlara dahiyane çözümler üretebilir, parlak fikir ve

buluşların yapılmasına olanak verebilir. Bu türden çok sayıda önemli buluş tarihe geçmiştir. Kekula'nın benzenin altıgen (hexagon) yapısını bulması, Mendelyev'in periyodik tabloyu bulması, Jon von Newman'nın bilgisayarların temelini atan buluşlarını yapması, Norbert Weiner'in radarı bulması, Einstein'ın rölativite kuramı ile ilgili bazı gerçekleri formülize etmesi, Tesla'nın bazı buluşları hep rüya sırasında gerçekleşmiştir. Tesla, yeni bir icat veya araştırma konusunda çalışmaya başlamadan önce bunu hayalinde canlandırıyor, sonra bilinçaltına iletiyor ve gerekli bilginin sunulmasını bekliyordu. Büyük bilim adamı bir röportajı sırasında şunları söylemiştir: *"Geliştirdiğim alet mutlaka tam hayal ettiğim gibi çalışıyor. Yirmi yıldır bunun tek bir istisnası olmadı."*

Bilinçaltının yaratıcı ve çözüm getiren bu özelliğini Edison ve Marconi gibi bildiğimiz ve bilmediğimiz çok ünlü yaratıcı bilim adamları fark etmişlerdi. Thomas Edison, en iyi fikirlerinden birçoğunu gündüz vakti bedenini gevşeterek ufak kestirmeler yaparken almıştı. Albert Einstein ise kendine zaman ve uzay ile ilgili olarak, onu görecelik kuramına götürecek sorular sorup durdu. Nihayetinde uzun zamandır üzerinde zihnini yordduğu yanıt, biraz sıradışı bir şekilde bir rüya içinde göründü: Einstein, kendini bir ışık huzmesine binmiş, evrenin sonuna giderken görmüştü. Işığın ilerleyiş biçimi, onu aradığı cevaba götürüyordu. Verdiğimiz bu örnekler hatırlanabilen rüyaları ele almaktadır. Bunların dışında rüyada görülüp de unutulana ama günlük hayatta ortaya çıkması olası diğer buluşların daha da fazla olması kuvvetli bir ihtimaldir. Uyku ve rüyalar, bilinçaltı bilgeliğinin ve yaratıcılığın kapısını aralarlar. Uzun süredir çözümlenmeyen bir sorunun yanıtını bilinçaltımıza devrettiğimizde, cevabını çok canlı bir rüya şeklinde bulabiliriz. Uzun süredir aranan cevabın birden çözümlenmesi aslında bilginin uzun süre rüya esnasında bilinçsiz olarak işlenmesinin bir sonucudur. Ancak, rüyalarda bu tür çözümlere ya da keşiflere ulaşmak için "hazır

bir beynin" bulunması gereklidir. "Vahiyler" olarak adlandırabileceğimiz bilinçaltının bu orijinal çözümlenmeleri, rüyaların dışında düşünme, meditasyon, çeşitli bedensel aktiviteler, egzersizler, yürüyüşler ve hatta yıkanırken bile gelebilirler. Bunlar, realitenin tabiatı hakkında yeni içgörüler, yeni vizyonlar ve hayatımızdaki meselelerle ilgili yepyeni bakış açıları getiren orijinal, yaratıcı hareketlerdir. Fikirlerin bir kısmı sıradışı bir rüya ile birlikte gelirken, garip bir his oluşturur, diğer bir kısım bir anda şimşek gibi çakar ve yeni yollar gösteren bir coşku getirir. "Vahiyler" çeşitli yollarla geliyor olabilirler, ancak iletildikleri kanal tektir - yorulmaz bilge bilinçaltımızdır.

Zihnimizdeki bilinçaltı hiçbir zaman dinlenmez, uyumaz, her zaman faal, üretken ve yaratıcıdır. Muazzam yaratıcılık kuvvetinin doruğa çıktığı zamanlar, beden uykuda olduğu aralıklardır. Bu anlarda bilinçaltı problem çözme ve yaratıcılık üzerine yoğunlaşabilir, uyku ile birlikte tavsiye getirebilir. Tarihteki birçok büyük bilim adamı, bilinçaltının bu özelliğini biliyordu. Zihnin rüya ve uyku halindeyken bilinçaltı kapasitesine ulaşma imkanını fark eden bilim adamları araştırmalarına başarı üstüne başarı kattılar. Rus psikolog D. Azarov konuyla ilgili şu açıklamalarda bulunur:

"Rüya görme esnasında hepimiz birer dahiye dönüşürüz. Doğanın bu sıradışı yeteneklerini daha verimli kullanamamamız büyük bir kayıptır. Alman psikolog A. Birah'ın çalışmalarını incelediğimde, herkesin rüyalarını kontrol edebileceği sonucuna vardım. Gönüllülerle bu amaçlarla bir dizi deney yapıldı. Deney sonuçlarına göre, uyanmadan önce zihnine belirli bir problemi çözmeyi hedef olarak koyan kişi, uyandığında problemin çözümünü beyninde hazır olarak bulabilir."

Rüyalar, tarihte pek çok düşünür, yazar ve mucide ilham kaynağı olmuştur. Örnek verecek olursak Elias Howe dikiş makinesi icat ederken iğneyi makineye nasıl yerleştireceğini rüyasından aldığı ilhamla sağlamış, Edgar Allan Poe ve Voltaire gibi yazarlar rüyalarından ilham alarak eserler yaratmışlar, Friedrich Kekule benzenin yapısını rüyasında çözerek kimyada bir devrim yaratmış, Otto Loewi sinir akımına ilişkin araştırmalarını rüyasından ilham alarak sürdürmüştür. Rüyaların dahiyane sezgisel gücü, tıp alanında da çok önemli buluşların yapılmasına vesile olmuştur. Ünlü ve başarılı Kanadalı doktor ve araştırmacı Frederick Banting, uzun zamandır diyabet hastalığının etkileri üzerinde çalışıyordu. Birinci Dünya Savaşı sonrasındaki o yıllarda tıp bilimi henüz bu hastalığa karşı etkin bir tedavi yöntemi geliştirememişti. Deneyle art arda başarısızlıkla sonuçlanıyordu. Yine boşa giden çabalarla geçen bir günün sonunda yorgunlukla uykuya daldı. Rüyasında probleme odaklanan bilinçaltı zihni, ona gerekli cevabı sundu. Harcanan emek ve çabaların karşılığı gelmişti. Rüyanın verdiği ilhamla insulini keşfeden doktor, o günden sonra milyonlarca insanın hayatının kurtulmasına sebep oldu.

Rüyalar, düşünür, yazar, sanatçı ve mucitlere olağanüstü bir ilham gücü verirken, analitik psikiyatride de emsalsiz bir kaynak durumundadırlar. Sigmund Freud'un, insan psikolojisinin gizlerini düşlerde araması boşuna değildir. Analitik psikiyatrinin babası, düşleri, "dış dünyadan bilinçle istenmiş anlık bir vazgeçiş" olarak tanımlarken, onların gizemli doğasına da dikkat çekmektedir. Freud bu düşüncesini çok açık bir şekilde şöyle dillendirmekten kaçınmamaktadır:

"Düş çoğu zaman mistik dünyaya açılan bir kapı sayılmıştı ve bugün de çok kimse onu bir gizli şeyler bilgisi olarak görmektedir. Onu bilimsel araştırmaların

içine alan biz dahi; düşünle karanlık olgular arasında bir ya da birçok bağ bulunduğunu yadsımaya çalışmıyoruz. Mistik, gizli şeyler...”

Freud, daha da ileriye giderek, telepatik düşlerin varlığını doğrulamaktadır. “Psikanaliz Üzerine” adlı kitabının “Düş ve Gizemcilik” isimli bölümünde, kendi hastalarının gördüğü duyu ötesi algı tarzındaki düşlere yer vermektedir. Bu büyük bilim adamının eserlerinde çok genişçe yer ayırdığı ve ayrıntılı analize tabi tuttuğu sıradışı rüyalardan bir-iki örnek vermeden geçmeyelim.

“Su götürmez derecede zeki ve kendi anlattığına göre ‘asla gizemcilikle büyülenmemiş’ olan zeki bir adam, bana pek tuhaf bulduğu bir düşün dolayısıyla bir mektup yazıyor: Önce bu adamın şefkatle sevdiği ve kendisine son derece bağlı bir kişi olduğunu söyleyelim. Kızı uzak bir yerde evlidir, hamiledir ve aralık ayı ortalarına doğru doğum yapacaktır. Oysa adam 16 Kasımı 17’ye bağlayan gece, karısının ikiz çocuk dünyaya getirdiğini düşününde görür.

Aslında doğrulanamayan bazı yararsız ayrıntıları geçelim. Düşünde doğurduğunu gördüğü kadın ikinci karısı, kızının üvey annesidir. Adam, eğitici niteliklerini bilmediği bu kadından bir çocuk sahibi olmayı istememektedir; düşün gördüğü sırada ise onunla uzun zamandır cinsel ilişkiyi kesmiş bulunmaktadır. Bana yazması düşün öğretilerinden kuşkulandığı için değil, bu kuşku, görülen düşün içeriği ile doğrulanacağı içindir. Çünkü düşün, onu görenin isteklerinin tersine bu kadının ana olmasına izin vermektedir. ‘Hiçbir şey, bu istenmeyen olayın gerçekleşebilmesinden daha çok korku veremez.’ diyor. Adamı düşününü anlatmaya götüren şey, 18 Kasım

sabahı kızının ikiz doğurduğunu bildiren bir telgraf almış olmasıdır. Telgraf 16-17 gecesı, yani hemen hemen düşünde karısının çocuk doğurduğunu gördüğü saatte çekilmiştir."

"...bana mektup yazan adamın belirttiği noktalar, onun gerçek bir telepati düşü olduğunu düşünmeme olanak verdi. Kızı, kuşkusuz ki 'acılı saatlerinde özellikle babasını anmıştı."

Üniversite öğrencisi olan diğer bir hastanın öyküsü, emnim Sigmund Freud kadar bizleri de şaşırtacak ve düşündürecektir. Bu vaka, kitabın son bölümünde ayrıntılı olarak üzerinde duracağımız kehanet olgusunu işaret etmektedir.

"Bir gün, bir delikanlı, sadece doktora sınavına girecek olan bir üniversite öğrencisi, kendini bunu yapacak halde bulamayarak beni ziyarete geldi. Çünkü derslerine karşı bütün ilgisini, bütün zihnini toplama gücünü, hatta anılarını hatırlama yeteneğini yitirdiğinden yakınıyordu.

Bu kafaca kötürümleşmeden önceki olaylar çabuk aydınlandı: Büyük bir güçlkle kendi kendini yendikten sonra hasta düşmüştü. Kız kardeşine pek güçlü, ama hep frenlenen bir aşk duyuyormuş. Kız kardeşi de ona karşı sevgi besliyormuş. Her ikisi aralarında: 'Birbirimizle evlenmeyişimiz ne yazık.' diyormuş. Saygıdeğer bir adam bu kız kardeşe aşık olmuş, kız da ondan hoşlanmış."

Hikayenin ilerleyen kısmında delikanlı, kız kardeşine beslediği romantik duyguları baskılar ve hatta yeni aşıkları destekler, mektuplaşmalarına aracılık yaparmış. Nihayetinde genç sevgililer evlenirler, delikanlı psikanaliz yardımıyla normal etkinliklerine kavuşur ve tedavi sonlanır. Fakat aynı yılın son baharında geçmiş olan garip bir olay, gencin tekrardan Freud'u aramasına sebep olur.

"Bulunduğu üniversite kentinde pek tanınmış bir falcı kadın varmış. Hükümdarlık sarayının prensleri bile ona danışmadan önce önemli bir işe girmezlermiş. Yöntemi pek basitmiş: Belli bir kişinin doğum tarihini sorar, öznesi üzerine hiçbir bilgi almaz, hatta adını da öğrenmezmiş. Sonra yıldız falı risalesini karıştırır, söz konusu kişi üzerinde kehanetlerde bulunurmuş.

Hastam, eniştesi için kadının gizli sanatına başvurmaya karar vermiş: Falcı hesaplarını yaptıktan sonra 'söz konusu kimsenin temmuzda ya da ağustosta ıstakozların ya da midyelerin neden olacağı bir zehirlenme sonucunda öleceğini' bildirmiş. Hastam öyküsünü şöyle bağırarak bitirdi: 'İşte, pek şaşılacak bir şey!'

Önce, öyküyü istemeye istemeye dinlemiştim, ama bu haykırmayı duyunca hastama şunu sormaktan kendimi alamadım: 'Bu kehanette, böylesine şaşılacak ne görüyorsunuz? Güz sona eriyor, enişteniz ölmemiş, öyle olsaydı bunu bana çoktan anlatırdınız. Demek ki kehanet gerçekleşmemiş.' 'Doğru.' diye karşılık verdi. 'Ama işin tuhaf tarafı eniştemin ıstakozlara ve midyelere bayıldığı, geçen yaz midyeden zehirlendiğidir. Hatta ölümden güç kurtulmuştu.'

Delikanlının bu hikayesini Freud, kehanet fenomeni ile ilişkilendirirken, bilimsel bir izahat getirememenin acizliğini şu sözleriyle dile getirmiştir: "Astroloğun, müşterisinin isteğine uygun kahinlikte bulunmuş olduğunu düşünmek hoşuma gider. 'Eniştem midyelere olan düşkünlüğünden vazgeçemiyor, bir gün de bundan çatlayacak.' Vakayı başka türlü açıklayamadığımı itiraf ederim."

Sigmund Freud'un derslerinde ve eserlerinde yer verdiği parapsikolojik olguların karıştığı vakalar bunlarla sınırlı

değildir. Kuşkusuz aralarında yukarıdaki iki olaydan çok daha ilginçleri de vardır. Ancak konuyu dağıtmamak adına biz, tekrardan rüya - bilinçaltı - sezgi ilişkisine geri dönüyoruz.

Bilinçaltımızın dahiyane sezgisel gücü, kendine rüyalarımız kanalıyla bir yol aralayarak, muhtemel tehlikelerle ilgili uyarıları bilince ulaştırır. Rüyalarda, gelecekte bizleri tehdit etmesi muhtemel olayların ipuçlarını barındırırlar. Birçoğumuzun böyle rüyalar gördüğü olmuştur. Haberci dediğimiz bu türden rüyalar, genellikle sembolik anlatımlar içerir. Ancak bazen gelecek bir olayın neredeyse bire bir kopyası da görülebilir. Özellikle de büyük çapta ve toplumun büyük bir kısmını etkileyen deprem gibi doğal afetler öncesi, haberci rüya gören kişi sayısında dramatik bir artış olduğu gözlemlenir. Merkez üssü Gölcük olan 1999 Ağustos ayındaki korkunç deprem öncesi birçok kişi bu trajediyi rüyasında gördü. Fakat maalesef ben dahil, büyük bir çoğunluk anlam vermekte zorlandı. Önüne çıkan bu değerli fırsatı kaçırarak, önlem alma şansını yitirdi. Depremden bir gece önce, rüyamda evimin duvarlarının yıkıldığını gördüğümde, gördüğümün normal rüya olmadığını anlamıştım. Etkilenmişim, görüntülerin canlılığı ve sıradışılığı garip bir his uyandırmıştı. Yine de herhangi bir anlam yüklemeye gerek duymamıştım. Ancak deprem sonrasında, haberci rüya gördüğümü kavramamla, artık onları normal, günlük sıradan rüyalardan ayırt etmeye başladım. Ciddiye aldım. Çoğu okurumuzun da katılacağı gibi, haberci rüyalardaki en büyük sıkıntı, onların sembolik dilini çözmede karşılaşılan zorluktur. Çünkü bu konuda ortak bir evrensel lisan da yok gibidir. Her bir kişinin bilinçaltı zihni, farklı bir sembolik rüya diliyle konuşur. Örneğin, benim bilinçaltım yılan sembolüne bilgelik atfederken, başka bir kişi için düşman anlamını barındırabilir. Kişiye özgü sembolik dilin çözülmesi için, rüyalar belli bir dönem sistemli bir biçimde yazılır, analiz edilip sınıflandırılır ve sonrasında realize olma durumları takip edilir. Rüyalardaki semboller veya

direkt yüzleşmeler, gerektiği gibi kullanıldığı takdirde, bazı felaketlerin önlenmesi mümkün olabilir. Kanımca insan parapsikolojiyle ilgili olsun ya da olmasın, rüyaların bu emsalsiz sezgisel gücünü kullanma fırsatını geri tepmemelidir. Parapsikolojiye büyük emek vermiş olan Duke Üniversitesi'nden Dr. Rhine gibi araştırmacılar, rüyaların bir duyu dışı algı kapısı olduğunun bilincindeydiler. Dr. Rhine'in arşivinden bir vatmanın haberci rüyasına yer veriyoruz:

Olayın kahramanı Los Angeles tramvaylarında vatmanlık yapıyordu. Adam gece uykusunda, her gün defalarca gelip geçtiği tehlikeli kavşak üzerine çarpıcı bir rüya görmüştü. Söz konusu kavşakta sürücüler tarafından sık sık trafik kurallarına aykırı dönüşler yapılırdı. Psişik yüzleşimi geçiren vatman bunu bildiriminde şöyle anlatıyordu:

"Rüyada gördüğüme göre, içinde yolcuların bulunduğu tek vagonlu araçla güneydeki Figueroa Caddesi'ne doğru yol alıyordum. Kavşağa vardığımda fren yaptım. 26. Avenue'den gelen yolcu dolu bir başka tramvay da orada ışıkların 'geç' işareti vermesini bekliyordu. Rüyadaki her şey gerçek hayatta olduğu gibiydi. Trafik sinyali 'geç' işareti verince aracı harekete geçirdim. Karşıdan gelen tramvayın vatmanına selam vererek yola devam ettim. Fakat vagonlar tam birbirini geçmişti ki, ansızın önümde parlak kırmızı boyalı kocaman bir kamyon belirdi. Trafik kurallarına aykırı dönüş yapan kamyon üzerime doğru geliyordu. Öteki tramvay onun bizi görmesini engellemişti. Korkunç bir çarpışma sesi ortalığı kapladı. Yolcular oturdukları koltuklardan fırladılar. Kamyon devrildi; içinde iki erkek ile bir kadın vardı. Kadın acı içinde kıvranarak feryat ediyordu. Hemen yardımına koştum. Genç kadın iri mavi gözlerini daha da açarak bana, 'Bunu sen yaptın, eğer dikkat

etmiş olsaydın bu kaza olmazdıl' diye bağıırıyordu.

Rüyamın tam burasında kan ter içinde gözlerimi açmışım. Ertesi gün her zamanki gibi işimin başına giderek çalışmaya başlamışım. Rüya çoktan üzerimdeki etkisini kaybetmişti. Ama ilk seferimde o tehlikeli kavşağa vardığım zaman, gece rüyada neler gördüysem hemen tümüyle yüzleştim.

Kamyon rüyada gördüğüm kadar büyük değildi. Daha doğrusu kavşakta parlak kırmızı boyalı bir mal teslim kamyonetiyle karşılaşmışım. Aramızda bir çarpışına olmadı. Kamyonet neredeyse tramvayı sıyrarak önümüzden geçip durdu. Ben de frene bastım. Şoför yerinin içinde üç kişi oturuyordu. Bunlardan kadın olanı iri mavi gözlerini açmış şaşkın halde bana bakıyordu!

Rüyada gördüğüm kaza olmamıştı, ama onun dışında her şey rüyada gördüğüm gibi geçmişti. Olay bu durumuyla bile midemi altüst etmişti. Görevi orada bıraktım ve kendimi toparlamak için birkaç gün izin aldım..."

Bilinç ve bilinçaltının ortak dilinin imgelem (vizyon) olduğunu söylemiştik. Rüyalarımız da bizimle bu dilde konuşacaktır. Bundan dolaydır ki sembolik görüntü dili ile bilincimize ulaşan mesajları çözmeyi öğrenmemiz gereklidir. Azarov'a göre rüya dilini yönlendirmemiz ve öğrenmemiz için beynimizin bizimle "konuştuğu" dili anlaşılır şekle getirmeyi kendi kendimize telkin etmeliyiz. Örnek verecek olursak, kendi zihnimizden mesajlarını duvar yazısı şekline bürümesini sağlayabiliriz. Sonra da tüm diğer düşünceleri kendimizden uzaklaştırırız, istediğimiz ödevi açıkça formüle ederiz ve rüyada uyumayan bilincimize görev olarak yükleriz.

Rüyalarımızda, zaman kavramını yitiririz, zamansızlık yaşarız. Gördüğümüz herhangi bir rüyanın gerçek dünyada gerçekleşmesi birkaç saati alır. Rüya alemi, sınırsız bir deney-

im mekanıdır, öyle ki uyku esnasında hem geçmişe hem geleceğe erişmemize izin veren zamansızlık ve mekânsızlığı deneyimleyebiliriz. Uykuda, zaman ve uzay kavramlarının bir hükmü yoktur, onların sınırlayıcılığı olmadan özgürce rüya alemine gireriz. Hem zamanı hem de uzayı tam olarak beynimizin dışında bırakırız. Uyandıığımızda ise günlük zaman akışı içine gireriz ve rüyamızı bu zaman akışı içinde bir noktaya yerleştiririz. Ama gördüğümüz rüya, günlük zaman akışı içinde bir bölgede sıkıştırılmış bir rüyadır. Çünkü içeriğini, normal günlük yaşamda deneyimlemek saatler ya da günler alabilir. Uyku ve rüyaların zaman/mekandan bağımsız olma özelliği, onları kontrol altına alıp alamayacağımız sorusunu da beraberinde getirdi. Bu bağlamda, bilincin otokontrolünü kaybetmediği ve rüyalarda aktif olarak yönlendirici olduğu bir rüya çeşidinden bahsedilir oldu.

1960'ların başında parapsikologlar lüsid rüya deyimini kullanıma soktular. Lüsid rüya tanımını ilk olarak yapan Oxford Psikofizik Enstitüsünden Amerikalı psikolog Celia Green, bu rüyanın tam bilinçli olduğunu ve insanın normal rüyalarındaki pasif durumuna karşın, lüsid rüyalarda aktif olarak olay ve süreçlerin kontrolünü sağlayabileceğini açıklamıştı. İnsan, lüsid rüya durumunda rüya akışını istediği şekilde yönlendirebiliyordu. Lüsid rüyaların ayırt edici özelliği, gören kişinin, rüya gördüğü sırada, rüya gördüğünün farkında olmasıdır. Kişinin rüya gördüğünün bilincinde olduğu bu tür rüyalara lüsid dreams adı verildi. Eskiden beri doğu mistik öğretilerinde, rüyaların kontrol edilmesi öğretiliyordu. Üstatlar, korkutucu rüyalarda, örneğin bir vahşi hayvan tarafından kovalanıldığında pasif durumdan bilinçli duruma geçmeyi öğretiyordu. Bu teknikleri öğrenen öğrenciler, rüyalarındaki imajinasyonları denetlemeyi ve yönlendirmeyi başarıyordu. Çoğunluğumuz tekniğini bilmesede dahi, defalarca bu türden rüyaları tecrübe etmişizdir. Çok sıradışı, saçma bir rüyanın tam ortasında iken kendi kendimize bunun sadece bir

rüya olduğunu söylediğimiz zamanlar olmuştur. Ara sıra herkesin yaşayabildiği bu uyku halinde rüyalar gerçeklikten çok farklı olmalarına karşın, gerçekmiş gibi renkli ve canlıdır. Uyandıktan sonra uzun bir süre hatırdaki kalırlar, üzerimizde oluşturdukları histen kurtulmak zaman alır.

Parapsikoloji açısından lüsid rüyalar astral seyahate bir hazırlık aşaması teşkil ettiklerinden, son derece değerlidir. Bu rüya çeşidinde bedenimiz uyuduğu halde, bilincimiz açıktır. Bunda hiçbir gariplik, tezat yoktur, çünkü uyanıklık = bilinç anlamına gelmez. Örnek verecek olursak, uyanık olduğumuz halde tamamen dalgın ve reel dünyadan kopuk olduğumuz halleri düşünelim. Bu durumlarda uyanık olduğumuz halde, bilincimizin tamamen açık olduğunu söyleyemeyiz, tersine bilinçsiz bir durumdayızdır. Gündüz rüya (düş) gördüğümüz zaman da tam olarak bilinçli olduğumuz söylenemez. Veya bir uyurgezerin bedeninin hareket etmesinden yola çıkarak, bilinçli olduğunu düşünemeyiz. Uzun yol şoförleri, bitkin ve yorgun olduklarında, bir yandan vasıta kullanmaya devam ederken, diğer taraftan uyuklayabilir, dalabilir, bazen bilinçleri tamamen kapalı olarak dakikalarca sürmeye devam edebilirler.

Danimarkalı psikolog Dr. Frederick van Eden, rüyayı astral seyahat için sıçrama tahtası olarak düşünen ilk kişiydi. 1896 yılında astral seyahat alıştırma ve çalışmalarına başladı, bir yıl sonra bilinçli rüya ile amacına ulaştığını öne sürdü. Dr. Eden'in deneyimlerini 1913 yılında yayınlamak üzere parapsikoloji çevrelerine duyurdu.

Parapsikolojinin önemli isimlerinden Aaron Kumar, uykunun beden dışı deneyimle örtüştüğünü düşünmektedir. Uyku ve rüya sırasında bilincin daha farklı seviyede olması ve uyanıklık durumunda deneyimlerin unutulması, %100 net bir beden dışı deneyimin gerçekleşmesinin önünde engel teşkil etmektedir.

K. MATERİLİZASYON (BEDENLENME)

"Varlığın sırları saklı, benden;

Bir düğüm ki ne sen çözebilirsin, ne ben.

Bizimki perde arkasında dedi-kodu:

Bir indî mi perde, ne sen kalırsın, ne ben."

Ömer HAYYAM

Parapsikoloji tarihinde çok sayıda materilizasyon vakası kayıtlara geçmiş, iddiaların bir kısmının sahtekarlık olduğu ortaya çıkarılmıştır. Materilizasyon, yoktan canlı veya cansız madde olarak yanlış anlamda lanse edilmektedir. Çünkü daha önce görünürde olmayan bir nesneyi veya canlı bir organizmayı aniden ancak geçici bir süre için var eden medyum, bu fenomeni kendi enerjisiyle meydana getirmektedir. Ortaya çıkan "sihir", kendi benliğinden yaratılmıştır. Meydana gelen maddeye parapsikologlar ektoplazma ismini uygun görmüşlerdir. Ektoplazmik görüntüler birkaç saniye ile birkaç saat arasında gözlemlenebilirler, sonra da ortaya çıktıkları gibi, yok olup giderler.

Materilizasyon deyince, bu konuda en yetenekli olarak ün salan Napolili bayan Eusapia Palladino (1854-1918) akla gelir. Çok ender ve sıradışı kabiliyeti İngiltere, Fransa, ABD, Almanya devletlerinden bilim adamlarının dikkatini çekti ve ilgi odağı haline getirdi. 19. yüzyılın sonlarında bir dizi inceleme ve testlere tabi tutuldu. Sıradan, köyde yaşayan bir kadinken üne kavuşan Euzapia, yetenekleriyle en şüpheli eleştirmenlerin dahi beyinlerini kurcalayıp durdu. İtalyan kadının seanslarına tanık olanlar, görünür bir sebep olmadan duvar ve eşyalara vurulduğunu, kendilerine dokunulduğunu, nesnelere havalandığını, hareket ettiğini, perdelerin durup dururken uçtuğunu, el ve ayak gibi çeşitli vücut uzuvlarının görünüp yok olduğunu ve bunun gibi daha bir sürü gariplik

anlatırlar. Euzapia tam da şöhretin doruğundayken, ABD'den gelen Dr. Hodgson'un araştırmaları sonucunda, bir kısım hayranları hayal kırıklığına uğradılar. Doktorun, sahtekarlık yaptığına ilişkin öne sürdüğü argümanlar karşısında, Euzapia bazı durumlarda gerçekten hileli yöntemlere başvurduğunu açıklamak zorunda kaldı. Bununla birlikte bilim adamları, seanslarda şahit oldukları garip olayların nasıl olduğuna dair hiçbir mantıklı açıklama getiremediler. 1908 senesinde, başta şimdiye dek hiçbir spiritüel seansta gerçek medyuma rastlamadığını söyleyen Hiereward Carrington'un bulunduğu en büyük kritiklerden oluşan komisyonun 11 seansı incelemesinden sonra Dr. Hodgson'un düşünceleri ile bağdaşmayan sonuçlara varıldı. Proceedings of the Society for Psychical Research'te çıkan rapor sonrası spiritüalizmin en büyük karşıtlarından Frank Podmor, spiritüel tarihin belki de ilk gerçek delilleriyle karşı karşıya olduklarını itiraf etmek zorunda kalmıştı. Bir röportajda Euzapia, bazı durumlarda neden hileli yöntemlere başvurduğunu açık yüreklilikle açıklamıştı. Ardı arkası kesilmeyen seanslarda, kendini sürekli kritike eden, sabırsız insanların kendi ruhsal durumunu düşünmeden hemen sonuç beklemeleri, onu yorgun ve bitkin olduğu zamanlarda başka yollara başvurmaya zorlamıştı. Euzapia'nın ölümünden sonra ünlü yazar Arthur Conan Doyle, kendisi ile ilgili şöyle demiştir: "Şunu kesinlikle söyleyebiliriz ki, kendine has, özel bir fenomen olan Palladino, spiritüel tarihin gelmiş geçmiş en güçlü medyumuydu."

Materilizasyon fenomeni konusunda parapsikoloji literatürüne adını yazdırmış olan diğer iki önemli yetenek, Avusturyalı Willi ve Rudi Schneider kardeşlerdir. Willi'nin sıradışı gücü, 16 yaş civarında ortaya çıktı. İddialara göre Willi, Olga isminde bir "transandantal" ruha aracılık yapan bir medyumdu. Yalnız bu ruhsal varlık, sadece bilgi vermekle yetinmiyordu, kendisi veya kendisine bağlı güçler son derece gizemli olaylara neden oluyorlardı. Mekan içindeki eşyalar

havalanıyor, ektoplazmadan oluşan küçük, görünmez bir el, insanlara dokunup okşuyordu. Bu olaylara tanık olan Yüzbaşı Kotelnik, bir sandalyenin üzerine düşen perdenin kalktığını ve küçük elin belli belirsiz belirdiğini anlatır. Yüzbaşı, eli tutmaya çalıştığında, ona vurduğunu öne sürer: "Ben elini yakalamaya çalıştım ama ellerim sadece boşluğa girdi ve ben ağır bir darbe aldım." Bu olaydan sonra Yüzbaşı, Willi'nin sürekli misafiri olmuştur. Kısa bir süre sonra, Willi'nin yeteneği kulaktan kulağa şehre yayılır. Daha sonra ülkenin çeşitli bölgelerinden bilim adamları, fenomeni incelemek üzere gelmeye başlarlar. Aralarından Freud ile çalışan doktor ve parapsikolog Albert Freiherr Schrenck of Notzingen (1862-1929), 1921 yılına kadar toplam 124 seans gerçekleştirir. Zaman geçtikçe Willi'nin yetenekleri azalmaya başlar. Olga adındaki ruhsal varlık, bu defa Rudi'yi aracı olarak kullanmaya "karar verir". O vakit henüz 11 yaşında olmasına rağmen, Rudi yetenekli bir medyum olarak kendini gösterir. Çocuk büyüdükçe, onun kabiliyeti de azalmaya başlar ve nihayetinde tamamen tükenir. Rudi, otomobil tamircisi olarak çalışmaya başlar. 1957 senesinde, 49 yaşındayken beyin kanaması sonucunda hayata veda eder. Kendisinden 14 yıl sonra da kardeşi Willi vefat eder. Günümüzde Schneider kardeşler genç yaşlarında ortaya serdikleri yetenekleriyle, parapsikoloji literatürünün en önemli materilizasyon medyumları olarak gösterilirler.

Sertaç Mehmet Temizel, kendi ruhsal yolculuğunu samimice paylaştığı "Ruh ve Dünya" isimli kitabında, Ankara'da kayıtlara geçmiş bir vakaya yer vermiştir. Parapsikoloji açısından son derece değerli bir kaynak oluşturduğundan hem kendisine, hem de özenle gerçekleştiren ve kayıtlara geçmesini sağlayanlara teşekkürü borç biliyoruz. Yıllar önce Dr. Refet Kayserilioğlu tarafından büyük çabalarla yayınlanmış olan "Ruh Dünyası" isimli dergide yer alan deneyle ilgili haberi kısaltılmış şekliyle aktarıyoruz:

“Ankara’daki Ruhi Olay”.

Tutanak

Aşağıda imzası bulunan bizler, Ankara’da Cebeci Sevil Sokak 13 numaralı apartmanın 18 numaralı dairesinde 12 Ocak 1964 Pazar günü saat takriben 17:00 civarında, aşağıda anlatılan olaya şahit olduğumuzu beyan ederiz:

1. Y.K. bir odadaki kollu sandalyelerden birine oturtulduktan sonra, 25 metre boyundaki eksiz bir iple ve diğer iplerle de boynundan, koltuk altlarından, ayak bileklerinden olmak üzere iskemleden kalkamayacak şekilde bağlandı.
2. İpin birbirine bağlandığı iki ucu, balmumu ile tespit edildikten sonra işaretlendi.
3. Bir film makinesi, olay öncesi ve sonrasını tespit etti. İçeride ses alma cihazı vardı.
4. 160 saniye sonra Y.K. nın bulunduğu odaya, kendisinin çağırması üzerine gidildiğinde, iplerden tamamen çıkmış olduğu görüldü. Tecrübe sırasında içeride kimse yoktu.
 - İplerin, iskemleye bağlı olduğu yerlerinden çözülmemiş olduğu,
 - Balmumunun işaretinin bozulmadan durduğu, müşahade edildi.
5. Teyp dinlendiğinde, olay sırasında bazı faaliyetlerin cereyan ettiği ve Y.K. nın da bu faaliyetler sırasında bir hayli (soluduğu) yorulduğu kolayca anlaşılıyordu.
6. Olay öncesi ve sonrası, hazirunun kanaati ses alma cihazına tespit edilmiştir.”

Tutanağın altında aralarında ikisi profesör olan üç doktor, bir yüksek mühendis, toplam sekiz kişinin imzaları bulunur. Kendi çabasıyla, normal fiziki yollardan kurtulamayacak şekilde iplerle

sıkı sıkı sandalyeye bağlanan Y.K isimli şahsın bir medyum olduğu ve 15 ile 160 saniye arasında iplerden kurtulduğu açıklanmıştır. Denek, materilizasyon ve dematerilizasyon fenomeni olarak incelenen bu vaka üzerine, kendisine ruhsal varlıkların yardım ettiğini öne sürmüştür.

Dr. Bedri Ruhselman'ın "Medyumluk" adlı kitabında materilizasyon ve ektoplazma fenomeniyle ilgili şu açıklamaları okuyoruz:

Medyumların trans haline girdiklerinde gözlemlenmiş olan ektoplazma, kendi bedenlerinden ve genellikle ağız, burun, kulak gibi organlarından "çıkarak" havada yayılan, kimi zaman gözle görülebilen ve elle dokunulabilen, amorf, seyyal türü bir maddeden oluşur. Grekçe "ektos" (dışında) ve "plasma" (yaratılmış, benzeyen) sözcüklerinden türetilen kelime, ilk defa Fransız fizyolog Charles Richet tarafından ortaya atılmıştır. İddialara göre ektoplazma genellikle, beyaz, kirli beyaz, kurşuni ve bazen de kırmızı renklerde kendini gösteren, kimi zaman şekli buharımsı bir gölgeyi andıran, kimi zaman ise macunumsu bir sıvı gibi yoğunlaşan bir maddedir. 1920'lerin başında Uluslararası Metapsişik Enstitüsü Başkanlığı'nı yürütmüş olan Fransız metapsişik araştırmacı Gustave Geley (1868-1924), ektoplazmayı organik bir maddeden çok, organik hâle getirilmiş bir cevher olarak kabul etmiştir. Döneminin en gizemli medyumlarından sayılan Eva C. olarak bilinen Eva Carrieri'nin bedenlenme yeteneği ile ilgili araştırmalar yürütmüştür. Eva C. Fenomeni ile ilgilenen bir diğer bilim adamı, Alman psişik araştırmacı A. Schrenck-Notzing, ektoplazmanın kimyasal analizini yapmayı başardığını öne sürmüş, seans odalarında gizemli görüntülerin fotoğraflarını çekmeyi başarmış ve ektoplazmayı kuramsal bir madde olmaktan çıkarmıştır. Schrenck-Notzing, "tele-

plazma" adını verdiği lenf sıvısını andıran bu maddede yağ zerreciklerine, insan hücrelerine ve bol miktarda lökosit rastladığını iddia etmiştir. Schrenk-Notzing, bu maddenin bileşiminin yarısının su olduğunu ve içinde albümin ve kükürt bulunduğunu saptamıştır. Çok özel niteliklere sahip bu madde, medyumun etkisi altında türlü biçimlere (yüz, el, ayak) girebilmekte ve bazen bir insan görünümü kazanabilmektedir. Alman araştırmacının çektiği fotoğraflar gerçekten şaşırtıcıdır. Medyumdan ayrı bir insan görünümünün meydana geldiği bazı hallerde, ekto plazmik oluşumun tıpkı bir insan gibi nefes alıp verdiği ve iç organlara sahip olduğu saptanmıştır. Bu yüzden, bu ekto plazmik oluşumlar kimi yayın organlarında "ruhların fotoğrafları" diye yer almıştır. Ancak, spiritüalistlere göre, maddi olmayan bir varlık olan ruhun fotoğrafı, hiçbir surette çekilemez; dolayısıyla bu fotoğraflara "ruhların etkisi altında biçimlenen ekto plazmik tezahürlerin fotoğrafları" demek daha doğru olur. Neo-spiritüalizme göre ise, medyumun ekto plazmasını biçimlendiren doğrudan doğruya bedensiz varlık değildir. Medyum, bedensiz varlıktan perisprisiyle (ruh ve beden bağlantısını sağlayan yarı maddi bir bağı, normal koşullarda görünmeyen ruhsal bedeni ile) aldığı vibrasyonel tesirleri imajlara dönüştürür ve yine kendi perisprisiyle ekto plazmasını kendisi biçimlendirir. Bu işi yapması için medyumun bir bedensiz varlıkla irtibat kurmuş olmasına gerek yoktur. Medyum (medyumun perisprisi), ekto plazmasını, vücudundaki düzensiz solumunla öldürdüğü, daha doğrusu geçici olarak cansızlaştırdığı hücrelerin maddelerinden oluşturur.

Dr. Bedri Ruhselman'ın, "Ruh ve Kainat" adlı eserinde materilizasyon ve karşıt fenomeni olan dematerilizasyon ile ilgili açıklamalarına, yer vermezsek konu noksan ve yarım kalacaktır:

"Daha önce de yazdığım gibi, maddelerin içlerindeki titreşimlerin niceliksel ve niteliksel değişimleri, onların bize göre olan yapısını meydana getirir. Aynı şekilde maddelerin incelik (süptil) derecesi de atomların hareketlerindeki niceliksel ve niteliksel değişimlerine bağlıdır. Bu hareketler ne kadar karışık ve hızlı olursa, maddeler o kadar ince (süptil) bir hal alır ve o kadar da bizim fizikokimyasal maddesel anlayışlarımızın dışında kalır. Yani demateriyalize olur...

...Şu halde -gene daha önce yazdığım gibi- biz maddeleri aracılı ya da aracısız etkileyerek onların içsel hareketlerini niteliksel ve niceliksel olarak değiştirebilme gücüne sahip olursak, maddelerden, istediğimiz şekilleri ve biçimleri meydana getirebildiğimiz gibi, istediğimiz kadar ince (süptil) ya da yoğun hale de koyabiliriz...

...Ama şunu hiçbir zaman unutmamalıyız: Daha önce yazdığım gibi bu olay, ruhun doğrudan doğruya bedenini etkilemesiyle meydana gelmez. Bu olayda ruhun, yüksek ve süptil bir etkileme aracı olan perisprisinin yardımıyla etkisini gösterebilir ve böylece bir kısım atomların hareketlerini hızlandırarak bedenini daha görünmez bir hale koyar. Daha sonra bu işlemin tersini yaparak, yani atomların hızını yavaşlatarak bedenini görünür hale getirir. Yani kullandığı atomları kendi bedeninin atom hareketlerine uydurur. İşte materilizasyon ve dematerilizasyon olayının bilimsel açıklaması budur."

Dr. Ruhselman başta olmak üzere, spiritüel yaklaşımın savunucuları, materilizasyon, dematerilizasyon, teleportasyon (ışınlanma), poltergeist (tekinsizlik) ve diğer birçok paranormal olaydan, spatyomdaki ruhsal (bedensiz) varlıkları sorumlu tutmaktadırlar. Ancak vakaların bir kısmı, kendi ruhsal varlığımızın gücüyle ortaya

çıkabilmektedir. Ruhsal celselerde farklı güçteki medyumlar, spatyomdaki bedensiz varlıklarla temas edebilmekte ve bazı bilgilerin elde edilmesinde aracılık etmektedirler. Biz bu kitabımızda, konuyu spiritüel boyutundan ziyade, parapsikoloji bilimi ışığı altında incelemeyi tercih ediyoruz. Ve ısrarla paranormal fenomenler üzerine yapılmış bilimsel izahları aramaya devam ediyoruz. Gerek materyalizasyon, gerekse teleportasyon fenomenlerinin paralel evren ve kara delik teorileriyle ilişkili olabileceği öne sürülmektedir. Einstein'ın relativite (görecelik) kuramından beri evrenin statik kanunların hüküm sürdüğü bir yer olduğu anlayışı terk edilerek, akıl sınırlarını zorlayan, adeta imkansız kelimesine yer olmayan yeni bir tabiat anlayışı egemen olmuştur. En basitinden, zaman kavramını ele alırsak, ezelden beri süregeldiği gibi geçmişten geleceğe akan bir ok olmadığını, zamanın ışık hızına yaklaştıkça yavaşladığını ve teorik olarak zaman okunun tersine dönebileceğini artık biliyoruz. Zaten Stephen Hawking, kuantum fiziğinin parlak sonuçlarını relativite teorisi ile birleştirmeyi başardı ve paralel evrenlerin varlığını, kara delikler yardımıyla teorik olarak gösterdi. Böylece geçmişten geleceğe akan zaman okunun değişmezliği kesinlikle tartışılır hale geldi. Dr. Alan Wolf "Paralel Universes" kitabında şöyle der:

"Paralel evrenleri keşfedersek, zamanda yolculuk gerçekleşir. Kuantum fiziği göstermiştir ki, "şimdiki an" ancak geçmişten ve gelecekte gelen bir bilgi akımının mevcut olması ile gerçekleşir. Geçmiş ve gelecek ise paralel evrenlerdir. Başka bir deyimle fiziğin şimdiki anın özelliklerini sadece paralel evrenlerin varlığı ile açıklanabilir."

İlk olarak Princeton Üniversitesi'nde Amerikalı fizikçi Dr. Hugh Everett'in 1955 yılında doktora tezi ile bilim camiasının tanıştığı paralel evrenler teorisi, paralel evrenlerin varlığını matematiksel olarak hesaplamaktadır, fakat fiziki olarak onları ispatlamak imkansızdır. Paralel evren-zaman-kara delik üçgeni

hayallerimizin bile yetişemeyeceği olasılıklar barındırmaktadır. Bu üç fiziki kavramın birbiriyle ilişkisi basit bir anlatımla şu şekildedir: Kütlesi çok büyük yıldızlar, yakın çevrelerindeki uzayı büküyor ve çukurlaştırıyorlar. Kara deliklerde bükülme o denli şiddetlidir ki, uzay derin ve dipsiz bir kuyu halini andırır. Uzay yırtılır ve delinir. Uzayın delindiği tekillik denen bu noktada zaman durur ve fiziki yasalar geçerliliğini kaybeder. Artık bundan sonrası belki de fiziki kanunların bambaşka olduğu bir mekandır. Paralel evren dediğimiz bu yepyeni alemde boyutlar farklıdır, madde farklıdır. Fiziki varlığımızın-duyularımızın yetersiz olduğu başka boyutları şu an için sadece hayal edebiliriz. Şurası kesin ki, her zaman ulaşabildiğimiz ötesinde bir hakikat kalacaktır. "Parapsikoloji ve Felsefe" adlı eserde Prof. Ursula King şöyle demiştir: *"Evrenin, uzay ve zamanın ve de bunların gelişiminin ve sürmesinin bütün safhalarında geçerli olan kanunların orijini üstünde durmak için ne kelimeler, ne mantık ve ne de matematiksel sembolizm yeterlidir. Fil hakkında farklı sonuçlara varan körler gibi, biz de birçok farklı yaklaşımlardan sentez yapmalıyız."*

Bizim dünyamızda da fiziki yasaların farklı işlediği paralel evrenler gibi mekanların olduğuna ilişkin görüşler vardır. Belki benzer şekilde yeryüzünde doğa kanunlarının olması gerektiğinden başka etkiler yarattığı mekanlar gerçekte de mevcuttur. Geçmişte ve günümüzde kutsallık addedilen dinsel ve tarihsel öneme sahip coğrafyalar böyle yerler olmalıdır.

Paralel evrenler kuramı, sanal zaman kavramı ile yakından ilişkilidir. Kuantum fiziğine sanal zaman tanımını getiren Stephen Hawking'e göre, bildiğimiz zaman yaklaşık on beş milyar yıl önce evrenin başlangıcı ile birlikte başlamış ve gelecekte bir noktada da evrenle birlikte sona erecektir. Ancak bundan çok farklı bir başka zamanda, evrenin hiçbir sınırı yoktur. "O ne yaratılır, ne de yok edilir. O yalnızca vardır." Sanal zaman teorisi, temeli ni parçacık fiziğinden almaktadır. Belirsizlik ilkesine göre bir sistemin sadece bir geçmişi olduğunu farz edecek olursak, bir dizi

PARANORMAL FENOMEN

sorun ve paradoksla karşı karşıya kalırız. Zira parçacıkların aynı anda birçok yerde bulunabileceği ihtimali, sistemlerin de tek bir geçmişle sınırlanamayacakları anlamına gelmektedir. Belirsizlik ilkesi ile birlikte tek bir geçmişli uygulamaya sokmaya çalıştığımızda, bir bayanın sadece yarı hamile olması gibi tuhaf paradokslar açığa çıkar. Bu noktada, 1988 yılında ölen Feynman teoriye önemli bir katkı sağlayarak geçmişlerin toplamı kavramını geliştirdi. Fizikte normal olarak sanıldığı gibi, sistemlerin uzayda tek bir geçmişe sahip olamayacaklarını, bunun yerine olabilen her deneyime/geçmişe sahip olduklarını öne sürdü. Feynman'ın düşüncesini basitçe söyleyecek olursak, bir sistem A noktasından B noktasına ulaşmak için, A'dan B'ye gidilebilen her yoldan geçektir diyebiliriz.

1983 yılında Jim Hartle ve Stephen Hawking, olası geçmişlerin gerçek zaman yerine, sanal zaman üzerinden alınmaları gerektiği sonucuna vardılar. Fizik yasalarının teorik olarak tamamen uygulama bulduğu bu zamandaki geçmişli hesaplayabilir ve gerçek zamana uygulayabilirsek, gelecek hakkında, evrendeki her şey hakkında bir kestirimde bulunabiliriz. Böylece tüm fizikçilerin rüyası olan tam bir birleşik teori, her şeyi açıklayan teoriyi bulmayı da ümit edebiliriz. Hawking "Kara Delikler ve Bebek Evrenler" kitabında şunları söyler: "Hala evren için geçmişlerin toplamının nasıl doğru dürüst yapılacağını bilmiyoruz, fakat bu işin sanal zamanı ve kendi üzerine kapanan uzay-zaman fikrini ilgilendireceğinden oldukça emin olabiliriz. Bu kavramların yeni nesle Dünya'nın yuvarlak olması fikri gibi doğal görüneceğini düşünüyorum. Sanal zaman hali hazırda bilim kurgunun bir kavramıdır. Fakat bilim kurgu veya matematiksel bir hile olmaktan öte bir şeydir. İçinde yaşadığımız evreni şekillendiren bir şeydir... Sanal zaman fikrinin de kabul etmek zorunda kalacağımız bir şey olduğunu ileri sürmek istiyorum. Bu dünyanın yuvarlak olduğuna inanmakla aynı düzeyde bir entelektüel sıçramadır. Sanal zamanın şimdi yuvarlak Dünya'nın olduğu gibi doğal görünmeye başlayacağını düşünüyorum."

Stephen Hawking'in kuantum mekaniğine dayanarak, sanal parçacıklar ve bebek evrenlerle ilgili ulaştığı çıkarımlar, hayal gücünün en üst düzeyde olduğu bilim kurgu yazarlarını bile şaşırtabilecek niteliktedir. "Kuantum mekaniği uzayın tamamının sürekli olarak çiftler halinde maddeleşen, ayrılan ve tekrar bir araya gelen ve birbirini yok eden "sanal" parçacık ve antiparçacık çiftleriyle dolu olduğu anlamına gelir." der büyük bilim adamı. Bu parçacıklar dedektörlerce gözlemlenemeseler dahi, dolaylı etkileri ve varlıkları ölçülebilmektedir.

Peki, aklın hayal gücü sınırlarını zorlayan bu varsayımlar altında, paranormal vesilelere, parapsikolojiye çekimser bakışta olanların bakış açısını değiştirebilir mi? Birbirini yok eden sanal parçacıklar, sanal geçmişler ve sanal zaman, kara deliklerin içinde buharlaşıp kaybolan parçacıklar ve onların tekrar ortaya çıkmasıyla evrene katılan yeni bebek evrenler, evrenin % 90'ını oluşturan fikir sahibi olamadığımız bir karanlık maddenin mevcudiyeti ve bunlar gibi bir dizi şaşırtıcı gerçeklikler... Tüm bunlar ne kadar inanılmaz gelse de, bilimsel bir temeli olduğu gerçeğine kimse karşı çıkamaz. Ve ciddi olarak düşündüğümüzde kuşkusuz her şeye bakış açımızı da revize etmek zorunda kalacağız. Duyu ötesi algı türleri, paranormal fenomen vakaları günümüzde parapsikolojiyle ilgilenen araştırmacılar ve bilim adamlarınca incelenmektedir. İnanıyorum ki telepati, telekinezi, levitasyon, materilizasyon ve diğer parapsikolojik olgular nihayetinde kuantum mekaniği yasaları ile açıklık kazanacak ve gereksiz tebessümleri sonlandıracaktır.

L. TELEPORTASYON (İŞİNLANMA)

"Bizim, tüm olguların sınırlı zihnin yaratımı olan bazı kusurlu kavrayışlar olduklarını görmemizde yarar var. Bu nedenle tüm varlık, gerçeğin ayna üzerindeki yansımasını andırır: Sadece zihnin bir hayali aldanışı olan ve maddeden muaf olan bir şey... Tüm değişik yapıdaki şeyler, sınırlı zihin faal hale getirilince, ortaya çıkarlar..."

Tibet'in ÖLÜLER KİTABI

Aniden, ardından hiçbir iz bırakmadan ortadan yok olan insanların sayısı, günümüzdeki güçlü emniyet ve haber alma teşkilatlarına rağmen azalmamaktadır. Tüm bu kayıp bildirimlerini olağan polisiye vakası olarak görmek ne kadar doğrudur? Kuşkusuz kayıtlara geçen sayısız gizemli olay, durumun bu kadar basit olmadığını göstermektedir.

Coventry maraton koşusu sırasında, arabayla onu takip eden kişilerin gözleri önünde yok olan James Bern Vorson'dan hiçbir iz bulunamadı, İngiliz Shepton Mallet kasabasından Oven Parfitt tekerlekli sandalyede olduğu halde aniden "buharlaştı", ABD Gallatin'de David Lang, misafirini karşılamaya çıktı ancak evinin önünde birden kayıplara karıştı... Bunlar, kayıtlara geçen ve izah edilmesi imkansız olan kaybolma vakalarından sadece birkaçıdır.

Bazı vakalarda aniden kaybolan kişi sayısı birden fazladır. En gizemli olaylardan biri ülkemizde, Gelibolu savaşında meydana gelmiştir. 1915 yılında 4000 kişilik "First Forth Norfolk" alayı, ardında hiçbir ipucu bırakmadan aniden yok olmuştu. Tarih 28 Ağustos 1915, Çanakkale savaşı sürmektedir. Sabah vaktiyle bir İngiliz alayı, Anafartalar'daki Suvla koyunda, 60 no'lu tepe (kayacık ağılı) yakınlarında garip bir yer bulutuna girmiş ve bir daha hiç görülemedi. Daha sonrada bu olayın kayıp olduğu rapor edilmişti... Olayın tanıkları

olan Sappers F.Reichard,R.Newnes ve J.Newman imzaladıkları bir raporda gördüklerini şu şekilde anlatıyorlardı: "Güneş doğduğunda hava gayet açıktı, görünürde tek bir bulut yoktu... Ancak 60 no'lu tepe üzerinde, ekmek biçiminde altı ya da sekiz adet bulut asılı duruyordu... Hepsi de aynı biçimdeydi. Saatte 7 ya da 8 km'lik bir hızla güneyden esen rüzgara rağmen bu bulutlar pozisyonlarını hiçbir şekilde ya da biçimde değiştirmedikleri gibi, rüzgarın etkisi altında da sürüklenmediler. Yerden 150 m yukarıda yer alan gözlem noktamızda görüldüğü kadarıyla, yaklaşık 60 derecelik bir yükseklikte öylece asılı duruyorlardı. Bu bulut gurubunun tam altına rastlayan yerde, arazi üzerinde, aynı biçimde olan ve sabit duran, yaklaşık 250 m uzunluğunda, 60 m yüksekliğinde ve 60 m genişliğinde bir bulut bulunuyordu. Bu bulut tamamen yoğun ve hemen hemen katı bir madde yapısında görünüyordu... Tüm bunlar yerdeki bulutun 2500 m kadar güneybatısında, Rododendron Dağı burnu üzerindeki siperlerimizde yerleşmiş bulunan NZE 1. Sahra bölüğünün 3. Takımının 22 askeri tarafından gözlemlenmişti. Gözlem noktamız 60 no'lu tepeye 980 metre kadar yukarıdan bakıyordu. Sonradan anlaşıldığına göre, bu tuhaf bulut kuru bir dere yatağının ya da çökmüş bir yolun (Kayacık Dere) üzerinde bulunuyordu ve arazi üzerinde böylece dururken yanları ile uçları mükemmel bir şekilde görebiliyorduk. Öteki bulutlar gibi açık gri renkteydi... Daha sonra, birkaç yüz kişiden oluşan İngiliz alayı First Forth Norfolk'un bu çökmüş yol ya da dere boyunca 60 no'lu tepeye doğru ilerlediğini fark ettik. 60 no'lu tepe üzerindeki birlikleri takviye etmeye doğru gidiyor gibiydiler. Ancak, söz konusu buluta ulaştıklarında, hiçbir tereddüt göstermeksizin doğrudan bulutun içerisine ilerlediler. Sonunda 60 no'lu tepe üzerinde yayılarak savaşmak üzere hiç kimse ortaya çıkmadı. Bir saat sonra, yürüyüş kolundaki son erler de bulutun içerisinde kaybolduktan sonra, aynı bulut, gayet rahat bir şekilde yerden yükseldi ve herhangi bir bulut

ya da sis gibi, yavaşça hareketlenerek, raporun başında değindiğimiz diğer bulutların yanına katıldı. Tüm bu süre boyunca bu bulut grubu aynı yerde asılı olarak kalmıştı ve o tuhaf yer bulutu onlara katılır katılmaz hepsi birlikte kuzeye, yani Trakya'ya doğru ilerlemeye başladılar. Birkaç dakika sonra gözden kaybolmuşlardı."

Bu gizemli olay, kayıp ya da yok edilmiş olarak bildirildi. İngiltere Türkiye'den bu alayı geri vermesini istediğinde, bu alayın esir alınmadığı, hatta temas bile edilmediği, böyle bir alayın varlığından haberdar olunmadığı şeklinde cevap verildi.

İvan Sanderson (1911-1973), "lanetli mezarlıklar" olarak isimlendirdiği mekanların olduğunu, o yerlerin dünyada alışılmıştın ötesinde gravitasyon ve manyetik kuvvetlerin işlediği yerler olduğunu öne sürdü. Araştırmacı, uzun yıllar boyunca gizemli kaybolma vakalarını inceledi, tasnif etti. Yeryüzünde birbirinden belirli aralıkta olan 12 alan tespit etti. Sanderson, bu yerlerde elektromanyetik fırtınaların insan ve nesnelere başka mekan-zamanlara taşıdığına inanıyordu. "Lanetli mezarlıklar" arasında hepimizin bildiği Bermuda Şeytan Üçgeni ve onun eşdeğeri Japonya'nın doğusundaki "Şeytan Gölü" bölgeleridir.

Işınlanma fenomeni ile ilgili en çarpıcı örneklerden biri Steiger'in "Your Sixth Sense" kitabında yer alan 16. yüzyıldan günümüze ulaşan bir vakadır. Ekim 1593'te Mexico City meydanında Belediye Başkanlığı önünde duran muhafızlar arasında çok tuhaf giyimli bir askerin varlığı dikkat çeker. Nöbette duran bu askeri çevreden herkes mucizeye bakar gibi seyrederken, kendisi de en az onlar kadar şaşkındır. Bir süre sonra açıklama yapma gereği hisseden yabancı "Benim adım Gil Perez. Bu sabah Manila Valisinin sarayını korumak üzere görevlendirildim. Şimdi görüyorum ki, bambaşka bir yerde bulunuyorum. Fakat bunun nasıl olduğu hakkında hiçbir fikrim yok." Perez New Mexico'da, evinden binlerce kilometre

uzakta olduğunu hayal bile edemez. Engizisyon, askeri, şeytanın elçisi olduğu şeklinde suçlayarak tutuklar. Ancak ifadesini değiştirmesi için yapılan baskılar bir türlü sonuç vermez. Gil Perez, söylediklerinden bir adım bile geri atmayarak iddialarının arkasında durmaya devam etmektedir.

Canlı ve cansız maddelerin gerçekten aniden kaybolması mümkün olabilir mi? İnsanların, cansız maddelerin bizim bildiğimiz uzay- zaman yapısının dışına çıkması teorik olarak olasıdır. Zaman ve mekanda bir hareket, bir sıçrama yapılması mümkün mü? Bu soruyu da kara delik, paralel evren kuramları olumlu karşılık vermektedir. Kayıtlara geçen sayısız aniden göz önünden kaybolma olayı, isteğimizin dışında maddenin yok olabileceğini kesin olarak gözler önüne seriyor. Mekanizması anlaşıldığı takdirde arzuya bağlı olarak da bu paranormal olayın yapılabilmesi gerekir. Böyle bir gizli deneye ABD Donanması kalkıştı, ne var ki tesadüfen olaya görgü tanığı olan Carlos Miguel Allende, sansasyonel deneyin "Philadelphia deneyi" olarak duyulmasına neden oldu. 1943 yılında, Einstein'ın kuramlarından yola çıkan Amerikan Donanması, savaşın gidişatını değiştirmek üzere yeni bir teknik denemeye karar verdi. Başardı da! USS Elridge tüm gemi ekibi içinde olduğu halde, görünmez oldu ve 100 km uzaktaki Port Newark'a "ışınlandı". Deney belki başarılı oldu ama gemi ekibi açısından sonuçları felaket oldu. Personel ya öldü, ya da geri dönülmez bir şekilde değişti. Orada neler olmuştu? Resmi olarak hiçbir zaman Philadelphia deneyi ile ilgili bir doğrulama yapılmadı. Charles Berlitz'in (1914-2003) "Bermuda Şeytan Üçgeni" kitabında teleportasyon fenomeninin yapısına dair bir ipucuna rastlıyoruz. Bir yolcu uçağının kısa bir süre için kaybolması ile bazı bulgular belirmişti. Amerikan Havayollarına ait Neshnel yolcu uçağı, Miami Hava Limanına iniş yapmasına yakın radarlardan kayboldu. Tam 10 dakika uçakla bağlantı sağlanamadı. Yer personelinin neden endişe ettiğini anlamayan pilot ve ekibi,

uçuşla ilgili her şeyin yolunda gittiğini rapor etmişti. Ancak uçak indiğinde durumda büyük bir gariplik olduğu anlaşıldı. Saatler karşılaştırıldığına, uçtakilerin saatlerinde yer zamanına göre tam 10 dakikanın kayıp olduğu tespit edildi. Uçaktaki tüm saatler 10 dakika geri kalmışlardı! Bu 10 dakika süre içerisinde uçak realitenin başka bir boyutunda, başka bir uzay-zaman aralığında olmalıydı.

M. KEHANET

"Soru soran cevaptan kaçamaz."

Kamerun ATASÖZÜ

Kahinlik, bugün, geçmişte veya gelecekte oluşan bir olayı duyu ötesi bir şekilde algılamaktır. Bu yetenek, parapsikolojinin sağladığı telepati, telekinezi gibi diğer kabiliyetlerin yanında daha ender olarak ortaya çıkar. Geleceğe ilişkin duyu ötesi bir şekilde fikir sahibi olmak, yani prekognisyon, parapsikolojik fenomenlerin içerisinde en devrimci, en dikkat çekici ve en çok ilgi duyulandır. Gerçek prekognisyon, neden sonuç bağlantısında tersine nedenselliği ima etmektedir. Önceden bilinen olay, bizzat kendi kendine etki ederek, kendi oluşumuna neden olmaktadır. Prekognisyon fenomeninde gözlenen paradoks ile birlikte, ileriki zamanda vuku bulacak olayın getirdiği etki, nedeninden önce gelmektedir. Kehanet tarzında vizyon gören kişi, bu algısını sözele aktararak ifade eder. Maalesef bu şekilde sözele dönüşüm sırasında, kehanet içeriği sıkça zarar görür ve kehanet kıymetini belli bir ölçüde kaybetme tehlikesiyle karşı karşıya kalır. Birçok kehanet, mantığın sürecinden geçirilmek suretiyle sansüre uğrar, böylece çok değerli olan sembolik anlatımını yitirir. Kehanet ayrıca bu algıya duyu ötesi bir şekilde sahip olan kişinin kim ve nasıl biri olduğuna göre aktarım sırasında değişime uğrar. Buna göre kehanetin kendisi, kehaneti "kabul eden" kişinin eğitimi, bilgisi, entelektüel seviyesi ölçüsünde değerlendirilir veya tersine, değer kaybeder.

Kehanet deyince, genelde gelecek ile ilgili duyu ötesi bir şekilde alınan bir bilgi (prekognisyon) akla gelir. İnsanların en çok ilgi duydukları, merak ettikleri gelecekleridir. Ancak

yakın veya uzak geçmişteki bir olayın duyu ötesi algısı, yani retrokognisyon fenomenini de göz ardı edemeyiz. Retrokognisyonda çoğu durumda şuurulu bir bilgi söz konusu olmadığından bu olgudan retrokavrama olarak da bahsedilir. Whiteland'ın postmodern felsefesine göre retrokavrama fenomeni ile birlikte, uzak bir geçmiş şu an üzerinde bir tür nedensel tesir uygulama olanağı bulur. Bunu şöyle açabiliriz. Ortada stres gibi belirli bir psikolojik veya başka durum olmadığı halde, bir uzaktan akrabamızın yıllar evvel geçirdiği bir trafik kazasını aniden zihnimize görürüz. Önceden hiçbir fikrimizin olmadığı olay tüm ayrıntılarıyla ordadır, capcanlı zihnimize ulaşmıştır. Gelecek birkaç gün içerisinde içimizi tuhaf bir gerginlik kaplar. Yolda yürürken, karşıdan karşıya geçerken, araba kullanırken daha dikkatli oluruz. Tanıdığımızın geçirdiği kazayı canlı olarak duyu ötesi bir şekilde algılayabileceğimiz gibi, retrokognisyon kazaya ilişkin sadece bir fikir, düşünce, his olarak da ortaya çıkabilir. Ve muhtemelen (benim düşünceme göre) şu ana ve/veya geleceğe etki etmek üzere meydana geliyor olabilir. Hatta geleceğe ilişkin kehanetler de bugüne etki etmek üzere oluşuyor olabilir. Belki de amaç budur. Tanıdığımızın başına gelen kazayı görmemiz, belki de yakında karşılaşacağımız bir tehlikeye erken uyarı işaretidir.

Geçmiş ve gelecekte duyu ötesi algı şeklinde kehanet yetenekleri olan kahinler nasıl insanlardır? Ortak özellikleri nelerdir?

Kehanet yeteneği en sık sakin, sessiz, genellikle doğa ile uyumlu bir hayat yaşayan, sıradan ve göze batmayan insanlarda görülür. Bunlar en çok şehir hayatının hızlı koşuşturmasının dışında bir yaşam biçimi süren köylü, çoban gibi kişilerdir. Bazılarında bu yetenek doğuştan gelir, fakat zaman içinde kendiliğinden zayıflar ve kaybolur. Kehanet yeteneğinin çıktığı diğer bir grup insan, ağır hastalık, kaza,

travma ve klinik ölüm gibi olaylar yaşamışlardır. Kahinlerin duyu ötesi vizyonları en çok günlük olaylara aittir. Mesela ailede bir hastalık, ölüm, düğün veya doğum gibi... Genelde kahinin gördüğü vizyonu ilgilendiren kişiyle bir bağlantısı yoktur ve gördüklerini kendisine izah etmekte zorlanır. Fakat bazen görüntüler doğal felaket, savaş gibi global olayları içerir. İlerleyen sayfalarda tarih sayfalarına ismini yazdırmış ancak ülkemizde daha az bilinen kahinlere ve hayat öykülerine yer vereceğiz.

Kahinlik yeteneklerine sahip kişilere en fazla toplumdan izole edilmiş, tabiatın daha bakir olduğu bölgelerde rastlanır. Mulhiasl veya bilindiği ismi ile "Orman Kahini", Vanga, Ksenya Peterburgskaya, Mitar Tarabich sakin, sessiz coğrafyalarda, sıradan bir hayat süren kişilerken bu yetenekleri belirdi. Bu tip yerler incelendiğinde genellikle geçmişte başka kahinlerin de orda yaşamış oldukları görülür. Sanki üzerinde yaşadıkları toprak, onların kehanet yeteneğinin beslendiği temel kaynaktır...

Diğer bir enteresan bilgi, kahin "yetiştiren" yerlere bakıldığında azımsanmayacak bir kısmının termal sular, güçlü yeraltı nehirleri açısından zengin oluşudur. Bazı durumlarda kehanet yeteneğinin belirlediği hissedilen kişiler, doğdukları ve yaşadıkları yerleri terk ederek, güçleri için daha verimli olduğunu düşündükleri topraklara yerleşmişlerdir. Kahin Vanga, Bulgaristan Petrich'teki Rupi bölgesine taşınırken termal kaynaklardan etkilenmiş olmalıydı. Kehanet güçlerinin kendini en iyi şekilde göstermesi için "Uyuyan Kahin" Edgar Cayce, Virginia Beach'e yerleşir. Devasa miktarlarda su kitlelerine yakın olmasıyla, kehanetlerin kalitesinde önemli bir artış olacağını düşünüyordu. Ve gerçekten de son 20 yılını sayısız önemli kehaneti dile getirerek bu sahil kasabasında tamamladı.

Uzak tarihten günümüze kadar kahinlerin yaşadıkları bölgelere baktığımızda, bazı bölgelerin bu özellikleriyle öne

çıktıkları belli olur. Yunanistan Delfi, İrlanda, Güney Almanya'nın kırsal bölgeleri, Doğu Avrupa ülkeleri ile Asya böyle coğrafyalardır.

Kanıtlanabilir teorilerden oluşan günümüz bilim çağında gelecekle ilgili atılan kehanetlere şüpheli gözüyle bakılması normaldir. Doğrusu şu anki zamanda yapılan bir kehanetin doğru olup olmadığını bilmemiz son derece zordur. Bu noktada kehaneti "kabul eden" kişinin referansı, kehanetin değeri açısından son derece önem teşkil eder. Zamanı geldiğinde kehanetleri vuku bulan bir kahinin diğer kehanetlerini de ciddiye almakta fayda vardır. Ancak Vanga gibi kahinlerin ününden faydalanarak, siyasi ve seçkin çevrelerin "ısmarlama" kehanet yazdırdığı da tartışılmaz bir gerçektir. Ayrıca kahinlerin ölümlerinden sonra kendilerine mal edilen sahte kehanetler de olduğunu unutmamalıyım. Kahin Vanga ile ilgili kitabın araştırmalarını sürdürürken, ne kadar çok kehanetin uydurulduğunu görmüş ve üzülmüştüm. Şüphesiz bazı siyasi çıkarlar veya gazetecilerin sansasyonel haber hırsları ile yapılan sahtekarlıklar, konuları daha uzaktan takip eden kişilerde kahinin kendisine karşı güvensizlik yaratacaktır. Her konuda olduğu gibi, bu konularda da, özellikle atıp tutmanın serbest ve de zahmetsiz olduğu internet ortamında okuduğunuza kaynağına inmeden inanmayın. Bir kehanetin, gerçekten kahin tarafından söylenip söylenmediğini öğrenmenin yolu çok zor değildir.

Geçmiş zamanla ilgili kehanetlerin doğruluğunu anlamak tabii ki çok kolaydır. Bu konudaki gerçeği oluşturmanın en eski yöntemi "kendi kendini doğrulama" yöntemidir. Hal Lindsey, Merhum Büyük Gezegen Dünya isimli eserinde, Hz. Musa'nın sözleriyle konuya çok güzel açıklık getirmiştir:

"Bugün hala sorulan bir soru Musa'ya soruldu. "Bir sözün RAB'den olup olmadığını nasıl bilebiliriz? (Yasa'nın Tekrarı 18:21) Ve Musa cevap verdi: "Eğer bir

peygamber RAB'bin adına konuşur, ama konuştuğu söz yerine gelmez ya da gerçekleşmezse, o söz RAB'den değildir. Peygamber saygısızca konuşmuştur. Ondan korkmayınız." (Yasa'nın Tekrarı 18:22)"

Peter Lorie, kutsal kitaplardaki kehanetlere değindiği Mesih&Armagedon Kehanetleri eserinde, kahinlerin karşı karşıya kaldıkları problemlere değinmiştir. Kehanetler, her zaman istediğimiz, ümit ettiğimiz içerikte olmadıklarından, çoğu defa dile getiren kişiye büyük problemler açmışlardır. Örneğin Wolf Messing Hitler'in sonu ile ilgili kehanetinden sonra, canını Almanların elinden (telkin yeteneği sayesinde) son anda kurtarmıştı. Toplumsal boyuttaki kehanetler, kahinlerin başlarına büyük belalar açabiliyorlar. Küçük ölçekte, bireylerle ilgili yapılan kehanetlerin her zaman istendiği gibi olamaması ise, kahinin popüler olamamasına neden olur. Sevmediğimiz insanların Tanrı tarafından cezalandırılmasını, ettikleri kötülüklerin bu dünyada karşılıksız kalmamasını dileyebiliriz, ama gerçekte nadiren beklentilerimiz karşılık görür. Duyma ihtiyacımız olan, başarı, sağlık gibi iyi hayat beklentilerinin gerçekleşeceğinin söylenmesini isteriz. Ancak duyduğumuz şey bu olmayabilir. Bu sebeplerle genellikle kahinler popüler değildirler.

Yaptığı kehanetin, kendi yaşamı süresince gerçekleşmiş olması, her zaman kahine servet ve şöhret kazandırmayabilir. Bunun birçok örneği vardır ve kahinler tehdit altında olmuşlar, acı çekmişlerdir. Nostradamus, öngördüğü kehanetlerin gerçekleşmesine tanık olan ve sıkıntılar yaşayan kahinlerden biridir. Fransız kralı II. Henry'nin ölümünü, Catherine de Medici soyundaki Valois Hanedanı'nın kaderini öngören Nostradamus, bu öngörülerinden dolayı Catherine ve Henry tarafından ayrı ayrı kınanmış, engizisyon tarafından din karşıtlığı ile suçlanmıştır. Birkaç yılını engizisyonun suçlu gibi kaçarak sürdüren Nostradamus, büyük zorluklar yaşamıştır.

Benzer durumlar İncil kahinlerinin başına da gelmiştir. Kendi yaşamında kehanetleri gerçekleşmiş olan Yeşaya (İsaiah), bu duruma iyi bir örnek teşkil eder.

Kehanet ve kahinlik, neredeyse uygarlık tarihi kadar eski tanımlardır. Babil kozmolojisi ve kozmogonisine göre, evrende değiştirilemeyen tek ve kesin olgu, gök cisimlerinin yörüngeleridir. Kader kavramı antik kozmolojide birebir "yörünge" karşılığına gelir. Böylece gökyüzündeki cisimlerin hareketlerine, yörüngelerine ya da başka bir deyişle "kader tabletlere" bakarak, insanlar alametler yakalamaya çalışırlardı. Geleceği yıldızlara bakarak sezme çabası yazılı tarih kadar eskidir. Bu bilgelik, daha sonraları astrolojinin temelini oluşturmuştur.

Öngörü, mutlaka sözel olmak zorunda değildir, çünkü kehanet yeteneği, kendini farklı alanlarda gösterebilir. Örneğin Geogre Washington'un popüler portresini yaratan ressam Gilbert Steward, kehanet yeteneğini yaptığı bir resim-de ortaya çıkarmıştır. General Fipps'in portresini çizme siparişini alan ressam, portreyi bitirip kardeşi Lord Malgrov'a gösterdiğinde öfkeli itirazıyla karşı karşıya kalır. Lord, üzüntü ve kızgınlıkla karışık sitem içerisinde, gördüğünün kardeşi olmadığını, bu resmin kendisinde kötü duygular uyandırdığını dile getirir. Ressamın cevabı kötü atmosferi daha da derinleştirir. Zira generali gördüğü şekilde resmettiğini açıklamakla yetinir. Aradan sadece birkaç ay geçtikten sonra, general aklını yitirir...

Kahinler çok sayıda suç olayının aydınlatılmasına yardımcı olmuşlardır. Böyle bir kriminal dosya, Sherlock Holmes'un yaratıcısı yazar Arthur Conan Doyle sokağında yaşanan bir cinayetle ilgiliydi. Yaşlıca bir adamın silahla vurulmuş cesedi Baker Street sokağındaki bir evde, şömine yanında bulunmuştu. Polisler iz sürdüğü sırada eve genç bir yabancı girer. Uzunca bir süre cesedi ve kan izlerini inceledikten sonra, katilini tarif eder. Polisler ve yabancıнын haricinde odada iki gazeteci de olaya tanık olarak, olanları not eder.

Genç, kimliğiyle ilgili sorular karşısında kendini Cheiro olarak tanıtır, kartvizitini uzatır, sonra veda ederek olay mahallinden ayrılır. 2 gün sonra gazete manşetlerinde, katilin bulunduğu ile ilgili haberler çıkar. Katilin özellikleri, kendini Cheiro olarak tanıtan gencin tarifindeki ile aynıdır. Katil zengin ve gençtir, yanında küçük altın bir saat bulundurur. Katil, öldürülen kişinin öz oğludur. Gizemli yabancıнын aslında Kont Luis Hamon olduğundan pek az kişi haberdardır. Cheiro zamanının en güçlü kahinlerinden birisiydi. Gençliğinde Doğu ülkelerinde yaşayan kahin Hint, Çin ve Pers felsefelerinden etkilenmişti. El fallarına bakarak geleceği tahmin yöntemini kullanan Cheiro, Titanik faciasını bilmmişti.

Bilindiği gibi Mussolini'nin göz altında tutulduğu yeri yine bir medyum göstermişti. Burası İtalya'nın Sardinya adasıydı.

Özellikle 19. yüzyılla birlikte gelişen spiritüel ve okült akımların etkisi ile ülkelerinde önemli konumlara sahip kişiler için bir medyum-kahinle yakın olmak prestij meselesi haline gelmişti. Giuseppe Balsamo veya bilindiği ismi ile Cagliostro, 18. yüzyıl Fransa'sında, Rasputin 20.yüzyıl başı Rusya'da, Wolf Messing Stalin Rusya'sında etkin olmuş isimlerdi. Siyasi otoritenin her konuda danıştığı, fikir sorduğu ve hareketlerini yönlendirdiği kişilerdi. Bunlardan özellikle Rasputin, Rusya'nın çar ailesini tamamen büyüdü altına almış, kendi sonunu hazırlarken aynı zamanda çarlık ailesinin ve çarlığın da sonunu getirmişti.

Hitler'in ekibinden olan Goebbels 1942'de şöyle yazar:

"Biz tüm çabamızla ulaşabildiğimiz tüm okült bilim uzmanlarını kendi görevimize çekmeye çalışıyoruz."

Telepati ile kehanet birbirinden çok farklı yetenekler değildir. Ayrılıkları sadece alman vizyonun içeriğinde kendini gösterir. Aynı fonksiyonun iki ayrı yönü gibidirler. Telepati

gücüne sahip kişiler çoğu zaman kendini geliştirerek kehanet etme yeteneğine ulaşabilmektedirler. Ehil kişileri telepati aracılığı ile kehanet tarzında vizyon sahibi olabilirler.

Kehanet ile telepati arasında en belirgin ayrımı şu şekilde yapabiliriz:

- Kehanet, objektif süreç veya olayların duyu ötesi bir şekilde algılanmasıdır.
- Telepati, subjektif yaşantı-düşünce, fikir, duygu ve hislerin algılanmasıdır.

Kehanet fenomeninde en zor olan, gelecekte ne şekilde haberdar olunduğunu açıklamaya çalışmaktır. Bu konuda yeterli ve tutarlı bir izah henüz yapılamamış olsa da, zaman kavramının çizgisel (doğrusal) olmadığı, çok boyutlu bir yapısı olabileceği üzerinde tartışılmaktadır. Fransız Filozof Anri Bergson (1859-1941), beynin asıl görevinin zamanı tek bir ana indirgemek olduğunu varsayar. Amerikalı parapsikolog Lourens Leshon ise "Bilinçdışında zaman ve mekanın bir rolü/önemi yoktur, başka bir ifade ile orada dün, şu an ve yarın yoktur, bilinçdışımızda zaman yerinde sayar." der. Kuantum mekaniği bize zamanın statik olmadığını, göreceli olduğunu göstermiştir. Zamanın soyut ve görece yapısını örneklemek için sıkça uzay yolculuğu örneği verilir. Dünya'dan uzay gemisine binerek yeteri kadar hızlı uzaklaşan bir kişi, tekrar yeryüzüne döndüğünde kendi yaşantılarından daha genç olacaktır. Bu demek oluyor ki, aslında hareket eden zaman değil, zamanın içindeki uzay gemisidir. Zamanın, içerisinde hareket ettiğimiz tek bir an olduğunu hayal etmemiz hayli güç olsa da, bu varsayımlarda bulunan düşünürler azımsanmayacak kadar fazladır. Bu yaklaşımda tüm kainat tek bir zamanda (şimdide) var olmaktadır, dünyamız ise bizim zamanın içinde hareket ettiğimiz uzay gemisidir.

Kehanet yeteneği uyku sırasında, bilinçli telkin yapıldığı

hipnoz sırasında ve doğuştan olabileceği gibi, uyuşturucu madde alımı da bu yeteneğin ortaya çıkmasına vesile olabilir. Klasik bilim bu parapsikolojik gücün var olabileceğini kabul etmemekle beraber, bazı bilim adamları iç göz sayesinde geçmiş ve gelecekte bilgi alınabileceğini varsaymaktadırlar. Bu fenomenin varlığına pozitif bakar ve aydınlatma yolunda çalışmalar yürütmektedirler.

Kahinlerin yetenek gelişimi için kendi gücüne inanmaları, güvenmeleri çok önemlidir. Kehanet gücü, enerjisi her kahinde ve her zaman aynı değildir. Her insanın iyi ve enerjik günleri olduğu gibi, negatif ruh haline büründüğü dönemleri de vardır. Benzer şekilde kahinlerin de verimli ve verimsiz zaman aralıkları bulunur.

Kehanet yeteneğinin olduğunu düşünen kişiler, bu güçlerini beslemek için aşağıdaki özelliklere sahip olmalıdırlar:

- kendine güven
- uğraşa pozitif yaklaşım
- insanlarla iyi iletişim
- psikolojik denge
- içtenlik
- içsel farkındalık-kendini tanıma
- sağlık ve fiziki yatkınlık
- güçlü irade
- kendini sürekli olarak geliştirme çabası
- Ay'ın hallerini gözleme
- düzenli meditasyon
- konsantrasyon egzersizleri
- kendine hakim olabilme
- ölçsüz alkol kullanımından kaçınma
- ilaç alımından kaçınma

7 Mayıs 2007'de habervirtini.com adlı haber sitesinde, önemli bir iddia yer almıştı: Bilim adamlarına göre yapılan son

deney ve araştırmalar, "altıncı his" denilen Şeyin bir söylenti ya da metafizik olmadığı konusunda ciddi deliller ortaya koymuşlardı. Amsterdam niversitesi profesörlerinden psikolog Dick Bierman, tüm zamanların en ciddi paranormal deneylerinden birini geçtiğimiz günlerde gerçekleştirdiğini ne sürüyordu. Bir grup "sıradan" vatandaş, Hollanda'da bir hastanede en son teknoloji ürünü cihazlarla incelenmişlerdi. Prof. Bierman, beyin faaliyetleri ultrasonografik cihazlarla izlenen deneklerden bir kısmı hakkında edinilen verilerin, bu insanların olayları önceden sezebilme yeteneklerine sahip olduğunu kanıtladığını açıklamıştı. Elde edilen verilere göre beynin işleyişi, bazı kritik olaylar olmadan hemen önce belirgin bir biçimde değişerek yoğunluk kazanıyordu. Araştırma sonuçlarını İngiliz Daily Mail Gazetesi'ne açıklayan Prof. Bierman, "şimdi araştırmayı daha da ileriye götürüp kimlerin geleceği görmekte daha başarılı olduğunu keşfetmek istiyoruz" demişti. Cambridge niversitesi'nin Nobel dll profesörü Brian Josephson da "şu ana kadar bulunan deliller, gelecekten bilgi almanın mümkün olduğu yönünde ikna edici. Fizik biliminde bunu yalanlamak mümkün değil" diye konuştu. Son araştırmanın doğrulanması halinde, "aniden ürperme" ve "dejavu" gibi herkesin yaşayabildiği paranormal olaylar da bilimsel düzeyde aıklanabilecekti. Bu son deneylerden önce yapılan bazı istatistiki çalışmalar da altıncı his konusunda önemli ipuçları vermişti. Haberde ayrıca, 11 Eylül saldırılarından kıl payı kurtulanların da "aniden bastırın bir karamsarlık" ve "tıbbi bir nedeni olmayan mide ağrısı" gibi hisler yüzünden İkiz Kuleler'e gitmekten son anda vazgeçtiğine işaret ediliyordu.

Kehanet konusunu büyük kahin Nostradamus'un oğlu Sezar'a hitaben yazdığı mektupta kahinlik üzerine yazdığı satırlarla özetlemek istiyorum:

"Bu unvanı üstünlük addederek kullanmak istemiyorum. Çünkü, bugün 'kahin' dediklerine geçmişte gaipten haber veren 'müneccim' derlerdi. Kelimenin anlamı itibari ile kahin her varlığın doğal şuurunun ötesine uzanan nesnelere görebilen kişi demektir oğlum... Ve bir kahin, ilahi bir aydınlanmaya uğrarsa, uzun süreler içinde meydana gelecek olaylardaki sebep sonuç ilişkisini fark etmeye başlar... Ve sonsuzluk, tüm zamanları koynunda muhafaza etmektedir."

Kehanet ve kahinlik ile ilgili genel bir bilgi verdikten sonra, geleceği öngörme ile ilgili çok önemli bir soruya cevap aramaya çalışacağız. Daha sonra Nostradamus ve Edgar Cayce'nin haricindeki güçlü kehanet yetenekleri olan ancak ülkemizde adı pek bilinmeyen kahinlere kısaca da olsa yer vereceğiz.

Geleceği Görme-Kehanet Mi Programlama Mi?

İnsanların çoğu kötü olayları önceden bildikleri takdirde onların gerçekleşmesinin önüne geçebileceklerini zannederler. Bu amaçla çeşitli yöntemler kullanan, yetenekli olduklarını iddia eden kişilere giderler. Fakat genellikle olacakları önlemek için yaptıkları tüm denemeler faydasız olur. Amerikalı kahine Jane Dickson'un Robert Kennedy'yi onu bekleyen tehlikeye karşı uyarmak için giriştiği tüm çabalar sonuçsuz kaldı. Benzer durumlarda kahinlerin verdikleri çabalar çoğunlukla amacına ulaşamaz.

Geleceği görme yeteneğine sahip birçok kişi, onun mutlak değişmez olmadığını öne sürer. Onlara göre gelecekte olaylar birkaç seçenekte gelişme özelliğine sahiptir. Bazı ünlü kahinler gelecek hakkında konuşmaktan tamamen kaçınırlar. Bir kişinin kaderi ile ilgili öngöründe bulduklarında, dile getirdikleri öngörünün gerçekleşmesinin kaçınılmaz

olduğunu düşünürler. Çok seçenekli geleceğin öngörülen bir seçeneği ile ilgili konuşulmaya başlandığı anda çark dönmeye başlar, o seçenekte belirlenmiş olan olay dizinine girilir, şartlar ona göre oluşur ve değişir. Aynen bir bilgisayar programı gibi, ekranda çıkan çeşitli seçeneklerden birine tıklamış ve süreci başlatmış oluruz. Ünlü Amerikalı psikiyatır M. Barker, kaçınılmaz son ile ilgili yaptığı araştırmalarını bir kitap haline getirip yayımlar. "Ölüme kadar korku" isimli eserinde medyum ve kahinlerin söylediği şekilde ve tam da aynı tarihte hayatını kaybetmiş insanların öykülerine yer ayırır.

Bilimsel görüşlere göre, hayatının son gününü bilen insanlar kendi kendine telkin ederek bunu gerçekleştirebilirler. Rus tarihinde böyle ilginç bir örneğe rastlıyoruz. Söz konusu trajedi daha sonra dünyaca ünlü Rus şair Pushkin'in şiirlerinde yansıma bulacaktır. Sevdiği atın kendi ölümüne sebep olacağı kehanetinin söylendiği Kont Oleg, atını kendinden uzaklaştırarak, sözde tedbir almaya çalışır. Aradan birkaç yıl geçer, kont, yardımcılarına atın akıbetini sorar. Atın bir sene önce ölmüş olduğunu öğrendiğinde, alay ederek kalıntıları görmek ister. Kalıntıların yanına gittiğinde ayağını atın kafatasına koyarak, "Bundan mı korkuyordum?" cümlesini der demez, içinde yuvalanmış yılan tarafından ısırılır. Böylece "En sevdiğin at, ölümüne neden olacak!" kehaneti gerçekleşir.

Üçüncü kişiler tarafından dile getirilen ölüm kehaneti, ilgili kişinin bilinçdışı tarafından bir telkin olarak kabullenip, ileriki zamanda onu gerçekleştirmek üzere bir süreç başlatabilir mi? Veya kişi gördüğü bir rüyayı kehanet olarak yorumlar ve bilinçdışı da buna inanırsa, kendi kendine bir otoprogramlama uygulayabilir mi? Dahası tüm gerçekleşmiş kehanetler bu türden bir telepatik veya otoendükleme midir?

W.G.Roll'e göre kehanet, vahim ve dönülmez sonuçlara yol açabilen bir geleceği programlama aracıdır: "Kendiliğinden vakalara uygulandığında, korkutucu sonuçlar vermektedir. Bu teoriye göre, birkaç kayıtlı kaynağa başvurulduğunda,

görünürdeki prekognisyoncular en azından 100 ölüm, 8 demir yolu kazası, 1 patlama, 1 yıldırım çarpması, 1 volkanik patlama ve 2. Dünya Savaşı'ndan sorumludur. Eğer PK gerçekte de bu çapta işliyorsa, hiç kimse güvende değildir." Bu görüşle birlikte kehanet, psikokinezinin hem uzaktan hem de zaman içerisinde işleyen bir türü olarak ele alınmıştır. Daha çarpıcı bir örnek olması için uçak örneği verelim. Eğer bir uçağın psikokinetik güç kullanarak düşmesine şahit olursak, psikokineziden bahsederiz. Eğer uçağın düştüğünü kehanet tarzında duyu ötesi bir şekilde algılayarsak, kehanetin kendisi bilinçdışımız kanalı ile zaman içerisinde bir psikokinetik güç uygulayacaktır.

Duyu ötesi algı yeteneği gelişkin insanların bir kısmı, bilindiği takdirde kötü talihin değişebileceği görüşünü savunurlar. Onlara göre çok seçenekli olan geleceğin talihsiz yoluna girmeme olasılığı mevcuttur. Rusya Tveri kasabasından M. Smirnova'nın başına gelen olaylar bu şekildedir. Gençliğinde kasabanın ünlü medyumuna gittiğinde, kendisiyle ilgili kötü bir hikaye duyar. Medyum, düğün gününde bir kaza geçireceği konusunda kendisini ikaz eder. Damat ile birlikte bulunacakları gelin arabası, kötü bir kazaya karışacaktır. Kız duyduklarına son derece üzülmüştür, zira düğün günü sadece 1 hafta sonrası için belirlenmiştir. Uyarıyı dikkate alan kız, müstakbel eşini düğüne araba yerine otobüsle gitmesi için ikna eder. Otobüsle yolculuk yaptıkları sırada aşırı hız yapan "Volga" markalı bir araba ile çarpışırlar, hafif şekilde yaralanırlar. Parapsikoloji ile ilgilenenler için bu yaşanmış olay, enteresan ve iyi bir örnektir. Gelin trajik bir şekilde ölmekten kurtulmuş, ölümüyle ilgili kehanet yerine kaza yaralanma ile sonuçlanmıştır. Fakat yine de öngörülen olay, yani kaza genel hatlarıyla vuku bulmuştur. O zaman şöyle bir soru şekillenir: Öteki gerçekleşmemiş seçeneklerle neler olur? Bazı görüşlere göre diğer olasılıklar başka boyutlarda, paralel evrenlerde realize olur.

Özetlersek, "Gelecek kehanet mi, yoksa programlama mı?" sorusuna yanıt olarak genel hatları ile iki ayrı görüş beliriyor. İlkinde gelecek kesin ve değişmezdir, diğerinde gelecek çok seçenekli ve değişkendir. Birçok insan kendisi ile ilgili kehanet duymaktan kaçınır. Geleceği ile ilişkin tahminler duymaktan hoşlanmaz. Bunun altında yatan sebebi az önce öğrenmiş bulunuyoruz. Tekrar edecek olursak kişi, kehanet edenin geleceğini bir şekilde programlayacağından endişe eder. Olması zayıf bir ihtimal olan olaylar realiteye dönüşür. Bundan dolayıdır ki, belli bir davranışımızın iyi sonuçlar getirmeyeceğini peşin peşin söylenmesinden hoşlanmayız. Bu durumda insan belli bir hareketinin sonucunun daha baştan pozitif olma olasılığını reddeder. Davranışının sonucunun negatif olacağını kabul ederek, kendi kendine başarısızlığını hazırlar, oluşturur. Belki de bu sebepten çoğu kahin gelecek hakkında üstü örtülü konuşmayı tercih etti. Böylece dinleyenler kendi yorumlarını, kendi çıkarımlarını ve kendi seçimini yapabileceklerdi.

XI. Ludovig ve ona talihsiz bir kehanette bulunan astroloğu ile ilgili bir efsane vardır. Kehanetten hiç memnun kalmayan kral, kahini ölüm cezasına çarptırır. Kral, idamın gerçekleşmesine az zaman kala, kendi ölümünün ne zaman olacağını bilip bilmediğini sorar. Zeki kahin "Kral hazretlerinden üç gün evvel öleceğim!" şeklinde kurnazca bir cevap verir. Bu sözleriyle sadece hayatını kurtarmakla kalmaz, kendisine son derece özenle baktırmayı da sağlamış olur...

Eski Roma imparatorları geleceğin öngörülmesinden hoşlanmazlardı. Kehaneti yapılan olayın gerçekleşme korkusundan dolayı bu eylemi kesinlikle yasaklamışlardı.

Bilim adamları, düşüncelerin bir olayın gerçekleşmesindeki rolünü anlamak üzere kart ve zarların kullanıldığı bir dizi deney yaptılar. Bu amaçla duyu ötesi algıları hassas birkaç gönüllü seçilir. Bir mekanizma tarafından tamamen şans unsuru, tesadüfi atılan oyun kartlarının ve zarların üzerine

odaklanmaları istenir. Deneyin sonucunda, içlerinden bazılarınin etki kuvvetlerinin bulunduğu tespit edilir. Kart ve zarlar rastlantısal olamayacak bir oranda bir tarafa (sayı veya yan) daha çok düştüğü anlaşılır. Çeşitli ülkelerde sürdürülen bunun gibi en basit çalışmalar bile, iradenin geleceğe etki edebildiğini, yön verdiğini şüphe götürmeyecek bir gerçek olarak ortaya koymuştur.

Kehanetin programlama mekanizmasına dair parapsikologların bir teorisi vardır. Bu teoriye göre kehanetin inşa edilmesi basitçe şöyle izah edilebilir: Kahin bilincinde bir şematik görüntü veya taslak hazırlar, onu sözel olarak ifade eder. Bu ve başka (telepatik) yollarla diğer kişi veya kişilerin bilincine iletir. Böylece oluşturulan taslak realiteye etki etmeye, gerçekleşmeye başlar. Geleceğin tüm diğer olasılıklarının gerçekleşme imkanı ortadan kalkar.

Serafim Sarovski

1759'da Rusya'nın Kursk şehrinde doğan Serafim, yeteneği ile ilgili şu açıklamalarda bulunmuştur:

"Ruhumda ilk ortaya beliren düşünceyi, Tanrı'nın talimatı sayarım. Benim kendi bireysel iradem yoktur. Tanrı ne uygun görürse, sadece onu aktarmakla yetinirim."

Serafim'e sayısız mektup gelir, kahin onların çoğunu açmadan cevaplar. Ölümünden sonra açılmamış çok sayıda mektup bulunur. Yaşlı rahip, kişilerin kaderi yanında, ülkelerin geleceği ile ilgili öngörülerde bulunur. Rus askerlerin savaşa çıkmadan evvel kendisini ziyaret ettiği, onlar için dua ettiği bilinir. Bu askerlerden hiçbiri savaş sırasında hayatını kaybetmemiştir. Askerilerin bu öyküleri kayıtlara geçmiş ve korunmuştur. Ülke olayları ile ilgili kehanetler yapar. Örneğin kolera salgınını öngörmüş, yaşadığı bölge Sarov ve Diveevo'ya sığramayacağını da bilmıştır. Gerçekten de manastırda koleradan tek bir kişi hayatını kaybetmez. 1831 yılında devamlı olarak yakında büyük bir açlık baş göstereceği

PARANORMAL FENOMEN

konusunda uyarılarda bulunur. Çok geçmeden büyük bir kıtlık çıkmış, ekmeğin fiyatı birkaç defa katlanmıştır. Serafim, insanların hazırlanması ve tövbe etmesi için ölüm tarihlerini önceden söyler. Kendi yaklaşan ölümünü düşünmek, kendisinde büyük bir sevinç duygusu yaratır. 80 yıllık hayatı, artık fiziki bedenini tükettiğinde, ölümünden 1 yıl evvel insanlarla vedalaşmaya başlar.

Kahin, Rusya'nın geleceği ile ilgili birçok öngörde bulunur: "Yakın gelecekte Rusya Ortodoksluğunu korumak için üç ülke ile mücadele etmek zorunda kalacak. Ortodoksluk adına Tanrı, ona yardım edecek ve onu koruyacak." Sonradan kehanetin Kırım savaşını (1853-1855) işaret ettiği anlaşılır.

Daha ileriki zamanla ilgili şu kehaneti olacağını şaşırtıcı bir şekilde önceden tarif eder:

"Deccal'ın doğumundan evvel uzun süreli global bir savaş ve Rusya'da korkunç bir devrim olacak. Olaylar her türlü hayal gücünü aşacak... Her yerde kan dökülecek, öyle ki Fransız Devrimi Rusya'da olacakların yanında hafif kalacak. Ülkelerine bağlı sayısızca vatansever katledilecek, kilise ve manastırlar talan edilecek, kutsal değerlerle alay edilecek. İyi insanların varlıkları ellerinden alınacak, nehirler Rus kanlarıyla kırmızıya boyanacak."

19. yüzyılın sonunda Leonid Chichagov Serafim Sarovskiy ile ilgili dokümanları "Letopis Serafimo-Diveevskogo Monastira" adlı kitapta toplar. 1896'da kitabı imparator II. Nikolay'a sunar. Son derece etkilenen imparator, naaşının çıkarılıp incelenmesi gerektiğine karar verir. Bu kararı sert itirazlarla karşılaşmasına rağmen 12 Ocak 1903 gecesi kalıntılar çıkarılır. Naaşının çıkarıldığı manastıra yakın yerleşim yerlerinden bölge üzerinde yayılan kırmızı bir ışığın gözlemlendiği raporlara geçmiştir. Yangın çıktığını sanan köylüler, o gece panik içinde manastıra koşarlar.

Kilise 94 mucize olayını ve duaları sonucu şifa bulan insanların öykülerini inceledikten sonra Serafim'e azizlik unvanı verir.

Serafim Sarovskiy, ruhun mükemmeliyetini takip ettiği yolda, kendini çok garip sınavlardan geçirmiştir. Ağır hastalığa yakalandığında, kesinlikle doktor ve ilaç yardımını "Ben kendimi, canımı ve bedenimi gerçek doktora teslim ettim, Tanrı'mıza, İsa'ya ve Meryem'e!" diyerek reddeder. Kendini tamamen Tanrı'ya adayan rahip, ağır fiziki yüklerin altına girerek, bedenini ve ruhunu imtihan eder. Ayağına zincirler bağlar, zincirlere 8 kg ağırlığında haçlar takılıdır. Üzerinde ağır demir kemer taşır. Manastırda kaldığı odayı asla ısıtmaz. Hristiyanlık anlayışına göre bir kişi azizlik yolunu kat etmek için çok ağır ruhsal savaşlar vermek zorundadır. Mükemmeliyet yolunda ne kadar ilerlerse, onu yoldan döndürmek için karşısına çıkan hileler o kadar çoğalır. Serafim'i korkunç vizyonlar rahatsız eder. Bazen canavar kükremeleri, bazen binlerce ejderhanın bağırışları. Bazı günler dua ederken, odanın duvarları dağılır ve çölide her yerde canavarlar belirir. Manastırda sevdiği bir kişinin ölümü üzerine tam 3 ay boyunca ağzından tek bir kelime çıkmaz ve yasını direğe benzer bir kayanın üzerinde gece gündüz dua ederek geçirir. Kendi odasına da benzer bir taş koyar. Bu uygulama tam 1000 gün ve gece devam eder. Ruhun mücadelesindeki iyice zorlaşan son devrinde Tanrı'nın yokluğunu ve yabancılaşma hisseden rahip, 5 yıl süreyle kendini manastırda bir hücreye kapatır. Hücreye meşe ağacından yapılmış bir tabut koyar, ve bu süre boyunca bir kez bile dışarı çıkmaz. Gönüllü mahkumiyetin sonu, Meryem Ana'nın kendisine görünmesi ile sona erer. Ruhun amansız mücadelesi kazanılmıştır. Hücrenin kapılarını açar ve ondan sonra isteyen herkes onu ziyaret edebilir. Artık insanlara yardım etmesinin zamanı gelmiştir.

Alessandro Cagliostro (Giuseppe Balsamo)

Arsen Lupen (kibar hırsız) karakterinin esin kaynağı, ünlü maji ustası, sihirbaz ve kahin ile ilgili bilinenler aslında oldukça azdır. Giuseppe Balsamo, 2 Haziran 1743'te fakir bir çiftlikte doğar. Erken yaşta hayatını kaybeden babası Petro Balsamo'yu küçük Giuseppe neredeyse hiç hatırlamaz. Belki de babanın otorite yokluğundan büyüme çağına geldiğinde dengesiz bir karaktere bürünür, yakınlarına sürekli sorun çıkarır. Asi ruhunu yatıştırmaya kararlı olan ailesi Giuseppe'yi dua ve ibadete zorlamaktadır. Fakat bu yaşam tarzı, Giuseppe'nin hiç istemediği bir hayattır. Başarısız birkaç evden kaçma girişiminden sonra, kendini kovdurmak için bir plan hazırlar. Kendisine Tanrı'nın lütfunun indiğini söyleyerek, kardeşleriyle birlikte dua etmekte çok istekli olduğunu söyler ve dualara katılır. Ancak genç, dua sırasında azize isimleri yerine şehrin popüler fahişelerinin isimlerini söyleyince, bardağı taşıır. Kardeşleri, kutsal değerlere karşı işlenen bu hakaret karşısında onu evden kovar, böylece Baslamo çok istediği özgürlüğe kavuşmuş olur.

Bundan sonra Baslamo adım adım sonradan herkesin Alessandro Cagliostro olarak tanıyacağı kişiliği inşa etmeye başlar. Önce ressam okuluna girer. Orada olduğu sürede kendisinde birtakım yetenekler olduğuna karar verir. Kısa bir zaman sonra yeteneklerine "kahinliği" de ekler. Çok sayıda araştırmacı, Sicilya'da okült bilgilerin her zaman ileride olduğundan Balsamo'nun "kehanet" bilgilerine ulaşmanın kolay olduğunu iddia etmişlerdir.

Palermo'da evrak sahteciliğine karışan, sahte define haritası yapıp satan Balsamo, birkaç vukuattan sonra burayı terk ederek Messin'e gider. Artık burada yeni kimliğe bürünür: Kont Cagliostro'ya dönüşür. Bir gün kendisi ile ilgili sonradan gerçek çıkacak kehanette bulunan Obrekirsh Baronesi ile tanışır. Cagliostro ile ilgili anılarında sonradan barones şunları demiştir: *"Cagliostro'yu karanlık güçler esir almıştır, o bilinci ele geçirir, iradeni paralyze eder."*

Alessandro Cagliostro, kendi kehanet yeteneği ile tanışınca eşi ile birlikte mason tarikatına katılır, okült bilimler, kimya, şifalı bitkiler ve astronomi ile ilgilenir. Kehanet yeteneklerini geliştirmek üzere kendi üzerinde çalışmaya devam eder. Cagliostro'nun gizli bilimi öğrenme çabaları temiz duygularla değildir, şöhret ve varlık toplama içindir. Ticari kaygılarla felsefe taşı ve ölümsüzlük iksirini bulma peşine düşer. 1777'de Londra'ya gittiğinde tüm şehir onun mucizelerinden bahsetmektedir. Majik, mistik, astrolog ve şifacı ölen ruhlarla konuşmakta, düşünce okuyabilmekte, simya sırrını keşfetmektedir. Medyum olarak küçük çocukları kullanmayı tercih eden Cagliostro, elleri üzerine çizdiği gizemli şekillere baktırmak suretiyle onları transa geçirir. Çocukları soktuğu bu hipnotik durumda, onlara sorular yöneltir.

Dış görünüşü sıradan olan kont, bildiği yabancı diller ve gizemli tavırları ile kadınların sürekli ilgisi ile şereflendirilir. Üzerinde sürekli taşıdığı ender takılar ve mistisizmi onu ilgi çekici yapan özelliklerdir. Fakat kadınların ve seçkin sınıfın ilgi odağı olması, onun sahtekarlık numaralarını sonsuza dek gizleyemeyecektir. Bu sebeplerden Londra'yı da terk etmek zorunda kalan Cagliostro, Fransız Devriminden sonra dünyada değişen hava ile birlikte masonluğun yasaklanması ile tutuklanır. San Leo kalesine hapse gönderilir, son anda Papa idam cezasını ömür boyu hapse çevirir. Hapiste 4 yıl geçiren Alessandro Cagliostro, 26 Ağustos 1795'te vefat eder. İlginç yaşam öyküsü Tolstoy, Kuzmin, Dumas gibi büyük yazarların eserlerinde yerini bulur.

Cagliostro'nun tüm sahtekarlık geçmişine rağmen yaptığı bazı önemli kehanet ve majilerin kesinlikle gerçek olduğu anlaşılmıştır:

- Fransız kraliyet ailesinin trajik sonunu kehanet eder. Kral için 39 yaşına kadar ölümden korkmaması gerektiği, kraliçe için mutsuz olacağı, erken yaşlanacağı ve idam edileceği yönünde öngörüler yapar.

- Bastilya eğlence yeri oluncaya kadar (devrim), Paris'e dönmeyeceğini söyler.

XV. Ludovik kendisini denemek için uzun zaman önce parçalanmış halde bulunan bir elmas verir. Cagliostro 3 gün sonra elması bütün olarak iade eder.

- St. Petersburg'da kendisine verilen altının üçte birini alması koşulu ile üçe katlayacağını iddia eder. Avrupa'nın en zengin adamlarından Grigoriy Aleksandrovic, benzersiz eğlenceyi kabul ederek altını verir. Aradan sadece 2 hafta sonra altını geri alır ve analize gönderir. Cagliostro'nun ne yaptığı belli değildir ama gerçekten de altın tam üç misline artmıştır.

Alessandro Cagliostro, ölümünden sonra ihtilal askerleri tarafından devrim kahramanı olarak ilan edilir. Naaşını isterler, ararlar, ancak ne ölü ne de sağ olarak hiçbir izine rastlayamazlar. Ölümünden 200 yıldan fazla geçen bu zamanda bile gizemli kahinin kişiliği, hayatı ve ölümü hala bir sır olarak kalmaya devam etmektedir.

Rasputin

Büyük kahinlerin, bu unvanlarını elde etmek uğruna geçtikleri yollar hiç de kolay değildir. Dillendirdikleri öngörüler kendilerine çeşitli sıkıntılar getirmiş ve hayatlarının düzensiz ve çalkantılı olmasına neden olmuştur. Kehanet etmenin bedeli oldukça ağırdır. Üstün kahinlik gücüne ulaşmak için kahinler kendilerince farklı yöntemler keşfetmişler ancak bu bedeli çetin hayatları boyunca ödemişlerdir.

Serafim Sarovskiy kehanet yeteneğine yıllarca süren amansız ruhsal ve fiziksel ıstırapın sonucunda ulaşmıştır. Alessandro Cagliostro, var olan yeteneğini doğu gezileri, araştırmalar ve mistik çalışmalar ile pekiştirmiş, seçkin çevrelere girebilmek için süsleyip abartmıştır. Fakat söz konusu Rasputin olunca, gizemli güce kavuşmak için yaptıkları her türlü hayal gücünü aşmaktadır. Çağdaşlarının karan-

lık güçlerin esiri olduğundan emin olduğu Rasputin, şehvet ve günah kavramlarını kullanarak kendini "hassaslaştırdı". Kendi üzerinde çok etkili olduğu tartışılmaz olan bu yöntem, onu sapkın bir cinselliğe ve her türlü dejenerasyona doğru götürmüştü. Rasputin kimdi, ne tür güçleri vardı, bu güçlere ulaşmak uğruna çekinmeden kullandığı yöntemleri nereden öğrenmişti? Tüm bu sorulara cevap vermek için, Rasputin'in hayat hikayesini kısaca gözden geçirmeliyiz.

10 Ocak 1869'da Tobol vilayeti Pokrovsoe köyünde dünyaya gelen Grigoriy Rasputin, ailenin yaşayan ilk erkek evladıdır. Kendisinden evvel sürekli kız çocukları doğmuş, hepsi de ölmüştür. 1867'de Andrey isminde doğan ilk erkek bebek de yaşayamamıştır. İlginçtir ki Hitler ve Stalin'in ailelerinde de kendilerinden önce doğan tüm bebekler ölmüştür. Sanki üstün bir kuvvet o ailelerde çocuk yetişmesine engel olmaya çalışmıştır.

Rasputin daha gençliğinde "ahlak noksanı" anlamına gelen soyadına yakışır biçimde davranmaya gayret eder. Düşüncesiz, şehvet düşkünü bir karaktere sahip olan Grigoriy, garip hipnotize eden bakışları ve hayalciliği ile yaşıt erkeklerin alayını, kızların ise ilgisini çeker. Genç Rasputin kendinde tehlikeli bir kuvvetin olduğunu hissederek, hayvani içgüdülerini alkol ve kavgalarla yatıştırmaya çalışır. Giriştiği genellikle dayak ile sonuçlanan kavgaların nedenini "*Tatminsizdim, çok şeyin cevabını bulamıyordum ve de içmeye başladım*" şeklinde açıklamaya çalışır. Ağır bedensel zarara maruz kaldığı bir dayak olayı, kendisinde büyük bir değişime neden olur. Başından yüzüne akan kanlar, muhtemelen ruhunda garip bir sevincin doğmasına yol açar. Bu değişik ruhsal durumu kendi deyimiyle "kabullenmişlikten gelen sevinç, rencide olmanın getirdiği sevinç" halidir. Bir kez bu acının tadına varan Grigoriy, artık kendini bilerek ve isteyerek kavgalara sokar, hırsızlık yapar, kasten üzerine öfke çekmeye çalışır.

Fiziksel olarak zayıf görünen ancak inanılmaz derecede

kuvvetli olan Rasputin için bedensel yaralanmalar, hakaretler bir sevinç kaynağıdır. Uslanmaz ruhu, 30 yaşma yaklaştığında onu gezginliğe iter. Sibiryada çeşitli manastırları gezer, dağ, tepe nehir dolaşarak tabiatın içinde kendini ve Tanrı'yı bulmaya uğraşır. Bu gezginliği belli ki mistik bir sırrı keşfetmesiyle amacına ulaşır. Kendine birtakım vizyonlar görünür, Tanrı'nın kendi içindeki varlığını hissettiğini düşünür. Nihayetinde insanları günahlarından temizlemek için görevlendirildiğine karar vererek, artık bambaşka bir insana dönüşmüş halde yaşadığı köye geri döner. Alkol ve sigarayı bırakır, et ve şekerli gıdalar tüketmekten uzak durur. İlk kehanetlerine kendi bölgesinin halkı şahit olan Rasputin, gittiği seyahatlerden artık yalnız dönmemektedir. Yanında takipçileri, müritleri vardır. Daha doğrusu, mürideleri...

Gezdiği yerlerin, Ortodoks kültürünü eski Şamanist geleneklerle bütünleştirdiğini belirtmek gerekir. Manastırdan manastıra, tapınaktan tapınağa dolaşan Rasputin, Hristiyanlığın kutsal öğretisi dışında, Sibiryaya büyü ve şifacılığına dair bilgiler edinir. Eski Sibiryaya kehanetleri ile ilgili fikir sahibi olur. Ancak onu en derinden etkileyen, daha sonra yaşamında da uygulayacağı Hlist tarikatı öğretisi olacaktır.

Hlistlerin çok sıradışı ayin uygulamaları vardı. İlahiler eşliğinde dönerek dans ederler, dua ve ilahi sesleri daha da yükselirken garip, toplu bir trans durumuna geçerlerdi. Dans ve çılgınlıklar şiddetin en yüksek düzeyinde ulaştığında yanan mumlar söndürülür, terden sıırıslı kalmış bedenler yere yıkılır ve hlistler "aşk birleşmelerine" girerlerdi. Rastgele cinsel birleşmeler, bedeninin üzerine hükmedebilmek, temizlemek üzere kasıtlı yapılan hareketlerdi. Hlist öğretisinin temelinde, günahın günah ile temizleneceği inancı vardı. Cüretkar olmak, günah işlemekten korkmamak gerekirdi. Zira inanalar her işledikleri günah ile derin bir pişmanlığa girerler ve tövbe ederlerdi. Günah - tövbe - ruhsal temizlenme üçlüsünden geçen yol, Tanrı'ya yaklaşmak için takip edilmesi gereken bir

uygulama idi. Hlistlerin bu günah anlayışlarını bilmeden, Rasputin'i anlamak mümkün değildir.

Dolaştığı tüm güzergahlarda kilise tarafından kınanan gizli Hlist toplulukları bulunur. Garip davranışları, kadınları günahlardan ve şevkten kurtarma biçimleri, aynen Hlist öğretisini esas alır. Doğal olarak bu davranışları dikkat çeker ve 1903'te kilise tarafından takip edilmeye başlar. 33 yaşını bitirdiğinde (Hz. İsa'nın yaşı) başkente gitmek üzere hazırlıklara girer. 1906 yılında çar ailesi ile tanışan Grigoriy, tek oğullarının amansız hastalığını tedavi ederek, onların tam güvenini kazanır. Onları o kadar derinden etkiler ki, bundan sonra çar ve çariçe ondan "Bizim dostumuz" olarak bahsedeceklerdir. Petersburg'da etrafında geniş fanatik müride çevresi oluşan Rasputin, bu kadınları ortalık yerde öpmek ve okşamaktan çekinmez. Sosyetenin ünlü bayanları ile hamamlara giderken tek amacının onların kibirini yok etmekte olduğunu öne sürer. Hakkında davalar açılır, bazı iddialara göre Rasputin veliahtın bakıcısını ilişkiye zorlar, prenseslerin odasına girer... Gözetlemekle görevli ajanların raporlarında şunlar yazılıdır: "Sokağa çok ender olarak yalnız çıkar... Bu olduğunda fahişelerin bulunduğu sokaklara gider, onların bazılarını kiralayarak otele veya hamama götürür..."

Düşmanı İliodor'un anlatımına göre, bazı günler çeşitli saatlerde birkaç kez kiraladığı fahişelerle kendini terbiye etmeyi amaçlamaktadır:

"Güçlü iradesi ile şehvet düşkünlüğünden dua ve tövbelere ani bir dönüş yapıyordu. Başında pişmanlık dolu içten Tanrıya teslimiyet ile; sonra ise sınır tanımayan cinsel sapmalar ile bedenini "hassaslaştırdı", sinirlerini son raddeye kadar gerdi... Bu durumlarda insanlar çok sinirli, dikkat çekici, derin bir duygusallığa sahip olarak insanların kalbine girebiliyor, düşüncelerini okuyor ve kehanet edebiliyorlar."

Daha sonra polis kayıtlarına geçen fahişelerin ifadelerinden, onlarla birlikte olmadığı anlaşılır. Yalnızca onları seyrederken cinsel dürtülerine hakim olmaya çalışır. Hakimiyetini yitirdiği anda ise sınırsız cinsel deneyimler yoluyla asi bedenini yatıştırmaya çalışır. Her iki durumda ruhsal güçlerinde derin bir hassasiyet olduğu kesindir.

Dolaşan tüm söylentilere rağmen çar ailesinin güveni sarsılmak yerine daha da sağlamlaşmıştır. Artık politik konularda dahi her adım öncesi ona danışmaktadırlar. Rasputin bu hareketleri ile ülkenin en güçlü kişilerini düşman olarak kazanmıştır.

1913-1914 yıllarında yaşadığı düzensiz hayat, sınırsız şehvet ve cinsellik, bedenini ve zihnini yormaya başlar. Artık cinsellik onun için "ruhsal hassasiyet" aracı olmaktan çıkıp, üzerinde günahın tüm yüküyle ağırlık vermeye başlamıştır. Kendinin tükenmeye başladığını hisseder Rasputin, insanların şifa ve dua isteklerini geri çevirmeye başlar. Tatminsizliği üst düzeye çıkan Grigoriy'in yeni bir dopinge ihtiyacı vardır. Ve hayatının ikinci alkolizm dönemine girer. Çok yakında kendinin ve çar ailesinin sonunun kaçınılmaz olduğunu anlar. Korkuyu bastırmak için kendini iyiden iyiye alkole verir.

17 Aralık 1916 gecesi, Rasputin'in son gecesidir. Hz. Muhammed'in yeğeninini sülalesi olan Yusupov ailesinin komplosuna kurban gitmiştir. Ölümü ile ilgili çok ilginç iddialar vardır. Kendisinden 2 yıl sonra, 17 Temmuz 1918'de çar ailesi de öldürülmüştür. Böylece, kehaneti de gerçek çıkmıştır.

Tehlike, hata ve günahlarla örülü hayatına rağmen, Rasputin güçlü bir kahin olarak tarihe damgasını vurur. Bazen mistiğin içinde tehlikeli, gizemli güçler hüküm sürer; rahatsız edici vizyonların olduğu bu durumuna tanık olanlar, ölü gibi beyaz yüzünü, korkutucu gözlerini, anlaşılmaz konuşmalarını tarif ederler. Rasputin'in kehanetleri genellikle ülke ve çar ailesi ile ilişkilidir. Bir kısım kehaneti takip eden satırlarda verilmiştir.

- Kızı "Ben sağ oldukça, çar ailesi de sağ kalacaktır." sözlerini hatırlar

- Çar II.Nikolay'a, "benim ölümüm senin ölümün olacaktır." demiştir.

- Çar'a hitaben yazdığı mektupta ülkeyi bekleyen tehlikeye dikkat çekmiştir: "Rusya üzerinde korkunç bir bulut görüyorum: bela, acı, çıkış yok, gözyaşı denizi..."

-Yaklaşan kıtlık tehlikesini kehanet ederek, gıda stoğu yapılması gerektiğini söylemiştir. Şubat 1917'de baş gösteren kıtlık ve açlık, imparatorluğun çöküşü ile sonuçlanacaktır.

Kahinlerin ve şifacıların çok üstün ruhsal erdemlere sahip olan kişiler olması gerekmektedir. Bu özellikler noksan olduğunda yetenek tehlikeli bir silah haline dönüşür, insanı negatif güçlerin esiri yapar, büyücü, şarlatana dönüştürür. Rasputin'in hayatı da bu karanlık kuvvetlerin etkisindeydi.

Ksenya Peterburgskaya

Ksenya Peterburgskaya'nın doğum tarihi kesin olarak bilinmemektedir. 1719-1730 yılları arasında Petersburg'da saray halkı çevresinde doğduğu tahmin edilir. 18. yüzyılın tek azize ilan edilen kadınının hatırdada kalmasının nedeni, onun görünüşteki deliliğidir.

Ksenya 20 yaşına geldiğinde Albay Andrey Fedorovitch ile evlenir. Birbirine çok bağlı olan karı koca dindar bir yaşam tarzı sürerler, boş zamanlarında dini literatürü araştırırlar, hayırseverlikle uğraşırlar. 3 yıllık mesut aile hayatları, albayın ağır hastalanarak vefat etmesiyle sonra erer. Hastalığı boyunca bir an için bile olsa kocasının yanından ayrılmayan Ksenya, gece gündüz iyileşmesi için Tanrı'ya yakarır. Ancak genç kadının duaları sonuçsuz kalır. Kocasının öldüğü gece, Ksenya'nın da kökten değiştiği gecedir. O gece eski yaşamına veda etmiştir. Gecenin sabahında gelen yakın akrabaları Ksenya'yı tanımakta güçlük çekerler. Genç, güzel, hayat dolu genç kadın bir gecede ihtiyara dönüşmüştür. Saçları beya-

zlamış, bakışları sönmüş, yüzünde derin çizgiler belirmiştir. Ancak değişim sadece dış görünüşünden ibaret değildir. Ölen kişinin kocası yerine, kendisi olduğu konusunda ısrarcıdır. Cenaze gününde kocasının elbiselerini giyen genç kadın, sadece Andrey ismine tepki verir. Artık tam anlamıyla onun kimliğine bürünmüştür. Ölüm felaketi ile harap olmuş bir kadın hali kesinlikle yoktur, cenazeye de dimdik gider. Kocasının cenazesinden sonra "rahmetli Ksenya'nım" ruhu için dua eder ve "dul eşi Andrey" için sabır diler.

Genç kadının komşu ve yakınları, onun delirdiğinden emindirler. Bunun yanında, cenazeden kısa bir süre sonra, kadının bazı olağandışı yetenekler geliştirdiğini de fark ederler. Ksenya geleceği kehanet etmeye başlamıştır. İnsanların kişisel kaderleri hakkında fikir sahibi olmuştur, onların düşüncelerini okuyabilir, kaderlerine etki edebilir, mutluluk veya keder getirebilir... Benzer yeteneğe sahip kahinler, bu güçler ile genellikle uzun çileli bir hayat ve büyük fedakarlıklar sonrası donatılmışlardır. Fakat Ksenya aksine bu Tanrı vergisi yeteneğe kocasının ölü bedeni yanında geçirdiği bir gecede sahip olmuştur.

Para ve eşyalara ihtiyaç hissetmeyen Ksenya, her şeyini dağıtır. Bundan sonraki yaşamını Tanrı'ya dua ve kulluk ile geçirecektir. Günümüzde şizofreni denen beyin sorununa rağmen Ksenya güçlü bir irade ve sarsılmaz, sert bir karaktere sahiptir. Zekası oldukça keskindir. Saray halkından köylüye ve tüccara kadar herkesin sevgisini kazanan genç kadının girdiği evlere uğur getirdiğine inanılır. O evlerde aileler huzur içinde yaşar, maddi rahatlama görülür, hastaların hızla iyileştiği fark edilir. Anneler bebeklerini, küçük çocuklarını ona getirirler. Çocuklarının onun dualarıyla sağlıklı ve uzun hayat yaşayacaklarına, iyi ve mert insanlar olacaklarına inanırlar.

Kahine tüm hayatını insanlara yardım ederek, insan ve Tanrı sevgisini yaymaya çalışarak geçirir. Kendisine verilen

sayısız cömert hediyelerin tamamını en çok ihtiyaç duyanlara dağıtır.

Ksenya Peterburgskaya'nın kehanetleri genellikle global olmaktan uzak, belirli bir kişinin geleceği ile ilgilidir. Ünlü kehanetleri arasında şunlar vardır:

- 1761 yılında Rusya'nın en büyük acılarından birini - İmparatoriçe Elizavete Petrovna'nın ölümünü kehanet eder.
- Suçsuz yere öldürülen IV. İvan'ın katlinden birkaç hafta evvel ölümünü ve sonrasındaki saray devrimini öngörür. Saraydaki bu olaylarda Rusya kana boğulmuştur.
- Kayıtlara geçen başka bir olay Ksenya'nın ölümünden sonra gerçekleşmiştir. Rusya veliahtı III. Aleksander ağır bir hastalığa yakalanır. Karısı Maria Federovna, Azize Ksenya'ya gece gündüz dua eder. Nihayet bir gece ettiği duaların karşılığını alır: Azize rüyasında görünmüştür. Azize Ksenya, kocasının iyileşeceğini ve 3 erkek çocuktan sonra bir de kız evlatları olacağını söylemiştir. Çok yakında III. Aleksander iyileşerek ayağa kalkar. İlerleyen yıllarda aynen rüyadaki kehanette olduğu gibi 3 erkek ve onlardan sonra kız çocukları doğar.

Avel (Abil)

Kahin Avel'in tarih kayıtlarına geçmesi ilk olarak 1796 yılında, II.Katerina'nın ve oğlu Pavel'in ölüm tarihlerini kehanet ettikten sonra tutuklanması ile olmuştur. İmparatoriçenin ölümü ile ilgili yapılan bu delice cesur öngörü ve buluşma isteği, Avel'in özgürlüğüne mal olur.

1757'de Rusya'nın Tul vilayetinde Vasil Vasilev ismi ile dünyaya gelen büyük kahin, gittiği Babaev Manastırında önce Adem, daha sonra da herkesçe bilineceği Avel (Abil) ismini

alır. Çok küçük yaştan beri sıradışılığı ile dikkat çeken Vasil, daha küçük bir çocukken Tanrı ve varoluş ile ilgili derin düşüncelere kapılır. Ailesinin isteği ile yaptığı basit el sanatları ile ruhunu doyuramayan genç, ailesini ve yaşadığı yeri terk etmeye karar verir. Şehir şehir gezerek dünyaya geliş amacını sorgulayan Vasil, Herson'daki kolera salgınından mucizevi bir şekilde sağ kurtulmayı başarır. Bu olay, hayatının dönüm noktası haline gelecektir. Normal dünyevi hayatından vazgeçme kararı alarak önce 1 yıl süre ile manastıra kapanır, sonra ıssız bir adaya geçerek kendini dış dünyaya karşı tamamen izole eder. Keşif, ruhsal ve bedensel acılar çekmek suretiyle "şeytan ve başka karanlık ruhların" rüşvetlerine karşı koymaktadır. Ruhsal mücadelesinin sonunda Nikolo – Babaev Manastırı'na girerek bahçe ve gündelik işlerde çalışır. Kitap okur ve yazar. Ancak kaleme aldığı 67 sayfalık bir hikaye dini konulardan uzaktır, çarlık ailesinin geçmiş ve geleceğini içerir. Bu tehlikeli kitapta Katerina'nın 34 yıllık hükümdarlığı, oğlu Pavel Petrovich'in devrim girişimi yazılıydı. Yazının son kısmı Napoleon ve 1812'deki kanlı savaşa işaret ederdi. Uzun olmayan bir zaman diliminin olaylarını konu alan yazı, Mart 1787 yılında kaleme alınmıştı.

Kendisinden önce birçok örnekte olduğu gibi, kahin Avel çarlık ailesinin hoşuna gitmeyen kehanetlerde bulunmuştur. Bu tarz kehanetlerde bulunan kişiler kaçınılmaz olarak çarlık desteğini kaybederlerdi. Sözlerinin uydurma olduğuna söylenmeye zorlanırlar, işkence görürler ve hatta bazıları idam edilirdi. Avel fenomeninde de durum çok farklı değildi. Kendisiyle ilgili soruşturma başlatılır, İmparator III.Peter'in tahtı kaybetmesi ve Katerina'nın suikasti ile ilgili soruları yanıtlamasını önerirler. Cevaplar alınır, dinlenilir. Savcılar dahil herkes en mühim noktayı anlar: Kahin başkente duyu ötesi bir şekilde algıladığı bir sesin yönlendirilmesi ile kehanetleri yapmak için gelmiştir. Bunun dışında yapayalnızdır, fikir verenler yoktur, örgüt rolü yoktur. Avel baskıcı

sorgunun sonunda duyduğu sesin şeytanın sesi olduğunu kabul etmeye zorlanır ve kendisini idama hazırlar.

İmparatoriçe'nin ölüm kehaneti sarayda şok yaratır. 17 Mart 1796'da başkentte kahini kınayan bir bildiri yayınlarlar:

"Hristiyan Vasil Vasilev bu öfkeli kitabı kendini beğenmişlik ve cahil halkın sahte övgüsü etkisinde yazmıştır, bilgisiz ve inancı zayıf olanların inanmasına yol açabilir. Kendisinin de kabul ettiği gibi, İmparatoriçe hazretleri ile ilgili son derece maksadı aşan ve hakaret içerikli sözler sarf etmiştir. Bu haddini aşma ve başkaldırı ile birlikte Tanrı'ya küfür ve hakaret eden bu kişi, kanunlara göre ölüm cezasını hak etmiştir."

İmparatoriçe ölüm cezasını müebbet hapse çevirdikten sonra, mahkum Shlisselburg kalesindeki 22 no'lu hücreye kapatılır. Burada 10 aydan fazla kalan Avel açlık ve ısırap içinde Tanrı'ya yakarırken, bir yandan da kehanetin gerçekleşmesini bekler.

6 Kasım 1796 sabahı imparatoriçenin bedeni korkunç acılar içinde kasılmaya başlar. Avel'in kehanet ettiği günde beyin kanaması geçirerek yaşamını yitiren Katerina'nın oğlu Pavel ise annesinin can çekiştiği sırada histerik bir şekilde onun belgelerini kolaçan etmektedir. Vasiyetini ilk olarak kendisi bulmak ümidindedir. 67 sayfalık kehanet yazısının ortaya çıkışı bu şekilde olmuştur. Rahip Avel'in gizemli yazısından son derece etkilenen yeni imparator kendisiyle tanışır. Kahin İmparator I.Pavel'in huzurunda daha uzun bir zaman dilimini kapsayan bir dizi öngöründe bulunur. Sözleri yazıya geçirilir ve mühürlenir. Mihaylo kalesinde saklanan mühürlü zarfın üzerinde, "Ölümünden sonraki 100. günde bizim torunlarımız (soyumuz) tarafından açılınsın." ibaresi vardır. Gelecekte vuku bulacak tarihsel olaylar ile inanılmaz bir şekilde örtüşen Avel'in kehanetlerinin bazıları şunlardı:

- I.Pavel güvendiği yakın çevresi tarafından suikaste kurban gidecektir.

- Büyük Moskova yangınına öngörmüştür.

- Kızıl devrimi şu sözlerle kehanet etmiştir: "Çarlık tacı halka verilecek, taht yerle bir edilecek ve torunun ele verilecek, varislerin giysileri kana bulanacak. Baltalı delice biri yönetimi ele geçirecek ancak sonradan buna pişman olacak."

- Kehanetlerin en fantastik ve ilginç kısmı, Çarlık Rusya'sının son yılını ve Birinci Dünya Savaşını kapsayan son kısmıdır: "İnsanlar kuşlar misali havada uçacak, balık gibi yüzecek, kötü kokulu kükürt, arkadaş arkadaş öldürmeye başlayacak" Bundan sonra olacakları kahin hüçkırıklar içerisinde anlatır: "Nemli toprak kan ve gözyaşı ile sulanacak. Kanlı nehirler akacak. Ateş, kılıç, yabancıların istila girişimi ve Tanrı inancından yoksun iktidar düşmanları akrepler Rus topraklarını talan edecekler, kutsal olanlara el uzatacaklar, kiliseleri kapatacaklar, iyileri idam edecekler."

- İki büyük savaşa - Birinci ve İkinci Dünya Savaşları'na işaret eder.

11 Mart 1801'de İmparator Pavel, kahin Avel'in kehanet ettiği gibi yakın çevresi tarafından katledilir. I. Alexander'ın tahta çıkmasıyla tekrar tutuklanan kahin Solovets manastırına gönderilerek burada 10 yıl boyunca mahkum hayatı yaşar. Öngördüğü 1812 yılındaki Moskova yangınından sonra imparator onun yeteneklerini denemek üzere serbest bırakır. Bundan sonraki birkaç sene Avel Rusya'nın güneyini, İstanbul'u, Kudüs'ü dolaşacaktır. Bu yıllarda kehanet tarzındaki kendine has astronomik görüş, yorum ve derin felsefik düşüncelerin yer aldığı "Adem'in Yaşamı" isimli en önemli eserinde, evrenin oluşumundan sonraki süreçleri, ilk insan-

ların ortaya çıkışını ve gelişimini anlatır. Keşişin 29 Kasım 1841'de hayata veda ettiği yer, son sürgün yeri olan Spaso-Evfimiev Manastırı'dır.

Kudüslü John (John Of Jerusalem)

Kahin John'un hayatı ile ilgili bugüne ulaşan bilgiler oldukça sınırlıdır. 1040 yılında Alman Vezel şehrinde dünyaya gelen John gençliğinde Benedict Manastırı'nda eğitim görür. Şifacı ve astrolog uzun süre Avrupa'nın çeşitli yerlerinden Orta Asya'ya kadar olan bölgeleri dolaşır. Hayatının büyük bir kısmını Batı Avrupa'da geçiren rahip ve kahin tarihe Kudüslü John olarak geçmiştir. Bu ismine sebep, Kudüs'te bulunduğu 2-3 yıl zarfında yazdığı "Gizli Protokoller" isimli kehanet kitabıdır. 1117 yılında Kudüs'e giden John, kitabını bitirdikten kısa bir süre sonra, hayata veda eder.

Ezoterikler, John'un "Gizli Protokoller" in orijinali dışında 6 kopya çıkarttığını öne sürerler. Kopyaların üçü Templier Şovalyelerine emanet edilirken, diğer dört kopya dünyayı "dolaşacaktır". Bazen ortaya çıkacaklar, bazen de hasıraltı edileceklerdir. Nihayet kitaplardan biri Nostradamus'un eline geçecek ve ünlü "Century"lerine kaynak olacaktır. Söylentilere göre Nostradamus kendi eline geçen kopyayı yakar. Diğer kopyaların kaderi ile ilgili sadece tahmin yapılabilir. Bazı araştırmacılar, bir kopyanın Vatikan'da saklandığına inanmaktalar.

John'un kehanet ettiği gibi, zamanı geldiğinde kehanet kitabı kendi kendine ortaya çıkacaktır. 1941 yılında el yazılarının bir kopyası Hitler'in eline geçer. 1940'ların sonunda Gizli Protokoller Rusya'ya, KGB'nin arşivine girer. 1990 yıllarındaki karışıklıklarda değerli el yazısı bir şekilde Batı'ya kaçırılır ve nihayet dünya bu benzersiz belgeden haberdar olma şansına erişir. Bilim adamları, içerdiği kehanetlerin doğruluğundan hayrete düşerler. 1994 yılına gelindiğinde Kahin John ve kehanetleri ile ilgili ilk iki kitap yayımlanır: "Prophetie Jerusalem" ve "The Knight John of Jerusalem".

- 1- Sorgulayan Denemeler – Bertrand Russel - Tübitak Popüler Bilim Kitapları
- 2- Raslantı ve Kaos – David Ruelle - Tübitak Popüler Bilim Kitapları
- 3- Bilim ve Teknik Yayınları
- 4- Tübitak Yayınları
- 5- Mesih&Armagedon Kehanetleri (Dünyanın Sonu 2009) – Peter Lorie
- 6- 12. Gezegen - Zacharia Sitchin
- 7- Zihnin Yeniden Keşfi (Zihin Felsefesi) – J. Searle
- 8- Düşüncenin Sınırsız Evrimi – Günhan Yayla
- 9- Fiziksel Realite Meselesine Giriş – Ahmed Yüksel Özemre
- 10- Uzayın Sırları – Taşkın Tuna
- 11- Stalin, Hitler ve Gizemli Yahudi – Wolf Messing
- 12- Edgar Kacy - Kehanetler – Mery Allan Carter
- 13- Ruhsal Güçleri Geliştirme Teknikleri – Ergün Candan
- 14- Mitler – Josef Roman
- 15- Hipnoz ve Meditasyon – Ormond Mc Gill
- 16- Duygular Anatomisi – Sigmund Freud
- 17- Psikanaliz Üzerine – Sigmund Freud
- 18- İrade Gücü – Kenan Ören
- 19- Kahin Aziz Malachy'ye Göre Papalığın Sonu – Harun Kolçak
- 20- Nostradamus ile Sohbetler (2. Cilt) – Dolores Kenen
- 21- İndigo Çocukların Ötesinde – P.M.H. Atwater
- 22- Leaving the Body: A Complete Guide to Astral Projection – Rogo
- 23- Discover Your Psychic Powers – Rodney Dawies
- 24- Frederick van Eden, Psişik Araştırma Derneği, Cilt 26
- 25- Astral Travel for Beginners - Richard Webster
- 26- The Bermuda Triangle – Charles Berlitz
- 27- Difficulties in Clairvoyance - Charles Leadbeater

PARANORMAL FENOMEN

- 28- The Reality of the Astral Plane – Charles Leadbeater
- 29- Dreams. What is it and how they are caused – Charles Leadbeater
- 30- Işığın Kibrası 2012'nin Ötesi – Drunvalo Melchizedek
- 31- Bilinçaltının Gücü – Joseph Murphy
- 32- Parapsikoloji ve Felsefe - Postmodern Bir Perspektif – David Ray Griffin
- 33- Son Basamak – Taşkın Tuna
- 34- Şaman: Şifacı ve Psikoterapist – Stanley Krippner
- 35- Budizm – Jo Durden Smith
- 36- Küresel Perspektifte Ruhsal, Kişisel ve Siyasal Din – Ursula King
- 37- Yıldızların Zamanı – Alan Lightman
- 38- Kozmik Kitap – İtzhak Bentov
- 39- MS Dawkins , “Hayvanların Sessiz Dünyası:
Hayvanlarda bilincin varlığı üzerinde bir araştırma”
- 40- Kara Delikler ve Bebek Evrenler - Stephen Hawking
- 41- Altıncı Boyut İnsanın Bilinmeyen Gücü - Roderich Feldes
- 42- Altna Duyu Duyu Ötesi - Brian Ward
- 43- Astral Seyahat Teknikleri - D. Scott Rogo
- 44- Medyomluk – Dr. Bedri Ruhselman
- 45- İnsanüstülük Taslayanların İyüzü – Metin And
- 46- More Astral Projections - Robert Crakall
- 47- Parapsikoloji – Duyular Dışı İletişim, D. Scott Rogo
- 48- Teorik&Pratik Telepati – Nusret Yılmaz
- 49- Tartışılan Bilim Parapsikoloji - Richard Broughton
- 50- Ruh ve Dünya – Dr. Bedri Ruhselman'ın öğrettikleri 1.
Cilt – Sertaç Mehmet Temizel
- 51- Ruh ve Kainat – Dr. Bedri Ruhselman
- 52- Nefes-Zihinle Beden Arasındaki Köprü – Swami Rama,
Rudolph Ballentine, Alan Hymes
- 53- Tanrı ile Sohbet 2 – Neale Donald Walsch

- 54- Reinkarnasyon - Yeniden Doğum – A T Mann
- 55- Kristal Mucizesi – Edmund Harold
- 56- Ruhsal Büyüme- Sanaya Roman
- 57- Kozmik Bilim ve Bilinçle Yaşam Enerjisi – Ahmet Maranki
- 58- Seviniz, Birleşiniz, Bir Olunuz – Dr. Refet Kayserilioğlu
- 59- Renk Terapisi Hakkında Bilmek İstediklerimiz – Vijaya Kumar
- 60- Tao Gizli Öğretisi – Pamela Ball
- 61- Yoga, Meditasyon, Gevşeme Tekniği – Başol Yüce
- 62- Sevgi Zekası – Muhammed Bazdoğ
- 63- İyi Düşün Doğru Karar Ver – Doğan Cüceloğlu
- 64- Kıyamet Tarikatları – Prof. Dr. A. Rafet Özkan
- 65- Münih Parapsikoloji Enstitüsü Ders Notları

PARANORMAL FENOMEN

İnsanlık tarihi boyunca kimi zaman şeytani olduğu öne sürülerek yasaklanan, kimi zaman pozitif bilimce yok sayılan duyu ötesi algı fenomenlerine günümüzde tutarlı bir bilimsel açıklama getirilmeye çalışılmaktadır.

Zihnin bilinçaltı faaliyetleri ile bağlantılı olan parapsikolojik fenomenlere ilişkin açıklamalar, fiziğin Kuantum Mekaniği alanından gelmeye başlamıştır.

Telepati, telkin, kehanet, astral seyahat, telekinezi, regresyon, imajinasyon, levitasyon, ışınlanma, aura, psikometri, konsantrasyon gibi parapsikolojik olgulara yer verilen bu kitapta, tarihe geçmiş en önemli paranormal olaylarla ilgili örnekler gösterilmiş ve ortaya atılan bilimsel görüşler okuyucuya aktarılmıştır.

"Edinebileceğimiz en güzel deneyim, gizemli olandır. Gerçek sanatın ve gerçek bilimin beşiğinde duran temel duygu budur. Bunu bilmeyen ve artık merak etmeyen, hayranlık duymayan kişi ölüdür ve gözlerinin ferisi sönmüştür."

Albert Einstein

"Ruhun duyusu, kulak ya da zihinle sınırlı değildir."

Konfüçyüs

"Dikkatli insan için doğa hiçbir yerde ölü ya da dilsiz değildir."

Goethe

"Bir yolcunun yolda yürüyebilmesi için ufku görmesi yeterli değildir... Ufku Ötesi'ni de görmesi gerekir..."

Mustafa Kemal Atatürk

ISBN: 978-975-8312-54-2

9 789758 312542

